

יהודה והשומרון

צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651),

תש"ע-2009

תוכן ענינים

15	Go	פרק א – הוראות כלליות	
15	Go	הגדרות	סעיף 1
17	Go	הוראות כלליות	סעיף 2
18	Go	מינוי מפקדים צבאיים	סעיף 3
18	Go	סמכויות שוטר	סעיף 4
18	Go	סמכות קצין משטרה	סעיף 5
18	Go	סמכות איש שירות הביטחון	סעיף 6
18	Go	סמכות איש שירות בתי הסוהר	סעיף 7
18	Go	פרק ב' – בתי משפט צבאיים	
18	Go	אי תלות	סעיף 8
18	Go	בתי המשפט הצבאיים	סעיף 9
18	Go	סמכות	סעיף 10
19	Go	מינוי שופטים	סעיף 11
19	Go	מינוי לכהונה בפועל	סעיף 12
20	Go	ועדת הבחירה	סעיף 13
20	Go	הפסקת כהונה	סעיף 14
20	Go	הרכב בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה	סעיף 15
20	Go	הרכב בתי משפט צבאיים של שלושה	סעיף 16
21	Go	דן יחיד	סעיף 17
21	Go	העברת דיון	סעיף 18
21	Go	בית המשפט הצבאי לערעורים	סעיף 19
22	Go	החלפת שופט	סעיף 20
22	Go	עילות פסלות	סעיף 20א
22	Go	פרק ג' – עיכוב, מעצר, שחרור, חיפוש, תפיסה וחילוט	
22	Go	סימן א' – הוראות כלליות	
22	Go	תחולה	סעיף 21
22	Go	סימן ב' – עיכוב	
22	Go	עיכוב	סעיף 22
23	Go	עיכוב עד במקום	סעיף 23
23	Go	עיכוב לשם חיפוש	סעיף 24
23	Go	עיכוב לשם ביצוע צו מעצר	סעיף 25
23	Go	משך העיכוב	סעיף 26
23	Go	דו"ח על עיכוב	סעיף 27
23	Go	עדיפות לעיכוב	סעיף 28
23	Go	סימן ג' – מעצר ושחרור	
23	Go	מקום המעצר	סעיף 29
23	Go	ביצוע פקודת מעצר	סעיף 30
23	Go	מעצר על ידי חייל ללא פקודת מעצר	סעיף 31

24	Go	הבאת העצור בפני השופט	סעיף 31א
24	Go	הוראות מיוחדות לעניין נער ובוגר רך	סעיף 31ב
25	Go	מעצר על ידי שוטר	סעיף 32
25	Go	מעצר לחימתי	סעיף 33
25	Go	שחרור ממעצר על ידי קצין משטרה	סעיף 34
25	Go	שחרור ממעצר על ידי בית משפט צבאי	סעיף 35
25	Go	בקשה לשחרור	סעיף 36
26	Go	הארכת מעצר לצרכי חקירה	סעיף 37
26	Go	הארכת מעצר נוספת לצרכי חקירה	סעיף 38
26	Go	הארכת מעצר נוספת לצרכי חקירה של קטינים	סעיף 38א
26	Go	הארכת מעצר לשם מעצר מנהלי	סעיף 39
26	Go	שחרור ממעצר בפקודת שופט	סעיף 40
26	Go	עיכוב ביצוע שחרור	סעיף 41
26	Go	שחרור בערובה	סעיף 42
27	Go	מעצר טרם הגשת כתב אישום	סעיף 42א
27	Go	מעצר עד תום ההליכים	סעיף 43
27	Go	שחרור באין משפט	סעיף 43א
28	Go	מעצר טרם הכרעת דין	סעיף 44
28	Go	מעצר לאחר הכרעת דין	סעיף 44א
28	Go	ערר	סעיף 45
28	Go	סמכות המעצר בערר	סעיף 46
28	Go	עיון חוזר	סעיף 47
28	Go	סמכות בעיון חוזר וערר	סעיף 48
29	Go	עיכוב ביצוע שחרור	סעיף 49
29	Go	מעצר לאחר ערעור	סעיף 50
29	Go	נוכחות עצור בדיוני מעצר	סעיף 51
29	Go	נוכחות עצור בעבירות ביטחון	סעיף 52
30	Go	מסירת הודעה עם מעצר	סעיף 53
30	Go	עיכוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט צבאי	סעיף 54
30	Go	עיכוב ידיעה על מעצר חשוד בעבירה על פי התוספת	סעיף 55
31	Go	פגישה עם עורך דין	סעיף 56
31	Go	מניעת מפגש עם עורך דין על ידי בית משפט צבאי	סעיף 57
31	Go	מניעת מפגש על ידי רשות מאשרת חשוד בעבירה בתוספת הראשונה	סעיף 58
32	Go	מניעת פגישה של עורך דין עם יותר מעצור אחד באותה חקירה	סעיף 58א
32	Go	מניעת מפגש על ידי בית משפט צבאי חשוד בעבירה בתוספת הראשונה	סעיף 59
32	Go	סדר דין בדיון מעצר של עצור שפגישתו עם עורך דין נדחתה	סעיף 59א
32	Go	סימן ד' – תפיסה וחילוט	
32	Go	תפיסה	סעיף 60
33	Go	טובין שנעברה בהם עבירה	סעיף 61
33	Go	ייחוד הסמכות תיקון מס' 36	סעיף 61א
33	Go	טובין שלא נעברה בהם עבירה	סעיף 62
33	Go	הקמת ועדה לבחינת תפיסת רכוש	סעיף 62א
33	Go	תביעות סותרות לחזקה בטובין	סעיף 63
33	Go	הוצאת תפיסת ואחזקת טובין ת"ט תש"ע 2010	סעיף 64
33	Go	חילוט טובין	סעיף 65
34	Go	טענות בעלות או זכות	סעיף 66

34	Go	סימן ה' – חיפוש	
34	Go	חיפוש בחצרים	סעיף 67
35	Go	חיפוש על גופו של אדם	סעיף 68
35	Go	העמדת כלי תחבורה לחיפוש	סעיף 69
35	Go	סימן ו' – נטילת אמצעי זיהוי	
35	Go	הגדרות	סעיף 69א
36	Go	אופן נטילת אמצעי זיהוי	סעיף 69ב
36	Go	תנאים לנטילת אמצעי זיהוי לצורך המאגר	סעיף 69ג
36	Go	נחקר כחשוד בקשה לעיון חוזר	סעיף 69ד
36	Go	שימוש מותר באמצעי זיהוי ובנתוני זיהוי	סעיף 69ה
36	Go	נטילה חוזרת של אמצעי זיהוי	סעיף 69ו
36	Go	זימון לשם נטילת אמצעי זיהוי וסמכות עיכוב	סעיף 69ז
37	Go	בקשת הסכמה וסמכות שימוש בכוח	סעיף 69ח
37	Go	נטילת אמצעי הזיהוי תנאי הנטילה	סעיף 69ט
37	Go	דוח בדבר נטילת אמצעי זיהוי	סעיף 69י
37	Go	השוואה לנתוני הזיהוי שבמאגר	סעיף 69יא
38	Go	מטרות השימוש במאגר	סעיף 69יב
38	Go	הצגת תצלומים מהמאגר לאדם	סעיף 69יג
38	Go	נטילת אמצעי זיהוי בהסכמה מאדם שאינו חשוד	סעיף 69יד
38	Go	פרק ד' – הליכים לפני משפט	
38	Go	סימן א' – חקירה וסגירת תיקים	
38	Go	חקירת עדים	סעיף 70
39	Go	סגירת תיק חקירה	סעיף 71
39	Go	סגירת תיק חקירה על ידי קצין משטרה	סעיף 72
39	Go	העברת תיק חקירה	סעיף 73
39	Go	סימן ב' – בעלי הדין וייצוגם	
39	Go	הגדרות	סעיף 74
40	Go	תובע	סעיף 75
40	Go	סנגור	סעיף 76
40	Go	מינוי עורך דין על ידי בית משפט צבאי	סעיף 77
40	Go	מינוי עורך דין כסנגור רק בהסכמתו	סעיף 78
40	Go	תפקידי סנגור	סעיף 79
40	Go	הפסקת ייצוג בידי סנגור	סעיף 80
40	Go	סייג למינוי סנגור	סעיף 81
40	Go	חילופי סנגורים	סעיף 82
40	Go	שכרו של סנגור	סעיף 83
40	Go	איסור קבלת שכר	סעיף 84
40	Go	לבושו של עורך דין	סעיף 85
41	Go	סימן ג' – ראיות	
41	Go	ראיות	סעיף 86
41	Go	תעודות חיסיון	סעיף 87
41	Go	סימן ד' – סדרי דין והוראות כלליות	
41	Go	הוראה כללית בדבר סדרי דין	סעיף 88
41	Go	פומביות הדיון	סעיף 89
42	Go	איסור פרסום	סעיף 90
42	Go	צו איסור פרסום שהוצא על ידי בימ"ש בישראל	סעיף 91
42	Go	צילום בבית משפט	סעיף 92
42	Go	פרסום שם קטין	סעיף 93

42	Go	דלתיים סגורות שלא בבית משפט	סעיף 94
42	Go	עבירה	סעיף 95
42	Go	ביזיון בית משפט	סעיף 96
42	Go	הרחקת אדם מאולם בית המשפט הצבאי	סעיף 97
43	Go	הרחקת אדם שנוכחותו מרתיעה עד	סעיף 98
43	Go	החלטות יתקבלו ברוב דעות	סעיף 99
43	Go	תיקון טעות בפסק דין	סעיף 99א
43	Go	סימן ה' – אישום	
43	Go	כתב אישום	סעיף 100
43	Go	צירוף אישומים	סעיף 101
43	Go	תיקון כתב האישום	סעיף 102
43	Go	צירוף נאשמים	סעיף 103
43	Go	הפרדת הדיון	סעיף 104
43	Go	התליית הליכים	סעיף 105
44	Go	סימן ו' – זימון למשפט	
44	Go	המצאת זימון למשפט	סעיף 106
44	Go	צו הבאה	סעיף 107
44	Go	תפיסת נכסי נאשם שנמלט	סעיף 108
44	Go	סימן ז' – הזמנת עדים ומסמכים	
44	Go	הזמנת עדים ומסמכים	סעיף 109
45	Go	מאסר עד או נאשם בשל אי ציות להזמנה	סעיף 110
45	Go	פרק ה' – הליכי משפט	
45	Go	סימן א' – מועד המשפט ומיקומו	
45	Go	תחילת הדיון	סעיף 111
45	Go	דחיית המשך הדיון	סעיף 112
45	Go	הטלת הוצאות בדחיית משפט	סעיף 113
45	Go	סימן ב' – נוכחות נאשם	
45	Go	נוכחות הנאשם במשפט	סעיף 114
45	Go	סימן ג' – פרוטוקול ותרגום	
45	Go	רישום פרוטוקול	סעיף 115
46	Go	מתרגם לנאשם	סעיף 116
46	Go	סימן ד' – פתיחת המשפט	
46	Go	תחילת המשפט	סעיף 117
46	Go	הסבר זכויות	סעיף 118
46	Go	מועד לטענת פסלות	סעיף 118א
47	Go	ערעור על החלטה בטענת פסלות	סעיף 118ב
47	Go	סייג לטענות פסלות	סעיף 118ג
47	Go	תשובה לאשמה	סעיף 119
47	Go	חזרה מתשובה לאשמה	סעיף 120
47	Go	דין מי שצפוי לעונש מוות	סעיף 121
47	Go	הליכים לאחר הודאה באשמה	סעיף 122
48	Go	הליכים לאחר הודאה בעובדות	סעיף 123
48	Go	סימן ה' – בירור האשמה	
48	Go	הליכים לאחר כפירה באישום	סעיף 124
48	Go	זיכוי עם תום פרשת התביעה	סעיף 125
48	Go	פרשת ההגנה	סעיף 126
48	Go	סיכומים	סעיף 127
48	Go	הכרזה מיידית על זיכוי	סעיף 128

48	Go	חיוב וגזר דין	סעיף 129
49	Go	נאשם שאינו שפוי בדעתו או מוגבל שכלית	סעיף 130
49	Go	בדיקה רפואית לנאשם	סעיף 131
49	Go	סימן ו' – עדים	
49	Go	חקירת עדים	סעיף 132
49	Go	עדים במשפט של נאשמים אחדים	סעיף 133
49	Go	הזהרת עד והשבעתו	סעיף 134
49	Go	סימן ז' – שיפוט נוער	
49	Go	תוקף ותחולה	סעיף 135
49	Go	הגדרות	סעיף 136
50	Go	הודעה על חקירת קטין חשוד או על מעצרו	סעיף 136א
50	Go	חקירת קטין חשוד בלא הודעה להורו או לקרוב אחר	סעיף 136ב
50	Go	הודעה לקטין חשוד על זכויותיו בטרם חקירתו	סעיף 136ג
50	Go	שפת חקירתו של קטין חשוד ותיעודה	סעיף 136ד
52	Go	תסקיר מעצר	סעיף 136ה
52	Go	מינוי שופטי נוער	סעיף 137
52	Go	שפיטת קטין	סעיף 138
53	Go	שפיטת קטין ובגיר יחדיו	סעיף 139
53	Go	קטין שהובא לבית משפט שאינו לנוער	סעיף 140
53	Go	בגיר שהובא לבית משפט לנוער	סעיף 141
53	Go	שמירת תוקף	סעיף 142
53	Go	הפרדת קטינים	סעיף 143
53	Go	הזמן להעמדת קטין לדין	סעיף 144
53	Go	ציון גיל הקטין	סעיף 145
53	Go	סניגוריה	סעיף 146
53	Go	מעמדו של הורה	סעיף 147
54	Go	תסקיר	סעיף 148
54	Go	בתי מעצר לקטינים	סעיף 149
54	Go	סימן ח' – ערעור	
54	Go	פסק דין	סעיף 150
54	Go	הסברת זכות הערעור	סעיף 151
54	Go	ערעור על פסק הדין	סעיף 152
54	Go	כיצד נוהגים בערעור	סעיף 153
55	Go	תקופת הערעור	סעיף 154
55	Go	הארכת מועדים	סעיף 155
55	Go	ערעור אוטומטי	סעיף 156
55	Go	סימן ט' – משפט חוזר	
55	Go	קיום משפט חוזר	סעיף 157
55	Go	בקשה למשפט חוזר	סעיף 158
55	Go	חוות דעת לפני משפט חוזר	סעיף 159
55	Go	סדרי הדין במשפט חוזר	סעיף 160
56	Go	הדיון במשפט חוזר	סעיף 161
56	Go	פסק דין שניתן במשפט חוזר	סעיף 162
56	Go	סימן י' – ענישה	
56	Go	ביצוע גזר דין	סעיף 163
56	Go	עונשין	סעיף 164
56	Go	עונש מוות	סעיף 165
56	Go	דין עונשים מסויימים	סעיף 166

56	Go	ריצוי עונש מאסר	סעיף 167
57	Go	מאסר קטין	סעיף 168
57	Go	מאסר על תנאי	סעיף 169
57	Go	הפעלת מאסר על תנאי	סעיף 170
57	Go	הארכת מאסר על תנאי	סעיף 171
58	Go	דין צו בגזר דין	סעיף 172
58	Go	תשלום קנס	סעיף 173
58	Go	פיגורים	סעיף 174
58	Go	מאסר בשל אי תשלום קנס	סעיף 175
58	Go	חיוב הורים או אפוטרופסים	סעיף 176
58	Go	חיוב הורים או אפוטרופסים בערובה	סעיף 177
59	Go	שמיעת הורה לקטין	סעיף 178
59	Go	תפיסת נכסים	סעיף 179
59	Go	התחייבות נאשם להימנע מעבירה	סעיף 180
59	Go	שחרור קטין תוך התחייבות	סעיף 181
60	Go	חיוב בפיצויים	סעיף 182
60	Go	פיצוי לנאשם שזוכה	סעיף 183
60	Go	סימן י"א – חנינה והקלה בעונש על תנאי	
60	Go	חנינה והקלה בעונש על תנאי	סעיף 184
61	Go	ביטול ההקלה בעונש אגב הרשעה	סעיף 185
61	Go	ביטול ההקלה בעונש שלא אגב הרשעה	סעיף 186
62	Go	סימן י"א 1 – זכויות נפגעי עבירה	
62	Go	הגדרות	סעיף 186א
63	Go	עקרונות	סעיף 186ב
63	Go	דרכי התאמה במימוש זכויות נפגעי עבירה	סעיף 186ג
63	Go	הבטחת זכויות	סעיף 186ד
63	Go	הגבלת מסירת פרטים אישיים של נפגע עבירה	סעיף 186ו
64	Go	זכות בכתב אישום	סעיף 186ח
64	Go	ניהול ההליכים בזמן סביר	סעיף 186יא
64	Go	חקירה של גוף חוקר בדבר עבר מיני	סעיף 186יב
64	Go	זכות לנוכחות מלווה בחקירה	סעיף 186יג
64	Go	זכות נפגע עבירה מין לבחור את מין החוקר	סעיף 186יד
64	Go	זכות לנוכחות בדיון הנערך בדלתיים סגורות	סעיף 186טו
64	Go	הגנה מפני משפט פלילי או אזרחי	סעיף 186כ
64	Go	זכאות בני משפחה	סעיף
			186כא
65	Go	הודעות	סעיף
			186כה
65	Go	פרק ו' – כללי האחריות לעבירה	
65	Go	סימן א' – הוראות יסוד	
65	Go	הגדרות	סעיף 187
65	Go	אין דנים פעמיים בשל מעשה אחד	סעיף 188
65	Go	אין ענישה אלא לפי דין או תחיקת בטחון	סעיף 188א
65	Go	אין עונשין למפרע	סעיף 188ב
65	Go	סימן ב' – תחולה לפי זמן ומקום עשיית העבירה	
65	Go	עבירות שנעשו מקצתן בתוך האזור ומקצתן מחוץ לאזור	סעיף 189
65	Go	ביטול העבירה לאחר עשייתה	סעיף 190
65	Go	שינוי תחיקת בטחון לאחר עשיית העבירה	סעיף 191

66	Go	עבירות שהזמן גרמן	סעיף 192
66	Go	סימן ג'1 – העבירה הפלילית והאחריות לה – היסוד העובדתי שבעבירה	
66	Go	מבנה היסוד העובדתי	סעיף 193
66	Go	סימן ג'2 – העבירה הפלילית והאחריות לה – היסוד הנפשי שבעבירה	
66	Go	דרישת מחשבה פלילית	סעיף 194
66	Go	מחשבה פלילית	סעיף 195
66	Go	רשלנות	סעיף 196
66	Go	סימן ג'3 – העבירה הפלילית והאחריות לה – אחריות קפידה	
66	Go	אחריות קפידה והיקפה	סעיף 197
67	Go	סימן ד'1 – עבירות נגזרות – הניסיון	
67	Go	ניסיון מהו	סעיף 198
67	Go	חוסר אפשרות לעשיית העבירה	סעיף 199
67	Go	עונש מיוחד על ניסיון	סעיף 199א
67	Go	פטור עקב חרטה לניסיון	סעיף 199ב
67	Go	סימן ד'2 – עבירות נגזרות – צדדים לעבירה	
67	Go	מבצע	סעיף 199ג
67	Go	משדל	סעיף 199ד
67	Go	מסייע	סעיף 199ה
67	Go	עונש על סיוע	סעיף 199ו
67	Go	ניסיון לשידול	סעיף 199ז
68	Go	פטור עקב חרטה למשדל או מסייע	סעיף 199ח
68	Go	עבירה שונה או נוספת	סעיף 199ט
68	Go	נתונים ענייניים ואישיים	סעיף 199י
68	Go	סימן ד'3 – עבירות נגזרות – הוראות משותפות	
68	Go	סייג לניסיון, לשידול ולסיוע	סעיף 199יא
68	Go	תחולת דין העבירה	סעיף 199יב
68	Go	סימן ה'1 – סייגים לאחריות פלילית – הוראות כלליות	
68	Go	נטל ההוכחה	סעיף 199יג
68	Go	כפיה על ידי הבעל	סעיף 200
68	Go	סימן ה'2 – סייגים לאחריות פלילית – סייגים לפליליות המעשה	
68	Go	קטינות	סעיף 201
68	Go	היעדר שליטה	סעיף 202
68	Go	אי שפיות הדעת	סעיף 203
69	Go	שיכרות	סעיף 204
69	Go	הגנה עצמית	סעיף 205
69	Go	צורך	סעיף 206
69	Go	כורח	סעיף 206א
69	Go	צידוק	סעיף 206ב
69	Go	כניסה למצב בהתנהגות פסולה	סעיף 206ג
70	Go	חובה לעמוד בסכנה או באיום	סעיף 206ד
70	Go	חריגה מן הסביר	סעיף 206ה
70	Go	זוטי דברים	סעיף 206ו
70	Go	טעות במצב דברים	סעיף 206ז
70	Go	טעות במצב משפטי	סעיף 206ח
70	Go	סימן ו' – אחריות פלילית של תאגיד	
70	Go	היקף אחריותו הפלילית של תאגיד	סעיף 206ט

70	Go	עבירות של תאגיד	סעיף 207
70	Go	סימן 1' – הוראות שונות	
70	Go	פרשנות	סעיף 207א
70	Go	נפקותו של ספק	סעיף 207ב
70	Go	פרשנות הדין בדבר היסוד הנפשי שבעבירה	סעיף 207ג
71	Go	נטל ההוכחה	סעיף 208
71	Go	פרק ז' – עבירות	
71	Go	סימן א' – פגיעה בגוף	
71	Go	גרימת מוות בכוונה	סעיף 209
71	Go	הריגה	סעיף 210
71	Go	חבלה בכוונה מחמירה	סעיף 210א
71	Go	תקיפה	סעיף 211
71	Go	תקיפה או פגיעה בנסיבות מחמירות	סעיף 211א
71	Go	זריקת חפצים	סעיף 212
72	Go	סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה	סעיף 212א
72	Go	סימן ב' – עבירות נגד חירותו של אדם	
72	Go	חטיפה	סעיף 213
72	Go	כליאת שווא ת"ט תש"ע 2010	סעיף 214
72	Go	סימן ג' – עבירות נגד רשויות האזור	
72	Go	פגיעה בחייל	סעיף 215
72	Go	גרימת נזק ברשלנות	סעיף 216
72	Go	תקיפת עובד ציבור	סעיף 217
72	Go	הפרעה לחייל	סעיף 218
73	Go	פגיעה ברשות או בסמל	סעיף 219
73	Go	חבלה במתקן צה"ל	סעיף 220
73	Go	נזק לרכוש ביטחוני	סעיף 221
73	Go	עבירות נגד קיום הסדר הציבורי	סעיף 222
73	Go	החדרת חפץ אסור מסוכן או ציוד קצה רט"ן אל תוך בית כלא	סעיף 222א
74	Go	התערבות בענייני צה"ל	סעיף 223
74	Go	סמכות להשיג ידיעות	סעיף 224
74	Go	חובת התייצבות	סעיף 225
74	Go	סירוב לנטילת אמצעי זיהוי עונשין	סעיף 225א
74	Go	ידיעות כוזבות	סעיף 226
74	Go	התחמקות מחובת תשלום	סעיף 227
74	Go	סימן ג' 1' – איסור הלבנת הון	
74	Go	עבירת מקור	סעיף 227א
75	Go	איסור הלבנת הון	סעיף 227ב
75	Go	איסור עשיית פעולה ברכוש אסור	סעיף 227ג
75	Go	סייג לאחריות פלילית	סעיף 227ד
75	Go	סימן ד' – שיבוש הליכי משפט	
75	Go	שיבוש הליכי משפט	סעיף 228
76	Go	זילות בית משפט	סעיף 229
76	Go	סימן ה' – עבירות בנשק ובציוד לחימתי	
76	Go	נשיאת, החזקת וייצור נשק	סעיף 230
76	Go	איסור נשיאה או החזקה של צעצוע מסוכן	סעיף 230א
76	Go	פעולה בחומר מזיק או במיתקן רגיש למטרות טרור	סעיף 230ב
76	Go	חברות בקבוצה המבצעת פעולות אסורות	סעיף 231
76	Go	הפקדת כלי יריה, חומרי נפץ וכו'	סעיף 232

76	Go	סחר בציד מלחמתי	סעיף 233
76	Go	עבירות בקשר לציד צבאי	סעיף 234
77	Go	סימן ו' – עבירות ביחס לרכוש	
77	Go	הצתה	סעיף 235
77	Go	היזק לרכוש בזדון	סעיף 236
77	Go	סימן ז' – ריגול ומגע עם אויב או ארגון עוין	
77	Go	איסור מגע עם אויב	סעיף 237
77	Go	עמידה בראש התאחדות בלתי מותרת	סעיף 237א
77	Go	מילוי תפקיד ניהולי או פיקודי בהתאחדות בלתי מותרת	סעיף 237ב
77	Go	איסור קיום אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור	סעיף 238
78	Go	ריגול	סעיף 239
78	Go	ריגול חמור	סעיף 240
78	Go	ידיעות בעלות ערך צבאי	סעיף 241
78	Go	כניסה לאזור מוגבל	סעיף 242
78	Go	איסור פעולה ברכוש למטרת ביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה	סעיף 242א
78	Go	איסור פעולה ברכוש הקשור בעבירה המנויה בתוספת הראשונה	סעיף 242ב
79	Go	סימן ח' – עבירות נגד הסדר הציבורי ובריונות	
79	Go	התחפשות	סעיף 243
79	Go	התחזות	סעיף 244
79	Go	מתן מקלט	סעיף 245
79	Go	כלים או אמצעים לביצוע עבירה שעונשה עולה על מאסר לתקופה של שלוש שנים	סעיף 246
79	Go	פעילות נגד הסדר הציבורי	סעיף 247
79	Go	סכינים	סעיף 248
80	Go	איום	סעיף 249
80	Go	הכנה לביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה	סעיף 249א
80	Go	איום בביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה	סעיף 249ב
80	Go	איומים ועלבונות	סעיף 250
80	Go	הסתה ותמיכה בארגון עוין	סעיף 251
81	Go	סימן ט' – עבירות במסמכים	
81	Go	איסור הוצאת מסמכי זיהוי	סעיף 252
81	Go	עבירות ברישיונות ומסמכים שהוצאו לפי תחיקת הביטחון	סעיף 253
81	Go	סימן י' – קשירת קשר ושותפים לאחר מעשה	
81	Go	קשירת קשר	סעיף 254
81	Go	קשירת קשר לעבירה המנויה בתוספת הראשונה	סעיף 254א
82	Go	שותפים לאחר מעשה	סעיף 255
82	Go	שותף לאחר מעשה	סעיף 256
82	Go	סימן י"א – עבירות שונות	
82	Go	בריחה ממשמורת	סעיף 257
82	Go	עבירות בקשר לשוחד	סעיף 258
83	Go	איסור תשלום שכר לעבריין ביטחוני	סעיף 259
83	Go	עדות שקר ועדויות סותרות	סעיף 260
83	Go	אי מניעת עבירה	סעיף 261
83	Go	הכנסת בעל חיים לאזורים מסויימים	סעיף 262
84	Go	פרק ח' – עזרה משפטית	
84	Go	חקירת מוות	סעיף 263
84	Go	החרמה והריסה של רכוש	סעיף 264
84	Go	ביצוע מעצר	סעיף 265

84	Go	ביצוע מאסר	סעיף 266
84	Go	מימוש צו מעצר או מאסר	סעיף 267
84	Go	קטינים	סעיף 268
84	Go	העברה	סעיף 269
85	Go	העברת כלואים ואסירים למועצה הפלסטינית	סעיף 270
85	Go	פרק ט' – צווים מנהליים	
85	Go	סימן א' – מעצר מנהלי	
85	Go	תחולה	סעיף 271
85	Go	סייג להפעלת סמכויות	סעיף 272
85	Go	מעצר מנהלי	סעיף 273
85	Go	ביצוע	סעיף 274
85	Go	ביקורת שיפוטית	סעיף 275
85	Go	עיון חוזר ת"ט תש"ע 2010	סעיף 276
86	Go	סטיה מדיני הראיות	סעיף 277
86	Go	ערעור	סעיף 278
86	Go	נוכחות	סעיף 279
86	Go	דלתיים סגורות	סעיף 280
86	Go	סדרי דין	סעיף 281
86	Go	איסור אצילה	סעיף 282
86	Go	ביטול צו על ידי מפקד האזור	סעיף 283
86	Go	סימן ב' – מעצר מנהלי – הוראת שעה	
86	Go	הוראת שעה	סעיף 284
86	Go	מעצר מנהלי	סעיף 285
86	Go	ביצוע המעצר	סעיף 286
87	Go	סייג להפעלת סמכות ת"ט תש"ע 2010	סעיף 286א
87	Go	ביקורת שיפוטית	סעיף 287
87	Go	ערעור	סעיף 288
87	Go	עיכוב ביצוע	סעיף 289
87	Go	סטיה מדיני הראיות	סעיף 290
87	Go	דלתיים סגורות	סעיף 291
87	Go	איסור אצילה	סעיף 292
87	Go	ביטול הצו בידי מפקד צבאי	סעיף 293
87	Go	סדרי דין	סעיף 294
87	Go	סימן ג' – צווי הגבלה ופיקוח	
87	Go	סייג להפעלת סמכויות	סעיף 295
88	Go	צווי הגבלה	סעיף 296
88	Go	פיקוח מיוחד ותיחום מקום מגורים	סעיף 297
89	Go	דלתיים סגורות	סעיף 298
89	Go	סימן ד' – הרחקת מסתננים	
89	Go	הגדרות	סעיף 299
89	Go	דין מסתנן	סעיף 300
89	Go	גירוש	סעיף 301
90	Go	הוצאות ביצוע צו גירוש	סעיף 302
90	Go	שחרור בערבות	סעיף 303
90	Go	ראיות	סעיף 304
90	Go	כינון ועדה	סעיף 305
91	Go	הרכב הוועדה	סעיף 306
91	Go	הבאה לפני ועדה לבחינת צווי גירוש	סעיף 307

91	Go	סמכויות הוועדה	סעיף 308
91	Go	עיון תקופתי	סעיף 309
92	Go	עיון חוזר	סעיף 310
92	Go	ראיות	סעיף 311
92	Go	נוכחות עצור	סעיף 312
92	Go	סדרי דין	סעיף 313
92	Go	עיכוב ביצוע	סעיף 314
92	Go	שמירת סמכויות	סעיף 315
92	Go	פרק י' – סמכויות מנהליות	
92	Go	סימן א' – הוראות מגבילות	
92	Go	תנועה ותעבורה	סעיף 316
92	Go	עוצר	סעיף 317
93	Go	שטחים סגורים	סעיף 318
93	Go	צווים לפתוח ולסגור מקומות	סעיף 319
93	Go	סמכות להורות על שילוט ועל הסרת שילוט	סעיף 320
94	Go	צביעה, שילוט וסימון	סעיף 321
94	Go	סימן ב' – תעודות זיהוי	
94	Go	חובה למסור ידיעות מזהות	סעיף 322
94	Go	נשיאת תעודת זהות	סעיף 323
94	Go	נטילה זמנית של תעודת זהות	סעיף 324
94	Go	סימן ג' – סמכויות שונות	
94	Go	הגדרות	סעיף 325
95	Go	נקיטת אמצעי ביטחון	סעיף 326
95	Go	אכיפת ביצוע	סעיף 327
95	Go	הוצאות לנקיטת אמצעי ביטחון	סעיף 328
95	Go	שימוש בסמכות	סעיף 329
95	Go	עונשין	סעיף 330
95	Go	איסור בניה	סעיף 331
96	Go	פיקוח על הבניה	סעיף 332
96	Go	סימן ד' – המאבק בתופעת השכרות	
96	Go	הגדרות	סעיף 332א
97	Go	סמכות תפיסה והשמדה של משקה משכר וכלי קיבולו	סעיף 332ב
97	Go	סימן ה' – הסמכת פקחים	
97	Go	הגדרות	סעיף 332ג
98	Go	סמכויות פקח	סעיף 332ד
98	Go	פרק י"א – הוראות שונות	
98	Go	עונש כללי	סעיף 333
98	Go	הוראות מעבר	סעיף 334
99	Go	תיקונים עקיפים	סעיף 335
103	Go	תוספת ראשונה	
103	Go	תוספת שניה	
103	Go	תוספת שלישית	
104	Go	תוספת רביעית	
104	Go	תוספת חמישית	
104	Go	תוספת חמישית א'	
105	Go	תוספת חמישית ב'	
105	Go	תוספת שישית	
105	Go	תוספת שביעית	

106 Go
106 Go

תוספת שמינית
תוספת תשיעית

יהודה והשומרון

צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651),

תש"ע-2009*

* פורסם [קובץ המנשרים מס' 234](#) מחודש דצמבר 2009 עמ' 5902.

הודעה על נוסח משולב שיבוא במקום צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 וצווים נוספים כמפורט בפרסום מיום 1.11.2009. תחילת תוקף הנוסח המשולב ביום 2.5.2010.

ת"ט תש"ע-2010 [קובץ המנשרים מס' 238](#) מחודש מאי 2012 עמ' 6469; תחילתו ביום 2.5.2010.

ת"ט תשע"ג-2013 [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6898; תחילתו ביום 2.5.2010.

תוקן [קובץ המנשרים מס' 236](#) מחודש מרץ 2011 עמ' 6172 – תיקון מס' 1 (מס' 1656) תש"ע-2010; תחילתו ביום 8.2.2010.

[קובץ המנשרים מס' 236](#) מחודש מרץ 2011 עמ' 6174 – תיקון מס' 2 (מס' 1658) תש"ע-2010; תחילתו ביום 28.4.2010.

[קובץ המנשרים מס' 237](#) מחודש אפריל 2011 עמ' 6323 – תיקון מס' 3 (מס' 1663) תשע"א-2010; תחילתו ביום 20.9.2010 (הארכת הוראת שעה).

[קובץ המנשרים מס' 237](#) מחודש אפריל 2011 עמ' 6324 – תיקון מס' 4 (מס' 1664) תשע"א-2010; תחילתו ביום 20.9.2010 (הוראת הוראת שעה).

[קובץ המנשרים מס' 237](#) מחודש אפריל 2011 עמ' 6333 – תיקון מס' 5 (הוראת שעה) (מס' 1668) תשע"א-2011; תחילתו ביום 20.1.2011 ותוקפו לשלוש שנים.

[קובץ המנשרים מס' 237](#) מחודש אפריל 2011 עמ' 6335 – תיקון מס' 6 (מס' 1669) תשע"א-2011; תחילתו ביום 15.2.2011.

[קובץ המנשרים מס' 237](#) מחודש אפריל 2011 עמ' 6336 – תיקון מס' 7 (מס' 1670) תשע"א-2011; תחילתו ביום 15.2.2011.

[קובץ המנשרים מס' 238](#) מחודש מאי 2012 עמ' 6443 – תיקון מס' 8 (מס' 1672) תשע"א-2011; תחילתו ביום 1.8.2011 ור' סעיף 8 לענין תחולה (תוקן תיקון מס' 8 (תיקון) (מס' 1674) תשע"א-2011; תחילתו ביום 1.7.2011.

ת"ט [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6892; תחילתו ביום 1.8.2011.

[קובץ המנשרים מס' 238](#) מחודש מאי 2012 עמ' 6453 – תיקון מס' 9 (מס' 1675) תשע"א-2011; תחילתו ביום 6.9.2011.

[קובץ המנשרים מס' 238](#) מחודש מאי 2012 עמ' 6454 – תיקון מס' 10 (מס' 1676) תשע"א-2011; ר' סעיף 8 לענין תחילה (ת"ט [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6892; תחילתו ביום 27.9.2011).

[קובץ המנשרים מס' 238](#) מחודש מאי 2012 עמ' 6458 – תיקון מס' 11 (מס' 1677) תשע"ב-2011; תחילתו ביום 16.10.2011.

[קובץ המנשרים מס' 238](#) מחודש מאי 2012 עמ' 6462 – תיקון מס' 12 (מס' 1680) תשע"ב-2011; תחילתו ביום 27.10.2011 ור' סעיף 2 לענין תחולה.

[קובץ המנשרים מס' 238](#) מחודש מאי 2012 עמ' 6463 – תיקון מס' 13 (מס' 1681) תשע"ב-2011; תחילתו ביום 27.10.2011.

[קובץ המנשרים מס' 238](#) מחודש מאי 2012 עמ' 6465 – תיקון מס' 14 (מס' 1683) תשע"ב-2012; תחילתו ביום 3.1.2012.

[קובץ המנשרים מס' 238](#) מחודש מאי 2012 עמ' 6466 – תיקון מס' 15 (מס' 1684) (הוראת שעה) תשע"ב-2012; תחילתו ביום 11.1.2012. תוקן [קובץ המנשרים מס' 239](#) מחודש נובמבר 2012 עמ' 6668 – תיקון מס' 15 (תיקון) (מס' 1697) תשע"ב-2012; תחילתו ביום 11.1.2012. ת"ט [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6892; תחילתו ביום 11.1.2012.

[קובץ המנשרים מס' 239](#) מחודש נובמבר 2012 עמ' 6647 – תיקון מס' 16 (מס' 1685) תשע"ב-2012; ר' סעיפים 12, 13 לענין תחילה ותחולה. תוקן [קובץ המנשרים מס' 239](#) מחודש נובמבר 2012 עמ' 6660 – תיקון מס' 16 (תיקון) (מס' 1694) תשע"ב-2013; תחילתו ביום 1.8.2012. [קובץ המנשרים מס' 239](#) מחודש נובמבר 2012 עמ' 6692 – תיקון מס' 16 (תיקון מס' 2) (מס' 1701) תשע"ב-2012; תחילתו ביום 1.8.2012.

[קובץ המנשרים מס' 239](#) מחודש נובמבר 2012 עמ' 6658 – תיקון מס' 17 (מס' 1692) תשע"ב-2012; תחילתו ביום 15.3.2012.

- [קובץ המנשרים מס' 239](#) מחודש נובמבר 2012 עמ' 6659 – תיקון מס' 18 (מס' 1693) תשע"ב-2012; תחילתו ביום 14.4.2012.
- [קובץ המנשרים מס' 239](#) מחודש נובמבר 2012 עמ' 6669 – תיקון מס' 19 (מס' 1698) תשע"ב-2012; תחילתו ביום 7.6.2012.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6862 – תיקון מס' 20 (מס' 1702) תשע"ב-2012; תחילתו ביום 20.8.2012.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6863 – תיקון מס' 21 (מס' 1703) תשע"ב-2012; תחילתו ביום 20.8.2012.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6867 – תיקון מס' 22 (מס' 1706) תשע"ב-2012; תחילתו ביום 13.9.2012.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6869 – תיקון מס' 23 (מס' 1708) תשע"ג-2012; תחילתו ביום 20.9.2012.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6871 – תיקון מס' 24 (מס' 1710) תשע"ג-2012; תחילתו ביום 28.11.2012 ור' סעיף 3 לענין תחולה.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6872 – תיקון מס' 25 (מס' 1711) תשע"ג-2012; תחילתו ביום 2.4.2013 ור' סעיף 4 לענין תחולה.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6874 – תיקון מס' 26 (מס' 1712) תשע"ג-2012; תחילתו ביום 28.12.2012 ור' סעיף 8 לענין תחולה.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6875 – תיקון מס' 27 (מס' 1713) תשע"ג-2012; תחילתו ביום 25.12.2012.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6876 – תיקון מס' 28 (מס' 1714) תשע"ג-2012; תחילתו ביום 30.12.2012.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6877 – תיקון מס' 29 (מס' 1715) תשע"ג-2013; תחילתו ביום 11.1.2013.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6878 – תיקון מס' 30 (מס' 1716) תשע"ג-2013; תחילתו ביום 2.4.2013.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6879 – תיקון מס' 31 (מס' 1717) תשע"ג-2013; תחילתו ביום 1.1.2013.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6882 – תיקון מס' 32 (מס' 1720) תשע"ג-2013; תחילתו ביום 5.5.2013.
- [קובץ המנשרים מס' 240](#) מחודש אוגוסט 2013 עמ' 6887 – תיקון מס' 33 (מס' 1724) תשע"ג-2013; תחילתו ביום 12.8.2013 ור' סעיף 12 לענין הוראת מעבר.
- [קובץ המנשרים מס' 241](#) מחודש יולי 2014 עמ' 7032 – תיקון מס' 34 (מס' 1726) תשע"ג-2013; תחילתו ביום 6.10.2013 ור' סעיף 4 לענין תחולה.
- [קובץ המנשרים מס' 241](#) מחודש יולי 2014 עמ' 7033 – תיקון מס' 35 (מס' 1727) תשע"ד-2013; תחילתו ביום 30.9.2013.
- [קובץ המנשרים מס' 241](#) מחודש יולי 2014 עמ' 7045 – תיקון מס' 35א (מס' 1729) תשע"ד-2013 בסעיף 26 לצו בדבר פרשנות [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1729), תשע"ד-2013; תחילתו ביום 8.12.2013.
- [קובץ המנשרים מס' 241](#) מחודש יולי 2014 עמ' 7050 – תיקון מס' 36 (מס' 1732) תשע"ד-2013; תחילתו ביום 25.12.2013 ור' סעיף 3 לענין תחולה. תוקן [קובץ המנשרים מס' 243](#) מחודש מרץ 2016 עמ' 7270 – תיקון מס' 36 (תיקון) (מס' 1751) תשע"ה-2014; תחילתו ביום 25.12.2013.
- [קובץ המנשרים מס' 241](#) מחודש יולי 2014 עמ' 7053 – תיקון מס' 37 (מס' 1735) תשע"ד-2014; תחילתו ביום 18.3.2014.
- [קובץ המנשרים מס' 241](#) מחודש יולי 2014 עמ' 7057 – תיקון מס' 38 (מס' 1738) תשע"ד-2014; תחילתו ביום 13.4.2014.
- [קובץ המנשרים מס' 241](#) מחודש יולי 2014 עמ' 7058 – תיקון מס' 39 (מס' 1739) תשע"ד-2014; תחילתו ביום 23.4.2014.
- [קובץ המנשרים מס' 241](#) מחודש יולי 2014 עמ' 7059 – תיקון מס' 40 (מס' 1740) תשע"ד-2014; תחילתו ביום 20.5.2014.
- [קובץ המנשרים מס' 241](#) מחודש יולי 2014 עמ' 7061 – תיקון מס' 41 (מס' 1741) תשע"ד-2014; תחילתו ביום 17.7.2014.

[קובץ המנשרים מס' 242](#) מחודש אוקטובר 2014 עמ' 7189 – תיקון מס' 42 (מס' 1744) תשע"ד-2014; תחילתו ביום 9.9.2014.

[קובץ המנשרים מס' 242](#) מחודש אוקטובר 2014 עמ' 7190 – תיקון מס' 43 (הוראת שעה) (מס' 1745) תשע"ד-2014; תחילתו ביום 10.9.2014 ותוקפו עד יום 19.10.2021. [קובץ המנשרים מס' 244](#) מחודש אוגוסט 2016 עמ' 7445 – תיקון מס' 43 (הוראת שעה) (תיקון) (מס' 1756) תשע"ה-2015; תחילתו ביום 7.9.2015. [קובץ המנשרים מס' 246](#) מחודש מאי 2018 עמ' 8258 – תיקון מס' 43 (הוראת שעה) (תיקון מס' 2) (מס' 1774) תשע"ו-2016; תחילתו ביום 6.9.2016. [קובץ המנשרים מס' 246](#) מחודש מאי 2018 עמ' 8290 – תיקון מס' 43 (הוראת שעה) (תיקון מס' 3) (מס' 1790) תשע"ז-2017; תחילתו ביום 7.9.2017. [קובץ המנשרים מס' 249](#) מחודש מרץ 2019 עמ' 8732 – תיקון מס' 43 (הוראת שעה) (תיקון מס' 4) (מס' 1808) תשע"ט-2019; תחילתו ביום 2.1.2019. [קובץ המנשרים מס' 254](#) מחודש אוקטובר 2020 עמ' 10308 – תיקון מס' 43 (הוראת שעה) (תיקון מס' 5) (מס' 1937) תש"ף-2020; תחילתו ביום 11.8.2020. [קובץ המנשרים מס' 257](#) מחודש אוגוסט 2021 עמ' 11441 – תיקון מס' 43 (הוראת שעה) (תיקון מס' 6) (מס' 2062) תשפ"א-2021; תחילתו ביום 29.7.2021 (בוטל [קובץ המנשרים מס' 258](#) מחודש נובמבר 2021 עמ' 11573 – תיקון מס' 72 (מס' 2079) תשפ"ב-2021; תחילתו ביום 20.10.2021).

[קובץ המנשרים מס' 243](#) מחודש מרץ 2016 עמ' 7256 – תיקון מס' 44 (מס' 1748) תשע"ה-2014; תחילתו ביום 20.11.2014.

[קובץ המנשרים מס' 243](#) מחודש מרץ 2016 עמ' 7273 – תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015; תחילתו ביום 24.3.2015 ור' סעיף 14 לענין הוראות מעבר.

14. סעיף 191 לצו, כפי שהוא מובא בסעיף 5 לצו זה, לא יחול על השינוי העונשי ביחס למסייע ולמנסה לשדל.

[קובץ המנשרים מס' 244](#) מחודש אוגוסט 2016 עמ' 7451 – תיקון מס' 46 (מס' 1761) תשע"ו-2015; תחילתו ביום 31.12.2015.

[קובץ המנשרים מס' 244](#) מחודש אוגוסט 2016 עמ' 7459 – תיקון מס' 47 (מס' 1766) תשע"ו-2016; תחילתו ביום 26.1.2016 ור' סעיף 2 לענין הוראת מעבר. [קובץ המנשרים מס' 244](#) מחודש אוגוסט 2016 עמ' 7462 – תיקון מס' 47 (תיקון מס' 1) (מס' 1768) תשע"ו-2016; תחילתו ביום 26.1.2016.

2. ביחס להחלטות של הוועדה כהגדרתה בסעיף 186(א) לצו העיקרי, אשר ניתנו בהתאם לסעיפים 186(ז) ו-186(ט) לצו העיקרי, שעליהן לא הוגש ערר לועדת העררים כהגדרתה בסעיף 186(טז) לצו העיקרי טרם תחילתו של צו זה, ניתן יהיה להגיש ערר לועדת העררים בהתאם לסעיף 186(טז), תוך 30 ימים מיום תחילתו של צו זה.

[קובץ המנשרים מס' 244](#) מחודש אוגוסט 2016 עמ' 7460 – תיקון מס' 48 (מס' 1767) תשע"ו-2016; תחילתו ביום 9.2.2016.

[קובץ המנשרים מס' 244](#) מחודש אוגוסט 2016 עמ' 7463 – תיקון מס' 49 (מס' 1769) תשע"ו-2016; תחילתו ביום 3.4.2016.

[קובץ המנשרים מס' 244](#) מחודש אוגוסט 2016 עמ' 7464 – תיקון מס' 50 (הוראת שעה) (מס' 1770) תשע"ו-2016; תחילתו ביום 7.4.2016 ותוקפו לשנתיים.

[קובץ המנשרים מס' 244](#) מחודש אוגוסט 2016 עמ' 7465 – תיקון מס' 51 (מס' 1771) תשע"ו-2016; תחילתו ביום 12.4.2016 ור' סעיף 6 לענין הוראת שעה.

6. האמור בסעיפים 3 ו-4ב יעמוד בתוקפו עד ליום 1.6.2019.

[קובץ המנשרים מס' 244](#) מחודש אוגוסט 2016 עמ' 7466 – תיקון מס' 52 (מס' 1772) תשע"ו-2016; תחילתו ביום 19.4.2016.

[קובץ המנשרים מס' 246](#) מחודש מאי 2018 עמ' 8260 – תיקון מס' 53 (מס' 1776) תשע"ו-2016; תחילתו ביום 18.9.2016.

[קובץ המנשרים מס' 246](#) מחודש מאי 2018 עמ' 8281 – תיקון מס' 54 (מס' 1787) תשע"ז-2017; תחילתו ביום 5.6.2017.

[קובץ המנשרים מס' 246](#) מחודש מאי 2018 עמ' 8282 – תיקון מס' 55 (מס' 1788) תשע"ז-2017; תחילתו ביום 26.6.2017 ור' סעיף 5 לענין הוראת מעבר.

5. (א) הנושא, המחזיק או מייצר צעצוע מסוכן בלא היתר לפני יום התחילה, יהיה רשאי, בתוך 30 ימים מיום התחילה להגיש בקשה לקבלת היתר.

(ב) לא הוגשה בקשה כאמור בסעיף קטן (א), או הוגשה בקשה ולא התקבל היתר, יראו את הנושא, המחזיק או מייצר צעצוע מסוכן לפני יום התחילה כמי שעשה כן בלא היתר.

[קובץ המנשרים מס' 246](#) מחודש מאי 2018 עמ' 8291 – תיקון מס' 56 (מס' 1791) תשע"ח-2017; תחילתו ביום 25.12.2017.

[קובץ המנשרים מס' 246](#) מחודש מאי 2018 עמ' 8307 – תיקון מס' 57 (מס' 1798) תשע"ח-2018; תחילתו ביום 1.5.2018 ור' סעיף 10 לענין תחולה.

10. הוראות צו זה יחולו על כל מי שנתון במעצר ביום תחילתו; ואולם מי שביום תחילתו של צו זה נתון במעצר על פי פקודת מעצר, ימשיך להיות נתון במעצר עד לתום פקודת המעצר.

פרק א – הוראות כלליות

1. בצו זה –

הגדרות

"אזור מוחזק" – שטח המוחזק בידי כוחות צה"ל, זולת האזור;
 "איש שירות הבטחון הכללי" – אדם הנמנה עם שירות הבטחון הכללי לפי תעודה, בת
 תוקף, שניתנה לו בידי שירות זה;
 "בוגר רך" – אדם שמלאו לו ארבע-עשרה שנים אך לא מלאו לו שש-עשרה שנים;

קובץ המנשרים מס' 247 מחודש אוגוסט 2018 עמ' 8518 – תיקון מס' 58 (מס' 1799) תשע"ח-2018; ר' סעיף 2
 לענין תחילה. ת"ט קובץ המנשרים מס' 247 מחודש אוגוסט 2018 עמ' 8557; תחילתו ביום 28.9.2018. תוקן בתיקון
 מס' 69 (מס' 1982) תשפ"א-2020; תחילתו ביום 6.12.2020. קובץ המנשרים מס' 260 מחודש מרץ 2022 עמ'
 11892 – תיקון מס' 58 (מס' 1799) (תיקון) (מס' 2099) תשפ"ב-2021; תחילתו ביום 30.12.2021.
 2. (א) תחילתם של סעיפים 186, 186ט, 186טז, 186יז עד 186יט, 186כב עד 186כד לצו זה, ביום
 "בטבת התשפ"א (1 בינואר 2021) כ"ח בטבת התשפ"ב (1 בינואר 2022).
 (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), תחילתם של סעיפים 186א עד 186ד, 186ו, 186ח, 186יא עד 186יד, 186טו,
 186כ ו-186כא לצו זה, בתוך שלושה חודשים מיום פרסומם.

קובץ המנשרים מס' 247 מחודש אוגוסט 2018 עמ' 8530 – תיקון מס' 59 (מס' 1800) תשע"ח-2018; תחילתו ביום
 14.8.2018.

קובץ המנשרים מס' 247 מחודש אוגוסט 2018 עמ' 8531 – תיקון מס' 60 (מס' 1801) תשע"ח-2018; תחילתו ביום
 14.8.2018.

קובץ המנשרים מס' 249 מחודש מרץ 2019 עמ' 8721 – תיקון מס' 61 תשע"ט-2018 בסעיף 131(ו) לצו בדבר
 תעבורה [נוסח משולב] (יהודה ושומרון) (מס' 1805), תשע"ט-2018; תחילתו ביום 8.11.2018.

קובץ המנשרים מס' 249 מחודש מרץ 2019 עמ' 8730 – תיקון מס' 62 (מס' 1806) תשע"ט-2018; תחילתו ביום
 10.10.2018.

קובץ המנשרים מס' 251 מחודש ספטמבר 2019 עמ' 9274 – תיקון מס' 63 (מס' 1814) תשע"ט-2019; תחילתו ביום
 16.6.2019.

קובץ המנשרים מס' 251 מחודש ספטמבר 2019 עמ' 9279 – תיקון מס' 64 (מס' 1818) תשע"ט-2019; תחילתו ביום
 1.10.2019.

קובץ המנשרים מס' 252 מחודש אפריל 2020 עמ' 9420 – תיקון מס' 65 (מס' 1822) תשע"ט-2019; תחילתו ביום
 24.9.2019.

קובץ המנשרים מס' 252 מחודש אפריל 2020 עמ' 9432 – תיקון מס' 66 (מס' 1824) תש"ף-2019; תחילתו ביום
 27.10.2019.

קובץ המנשרים מס' 252 מחודש אפריל 2020 עמ' 9435 – תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020; תחילתו ביום
 10.5.2020 ור' סעיף 15(ב) לענין תחילה. תוקן קובץ המנשרים מס' 253 מחודש יולי 2020 עמ' 10063 – תיקון מס'
 67 (תיקון) (מס' 1900) תש"ף-2020; תחילתו ביום 10.5.2020. קובץ המנשרים מס' 254 מחודש אוקטובר 2020 עמ'
 10285 – תיקון מס' 67 (תיקון מס' 2) (מס' 1922) תש"ף-2020; תחילתו ביום 17.7.2020. קובץ המנשרים מס' 254
 מחודש אוקטובר 2020 עמ' 10313 – תיקון מס' 67 (תיקון מס' 3) (מס' 1942) תש"ף-2020; תחילתו ביום
 31.8.2020. קובץ המנשרים מס' 254 מחודש אוקטובר 2020 עמ' 10369 – תיקון מס' 67 (תיקון מס' 4) (מס' 1955)
 תשפ"א-2020; תחילתו ביום 1.10.2020.

קובץ המנשרים מס' 253 מחודש יולי 2020 עמ' 10043 – תיקון מס' 68 (מס' 1885) תש"ף-2020; תחילתו ביום
 19.5.2020.

קובץ המנשרים מס' 255 מחודש פברואר 2021 עמ' 10700 – תיקון מס' 69 (מס' 1982) תשפ"א-2020; תחילתו
 ביום 6.12.2020.

קובץ המנשרים מס' 256 מחודש אפריל 2021 עמ' 11173 – תיקון מס' 70 (מס' 2026) תשפ"א-2021; תחילתו ביום
 14.2.2021.

קובץ המנשרים מס' 258 מחודש נובמבר 2021 עמ' 11555 – תיקון מס' 71 (מס' 2074) תשפ"ב-2021; תחילתו ביום
 19.9.2021.

קובץ המנשרים מס' 258 מחודש נובמבר 2021 עמ' 11571 – תיקון מס' 72 (מס' 2079) תשפ"ב-2021; תחילתו ביום
 20.10.2021.

קובץ המנשרים מס' 260 מחודש מרץ 2022 עמ' 11926 – תיקון מס' 73 (מס' 2119) תשפ"ב-2022; תחילתו ביום
 2.3.2022 ור' סעיף 4 לענין תחולה.

4. הוראות סימן ג' 1 יחולו גם על רכוש שמקורו בעבירה כהגדרתה בסעיף 227א, שנעברה לפני תחילתו של צו זה.

"בית משפט צבאי" ו"בית משפט" – בית משפט צבאי שסמכות שפיטה באזור נתונה בידו לפי צו זה; בכפוף לאמור בסעיף 153(א), כל מקום בצו זה שנאמר לו "בית משפט צבאי" או "בית משפט" – גם בית המשפט הצבאי לערעורים במשמע, והוא כשאינן הוראה אחרת;

"הקלה" – לענין עונש, כוללת הפחתתו, המרתו, התנאתו, או דחיית ביצועו, כולו או מקצתו. לענין צו זה רואים קנס כעונש קל יותר מאשר עונש מאסר לתקופה כל שהיא ובלבד שלא יומר עונש מאסר לקנס, ביחס העולה על אחד חלקי מאה משיעור הקנס הקבוע בסעיף קטן 1(א)(2) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון, לכל יום מאסר;

"התאחדות בלתי מותרת" – כמשמעה בתקנה 84 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945;

"חומר מזיק" – חומר כימי ביולוגי או רדיואקטיבי לרבות גרעיני, העלול לפי טיבו, סוגו או כמותו להמית אדם או לגרום לפגיעה חמורה לגוף, לרכוש, לתשתיות או לסביבה;

"כלי יריה" – כל כלי נשק, מכל סוג, שהוא מסוגל להמית, ובו קנה ממנו אפשר לירות כדור או קלע. מונח זה כולל כל חלק, אביזר ותחמושת של כלי-נשק כזה, וכל אביזר של כל כלי-נשק כזה שהותקן או מסוגל למעט את הרעש או הרשף הנגרמים כתוצאה מירי בכלי-הנשק; וכן כלי נשק שמסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אביזר ותחמושת לכלי נשק כאמור ולרבות מיכל המכיל או שסוגל להכיל חומר כאמור, אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא;

"כלי נשק" – כלי יריה, תחמושת, פצצה, רימון יד, או חפץ נפיץ או מבעיר לרבות נשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי;

"מיתקן רגיש" – מקום, לרבות מבנה, מכל או כלי תחבורה המשמש לייצור, לעיבוד להחזקה, לאחסנה, לסילוק או להובלה, של חומר מזיק או להפקת אנרגיה מחומר כאמור;

"מועד" – מועד ממועדי ישראל כמשמעותם בסעיף 18(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, כפי תוקפה בישראל מעת לעת;

"חפץ נפיץ או מבעיר" – כל דבר או חומר, לרבות נוזל או גז, שנועד או מסוגל לגרום להתפוצצות או לדליקה;

"ידיעה" – לרבות ידיעה שאינה נכונה, וכל תיאור, תכנית, סיסמה, סמל, נוסחה, חפץ או כל חלק מהם המכילים ידיעה או העשויים לשמש מקור לידיעה;

"ילד" – אדם שלא מלאו לו שתים-עשרה שנים;

"כוחות משטרה" – שוטרים וקצינים במשטרת ישראל, שהועמדו תחת פיקוד מפקד כוחות צה"ל באזור. לענין זה, רואים כל שוטר וכל קצין ממשטרת ישראל המופעל באזור בידי רשויות משטרת ישראל, כמי שהועמד תחת פיקוד מפקד כוחות צה"ל באזור;

"מסירה" – לרבות מסירה על יד סימון ואיתות וגרם מסירה;

"מתקן כליאה" – כהגדרתו בצו בדבר הפעלת מתקן כליאה (אזור הגדרה המערבית) (מס' 29), התשכ"ז-1967;

"נאשם" – לרבות מערער, הכל לפי הענין;

"נער" – אדם שמלאו לו שתים-עשרה שנים אך לא מלאו לו ארבע-עשרה שנים;

"נשיא בית משפט" – נשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, לפי הענין;

"נשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי" – נשק המסוגל לפלוט חומר מזיק לרבות קרינה רדיואקטיבית;

"עבירת ביטחון" – עבירה מבין העבירות המנויות בתוספת השלישית לצו זה;

"עובד ציבור" – לרבות שוטר, איש שירות הבטחון הכללי, עובד בשירות כוחות צה"ל, עובד של מועצה מקומית, המנויה בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א-1981, של מועצה אזורית המנויה בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979, ושל רשות מקומית, וכל מי שבידו סמכויות לפי הדין או תחיקת בטחון;

תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020
תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020

תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020

תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020

תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020

תיקון מס' 15 (מס' 1684) תשע"ב-2012

תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020

תיקון מס' 16 (מס' 1685) תשע"ב-2012

"פעולה ברכוש" – הקניה או קבלה של בעלות או של זכות אחרת ברכוש, בין שהיא קניינית ובין שאינה קניינית, בתמורה או שלא בתמורה, וכן פעולה ברכוש שהיא גיוס, מסירה, קבלה, החזקה, המרה, פעולה בנקאית, השקעה, פעולה בניירות ערך או החזקה בהם, תיווך, מתן או קבלת אשראי, ייבוא, ייצוא או יצירת נאמנות, או ערבות של רכוש טרור עם רכוש אחר גם אם אינו רכוש טרור;

תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"פ-2020

"פסק דין חלוט" – כל אחד מאלה:

- (1) פסק דין שניתן בידי בית המשפט הצבאי לערעורים;
- (2) פסק דין שניתן בידי בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה שעברה עליו התקופה להגשת ערעור ולא הוגש ערעור;

"צו" – לרבות מינוי, צו, הודעה, הוראה, דרישה והיתר;

"צו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון" – צו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בדיון ובתחיקת בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 845), התש"ס-1980;

ת"ט תש"ע-2010

"קלטת" – לרבות דיסקט, תקליטור וכל אמצעי אחר לאגירה ואחסון של מידע המופק ממכשיר תיעוד חזותי או קולי שבהם תועדה חקירת חשוד;

תיקון מס' 72 (מס' 2079) תשפ"ב-2021

"רכוש" – מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או שבא מרכוש כאמור או מרווחיו;

תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"פ-2020

"רכוש הקשור בעבירה" – רכוש כמפורט בסעיפים 60(א)-(1)-(3) לצו זה;

תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"פ-2020
תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"פ-2020

"רכוש טרור" – כל אחד מאלה:

- (1) רכוש של התאחדות בלתי מותרת;
- (2) רכוש הקשור לעבירה המנויה בתוספת הראשונה, או עבירה לפי סעיף 251 לצו זה;

"רכוש של התאחדות בלתי מותרת" – רכוש הנמצא בבעלותה, בחזקתה, בשליטתה או במשמורתה של התאחדות בלתי מותרת, לבד או יחד עם אחר, וכן רכוש המשמש או המיועד לשמש התאחדות בלתי מותרת או לפעילות של התאחדות בלתי מותרת, לרבות רכוש שהתאחדות מימנה את רכישתו או שהעבירה לאחר בלא תמורה; לענין זה, חזקה כי רכוש הנמצא במקום המשמש דרך קבע לצורך פעילות של התאחדות בלתי מותרת ואינו משמש דרך קבע למטרה אחרת, הוא רכוש של התאחדות בלתי מותרת, אלא אם כן הוכח אחרת;

תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"פ-2020

"רשויות צה"ל" – מפקד כוחות צה"ל באזור וכל רשות שנתמנתה על ידו או מכוחו או שהוסמכה לפעול באזור על פי הדין ותחיקת הביטחון, ובכלל זה כל מפקד צבאי באזור;

"שוטר" – לרבות כל בעל דרגה שאינו קצין הנמנה עם כוחות המשטרה;

"שירותים חיוניים" – שירותים חיוניים לקיום ממשל תקין באזור, להבטחת שלום הציבור וחיילי צה"ל, לקיום הסדר הציבורי, או לקיום הספקה וכל שירותים חיוניים לחיי הציבור;

"תושב" ו"תעודת זהות" – כמשמעותם בצו בדבר תעודת זהות ומרשם אוכלוסין (יהודה והשומרון) (מס' 297), תשכ"ט-1969;

"תיעוד חזותי" – תיעוד בהקלטת תמונה וקול בשילוב;

תיקון מס' 72 (מס' 2079) תשפ"ב-2021

"תיעוד קולי" – תיעוד בהקלטת קול;

תיקון מס' 72 (מס' 2079) תשפ"ב-2021

"תקיפה" – הכאת אדם, נגיעה בו, דחיפתו או הפעלת כוח על גופו בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, שלא בהסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית, ולענין זה, הפעלת כוח – לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי-נוחות.

תיקון מס' 33 (מס' 1724) תשע"ג-2013

2. (א) אזכורי פצצות, רימוני-יד, או חפצים נפיצים או מבעירים או תחמושת בצו זה, יפורשו ככוללים אזכור כל רכיב של פצצה, רימון-יד, חפץ נפיץ או מבעיר או תחמושת.

הוראות כלליות

(ב) צו שניתן מכוח תחיקת הביטחון, ייכנס לתוקפו במועד שיקבע בו.

(ג) אפשר להוציא כל צו בעל פה, אם הרשות הנותנת או המוציאה אותו מוצאת לנכון

- לעשות כן.
- (ד) הרשות הנותנת או המוציאה צו, תגרום לכך שהודעה על כניסתו לתוקף תימסר בהקדם האפשרי, ובאותו אופן שתמצא לנכון. אך שום צו לא יראוהו כנטול תוקף לגבי אדם כל-שהוא, שעליו הוא חל, עקב העובדה שתשומת לבו לא הוסבה אליו.
- (ה) הוראות סעיף זה יחולו על כל תחיקת בטחון.
3. מינוי מפקדים צבאיים מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי למנות מפקד צבאי לכל שטח או מקום באזור. מינוי כזה יכול להיערך תוך נקיבת שם או משרה, ואם ננקבה משרה, יהיה המחזיק מזמן לזמן במשרה שצוינה, המפקד הצבאי בשטח או במקום הנדון.
4. סמכויות שוטר לכל שוטר הנמנה עם כוחות המשטרה יהיו סמכויות אלו:
- (1) הסמכויות הנתונות לכל חייל על פי תחיקת הביטחון;
- (2) הסמכויות שהיו לכל שוטר באזור ביום כ"ח באייר התשכ"ז (7 ביוני 1967) על פי כל דין שחל באזור באותו יום.
5. סמכות קצין משטרה לכל קצין הנמנה עם כוחות משטרה יהיו הסמכויות המוקנות לכל שוטר, קצין משטרה, או קצין צה"ל לפי תחיקת הביטחון ולפי כל דין.
6. סמכות איש שירות הביטחון (א) לכל איש שירות הבטחון הכללי תהיינה הסמכויות הנתונות לכל חייל על פי תחיקת הביטחון.
- (ב) לגבי איש שירות הבטחון הכללי יהיו הממונים עליו בשירות זה, רשות בת סמך שחובה עליו להישמע לה.
7. סמכות איש שירות בתי הסוהר (א) בסעיף זה –
- "איש יחידת מצדה" – אדם הנמנה עם אנשי יחידת מצדה בשירות בתי הסוהר בישראל, לפי תעודה בת תוקף, שניתנה לו מאת יחידה זו;
- "סוהר" – כהגדרתו בצו בדבר שירות בתי הסוהר (יהודה והשומרון) (מס' 254), התשכ"ח-1968.
- (ב) לסוהר, בעת מילוי תפקידו בתחום בית הסוהר ובסביבתו המיידית, יהיו הסמכויות המסורות לחייל לפי פרק ג'; בעת מילוי תפקידו בליווי אסיר – אף מחוץ לתחום בית הסוהר.
- (ג) הסמכויות האמורות בסעיף קטן (ב) יהיו נתונות גם לסוהר הנמנה עם יחידת האבטחה והמבצעים בשירות בתי הסוהר, בשעת מילוי תפקידי אבטחה של עובדי שירות בתי הסוהר ובני משפחותיהם.
- (ד) לכל איש יחידת מצדה, תהיינה הסמכויות הנתונות לחייל לפי פרק ג'.
- 7א. תיקון מס' 49 (מס' 1769) תשע"ו-2016 לכל מי שנמנה על המחלקה לחקירות שוטרים שבמשרד המשפטים, תהיינה הסמכויות הנתונות לכל חייל על פי תחיקת הביטחון.
- פרק ב' – בתי משפט צבאיים**
8. אי-תלות בענייני שפיטה אין מרות על מי שבידו סמכות שפיטה, זולת מרות הדין ותחיקת הביטחון.
9. בתי המשפט הצבאיים באזור, שסמכות שפיטה נתונה בידיהם:
- (1) בתי משפט צבאיים של ערכאה ראשונה, שיכוננו בידי מפקד כוחות צה"ל באזור בהודעה;
- (2) בית המשפט הצבאי לערעורים.
10. סמכות (א) בית משפט צבאי מוסמך לדון בכל עבירה שהוגדרה בתחיקת בטחון ובדין.
- (ב) יצא נאשם חייב בדינו על עבירה לפי הדין, יהיה בית המשפט הצבאי מוסמך להטיל עליו עונש שאינו עולה על העונש שבית משפט שכונן לפי דין מוסמך להטילו באותו מקרה, והוא כשאין הוראה אחרת בתחיקת הביטחון.
- (ג) לענין סעיף קטן (ב) אחת היא:

- (1) אם העבירה נעברה לפני כניסת כוחות צה"ל לאזור או לאחר מכן;
- (2) אם סמכות הדיון בעבירה יוחדה לבית משפט או לבית דין מיוחד.
- (ד) בדונו בעבירה על פי הדין יהיו לבית המשפט הצבאי, בנוסף על הסמכויות שבתחיקת הביטחון, גם כל הסמכויות שהיו נתונות לבית משפט מקומי כמשמעו בצו בדבר בתי המשפט המקומיים (יהודה והשומרון) (מס' 412), התשל"ו-1970, אילו היה דן בעבירה.
- (ה) בית משפט צבאי מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א) גם את מי שעשה מחוץ לאזור מעשה שהיה מהווה עבירה אילו נעשה באזור והמעשה פגע או היה מיועד לפגוע בבטחון האזור או בסדר הציבורי.
- (ו) בית משפט צבאי מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א) גם את מי שעבר באזור A עבירה, אשר פגעה או נועדה לפגוע בבטחון האזור.
- (ז) בית משפט צבאי, מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א), גם את מי שעבר באזור A עבירה לפי סעיפים 407ד(ב), 407ט-407יא לחוק הפלילי הירדני מס' 16, כפי שתוקן בצו בדבר תיקון החוק הפלילי (תיקון מס' 6) (יהודה והשומרון) (מס' 1428), התשנ"ה-1995 ולפי סעיף 412 לחוק הפלילי הירדני מס' 16, כפי שתוקן בצו בדבר תיקון דיני העונשין (רכוש גנוב ורכוש החשוד כגנוב) (יהודה והשומרון) (מס' 771), התשל"ט-1978, ובלבד שמושא העבירה הוא כלי רכב הרשום כדין במדינת ישראל.
- (ח) תוקפו של סעיף קטן (ז) יהא עד ליום 10.10.2023.
11. (א) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה, לפי בחירה של הוועדה לבחירת שופטים (להלן בסימן זה – ועדת הבחירה):
- (1) קצינים בצה"ל, בדרגת סרן או בדרגה גבוהה מזו, בעלי ניסיון משפטי של חמש שנים לפחות, לכהן כשופטים;
- (2) שופטים, בדרגת סגן אלוף או בדרגה גבוהה מזו, לכהן כנשיאי בתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה;
- (3) שופטים, לכהן כסגני הנשיאים של בתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה אשר ימלאו את תפקידיהם של נשיאי אותם בתי משפט בהעדרם או בשעה שלא התמנה נשיא לאותו בית משפט כאמור בפסקה (2);
- (4) שופטים, בדרגת סגן אלוף או בדרגה גבוהה מזו, בעלי ניסיון משפטי של שבע שנים לפחות, לכהן כשופטים של בית המשפט הצבאי לערעורים, ובלבד שלא ימונה קצין שלא כיהן קודם לכן כשופט, אלא לאחר ששוכנעה ועדת הבחירה, שעסק בצה"ל בעיסוק משפטי העושה אותו מתאים לתפקיד זה;
- (5) שופט, בדרגת אלוף משנה או בדרגה גבוהה מזו, בעל ניסיון משפטי של שבע שנים לפחות, לכהן כנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים. ואולם רשאית ועדת הבחירה, אם ראתה שאין בקרב הכוחות הסדירים של הצבא קצין בעל ניסיון משפטי המתאים לתפקיד נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, להמליץ – ברוב של חמישה מבין חבריה – כי יתמנה לתפקיד קצין מתאים שהוא בעל הכשרה משפטית;
- (6) שופט, כאמור בפסקה (4), לכהן כמשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים, אשר ימלא את תפקידיו של נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים בהעדרו או בשעה שלא נתמנה נשיא בית משפט צבאי לערעורים כאמור בפסקה (5).
- (ב) לעניין סעיף-קטן (א) – קצינים בצה"ל – קצינים הנמנים עם הכוחות הסדירים של צה"ל, או קצינים הנמנים עם כוחות המילואים של צה"ל, ואולם לא יתמנה קצין הנמנה עם כוחות המילואים של צה"ל לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, למשנהו, לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או לסגן הנשיא.
12. (א) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה לכהונה בפועל, בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים ובהסכמת המועמד –
- (1) שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים – לנשיא או לשופט של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה;

תיקון מס' 71 (מס'
2074) תשפ"ב-2021
מינוי שופטים

מינוי לכהונה בפועל

(2) שופט של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה – לשופט בית המשפט הצבאי לערעורים או לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה.

(ב) כהונה בפועל לפי סעיף זה, ברציפות או לסירוגין, לא תהיה למשך יותר משנה אחת מתוך תקופה של שלוש שנים.

(ג) מי שנתמנה לכהונה בפועל לפי סעיף זה רשאי לדון גם בענין הנתון לסמכות בית המשפט הצבאי שבו הוא מכהן דרך קבע, ובלבד שלא ידון באותו ענין בשתי ערכאות.

13. (א) ועדת הבחירה תהיה של שבעה חברים שהם:

ועדת הבחירה

(1) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(2) ראש אגף כוח אדם במטה הכללי של צה"ל;

(3) מתאם פעולות הממשלה בשטחים;

(4) המשנה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(5) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;

(6) שופט בדימוס, אשר ימונה בידי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(7) נציג לשכת עורכי הדין בישראל, שתבחר המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין.

(ב) ועדת הבחירה רשאית לפעול אף אם פחת מספר חבריה, כל עוד לא פחת מחמישה.

(ג) אלה רשאים להציע מועמדים לכהונת שופט:

(1) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(2) ראש אגף כח אדם במטה הכללי של צה"ל;

(3) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;

(4) שני חברי ועדת הבחירה כאחד.

(ד) החלטת ועדת הבחירה תקבל ברוב קולות חבריה שהשתתפו בהצבעה.

(ה) ועדת הבחירה תקבע את הליכי הפרסום והבחירה, וכן את סדרי דיוניה ועבודתה. ליו"ר ועדת הבחירה הסמכות למנות ועדות משנה.

(ו) ועדת הבחירה לא תציע מינוי של שופט, אם המועמד הורשע בעבירה פלילית שיש בה, בנסיבות הענין, משום קלון.

הפסקת כהונה

14. (א) לא תיפסק כהונתו של שופט, שלא בהסכמתו, אלא באחד מאלה:

(1) משקבעה ועדת הבחירה, על יסוד חוות דעת רפואית לפי כללים שייקבעו על ידה, שמחמת מצב בריאותו נבצר ממנו להמשיך במילוי תפקידו;

(2) על-פי החלטת ועדת בחירה שהציע יושב ראש הוועדה או נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;

(3) על-פי החלטת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים מטעמים ארגוניים, לרבות טעמים הכרוכים בהיקפי פעילות.

(ב) כהונתו של שופט הנמנה עם כוחות המילואים של צה"ל תיפסק, נוסף על האמור בסעיף-קטן זה, אם חדל הוא מהיות נמנה עם כוחות המילואים של צה"ל.

(ג) שופט שכהונתו נסתיימה לאחר שהתחיל בדיון, יהיה מוסמך להמשיך בו כדי לסיימו בתוך שלושה חודשים מיום סיום כהונתו; הוראה זו לא תחול על מי שכהונתו נסתיימה בעקבות החלטה של ועדת הבחירה כאמור בסעיף-קטן (א).

15. בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה יכול שידון בשלושה (בצו זה – "בית משפט צבאי של שלושה") ויכול שידון בדין יחיד (בצו זה – "דין יחיד") בהתאם להוראות צו זה.

הרכב בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה

16. (א) בית משפט צבאי של שלושה יהיה מורכב משלושה שופטים; מותב בית המשפט ייקבע בידי נשיאו, ובאין קביעה כאמור – לפי סדר שקבע מזמן לזמן נשיא בית המשפט.

הרכב בתי משפט צבאיים של שלושה

(ב) נשיא בית המשפט ישמש אב בית הדין בכל מותב בו הוא יושב, אלא אם כן יושב

במותב שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, המכהן בפועל כשופט באותו בית משפט, שאז ישמש הוא אב בית הדין; אין הנשיא בין שופטי המותב – יקבע הוא שופט אחר לשמש אב בית הדין.

17. (א) דן יחיד יהיה שופט אשר ייקבע על ידי נשיא בית המשפט, ובאין קביעה כאמור – לפי סדר שקבע מזמן לזמן נשיא בית המשפט.

(ב) הוראות צו זה יחולו על דן יחיד כאילו היה בית משפט צבאי של שלושה והוא כשאר הוראה אחרת.

(ג) (1) לדן יחיד לא תהיה סמכות לגזור בגזר דין אחד על כל נאשם מאסר העולה על עשר שנים או קנס העולה על הקנס הקבוע בסעיף 1(א)(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת הביטחון או אותם מאסר וקנס גם יחד;

(2) אין באמור בפסקה (1) כדי לפגוע בסמכותו של דן יחיד להפעיל כל עונש מאסר על תנאי כאמור בסעיפים 169 עד 171;

(3) על אף האמור בפסקה (1) ובנוסף על סמכותו לפי פסקה זו, רשאי דן יחיד הדין בעבירה על פי סעיף 227, להטיל על הנאשם קנס בשיעור הקבוע בסעיף 164(ג).

18. (א) לבקשת תובע צבאי רשאי בית משפט צבאי של שלושה, בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, להעביר את הדיון בעניינו של הנאשם לדן יחיד.

(ב) משהועבר הדיון כאמור בסעיף קטן (א) ימשיך הדין היחיד במשפט מן השלב אליו הגיע בית המשפט הצבאי לפני ההעברה ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע את טענותיהם בענין, לנהוג בראיות שנגבו בידי קודמיו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

(ג) בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, רשאי דן יחיד להעביר את הדיון בכל אישום לבית משפט צבאי של שלושה ולהחזיר את הנאשם למשמורת או לשחררו בתנאים שיקבע על מנת שיתייצב לפני אותו בית משפט; משהועבר הדיון כאמור תהא לבית המשפט הצבאי של שלושה סמכות לדון ולהכריע באישום האמור כאילו הובא האישום לפניו מלכתחילה.

19. (א) בית המשפט הצבאי לערעורים ישמע ערעורים מבתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה.

(ב) (1) בית המשפט הצבאי לערעורים יהיה מורכב משופטים; מותב של בית המשפט הצבאי לערעורים ייקבע על ידי נשיאו;

(2) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים ישמש אב בית הדין בכל מותב בו הוא יושב; אין הנשיא בין שופטי המותב – יקבע הוא שופט אחר לשמש אב בית הדין.

(ג) בית המשפט הצבאי לערעורים ידון בשלושה, חוץ מן המקרים הבאים, בהם ידון בית המשפט הצבאי לערעורים בחמישה:

(1) כשהערעור הוא על פסק דין המטיל עונש מוות;

(2) כשנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים החליט על כך;

(3) כאשר הודיע הפרקליט הצבאי הראשי, כי הוא סבור שיש צורך בהרכב זה, מפני שכרוכה בערעור שאלה משפטית שיש בה משום חידוש או שהיא בעלת חשיבות כללית, או מפני סיבה אחרת;

(4) כאשר הורה מותב של שלושה שהחל לדון בענין מסוים שהמשך הדיון בו יהיה לפני חמישה שופטים.

(ד) למרות האמור בסעיף קטן (ג) ידון בית המשפט הצבאי לערעורים בדן יחיד, שהוא שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, בהתקיים אחד מאלה:

(1) בדיון בענין מעצר לפי סעיפים 37 עד 39 או במעצר טרם הכרעת דין לפי סעיף 44 או בערר לפי סעיף 45 או בעיון חוזר לפי סעיף 47;

(2) בדיון בערעור על פסק דין של דן יחיד, אלא אם נגזר על הנדון עונש מאסר לתקופה של חמש שנים או יותר, או עונש מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים או

דן יחיד

העברת דיון

בית המשפט הצבאי לערעורים

יותר, או שהנשיא או המשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים הורה לקבוע את הדיון להרכב של שלושה.

(ה) לענין סעיף זה, "מאסר" – לרבות מאסר על תנאי שהופעל, ולמעט מאסר בשל אי תשלום קנס.

החלפת שופט

20. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי שופט אחר להמשיך במשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו; הוחל בגביית ראיות ונבצר משופט מסיבה כלשהי לסיים את המשפט, רשאי שופט אחר להמשיך את המשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין, לנהוג בראיות שגבה קודמו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

20א. (א) שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

עילות פסלות
תיקון מס' 70 (מס'
2026) תשפ"א-2021

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), שופט לא ישב בדין בידעו שמתקיים אחד מאלה:

(1) צד להליך, בא כוחו או עד מרכזי, הוא בן משפחה של השופט או שקיימת ביניהם קרבה ממשית אחרת;

(2) יש לשופט ענין כספי ממשי או עניין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך, בבא כוחו או בעד מרכזי, או שלבן משפחה מדרגה ראשונה של השופט יש ענין כספי ממשי או עניין אישי ממשי בהליך או בתוצאותיו, בצד להליך או בבא כוחו;

(3) בטרם התמנה לשופט היה השופט מעורב באותו ענין הנדון בהליך שלפניו כבא כוח, כבורר, כמגשר, כעד, כיועץ מקצועי, כמומחה, או בדרך דומה אחרת;

לענין סעיף קטן זה –

"בן משפחה" – בן זוג, הורה, הורה של בן זוג, ילד, אח, סב, נכד וכן ילד או בן זוג של כל אחד מאלה ולרבות מי שהיה אפוטרופוס או מי ששימש משפחה אומנת של השופט או שהשופט היא אפוטרופוסו או שימש משפחה אומנת שלו;

"בן משפחה מדרגה ראשונה" – בן זוג, הורה, ילד, אח וכן ילד או בן זוג של כל אחד מאלה ולרבות מי שהיה אפוטרופוס או מי ששימש משפחה אומנת של השופט או שהשופט היה אפוטרופוסו או שימש משפחה אומנת שלו;

"עד מרכזי" – עד שנדרשת הערכת מהימנותו לצורך הכרעה בהליך.

(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), שופט רשאי לשבת בדין אם מפאת דחיפות העניין לא ניתן לקיים את ההליך לפני שופט אחר ועלול להיגרם נזק חמור או עיוות דין אם לא ידון בענין.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ב)(2), שופט רשאי לשבת בדין אם העברת העניין לכל שופט אחר לא תשנה את עילת הפסלות.

פרק ג' – עיכוב, מעצר, שחרור, חיפוש, תפיסה וחילוט

סימן א' – הוראות כלליות

21. הוראות פרק זה וההוראות מכוחו יחולו גם לגבי עבירה על תחיקת בטחון, לגבי עבירה על דין אחר כלשהו שהוא בר-תוקף באזור ולגבי מעשה, מחדל או נסיון שבוצע בישראל או באזור מוחזק בידי צה"ל ושהוא בר עונשין, מכוח הדין או תחיקת הבטחון החלים במקום בו בוצע.

תחולה

סימן ב' – עיכוב

22. (א) בסימן זה –

עיכוב

"עיכוב" – הגבלת חירותו של אדם לנוע באופן חופשי, בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית, הכל כאמור בסימן זה.

(ב) היה לחייל יסוד סביר לחשוד כי אדם עבר עבירה על תחיקת הביטחון, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או

ביטחונו, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.

(ג) חייל רשאי לדרוש מאדם להילווה עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין או לזמנו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין, למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה:

(1) יש יסוד סביר לחשוד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (ב);

(2) הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.

עיכוב עד במקום

23. (א) היה לחייל יסוד סביר לחשוד שנעברה עבירה או כי עתידה להיעבר עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון האזור, רשאי הוא לעכב אדם שיכול למסור לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו. כן רשאי הוא לזמן אותו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות.

(ב) היה הזיהוי בלתי מספיק, או היה חשש כי האדם לא יתייצב לחקירה במועד, רשאי החייל לבקש מאותו אדם להילווה עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין לשם גביית העדות.

עיכוב לשם חיפוש

24. (א) הוקנתה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם או בכלי רכב, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו.

25. (א) היה לחייל יסוד סביר לחשוד כי ניתן נגד אדם צו מעצר או צו מאסר, רשאי הוא לעכבו עד לקבלת עותק הצו, לצורך ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

עיכוב לשם ביצוע צו מעצר

(ב) לא ניתן לקבל עותק הצו במקום, רשאי חייל לדרוש מאותו אדם להילווה עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין, לשם קבלת הצו ולשם ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

26. (א) לא יעוכב אדם או כלי רכב מעל לזמן סביר הדרוש, בנסיבות המקרה, לביצוע הפעולה שלשמה הוקנתה סמכות העיכוב.

משך העיכוב

(ב) בכל מקרה, לא יעוכב אדם או כלי רכב לפרק זמן העולה על שלוש שעות ואולם רשאי קצין צה"ל בדרגת סא"ל לפחות או קצין משטרה, להאריך את משך העיכוב לפרק זמן נוסף שלא יעלה על שלוש שעות נוספות, מנימוקים שיירשמו.

27. עם תום העיכוב, יערוך מבצע העיכוב דוח, שבו יפרט את שמו של מי שעוכב, סיבת העיכוב ומשך העיכוב, אם נתקיים אחד מאלה:

דו"ח על עיכוב

(1) האדם הובא למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין;

(2) האדם עוכב לפרק זמן של שלוש שעות או יותר.

28. לא ייעצר אדם לפי סימן ג לפרק זה אם אפשר להסתפק בעיכוב; אולם לא יהא בכך כדי לפגוע בתוקף המעצר.

עדיפות לעיכוב

סימן ג' – מעצר ושחרור

29. עצור לפי צו זה יוחזק במשמורת במקום שייקבע בידי מפקד צבאי.

מקום המעצר

30. פקודת מעצר לפי סימן זה תבוצע בידי חייל.

ביצוע פקודת מעצר

31. (א) חייל רשאי לעצור, ללא פקודת מעצר, כל אדם העובר על הוראות צו זה או שיש מקום לחשוד בו שעבר עבירה על צו זה.

מעצר על ידי חייל ללא פקודת מעצר

(ב) מי שנעצר על פי סעיף קטן (א) יועבר בהקדם האפשרי לתחנת משטרה או למקום מעצר שנקבע לפי צו זה.

(ג) מי שנעצר לפי סעיף קטן (א) בחשד לביצוע עבירת ביטחון, יש לתת עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 96 שעות מעת מעצרו, ואם היה קטין שמלאו לו שש עשרה שנים אך לא מלאו לו שמונה עשרים שנים, בתוך 72 שעות מעת מעצרו – ישוחרר.

תיקון מס' 16 (מס' 1685) תשע"ב-2012
תיקון מס' 57 (מס' 1798) תשע"ח-2018

(1ג) מי שנעצר לפי סעיף קטן (א) בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, יש לקבל עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 48 שעות מעת מעצרו – ישוחרר.

תיקון מס' 16 (מס' 1685) תשע"ב-2012

(2ג) קצין משטרה רשאי לתת פקודת מעצר, על עצור החשוד בביצוע עבירת ביטחון, לתקופה שלא תעלה על 96 שעות מעת מעצרו; הייתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מ-96 שעות, רשאי קצין המשטרה להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלו יחד על 96 שעות מעת מעצרו.

תיקון מס' 16 (מס' 1685) תשע"ב-2012
תיקון מס' 16 (תיקון) (מס' 1694) תשע"ב-2012

(3ג) קצין משטרה רשאי לתת פקודת מעצר, על עצור החשוד בביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מעת מעצרו; הייתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מ-48 שעות, רשאי קצין המשטרה להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלו יחד על 48 שעות מעת מעצרו.

תיקון מס' 16 (מס' 1685) תשע"ב-2012
תיקון מס' 16 (תיקון) (מס' 1694) תשע"ב-2012

(ד) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להסמיך כל אדם להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיף קטן (א), ובלבד שלא הוצאה נגד אותו עצור פקודת מעצר לפי הוראות סימן זה.

31א. (א) מי שנעצר לפי סעיף 31 יובא בהקדם האפשרי, ובתוך תקופת מעצרו, בפני שופט.

הבאת העצור בפני השופט
תיקון מס' 16 (מס' 1685) תשע"ב-2012

(ב) חל מועד הבאת העצור בפני שופט בשבת או במועד, יובא העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או המועד.

(ג) חל מועד סוף מעצרו של העצור לפי סעיף 31 בשבת או במועד, ואישר קצין משטרה בדרגת סגן ניצב כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או המועד, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר ממחרת השבת או המועד ועד השעה 12:00.

תיקון מס' 16 (תיקון מס' 2) (מס' 1701) תשע"ב-2012

(ד) (1) עלה משך המועד או צירוף המועד והשבת על 48 שעות, יובא העצור לפי סעיף

31(ג) בפני שופט לפני כניסת השבת או המועד; בוצע המעצר פחות משמונה שעות לפני כניסת השבת או המועד ואישר קצין משטרה שדרגתו היא סגן ניצב לפחות, כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או המועד, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר ממחרת השבת או המועד ועד השעה 12:00; בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת השבת או המועד ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או המועד, או בוצע המעצר במהלך השבת או המועד, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר ממחרת השבת או המועד ועד השעה 12:00, או בתום 48 שעות מעת מעצרו, לפי המאוחר;

(2) עלה משך צירוף המועד והשבת על 72 שעות, יובא עצור לפי סעיף 31(ג) בפני שופט לפני כניסת המועד; בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת המועד ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת המועד, או בוצע המעצר במהלך המועד או השבת, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי ממחרת השבת ועד השעה 12:00, או בתום 48 שעות מעת מעצרו, לפי המאוחר.

31ב. על אף האמור בסעיפים 31(ג)-(3ג) ובסעיף 32 לצו זה, יחולו ההוראות הבאות:

הוראות מיוחדות לעניין נער ובוגר רך
תיקון מס' 25 (מס' 1711) תשע"ג-2012

(1) נעצר נער –

(א) יש לתת עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 24 שעות מעת מעצרו – ישוחרר;

(ב) קצין משטרה רשאי לתת עליו פקודת מעצר, לתקופה שלא תעלה על 24 שעות מעת מעצרו; הייתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מ-24 שעות, רשאי קצין המשטרה להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלו יחד על 24 שעות מעת מעצרו;

(ג) נעצר נער בחשד לביצוע עבירת ביטחון, קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של הנער, מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 48 שעות מעת מעצרו;

תיקון מס' 57 (מס' 1798) תשע"ח-2018

(ד) נעצר נער בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של הנער, מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 36 שעות מעת

תיקון מס' 57 (מס' 1798) תשע"ח-2018

מעצרו;

(2) נעצר בוגר רך –

(א) יש לתת עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 48 שעות מעת מעצרו – ישוחרר;

(ב) קצין משטרה רשאי לתת עליו פקודת מעצר, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מעת מעצרו; הייתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מ-48 שעות, רשאי קצין המשטרה להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלו יחד על 48 שעות מעת מעצרו;

(ג) נעצר בוגר רך בחשד לביצוע עבירת ביטחון, קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של הנער, מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 96 שעות מעת מעצרו;

תיקון מס' 57 (מס' 1798) תשע"ח-2018

(ד) נעצר בוגר רך בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של הבוגר הרך, מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 72 שעות מעת מעצרו.

תיקון מס' 57 (מס' 1798) תשע"ח-2018

32. (א) שוכנע קצין משטרה, כי הפסקת חקירתו של מי שנעצר לפי סעיף 31(ג) תפגע פגיעה ממשית בחקירה, מוסמך הוא, באישור ראש מחלקת חקירות בשירות הביטחון הכללי, לתת פקודת מעצר בכתב, לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על שישה ימים מעת המעצר.

מעצר על ידי שוטרי תיקון מס' 16 (מס' 1685) תשע"ב-2012

(ב) שוכנע קצין משטרה, כי הפסקת חקירתו של מי שנעצר לפי סעיף 32(א) עלולה לפגוע בביצוע פעולת חקירה חיונית, אשר נועדה למנוע פגיעה בחיי אדם, מוסמך הוא, באישור ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על שמונה ימים מעת המעצר; היה הנאשם קטין שמלאו לו שש עשרה שנים אך לא מלאו לו שמונה עשרה שנים, פקודת המעצר לא תעלה על ששה ימים מעת מעצרו.

תיקון מס' 57 (מס' 1798) תשע"ח-2018

(ג) קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של חשוד, אשר נעצר לפי סעיף 31(ג), מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 72 שעות מעת מעצרו.

תיקון מס' 16 (תיקון מס' 2) (מס' 1701) תשע"ב-2012
תיקון מס' 57 (מס' 1798) תשע"ח-2018
מעצר לחימתי

33. (א) לענין סעיף זה –

"עצור" – מי שנעצר באזור במהלך פעילות מבצעית ללחימה בטרור, ונסיבות מעצרו מקימות לגביו חשש שהוא מסכן או עלול לסכן את ביטחון האזור, ביטחון כוחות צה"ל או ביטחון הציבור;

"קצין" – קצין צה"ל בדרגת סרן לפחות או קצין משטרה בדרגת פקד לפחות.

(ב) קצין מוסמך להורות בכתב על החזקתו של עצור במעצר, לתקופה שלא תעלה על 8 ימים מיום הבאתו למתקן כליאה (להלן בסעיף זה – תקופת המעצר).

(ג) קצין מוסמך להורות על שחרורו של עצור לפני תום תקופת המעצר, אם מצא שאין עוד צורך במעצרו.

(ד) (1) על אף האמור בסעיפים 56 ו-58, לא ייפגש עצור עם עורך דין במשך יומיים מיום מעצרו;

(2) מניעת מפגש של עצור עם עורך דין בתום יומיים מיום מעצרו תיעשה לפי סעיפים קטנים 58(ג) ו-(ד).

34. קצין משטרה מוסמך להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיפים 31(א) או 32, בתנאים או ללא כל תנאי.

שחרור ממעצר על ידי קצין משטרה

35. שופט מוסמך להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיפים 31(א) או 32, בתנאים או ללא כל תנאי, וכן להורות על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו בידי קצין משטרה.

שחרור ממעצר על ידי בית משפט צבאי

36. (א) מי שנעצר לפי סעיף 31 וטרם ניתנה נגדו פקודת מעצר של שופט רשאי לפנות לשופט בבקשה כי יורה על שחרורו או כי יורה על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו בידי קצין משטרה.

בקשה לשחרור

(1א) הוגשה בקשה לפי סעיף זה, לא יורה בית המשפט על קיום דיון בבקשה אלא לאחר שקיבל התייחסות קצין משטרה או תובע צבאי לבקשה ושוכנע, מטעמים שיירשמו, כי קיים צורך בקיום דיון כאמור. לא שוכנע בית המשפט כי קיים צורך בקיום דיון, יורה על דחיית הבקשה ללא דיון בה. התייחסות כאמור יכול ותינתן במעמד צד אחד.

תיקון מס' 52 (מס')
1772 (תשע"ו-2016)

(ב) בקשה לשחרור ממעצר שאינה מוגשת אגב דיון במתן צו מעצר, בקשה לעיון חוזר או ערר יוגשו בכתב בצירוף העתקים של החלטת בענין המעצר ופרוטוקול הדיון בה, ויכילו תמצית נימוקיה; קדמו להן בקשות שחרור ממעצר או בקשות לעיון חוזר, או עררים אחרים – יצורפו אליהם העתקים של אותם בקשות ועררים ושל פרוטוקול הדיון בהן; אולם שופט רשאי, מטעמים שייראו בעיניו, להיזקק לבקשה גם אם לא צורפו העתקים כאמור.

37. (א) מי שנעצר בחשד לביצוע עבירת ביטחון, שופט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על 20 ימים, ורשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על 15 ימים, ובלבד שסך כל תקופת המעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע לא יעלה על 75 ימים.

הארכת מעצר לצרכי חקירה
תיקון מס' 16 (מס')
1685 (תשע"ב-2012)
תיקון מס' 34 (מס')
1726 (תשע"ג-2013)
תיקון מס' 57 (מס')
1798 (תשע"ח-2018)

(1א) מי שנעצר בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, שופט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על 15 ימים, ורשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על 15 ימים, ובלבד שסך כל תקופת המעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע לא יעלה על 75 ימים.

תיקון מס' 57 (מס')
1798 (תשע"ח-2018)

(ב) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(1א), נעצר קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה יהיה שופט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על 15 ימים, ויהיה רשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על 10 ימים, ובלבד שסך כל תקופת המעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע לא יעלה על 40 ימים.

תיקון מס' 34 (מס')
1726 (תשע"ג-2013)
תיקון מס' 57 (מס')
1798 (תשע"ח-2018)

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), נעצר נער בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, יהיה שופט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על 10 ימים, ויהיה רשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על 10 ימים, ובלבד שסך כל תקופת המעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע לא יעלה על 40 ימים.

תיקון מס' 57 (מס')
1798 (תשע"ח-2018)

38. שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לבקשת הפרקליט הצבאי הראשי או מי שהוסמך לכך על ידו, לצוות על הארכת מעצרו של מי שנעצר לפי סעיף 37, מלבד קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה, או על מעצרו מחדש, לתקופות נוספות, שכל אחת מהן לא תעלה על 90 ימים.

הארכת מעצר נוספת לצרכי חקירה
תיקון מס' 16 (מס')
1685 (תשע"ב-2012)
תיקון מס' 34 (מס')
1726 (תשע"ג-2013)
תיקון מס' 57 (מס')
1798 (תשע"ח-2018)
הארכת מעצר נוספת לצרכי חקירה של קטינים
תיקון מס' 57 (מס')
1798 (תשע"ח-2018)

38א. שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לבקשת הפרקליט הצבאי הראשי או מי שהוסמך לכך על ידו, לצוות על הארכת מעצרו של קטין שנעצר לפי סעיף 37 או על מעצרו מחדש, לתקופות נוספות, שכל אחת מהן לא תעלה על 45 ימים.

הארכת מעצר לשם מעצר מנהלי

39. שופט מוסמך להאריך את מעצרו של מי שנעצר לפי סימן זה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות, אם הצהיר תובע צבאי כי קיימת כוונה להביא את עניינו של העצור בפני מפקד צבאי, כהגדרתו בסעיף 285(א), כדי שישקול הוצאת צו מעצר מנהלי בעניינו, ושוכנע השופט כי נסיבות העניין מצדיקות את הארכת מעצרו של העצור לתקופה זו. לעניין זה, לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

40. (א) לא ישוחרר מי שנעצר על פי פקודת מעצר של שופט, אלא לפי צו של שופט.

שחרור ממעצר בפקודת שופט

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), קצין משטרה, שדרגתו אינה למטה מדרגת רב פקד, מוסמך להורות על שחרורו של אדם העצור על פי פקודת מעצר של שופט לפני תום תקופת המעצר שנקבעה בידי השופט, אלא אם כן קבע השופט, כי העצור יובא לפניו, או שהעצור ביקש זאת, או אם העצור נעצר על פי צו של שופט עד לסיום משפטו.

41. (א) החליט שופט על שחרור עצור, לפי סימן זה, והודיע מי שביקש את המעצר, במעמד מתן החלטה, על כוונתו לשקול לערור עליה, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

עיכוב ביצוע שחרור

(ב) החליט שופט על שחרור עצור, והצהיר תובע צבאי, במעמד מתן החלטה, כי קיימת כוונה להביא את עניינו של העצור לפני מפקד צבאי, כהגדרתו בסעיף 285(א), כדי שישקול הוצאת צו מעצר מנהלי בעניינו, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות, אם שוכנע כי נסיבות הענין מצדיקות את השהיית שחרורו של העצור לתקופה זו; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

שחרור בערובה

42. (א) שחרור בערבות יכול שיהא בערבות עצמית של העצור או הנאשם, בין לבדה ובין בצירוף ערבות ערב או בערבון כספי של העצור או של ערב או מקצתה בערבות ומקצתה בערבון, הכל כפי שיוורה קצין המשטרה או בית המשפט הצבאי, שקבעו את מתן הערובה כתנאי לשחרור.

(ב) שחרור בערבות לפי סעיף זה הוא על תנאי שהמשוחרר יתיצב בכל עת שיידרש לחקירה או למשפט או לנשיאת עונשו ורשאי בית המשפט הצבאי להוסיף תנאים ככל שימצא לנכון. בכלל האמור, רשאי בית המשפט הצבאי להתנות את השחרור בערבות בהפקדת דרכונו של המשוחרר ולצוות על עיכוב יציאתו מהאזור.

(ג) שוחרר אדם בערובה רשאי חייל, בין מיוזמתו ובין לפי פניית ערב, אם יש לו יסוד סביר להניח שהמשוחרר עומד להתחמק מהדין לעצור את המשוחרר ללא פקודת מעצר. משוחרר שנעצר לפי סעיף זה נוהגים בו כאמור בסעיף 31(ב).

(ד) לבקשת תובע צבאי רשאי בית המשפט צבאי, משהוכח לו כי המשוחרר הפר תנאי מתנאי השחרור, לצוות על מעצר המשוחרר. כן רשאי הוא לצוות –

(1) על תשלום סכום הערבות כולו או מקצתו לקופת מפקדת האזור. דין צו כזה, כדין קנס שלא שולם במועדו;

(2) על חילוט הערבון, כולו או מקצתו, לטובת קופת מפקדת האזור.

(ה) בכל עת לאחר מתן צו של סעיף קטן (ד) רשאי בית המשפט הצבאי, מנימוקים שיירשמו, לבטלו או לשנותו, כפי שיראה לנכון.

(ו) מי ששוחרר בערובה על פי הוראת קצין משטרה רשאי, בתוך שבועה ימים מיום מתן הערבות או הערבון, לערור לפני בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה על גובה הערבות או הערבון.

(ז) הורשע נידון בפסק דין של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, רשאי בית המשפט שהרשיעו לשחררו בערבות בכל עת עד להיות פסק הדין לחלוט; הוגש ערעור על פסק הדין והוחל בשמיעתו – תהא סמכות זו נתונה לבית המשפט הצבאי לערעורים.

(ח) הערובה ותנאי השחרור בערובה יבטלו אם לא יוגש נגד מי ששוחרר בערובה כתב אישום תוך שנתיים מיום שנקבעו תנאי השחרור; ואולם בית המשפט רשאי, לבקשת תובע צבאי, להאריך את הערובה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושה חודשים.

(ט) הוראות סעיף קטן (ח) יחולו על ערובה ותנאי שחרור בערובה שנקבעו לאחר יום ב' בתמוז התשס"ט (24.06.09).

תיקון מס' 1 (מס' 1656) תש"ע-2010

42א. נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, בשמונה ימים.

מעצר טרם הגשת כתב אישום
תיקון מס' 16 (מס' 1685) תשע"ב-2012
תיקון מס' 57 (מס' 1798) תשע"ח-2018

43. הוגש כתב אישום יהיה שופט מוסמך להורות על מעצרו של הנאשם עד לסיום משפטו.

מעצר עד תום ההליכים

43א. (א) נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת לכדי 45 ימים, ומשפטו בערכאה הראשונה טרם החל, רשאי השופט לצוות על הארכת המעצר, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים נוספים, אם ביקש זאת הנאשם או סנגורו.

שחרור באין משפט
תיקון מס' 16 (מס' 1685) תשע"ב-2012
תיקון מס' 57 (מס' 1798) תשע"ח-2018

(1א) נאשם, שלאחר הגשת כתב האישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת לכדי 45 ימים ומעצרו לא הוארך כאמור בסעיף קטן (א) או לתקופה המצטרפת לכדי 60 ימים, ומשפטו בערכאה הראשונה טרם החל, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

תיקון מס' 57 (מס' 1798) תשע"ח-2018

(2א) בית המשפט הצבאי לערעורים ידון בעניינו של הנאשם ויורה על שחרורו, בתנאים או

תיקון מס' 57 (מס' 1798) תשע"ח-2018

ללא תנאים, אלא אם כן סבר השופט, כי נסיבות העניין, לרבות חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, מסוכנותו, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים לכך שמשפטו טרם החל, אינן מצדיקות את שחרורו.

(א3) סבר בית המשפט הצבאי לערעורים כי אין לשחרר את הנאשם כאמור בסעיף (א2), רשאי הוא לצוות על הארכת מעצרו, לתקופה שלא תעלה על 90 ימים ולעניין קטין, לתקופה שלא תעלה על 45 ימים, ולחזור ולצוות על כך מעת לעת.

תיקון מס' 57 (מס')
(1798) תשע"ח-2018

(ב) לעניין תחילת המשפט, יראו בביצוע הקראה בפני דין יחיד תחילת משפט לכל דבר, אף אם הוגש כתב האישום לבית משפט צבאי של שלושה.

44. (א) נאשם בעבירת ביטחון, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת לכדי 18 חודשים, ולעניין קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה (להלן, בסעיף זה – "קטין"), תקופה המצטרפת לכדי תשעה חודשים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

מעצר טרם הכרעת דין
תיקון מס' 16 (מס')
(1685) תשע"ב-2012
תיקון מס' 25 (מס')
(1711) תשע"ג-2012
תיקון מס' 57 (מס')
(1798) תשע"ח-2018
תיקון מס' 16 (מס')
(1685) תשע"ב-2012
תיקון מס' 25 (מס')
(1711) תשע"ג-2012
תיקון מס' 57 (מס')
(1798) תשע"ח-2018

(א1) נאשם, בעבירה שאינה עבירת ביטחון, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת לכדי תשעה חודשים, ולעניין קטין, תקופה המצטרפת לכדי שישה חודשים, ומשפטו בערכאה ראשונה לא נסתיים בהכרעת דין, יובא עניינו לפני שופט בית המשפט הצבאי לערעורים.

(א2) שופט כאמור בסעיף קטן (א) או (א1) ידון בעניינו של הנאשם ויורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם כן סבר השופט, כי נסיבות הענין, לרבות חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, מסוכנותו, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים להתמשכות ההליכים, אינן מצדיקות את שחרורו.

תיקון מס' 16 (מס')
(1685) תשע"ב-2012

(ב) החליט השופט שנסיונות הענין אינן מצדיקות את שחרורו של הנאשם, יהיה רשאי השופט, להורות על המשך החזקתו של הנאשם במעצר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים, ולחזור ולהורות כך מעת לעת.

תיקון מס' 25 (מס')
(1711) תשע"ג-2012
תיקון מס' 57 (מס')
(1798) תשע"ח-2018

(ג) לעניין נאשם שאינו קטין, על אף האמור בסעיף קטן (ב), סבר השופט כי לא יהיה ניתן לסיים את הליכי המשפט בתוך התקופה של שלושה חודשים האמורה בסעיף קטן (ב), בשל סוג העבירה, מורכבותו של התיק או ריבוי של נאשמים, עדים או אישומים, רשאי הוא לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש לתקופה שלא תעלה על חמישה חודשים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת.

תיקון מס' 57 (מס')
(1798) תשע"ח-2018

44א. (א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 44, ניתנה הכרעת דין מרשיעה נגד נאשם בעבירת ביטחון, שאינו קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה, לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת כדי 18 חודשים בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט שהרשיעו לצוות על הארכת מעצרו או על מעצרו מחדש עד למתן גזר דין, אם מצא כי יש עילה למעצרו; לא ניתן גזר דין בתוך 180 ימים מיום שציווה בית המשפט כאמור, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, ויחולו הוראות סעיף 44, בשינויים המחוייבים.

מעצר לאחר הכרעת דין
תיקון מס' 30 (מס')
(1716) תשע"ג-2013

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף 44, ניתנה הכרעת דין מרשיעה נגד נאשם בעבירה שאינה עבירת ביטחון, או נאשם שהינו קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה, לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת לכדי שנה בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט שהרשיעו לצוות על הארכת מעצרו או על מעצרו מחדש עד למתן גזר דין, אם מצא כי יש עילה למעצרו; לא ניתן גזר דין בתוך 180 ימים מיום שציווה בית המשפט כאמור, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, ויחולו הוראות סעיף 44, בשינויים המחוייבים.

45. (א) עצור, מי ששוחרר ממעצר בתנאים, קצין משטרה ותובע צבאי, רשאים לערור על החלטה של שופט של ערכאה ראשונה, בענין הנוגע למעצר או לשחרור או לבקשה לעיון חוזר, לפני שופט של בית משפט הצבאי לערעורים.

ערר

(ב) סדרי הדיון בערר, לרבות ענין נוכחות בעלי הדין, יהיו כפי שיורה השופט.

46. הגיש תובע צבאי ערר על מעצר נתונה סמכות המעצר לשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

סמכות המעצר בערר

47. עצור, מי ששוחרר ממעצר בתנאים, קצין משטרה ותובע צבאי רשאים לפנות בכתב לשופט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שנתן בענין הנוגע למעצר או לשחרור, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו נסיבות, לרבות חלוף הזמן מיום מעצרו, והדבר עשוי לשנות את החלטתו הקודמת של שופט.

עיון חוזר

בכל מקרה רשאי העצור להגיש בקשה לעיון חוזר בתום שנה מיום מעצרו ובחלוף כל שישה חודשים נוספים. ובלבד שאם הוחל בשמיעת ערעור על פסק דין שניתן בידי בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה ידון בבקשה שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

48. בעיון חוזר ובערר רשאי שופט לקיים ההחלטה שעליה עוררים, לשנותה או לבטלה ולתת אחרת במקומה.

סמכות בעיון חוזר וערר

49. ניתן פסק דין בידי בית משפט צבאי ותובע צבאי הודיע כי בכוונת התביעה לשקול להגיש עליו ערעור, רשאי בית המשפט לשחרר את הנאשם בערובה מטעמים שיירשמו, או להורות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת הערעור.

עיכוב ביצוע שחרור

50. הגיש תובע צבאי ערעור על פסק הדין, נתונה סמכות המעצר לשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

מעצר לאחר ערעור

51. דיון מעצר לפי סימן זה, ובכלל זה דיון בעיון חוזר ובערר, יתקיים בפני העצור, למעט באחד ממקרים אלו:

נוכחות עצור בדיון מעצר

(א) אם ביקש העצור שלא להיות נוכח בדיון;

(ב) אם נוכח השופט, על יסוד חוות דעת של רופא, שאין העצור מסוגל להשתתף בדיון מפאת מצב בריאותו; במקרה זה, יתקיים הדיון בנוכחות סנגורו ואם אינו מיוצג ימנה לו השופט סנגור, עד שיוכל להתייצב בבית המשפט; פסקה המניעה להתייצבותו וטרם נסתיימה תקופת המעצר, רשאי העצור לדרוש דיון חוזר.

52. (א) בסעיף זה, משמעות הביטויים "עצור" ו"רשות מאשרת" יהיו כמשמעם בסעיף 58.

נוכחות עצור בעבירות ביטחון

(ב) על אף האמור בסעיף 51 רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת תובע צבאי, להורות על מעצרו של עצור, ללא נוכחות העצור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות הענין, שלא תעלה על 24 שעות, אם שוכנע בית המשפט כי שחרור העצור יפגע פגיעה ניכרת בביטחון האזור או בביטחון מדינת ישראל או בסדר הציבורי; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

(ג) על אף האמור בסעיף 51, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת תובע צבאי, להורות על מעצרו של עצור, ללא נוכחות העצור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות הענין, שלא תעלה על 72 שעות, באם שוכנע בית המשפט כי עקב הנסיבות הביטחוניות השוררות באזור קיים קושי ממשי להביא את העצור לדיון בהארכת מעצרו; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

(ד) על אף האמור בסעיף 51, לענין נוכחות של עצור בדיון בהארכת מעצרו בתקופת המעצר כאמור בסעיף 37, ציווה בית המשפט, בנוכחות העצור, על מעצרו לתקופה הקצרה מ-20 ימים, רשאי שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי שהוגשה בכתב בהסכמת הפרקליט הצבאי הראשי, להאריך את מעצרו של עצור כאמור שלא בנוכחותו, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם; הארכת מעצר כאמור תהא לתקופות נוספות שלא יעלו על 96 שעות כל אחת, ובלבד שסך התקופות שבהן יוארך המעצר בלא נוכחות העצור לא יעלה על 8 ימים, או לא יעלה על יתרת התקופה שנותרה עד תום 20 ימים ממועד הדיון שהתקיים בנוכחותו, לפי הקצר.

תיקון מס' 15 (מס' 1684) תשע"ב-2012

(1) (17) לא יתקיים דיון בבקשה לעיון חוזר שהוגשה לפי סעיף 47, בהחלטה הנוגעת למעצרו של עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, לאחר שקיים דיון מקדמי, כי התקיימה עילה לבקשה כאמור באותו סעיף; דיון מקדמי בשאלה אם התקיימה עילה כאמור, יתקיים שלא בנוכחות העצור;

תיקון מס' 15 (מס' 1684) תשע"ב-2012

(2) על אף הוראות סעיף 51, קבע בית המשפט כי התקיימה עילה כאמור בסעיף 47,

רשאי הוא, לבקשת ראש אגף חקירות בשירות הביטחון הכללי, להורות כי הדיון בבקשה לעיון חוזר יתקיים שלא בנוכחות העצור, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.

(ה) (1) על אף הוראות סעיף 45(ב), ערר על החלטת בית משפט לפי סעיף 45 בעניין הנוגע למעצרו של עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום, יוגש לבית המשפט הצבאי לערעורים בתוך 30 שעות ממועד מתן ההחלטה; ואולם רשאי בית המשפט, בעת שהורה על מעצרו של עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום, להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו, אם שוכנע כי הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין לעצור; בית המשפט הצבאי לערעורים יקיים את הדיון בערר בתוך 24 שעות מהשעה שבה הוגש במזכירות בית המשפט הצבאי לערעורים;

תיקון מס' 15 (מס' 1684) תשע"ב-2012

(2) על אף האמור בפסקה (1), שבתות ומועדים לא יובאו במניין השעות; דיון שעל בית המשפט לקיימו במוצאי שבת או מועד, רשאי בית המשפט לקיימו לא יאוחר ממחרת השבת או המועד ועד השעה 12:00.

(ה) על אף הוראות סעיף 51, רשאי בית המשפט הצבאי לערעורים הן בערר כאמור בסעיף 52(ה)(1), לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, להורות כי דיון בערר כאמור יתקיים שלא בנוכחות העצור, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.

תיקון מס' 15 (מס' 1684) תשע"ב-2012

(ו) דיון שלא בנוכחות עצור, לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ד), יתקיים בנוכחות סנגורו של העצור, ואם אינו מיוצג, ימנה לו השופט סנגור; ואולם, לא נכח סנגור בדיון כאמור, ימנה השופט לעצור סנגור לצורך הדיון כאמור בסעיף זה בלבד, ורשאי הוא להורות על הארכת תקופת המעצר, כאמור בסעיפים קטנים (ב) עד (ד) לתקופות קצרות הכרחיות בנסיבות הענין עד שסנגור יהיה נוכח בדיון.

(ז) בית המשפט הצבאי רשאי להורות, כי דיון בבקשה לקיום דיון שלא בנוכחות עצור, לפי פסקאות (ב) עד (ה), כולו או חלקו, יתקיים במעמד צד אחר בלבד או בדלתיים סגורות.

(17) (1) חדלה להתקיים העילה שבשלה לא הובא עצור לדיון בהארכת מעצר, בבקשה לעיון חוזר או בערר לפי סעיפים 52(ג), 52(ד), 52(17)(2), 52(17)(ה), יובא העצור לפני בית המשפט בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום 24 שעות מהמועד שבו חדלה להתקיים העילה כאמור. לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות;

תיקון מס' 15 (מס' 1684) תשע"ב-2012

(2) (א) החלטת בית המשפט שהתקבלה בדיון שהתקיים שלא בנוכחות העצור לפי סעיפים 52(ג), 52(ד), 52(17)(2), 52(17)(ה), תובא לידיעת העצור בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת תובע צבאי, אם שוכנע כי יש בכך כדי לסכל מניעת פגיעה בחיי אדם;

(ב) החלטת בית המשפט שהתקבלה בדיון המקדמי לפי סעיף 52(17)(1), תובא לידיעת העצור בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת תובע צבאי, אם שוכנע כי יש בכך כדי לפגוע ממשיית בחקירה.

(ח) (בוטל).

תיקון מס' 56 (מס' 1791) תשע"ח-2017
מסירת הודעה עם מעצר

53. (א) נעצר אדם, תימסר ללא שיהוי ידיעה על מעצרו ומקום הימצאו לאדם הקרוב אליו, זולת אם ביקש העצור שלא להודיע כאמור.

(ב) (בוטל).

תיקון מס' 10 (מס' 1676) תשע"א-2011

(ג) לבקשתו של העצור תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) גם לעורך דין שהעצור נקב בשמו.

(ד) נעצר אדם והובא למתקן כליאה, יודיע לו מפקד המתקן בסמוך להגיעו למתקן, את זכויותיו האמורות בסעיף זה.

(ה) סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) לא יחולו לעניין עצור, כמשמעו בסעיף 58.

54. (א) על אף האמור בסעיף 53 רשאי שופט להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם

עיצוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט צבאי

העצור בשל עבירה שעונשה מאסר יותר משלוש שנים או שהדיעה תימסר רק למי שיקבע, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים את סודיות המעצר.

(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 96 שעות. ורשאי שופט להאריכה מזמן לזמן ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 8 ימים.

(ג) בקשה לפי סעיף קטן (א) תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב תובע צבאי או שוטר בדרגת מפקח ומעלה.

55. (א) לענין סעיף זה –

”עצור – כמשמעו בסעיף 58.

(ב) סבר ראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי או קצין בדרגת סגן אלוף ומעלה שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור בהמלצת ראש אמ"ן, כי צרכי החקירה מחייבים זאת, רשאי הוא להורות על עיכוב מסירת ידיעה על מעצרו של עצור לתקופה שלא תעלה על 24 שעות ממועד המעצר.

(ג) היה אדם עצור, רשאי שופט להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו או שהדיעה תימסר רק למי שיקבע, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים זאת.

(ד) הרשאה לפי סעיף קטן (ג) תהיה לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 12 יום. התקופה בה עוכבה מסירת ידיעה על מעצרו של העצור לפי סעיף קטן (ב) תבוא במנין 12 הימים האמורים בסעיף קטן זה.

56. (א) עצור רשאי להיפגש עם עורך דין ולהיוועץ בו.

(ב) פגישת העצור עם עורך דין תיעשה ביחידות, ובתנאים המבטיחים את סודיות השיחה, באופן המאפשר פיקוח על תנועותיו והתנהגותו של העצור.

(ג) ביקש העצור להיפגש עם עורך דינו, או ביקש עורך דין שמינהו אדם הקרוב לעצור להיפגש עם העצור, יאפשר זאת מפקד מתקן הכליאה, בהקדם האפשרי.

(ד) נמצא העצור בהליכי חקירה או בפעולות אחרות הקשורות בחקירה, וסבר קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה כי הפסקת ההליכים או הפעולות עלולה לסכל את החקירה, רשאי הוא להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, שפגישת העצור עם עורך דין תידחה לשעות ספורות, והוא הדין אם הפגשה עלולה לסכל או לשבש מעצרו של חשודים נוספים באותו ענין.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ג) רשאי קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה, בהחלטה מנומקת בכתב להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה שלא תעלה על 96 שעות משעת המעצר, אם שוכנע שהדבר דרוש לשם שמירה על ביטחון האזור או על חיי אדם או לצורך סיכול עבירה שעונשה מאסר יותר משלוש שנים.

(ו) סעיפים קטנים (ג) עד (ה) לא יחולו לענין עצור כמשמעו בסעיף 58.

57. (א) על אף האמור בסעיף 56 רשאי שופט להרשות שהעצור לא ייפגש עם עורך דין אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים את סודיות המעצר.

(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 96 שעות. ורשאי שופט להאריכה מזמן לזמן ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 8 ימים.

(ג) בקשה לפי סעיף קטן (א) תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב תובע צבאי או שוטר בדרגת מפקח ומעלה.

58. (א) בסעיף זה, בסעיף 58א ובסעיף 59:

”עצור” – עצור החשוד בביצוע עבירה לפי דין או תחיקת בטחון המנויים בתוספת הראשונה; וכן עצור שנעצר לפי הוראות פרק ח', והוא חשוד בעבירה שאילו נעברה באיזור הייתה עבירה לפי דין או תחיקת בטחון המנויים בתוספת הראשונה;

”הממונה על החקירה” – אחד מאלה:

(1) קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה;

(2) ראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי;

עיצוב ידיעה על מעצר – חשוד בעבירה על פי התוספת

פגישת עם עורך דין

מניעת מפגש עם עורך דין על ידי בית משפט צבאי

מניעת מפגש על ידי רשות מאשרת – חשוד בעבירה בתוספת הראשונה תיקון מס' 8 (מס' 1672) תשע"א-2011 תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020

(3) קצין צה"ל שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור;
"רשות מאשרת" – אחד מאלה;

(1) קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה;

(2) ראש מחלקת חקירות בשירות הבטחון הכללי;

(3) קצין צה"ל בדרגת סגן-אלוף ומעלה שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור.

(ב) ביקש עצור להיפגש עם עורך דינו או ביקש עורך הדין שמינהו אדם הקרוב לעצור להיפגש עם העצור – יאפשר הממונה על החקירה את הפגישה אם לא ראה סיבה לדחותה כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד).

(ג) הממונה על החקירה רשאי, בהחלטה בכתב, להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 15 ימים מיום המעצר, אם סבר שהדבר דרוש מטעמים של בטחון האזור או שטובת החקירה מחייבת זאת.

(ד) רשות מאשרת רשאית, בהחלטה בכתב, להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה נוספת או לתקופות נוספות שלא יעלו יחד על 15 ימים אם שוכנעה שהדבר דרוש מטעמים של בטחון האזור או שטובת החקירה מחייבת זאת.

(ה) על אף ההחלטה לפי סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יאפשר הממונה על החקירה לעצור להיפגש עם עורך דין אם נסתיימה החקירה.

(ו) על אף האמור בסעיף קטן 56(ו), יחול סעיף קטן 56(ד) גם על עצור כמשמעו בסעיף 58, והסמכות האמורה בו תינתן גם לראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי; ואולם, היה העצור במעצר תקופה העולה על 30 ימים, תהא הסמכות נתונה אך ורק לרשות המאשרת.

תיקון מס' 37 (מס')
(1735) תשע"ד-2014

58א. (א) על אף האמור בסעיף 56 ובלי לגרוע מהוראות סעיף 58 וסעיף 59, מצאה רשות מאשרת כי עורך דין אחד מבקש להיפגש עם כמה עצורים החשודים בעבירות המנויות בתוספת הראשונה והנחקרים במסגרת אותה חקירה, או כי כמה עצורים כאמור מבקשים להיפגש עם עורך דין אחד, וכי פגישה כאמור עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה, רשאית היא שלא לאפשר פגישה של עורך דין כאמור עם יותר מעצור אחד; הרשות המאשרת תמסור הודעה על החלטה כאמור לכל אחד מהעצורים, וכן לעורך הדין;

מניעת פגישה של עורך דין עם יותר מעצור אחד באותה חקירה
תיקון מס' 67 (מס')
(1827) תש"ף-2020

לעניין זה –

"עורך דין אחד" – לרבות עורך דין אחר ממשרדו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מניעת פגישה כאמור באותו סעיף קטן לתקופה העולה על 30 ימים תהיה באישור התובע הצבאי הראשי או מי שהוא הסמיך לכך.

59. (א) היה אדם עצור, רשאי שופט להרשות שהעצור לא יפגש עם עורך דין, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים זאת.

מניעת מפגש על ידי בית משפט צבאי – חשוד בעבירה בתוספת הראשונה
תיקון מס' 8 (מס')
(1672) תשע"א-2011
תיקון מס' 1 (מס')
(1656) תש"ע-2010

(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 30 יום אך אין באמור בסעיף קטן זה כדי לגרוע מהסמכות האמורה בסעיף 58, וימי עיכוב הפגישה לפי סעיף 58 לא יבואו במניין 30 הימים האמורים בסעיף קטן זה.

(ג) (בוטל).

(ד) הוגש כתב אישום לבית המשפט הצבאי יראו הרשאה כאמור בסעיף קטן (ב) כבטלה, החל מן המועד שהוגש בו כתב האישום.

תיקון מס' 27 (מס')
(1713) תשע"ג-2012
תיקון מס' 27 (מס')
(1713) תשע"ג-2012

59א. (א) הדיון בבקשה למעצר או לשחרור של עצור שפגישתו עם עורך דין נדחתה לפי סעיפים 56 עד 59 או בערר על בקשה כזו, יתקיים עם העצור וסנגורו בנפרד, באופן שיימנע הקשר ביניהם, אלא אם כן החליט השופט, מטעמים שירשמו, כי אין בקיום הדיון בנוכחותם של העצור וסנגורו יחדיו, כדי לסכל את מטרת מניעת הפגישה.

סדר דין בדיון מעצר של עצור שפגישתו עם עורך דין נדחתה
תיקון מס' 39 (מס')
(1739) תשע"ד-2014

(ב) דיון כאמור בסעיף קטן (א) ייערך בדלתיים סגורות ויחולו לגבי הוראות סעיפים קטנים 89(ד) ו-(ה). ואולם, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת בעל דין, ולאחר שמיעת יתר בעלי הדין, לקבוע, מטעמים שירשמו, כי הדיון, כולו או מקצתו, יהיה בדלתיים פתוחות.

סימן ד' – תפיסה וחילוט

60. (א) רשאי כל חייל או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך לתפוס ולעצור סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות, או כל דבר (להלן בסימן זה טובין), שיש להם טעם לחשוד:

תפיסה
תיקון מס' 67 (מס'
1827) תש"ף-2020

- (1) שנעברה או שעומדים לעבור לגביהם עבירה על צו זה;
- (2) שניתנו כשכר או תגמול בעד ביצוע עבירה או יועד להיות שכר או תגמול בעד ביצועה, ניתן כתוצאה כאמור או כאמצעי לביצועה;
- (3) שהשתמשו בהם בעשיית כל עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה או לשם הקלה על ביצועה;
- (4) שהם עשויים לשמש כראיה לכל מעשה עבירה על צו זה;
- (5) שהם רכוש של התאחדות בלתי מותרת.

(ב) התקיימה עילת התפיסה כאמור בסעיף קטן (א)(1) עד (3) ו-(5) לגבי עבירה לפי התוספת הראשונה או עבירה לפי סעיף 251 לצו זה, רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור או מי שהוסמך לכך מטעמו לתפוס טובין שווה ערך לטובין אשר הקים את העילה כאמור.

(ג) לעניין תפיסה לפי סעיף קטן (ב), היו הטובין שנתפסו כסף, אחת היא אם יתפס אותו כסף אשר הקים את העילה או כל כסף אחר, שנמצא בבעלותו, בחזקתו, בשליטתו או בחשבון הבנק של מי שקיבל את הכסף.

61. טובין, שלגביהם נעברה עבירה על צו זה, או שניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה או שהשתמשו בהם בעשיית כל עבירה כזאת או לשם הקלת ביצועה, יעשה בהם ככל שיוורה מפקד כוחות צה"ל באזור.

טובין שנעברה בהם
עבירה

61א. החלטת מפקד כוחות צה"ל באי"ש לפי סעיף 61, לחלט או להחרים רכוש, מטעמי ביטחון, שלא במסגרת הליך פלילי; או החלטת מפקד צבאי לתפוס, לחלט או להחרים רכוש, לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, אינה ניתנת לערעור בפני בית המשפט הצבאי ואין אחריה ולא כלום.

ייחוד הסמכות
תיקון מס' 36 (מס'
1732) תשע"ד-2013
תיקון מס' 36 (תיקון
מס' 1751)
תשע"ה-2014

62. נתפסו טובין לפי סימן זה, ונמצא לאחר מכן שלא השתמשו בהם לעשיית כל עבירה על צו זה או למתן שכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה או לשם הקלת ביצועה או שאין הם עשויים עוד לשמש ראיה למעשה עבירה על צו זה – ישוחררו בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.

טובין שלא נעברה
בהם עבירה

62א. (א) מוקמת בזאת ועדה לבחינת תפיסת רכוש.

הקמת ועדה לבחינת
תפיסת רכוש
תיקון מס' 54 (מס'
1787) תשע"ז-2017

(ב) הוועדה תמליץ בפני מפקד כוחות צה"ל באזור בנוגע להפעלת סמכויות לפי סעיפים 61 ו-62 לצו זה ביחס לטובין שנתפסו לפי סעיף 60 לצו זה, או לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, מטעמי ביטחון, שלא במסגרת הליך פלילי.

(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להתקין תקנות הדרושות לביצועו של סעיף זה, לרבות הרכב הוועדה, וסדרי פעולתה.

63. ניתנה הוראה לשחרר טובין, שנתפסו מכוח סימן זה, והוגשו תביעות שונות לזכות בטובין המכחישות זו את זו, יפנה תובע צבאי לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או למי שהנשיא יקבע לענין זה בבקשה לצוות מה ייעשה בטובין; הוגשה בקשה כאמור, רשאי כל אדם הטוען לזכות בטובין להופיע לפני נשיא בית המשפט הצבאי או מי שהנשיא קבע לענין זה ולתבוע זכותו בטובין.

תביעות סותרות
לחזקה בטובין

64. בעליהם של טובין שנתפסו לפי סימן זה, או מי שהחזיק טובין בעת תפיסתם, יהיה חייב בתשלום הוצאות תפיסת ואחזקת הטובין, בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.

הוצאת תפיסת
ואחזקת טובין
ת"ט תש"ע-2010

65. (א) בית משפט צבאי רשאי, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט טובין שנתפסו לפי סעיף 60 –

חילוט טובין

- (1) אם הורשע אדם בעבירה שנעברה לגביהם או שהם ניתנו כשכר בעד ביצועה או

- כאמצעי לביצועה או אם השתמשו בהם לשם הקלת ביצועה ; או
- (2) אם החזקתם של הטובין אסורה על פי דין או תחיקת בטחון.
- (ב) לא יחולטו טובין לפי סעיף קטן (א) אם יוכיח בעל הטובין כי לא היה מעורב בביצוע העבירה, ועשה מצידו כל שאפשר לעשות כדי למנוע ביצועה ובלבד שהחזקתם של הטובין אינה אסורה על פי דין או תחיקת בטחון.
- (ג) צו חילוט לפי סעיף זה יכול שינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם טובע.
- (ד) (א) הורשע אדם בעבירה לפי סימן ג'1 לצו, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכשו של הנידון בשווי של רכוש שהוא –
- (1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאפשר את ביצועה או שיועד לכך ;
- (2) רכוש שהושג, במישרים או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך ;
- (ב) לעניין סעיף זה, "רכושו של הנידון" – כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו ;
- (ג) לא נמצא רכוש של הנידון למימוש צו החילוט במלואו, רשאי בית המשפט לצוות על מימושו של הצו מתוך רכוש של אדם אחר, שהנידון מימן את רכישתו או שהעבירו לאותו אדם בלא תמורה ; לא יצווה בית המשפט כאמור לגבי רכוש מימן או שהעביר הנידון לאותו אדם לפני ביצוע העבירה שבשלה הורשע, ושלגביה ניתן צו החילוט ;
- (ד) לא יצווה בית המשפט על חילוט רכוש כאמור בסעיף זה אלא לאחר שנתן לנידון, לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו למי שטוען לזכות ברכוש, אם הם ידועים, הזדמנות להשמיע את טענותיהם ;
- (ה) בקשת תובע לחלט רכוש לפי סעיף זה, ופירוט הרכוש שאת חילוטו מבקשים, או שווי הרכוש שלגביו מבקשים צו חילוט, יצינו בכתב האישום ; נתגלה רכוש נוסף שאת חילוטו מבקשים, רשאי תובע לתקן את כתב האישום בכל שלב של ההליכים עד למתן גזר הדין.
- (ה) (א) בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש לפי סעיף 65(ד), אם הוכיח מי שטוען לזכות ברכוש כי הרכוש שימש בעבירה ללא ידיעתו או שלא בהסכמתו, או שרכש את זכותו ברכוש בתמורה ובתום לב ובלי שיכול היה לדעת כי הוא שימש או הושג בעבירה ;
- (ב) בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש לפי סעיף זה, אם הוכיח מי שטוען לזכות ברכוש, כי חילוטו לא יאפשר לו ולבני משפחתו המתגוררים עמו אמצעי מחיה סבירים ומקום מגורים סביר.
- (ו) הורה בית המשפט על חילוט רכוש, כאמור בסעיף 65(ד) והרכוש לא אותר או שהועבר לקונה בתום לב או שהוברח או שפוחת ערכו במעשה או במחדל של הנידון או שעורב ברכוש אחר ולא ניתן לחלקו בלא קושי, וכן לפי בקשת הנידון – רשאי בית המשפט לצוות על חילוט רכוש אחר של הנידון, השווה בערכו לרכוש שעל חילוטו הורה.
- (ז) החלטת בית המשפט לפי סעיף 65(א) ו-65(ד), ניתנת לערעור לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, ויהיו לו כל הסמכויות שהוענקו לשופט לפי סימן זה.
- (ח) מפקד כוחות צה"ל באיו"ש יקבע בתקנות הוראות בדבר סדרי דין בענין בקשה לצו חילוט בהליך פלילי, הליכים לשמיעת התנגדויות לחילוט, בקשה למתן סעדים לשמירת רכוש, ערעור, לרבות מועדי ערעור, וכן בדבר הדרכים למימוש החילוט, לניהול הנכסים ולמתן הודעות לבעלי ענין ברכוש, ולרבות כל ענין אחר הדרוש לביצוע הוראות פקודה זו לענין חילוט.
- (ט) סמכויות החיפוש והתפיסה לפי צו זה, יחולו, בשינויים המחויבים, גם לענין רכוש

חילוט רכוש בהליך
פלילי
תיקון מס' 73 (מס')
(2119) תשפ"ב-2022

סייגים לחילוט
רכוש
תיקון מס' 73 (מס')
(2119) תשפ"ב-2022

חילוט רכוש אחר
תיקון מס' 73 (מס')
(2119) תשפ"ב-2022

ערעור
תיקון מס' 73 (מס')
(2119) תשפ"ב-2022

תקנות לענין חילוט
תיקון מס' 73 (מס')
(2119) תשפ"ב-2022

סמכויות עזר
תיקון מס' 73 (מס')
(2119) תשפ"ב-2022

שביחס אליו ניתן לתת צו חילוט לפי סימן זה.

66. (א) היה אדם שאיננו מעורב בביצוע העבירה טוען לבעלות על טובין שחולטו מכח סימן זה או לזכות בהם, רשאי הוא לבקש מאת בית המשפט הצבאי לבטל את הצו ורשאי בית המשפט לעשות כן ולצוות על מסירת הטובין למבקש, לבעלותו או לשם מימוש זכותו בלבד, הכל לפי הענין.

טענות בעלות או זכות

(ב) בוטל צו חילוט לגבי טובין שנמכרו, יבואו דמי מכרם במקומם. אבדו הטובין – רשאי בית המשפט הצבאי, אם שוכנע שהייתה פשיעה או רשלנות בשמירתם, לחייב את מי שהיה אחראי לשמירתם בפיצויים בסכום שייקבע.

סימן ה' – חיפוש

67. קצין או חייל שקצין הרשהו לכך באופן כללי או באופן מיוחד, רשאים להיכנס בכל זמן, לכל מקום, כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס, שעלול להיות טעם לחשוד כי משתמשים בהם, או שהשתמשו בהם לכל מטרה, הפוגעת בשלום הציבור, בבטחון כוחות צה"ל, בקיום הסדר הציבורי, או למטרות התקוממות, מרד או מהומה, או שיש מקום לחשוד בהם כי נמצא שם אדם שעבר על צו זה, או סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות, הצפויים לתפיסה לפי צו זה ורשאים הם לחפש בכל מקום, כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס וכל אדם הנמצא בהם או היוצא מהם.

חיפוש בחצרים

68. כל חייל רשאי לעכב ולחפש בכל אדם שיש לו טעם לחשוד בו שהוא מחזיק בכל חפץ, הצפוי לתפיסה לפי צו זה או כל בעל-חי שיש מקום לחשוד שנמצא עליו כל חפץ כזה.

חיפוש על גופו של אדם

69. (א) אדם, המורשה בצו זה, להיכנס לכל כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס, רשאי להעמיד או לעצור אותם תוך שימוש בכוח ככל שיש צורך בכך.

העמדת כלי תחבורה לחיפוש

(ב) אדם שבידו הפיקוד או שהוא ממונה על כל כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס, ואינו עוצר אותם מיד כשנדרש לעשות כן, בין בעל-פה ובין באמצעות אות או בכל אמצעי אחר בידי אדם המוסמך לעשות כן – ייאשם בעבירה על צו זה.

סימן ו' – נטילת אמצעי זיהוי

69א. בסימן זה –

תיקון מס' 8 (מס' 1672) תשע"א-2011 הגדרות תיקון מס' 8 (מס' 1672) תשע"א-2011

"אח" – מי שהוסמך בישראל לעבוד כאח בבית חולים או במרפאה;

"אמצעי זיהוי", של אדם – כל אחד מאלה:

(1) טביעת אצבעות;

(2) דגימה ביולוגית שהיא אחת מאלה:

(א) דגימת תאי לחי;

(ב) דגימת שיער;

(ג) דגימת דם מזערית;

(3) תצלום;

"בעל מקצוע רפואי" – רופא, רופא שיניים, אח, או חובש;

"דגימת דם מזערית" – דגימת דם של עד 0.5 מ"ל, מאצבע היד;

"דגימת שיער" – דגימת שיער, לרבות שורשיו, ולמעט שיער מחלקים מוצנעים של הגוף;

"דגימת תאי לחי" – דגימת תאים מחלקה הפנימי של הלחי;

"המאגר" – מאגר נתוני זיהוי, כמשמעותו בפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), תשנ"ו-1996 כפי תוקפו בישראל מעת לעת (בסימן זה: "חוק סדר הדין הפלילי");

"חובש" – מי שקצין רפואה ראשי של משטרת ישראל, קצין רפואה ראשי של שירות בתי הסוהר בישראל, או קצין רפואה ראשי של צה"ל, לפי העניין, הסמיכו, בשל הכשרתו, לערוך חיפוש בגוף האדם לפי צו זה או לפי חוק סדר הדין הפלילי;

- "חשוד" – מי שיש לגביו חשד סביר שעבר עבירה;
 "טביעת אצבעות" – לרבות טביעת כף יד;
 "נטילה", לענין אמצעי זיהוי שהוא טביעת אצבעות – לרבות סריקה של טביעת אצבעות;
 "נתוני זיהוי" לענין זיהוי אדם – אחד מאלה:
 (1) נתונים שהופקו מטביעת אצבעות;
 (2) נתונים שהופקו מ-DNA אשר הופק בדגימה ביולוגית (בצו זה – נתונים לזיהוי גנטי);
 "עבירה" – עבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה העולה על שלושה חודשים;
 "קצין" – קצין צה"ל בדרגת סרן לפחות או קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה;
 "רופא" – מי שהוסמך בישראל כרופא מורשה לפי פקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ט-1979;
 "רופא שיניים" – רופא שיניים שהוסמך בישראל, לפי פקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], תשל"ט-1979;
 "תצלום" – תצלום פניו ומראה גופו של אדם, שאינו חושף את חלקי גופו המוצנעים.
 69ב. נטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות סימן זה תבוצע בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, על פרטיותו ועל בריאותו ובמידה המועטה האפשרית של פגיעה, אי נוחות או כאב.
 69ג. (א) חייל מוסמך ליטול מאדם אמצעי זיהוי, אחד או יותר, או להורות על נטילה כאמור בידי בעל מקצוע רפואי, לשם שימוש באמצעי זיהוי ובנתוני הזיהוי שיופקו מהם כאמור בסעיף 69ה, ובלבד שהתקיים באותו אדם אחד מאלה:
 (1) הוא חשוד בעבירה ונחקר בקשר לחשד האמור;
 (2) הוא נאשם בביצוע עבירה;
 (3) הוא הורשע בעבירה.
 (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), חייל לא ייטול ולא יורה ליטול אמצעי זיהוי שהוא דגימת תאי לחי, דגימת שיער או דגימת דם מזערית, אלא מחשוד, מנאשם או ממי שהורשע בעבירה, כאמור בסעיף קטן (א), בעבירה מהעבירות המנויות בתוספת השניה.
 (ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לקבוע, סוגי עבירות, שלבים בחקירה או בהליך הפלילי, או נסיבות אחרות, שבהם לא יינטלו אמצעי זיהוי, כולם או חלקם, לפי הוראות סעיף זה.
 (ד) הסמכות ליטול אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף זה תהיה עד המועד כמפורט להלן:
 (1) לענין חשוד כאמור בסעיף (א)(1) – במועד חקירתו כאמור באותו סעיף קטן, ואם היה עצור – עד תום תקופת מעצרו;
 (2) לענין נאשם כאמור בסעיף קטן (א)(2) – עד יום מתן פסק הדין בעניינו;
 (3) לענין מי שהורשע בעבירה כאמור בסעיף קטן (א)(3) – עד 30 ימים מיום הרשעתו בפסק דין סופי, ואם הוטל עליו עונש מאסר – עד תום תקופת מאסרו.
 69ד. ניטל מאדם שנחקר בחשד לביצוע עבירה אמצעי זיהוי שהוא דגימה ביולוגית בהתאם להוראות סעיף 69ג(א)(1), וטרם הוגש נגדו כתב אישום, רשאי הוא להגיש בקשה לעיון חוזר אם סבר שלא היה כל בסיס סביר מלכתחילה לחקור אותו כחשוד (בסעיף זה – הבקשה); הבקשה תוגש לקצין משטרה בכיר שהמפקח הכללי של משטרת ישראל הסמיך לענין זה, כאמור בסעיף 11 לחוק סדר הדין הפלילי.
 69ה. (א) אמצעי זיהוי שניטל מאדם לפי הוראות סעיף 69ג, ישמש רק לשם הפקת נתוני זיהוי.
 (ב) נתוני הזיהוי שהופקו כאמור בסעיף קטן (א), ישמשו למטרות אלה בלבד:
 (1) הכללתם במאגר;
 (2) השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 11 לחוק סדר הדין הפלילי;

אופן נטילת אמצעי זיהוי
 תיקון מס' 8 (מס' 1672) תשע"א-2011
 תנאים לנטילת אמצעי זיהוי לצורך המאגר
 תיקון מס' 8 (מס' 1672) תשע"א-2011

נחקר כחשוד – בקשה לעיון חוזר
 תיקון מס' 8 (מס' 1672) תשע"א-2011

שימוש מותר באמצעי זיהוי ובנתוני זיהוי
 תיקון מס' 8 (מס' 1672) תשע"א-2011

(3) אימות או עדכון הנתונים שבמאגר.

69. ניטל מאדם אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף 69 או לפי חוק סדר הדין הפלילי, לא ייטול חייל ולא יורה ליטול לפי הוראות הסעיף האמור, מאותו אדם את אותו אמצעי זיהוי פעם נוספת, אלא בהתקיים אחד מאלה:

נטילה חוזרת של אמצעי זיהוי
תיקון מס' 8 (מס')
1672 (תשע"א-2011)

(1) נתוני הזיהוי של האדם, המופקים מאותו אמצעי זיהוי, אינם כלולים במאגר או שהם כלולים במאגר אך אינם מלאים, ולא ניתן להפיק מאמצעי הזיהוי שניטל בעבר נתוני זיהוי מלאים;

(2) אמצעי הזיהוי הוא טביעת אצבעות והוא נדרש לשם בירור או אימות זהותו של אותו אדם;

(3) אמצעי הזיהוי הוא תצלום, והתצלום שניטל בעבר אינו עדכני.

69. (א) חייל רשאי לזמן למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין אדם שמתקיימים לגביו התנאים לנטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף 69, לשם נטילת אמצעי זיהוי ממנו לפי הוראות אותו סעיף.

זימון לשם נטילת אמצעי זיהוי וסמכות עיכוב
תיקון מס' 8 (מס')
1672 (תשע"א-2011)

(ב) לא התייצב אדם במקום אליו הוזמן לפי סעיף קטן (א) במועד שאליו זומן לפי הוראות הסעיף הקטן האמור, רשאי חייל לעכבו ולדרוש ממנו להילוות עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה לצורך נטילת אמצעי הזיהוי.

69. (א) אמצעי זיהוי יינטל מאדם לפי הוראות סימן זה רק לאחר שהתבקשה הסכמתו לכך, ולאחר שנמסר לו כי ניתן לעשות שימוש בנתוני הזיהוי שהופקו מאמצעי הזיהוי לצורך הכללתם במאגר, לצורך אימות או עדכון הנתונים במאגר, או לצורך השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 11 יד לחוק סדר הדין הפלילי; ולעניין נטילת דגימת דם מזערית, יימסר לאדם גם על החלופות לנטילה זו אם יסרב לה, כמפורט בסעיף קטן (ב), וכן תוסבר לו המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 225א.

בקשת הסכמה וסמכות שימוש בכוח
תיקון מס' 8 (מס')
1672 (תשע"א-2011)
ת"ט תשע"ג-2012

(ב) התבקשה הסכמתו של אדם לנטילת דגימת דם מזערית, ולא נתן האדם את הסכמתו לכך, תתבקש הסכמתו לנטילת דגימת תאי לחי או דגימת שיער, ויראו אותו לעניין סעיף 225א כמי שסירב לנטילת אמצעי זיהוי רק אם סירב גם לכך.

ת"ט תשע"ג-2012

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי חייל ליטול מאדם אמצעי זיהוי שהוא טביעת אצבעות, דגימת שיער או תצלום, תוך שימוש בכוח סביר, כאשר האדם לא נתן את הסכמתו לנטילה, ובלבד שהזהירו בדבר הכוונה לעשות שימוש בכוח כאמור; ואולם לא ייטול חייל מאדם דגימת שיער תוך שימוש בכוח לפי הוראות סעיף קטן זה אלא לאחר שניתן לכך אישור מאת קצין משטרה, לאחר שיובא בפניו, לצורך קבלת אישור בכתב לנטילת אמצעי הזיהוי, לרבות לשימוש בכוח סביר הנדרש לעריכתו.

בטרם ייתן קצין המשטרה את אישורו כאמור, ייתן הזדמנות לאדם להשמיע את טעמי סירובו, ויסביר לו שניתן להשתמש בכוח סביר לנטילת אמצעי הזיהוי, ואת המשמעות המשפטית של סירובו, כאמור בסעיף 225א.

69. (א) נטילת דגימת תאי לחי או דגימת שיער, מאדם, לפי הוראות סימן זה, תיעשה בידי חייל, ואם ביקש זאת האדם – בידי חייל שהוא בן מינו.

נטילת אמצעי הזיהוי – תנאי הנטילה
תיקון מס' 8 (מס')
1672 (תשע"א-2011)

(ב) נטילת דגימת דם מזערית מאדם לפי הוראות סימן זה תעשה בידי בעל מקצוע רפואי, ואם ביקש זאת האדם – בידי בעל מקצוע רפואי שהוא בן מינו.

(ג) עורר האדם חשש סביר שנטילת אמצעי הזיהוי עלולה לפגוע בבריאותו, פגיעה שאינה נובעת ממהותה של הנטילה, לא יינטל ממנו אמצעי הזיהוי, אלא באישור רופא; לא יינתן אישור אלא לאחר שהרופא בירר עם האדם את מצב בריאותו ככל שהדבר נוגע לחיפוש; סירב האדם להיפגש עם הרופא לקבלת האישור, יסביר לו קצין המשטרה את המשמעות המשפטית של סירובו, כאמור בסעיף 225א.

69. (א) הנוטל אמצעי זיהוי לפי סימן זה ירשום בתום הנטילה, בהקדם האפשרי, דין וחשבון על מהלך הנטילה, ויחתום עליו.

דוח בדבר נטילת אמצעי זיהוי
תיקון מס' 8 (מס')
1672 (תשע"א-2011)

(ב) דין וחשבון כאמור בסעיף קטן (א) יכלול את אלה:

- (1) שמו ופרטי זהותו של האדם שממנו ניטל אמצעי הזיהוי והעבירה שבה הוא חשוד, נאשם או מורשע;
 - (2) פירוט פעולת הנטילה שבוצעה, לרבות שימוש בכוח, אם נעשה;
 - (3) התאריך, לרבות השעה והמקום שבו בוצעה פעולת הנטילה;
 - (4) שמו וכשירותו או דרגתו של האדם שביצע את הנטילה, לרבות פירוט מקום עבודתו הקבוע;
 - (5) שמו ופרטי זהותו של מי שנכח בעת הנטילה, אם נכח.
- (ג) העתק דוח הנטילה יימסר לאדם שממנו ניטל אמצעי הזיהוי.

69יא. (א) שוטר רשאי לערוך השוואה בין נתוני הזיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שניטלו לפי הוראות חוק סדר הדין הפלילי או לפי צו זה, לבין נתוני הזיהוי שבמאגר, והכל למטרות האמורות בסעיף 69יב.

השוואה לנתוני
הזיהוי שבמאגר
תיקון מס' 8 (מס'
1672) תשע"א-2011

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא תיערך השוואה כאמור באותו סעיף קטן, בין נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שניטלו מאדם והמזהים אדם אחר, או שניטלו ממקום, מחפץ או מגופה בקשר לעבירה הנחקרת, לבין נתוני זיהוי שבמאגר, אם זהותו של האדם שאותו נתוני הזיהוי מזהים – ידועה, ונשללה אפשרות לקשר בינו לבין ביצוע העבירה.

69יב. שוטר רשאי לעשות שימוש במידע שבמאגר למטרות אלה בלבד:

מטרות השימוש
במאגר
תיקון מס' 8 (מס'
1672) תשע"א-2011

- (1) לצורך חקירת עבירה, לרבות חקירה לצורכי חילוט רכוש כאמור בסימן ד' בפרק ג' לצו, ולצורך הליך פלילי;
- (2) לצורך מניעת ביצוע עבירות או סיכולן;
- (3) לצורך אימות או בירור זהותם של אדם או של גופה, שזהותם אינה ידועה או מוטלת בספק, ולצורך איתור נעדרים או שבויים;
- (4) לצורך מחקר בקשר למטרות האמורות בפסקאות (1) עד (3), שאושר בידי הוועדה המאשרת, ובלבד שהמידע מן המאגר המועבר לצורך המחקר אינו כולל פרטים מזהים.

ת"ט תשע"ג-2012

69יג. (א) חייל רשאי להציג לפני אדם תצלום הכלול במאגר, למטרות האמורות בסעיף 69יב, בהתקיים אחד מאלה:

הצגת תצלומים
מהמאגר לאדם
תיקון מס' 8 (מס'
1672) תשע"א-2011

- (1) התצלום הוא של אדם שיש לגביו חשד כי הוא קשור לעבירה שלצורך חקירתה, מניעתה או סיכולה נדרשת הצגת התצלום;
 - (2) התצלום הוא של אדם או של גופה, שלשם זיהויים או איתורם נדרשת הצגת התצלום;
 - (3) הצגת התצלום נדרשת לשם בירור קשר אפשרי בין האדם המופיע בתצלום לבין עבירה נחקרת או עבירה שאותה מבקשים למנוע או לסכל, אף שאין לגבי האדם המופיע בתצלום חשד כאמור בפסקה (1), ובלבד שמתקיימים התנאים הנדרשים להצגת התצלום, שנקבעו לפי הוראות סעיף קטן (ב);
 - (4) הצגת התצלום נדרשת לשם מסדר זיהוי תמונות, ובלבד שמתקיימים התנאים הנדרשים להצגת התצלום, לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב) בפקודות כוחות המשטרה, יקבעו פקודות לעניין דרכי הצגתו של תצלום הכלול במאגר, באופן שיבטיח כי הפגיעה בפרטיות לא תעלה על הנדרש, לרבות פקודות לעניין התנאים הנדרשים להצגת תצלום לפי הוראות סעיף קטן (א) (3) ו-(4).

69יד. (א) חייל רשאי, לצורך חקירת עבירה, ליטול אמצעי זיהוי, אחד או יותר, או להורות על נטילה כאמור בידי בעל מקצוע רפואי, ובלבד שמתקיים אחד מאלה:

נטילת אמצעי זיהוי
בהסכמה מאדם שאינו
חשוד
תיקון מס' 44 (מס'
1748) תשע"ה-2014

- (1) האדם הוא נפגע עבירה, עד וכל מי שאינו חשוד, והיה לחייל יסוד סביר להניח שבגופו של אותו אדם נמצאת ראייה הנדרשת לצורך חקירת העבירה;

(2) הנטילה נדרשת לשם בדיקת קשר אפשרי של אותו אדם לעבירה הנחקרת.

(ב) נטילת אמצעי זיהוי לפי סעיף זה תעשה לאחר שהוסבר לאדם, בלשון המובנת לו, את מטרת הנטילה ואת השימוש שניתן לעשות באמצעי הזיהוי, וכן הוסברה לו זכותו שלא להסכים לנטילה, ואותו אדם נתן את הסכמתו בכתב, לביצוע הנטילה.

(ג) לא תיערך השוואה לפי הוראות סעיף 69א, בין נתוני הזיהוי שהופקו לפי סעיף זה והמזהים את האדם ממנו ניטלה אמצעי הזיהוי, לבין נתוני הזיהוי שבמאגר, אלא לצורך חקירת העבירה שלשמה ניטל אמצעי הזיהוי, או לצורך חקירת עבירה בתיק חקירה אחר ולאחר שאותו אדם הסכים לכך, בכתב, על גבי טופס מתאים, ובהתאם להסכמה שנתן; ההסכמה יכול שתניתן לגבי כל תיק חקירה בנפרד, לגבי סוגי עבירות או לגבי השוואה לכלל תיקי החקירה.

(ד) נתוני זיהוי שהופקו בהתאם לסעיף זה והמזהים את האדם ממנו ניטלו, לא ייכללו במאגר, אלא אם כן יתקיים, לאחר הנטילה ובמהלך חקירת העבירה שלשמה נערך החיפוש, האמור בסעיף 69א(א) עד (ג).

פרק ד' – הליכים לפני משפט

סימן א' – חקירה וסגירת תיקים

70. (א) בסעיף זה –

חקירת עדים

"חוקר" – כל קצין צה"ל המשרת באזור וכן כל אדם אחר אשר יוסמך לכך בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או בידי מפקד צבאי;

"עד" – אדם, המכיר, לפי השערת החוקר, את עובדותיה ונסיבותיה של עבירה שבעניינה הוא נחקר.

(ב) חוקר מוסמך לערוך חקירות על ביצוע עבירות, והוא רשאי לחקור בעל-פה כל עד, ולרשום בכתב כל הודעה שמוסרה אדם הנחקר כך.

(ג) נרשמה הודעה בכתב, תיקרא היא לפני העד אשר יתבקש לחתום עליה ואם לא ידע קרוא וכתוב, יתבקש להטביע בה את סימנו. לאחר מכן, יחתום החוקר על ההודעה.

(ד) סירב העד לחתום על ההודעה או להטביע בה את סימנו, ירשום החוקר הערה בשולי ההודעה, כי העד מוסר ההודעה סירב לחתום עליה או להטביע בה את סימנו ואת סיבת סירובו, ככל שהדבר ידוע לו.

(ה) העד יהיה חייב להשיב נכונה על כל השאלות, שיציג לו החוקר בשעת החקירה, חוץ משאלות שהתשובות עליהן יהיה בהן כדי להעמידו בסכנת האשמה פלילית.

ת"ט תשע"ג-2013

(ו) בכל הליכים נגד העד המוסר את ההודעה על שלא השיב נכונה על כל שאלה המוצגת לו, תשמש ההודעה שבכתב הוכחה להודעות שמסר, אלא אם יוכח כי לא מסר את ההודעות או איזה מהן.

71. (א) מפקד כוחות צה"ל באזור או הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט אזור יהודה והשומרון או מי שהוסמך לכך על ידו, בדרך כלל או לענין מסוים רשאים להורות על סגירת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין או על תחיקת בטחון או על עיכוב הליכים במשפט שטרם הוכרע בו הדין, אם הם סבורים שלא היה בחקירה או במשפט ענין ציבורי.

סגירת תיק חקירה
תיקון מס' 23 (מס'
1708) תשע"ג-2012

(ב) הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט אזור יהודה והשומרון או מי שהוסמך לכך על ידו, בדרך כלל או לענין מסוים, כאמור, רשאים להורות על סגירת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין או על תחיקת הבטחון או על עיכוב הליכים במשפט שטרם הוכרע בו הדין, אם הם סבורים שלא נמצאו ראיות מספיקות או מחוסר אשמה.

תיקון מס' 6 (מס'
1669) תשע"א-2011
תיקון מס' 23 (מס'
1708) תשע"ג-2012

(ג) הוראה כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) תינתן בכתב.

(ד) בכל הנוגע לסגירת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין, בא האמור בסעיף זה להוסיף על האמור בכל דין ולא לגרוע ממנו.

72. (א) מפקד משטרה, כהגדרתו בצו בדבר מינויי שוטרים והעסקתם (יהודה והשומרון) (מס' 95), התשכ"ז-1967 או קצין חקירות, שהוסמך בידי מפקד כוחות המשטרה לענין זה בהסכמת פרקליט אזור יהודה והשומרון, רשאים להורות על סגירת תיק חקירה, אם היו סבורים שלא היה

סגירת תיק חקירה על
ידי קצין משטרה
תיקון מס' 23 (מס'
1708) תשע"ג-2012

בחקירה ענין לציבור או שלא נמצאו ראיות מספיקות, ותיק החקירה נוגע לעניינים אלו:	
(1) עבירה על הדין מסוג עוון או חטא; או	
(2) עבירה על תחיקת הבטחון שהעונש הקבוע לגביה אינו עולה על חמש שנות מאסר; או	
(3) עבירה על הדין מסוג פשע ועבירה על תחיקת הבטחון שהעונש הקבוע לגביה עולה על חמש שנות מאסר שנקבעה בהודעה בידי פרקליט אזור יהודה והשומרון לענין זה.	תיקון מס' 23 (מס' 1708) תשע"ג-2012
(ב) סגירת תיקי חקירה כאמור בסעיף קטן (א) תיעשה על פי הנחיות כלליות של פרקליט אזור יהודה והשומרון.	תיקון מס' 23 (מס' 1708) תשע"ג-2012
(ג) הוראה על סגירת תיק כאמור בסעיף קטן (א) תינתן בכתב ותובא לידיעת פרקליט אזור יהודה והשומרון, הרשאי להורות על שינויה או ביטולה.	תיקון מס' 23 (מס' 1708) תשע"ג-2012
73. הועבר תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין בידי המשטרה לידי תובע צבאי או דרש תובע צבאי, בכתב, העברת תיק חקירה כאמור לידיו הרי מעת ההעברה או מעת קבלת הדרישה, לפי המקרה, יחולו לגבי התיק רק הליכים שנקבעו בתחיקת הבטחון.	העברת תיק חקירה
סימן ב' – בעלי הדין וייצוגם	
74. "סנגור" – עורך-דין מקומי או עורך-דין ישראלי;	הגדרות
"עורך דין ישראלי" – אדם הרשאי לעסוק במקצוע עריכת דין לפי חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, כפי תוקפו בישראל, מעת לעת; "עורך דין מקומי" – עורך דין הרשאי לעסוק באזור במקצוע עריכת דין לפי הדין ובשינויים הנובעים מתחיקת בטחון.	
75. התביעה לפני בית משפט תנוהל בידי מי שנתמנה בידי מפקד כוחות צה"ל באזור כתובע צבאי.	תובע
76. נאשם לפני בית משפט זכאי להגן על עצמו באמצעות סנגור או לנהל הגנתו בעצמו.	סנגור
77. (א) נאשם לפני בית משפט של שלושה, שהואשם בעבירה שדינה מאסר עשר שנים או יותר, שלא בחר לו סנגור, ימנה לו בית המשפט הצבאי סנגור בהסכמתו.	מינוי עורך דין על ידי בית משפט צבאי
(ב) נאשם שאין חובה למנות לו סנגור, רשאי בית משפט צבאי, מטעמים מיוחדים – לבקשת הצדדים או מיוזמתו הוא – למנות לו סנגור.	
78. לא יתמנה עורך-דין כסנגור לפי סעיף 77 אלא אם הסכים לכך.	מינוי עורך-דין כסנגור רק בהסכמתו
79. סנגור שנבחר או שנתמנה ייצג את הנאשם בכל הליך הקשור למשפט שלשמו נבחר או נתמנה.	תפקידי סנגור
80. סנגור לנאשם לא יפסיק לייצגו אלא ברשות בית המשפט.	הפסקת ייצוג בידי סנגור
81. בית משפט צבאי, שהרשה לסנגור להפסיק לייצג את הנאשם מחמת שזה לא שיתף פעולה עמו, רשאי על אף האמור בסעיף 77 שלא למנות לנאשם סנגור אחר, אם נראה לו שאין בכך להועיל.	סייג למינוי סנגור
82. ביקש הנאשם להחליף סנגור, לא יסרב בית המשפט הצבאי לתת לסנגור הקודם רשות להפסיק לייצג את הנאשם, אלא אם נראה שחילוף הסנגורים מצריך דחייה בלתי סבירה של המשפט.	חילופי סנגורים
83. (א) נתמנה סנגור בידי בית משפט, יקבע בית המשפט הצבאי את שכר טרחתו ורשאי הוא לאשר את כיסוי הוצאות ההגנה. שכר טרחת הסניגור ייקבע בהתאם לסכומים הקבועים בתוספת השניה לתקנות בדבר פיצויים בשל מעצר או מאסר (צו בדבר הוראות ביטחון) (יהודה והשומרון), התשס"ח-2007 (להלן: "התוספת"). נוכח בית המשפט שבנסיבות הענין מן הצדק לקבוע שכר טרחת סניגור גבוה מזה שנקבע בתוספת, רשאי הוא לקבוע סכום גבוה יותר בשיעור שלא יעלה על	שכרו של סנגור

כפל הסכום הקבוע בתוספת.

- (ב) בית משפט צבאי רשאי לאשר תשלום מראש של הוצאות חזויות של ההגנה.
 (ג) שכר טרחת הסנגור והוצאות ההגנה יכוסו מקופת מפקדת האזור.
 (ד) לענין סעיף זה "הוצאות ההגנה" – לרבות הוצאות הסנגור בקשר עם המשפט שלשמו מונה.

84. סנגור הזכאי לשכר טרחה והוצאות הגנה כאמור בסעיף 83 לא יקבל מאת הנאשם או מאדם אחר כל שכר, פיצוי, מתנה או טובת הנאה אחרת.

איסור קבלת שכר

85. (א) לענין סעיף זה –

לבוש של עורך דין

(1) מדי משפט של עורכי דין הם: חולצה לבנה בעלת צווארון ושרוולים ארוכים או קצרים, עניבה, מכנסיים ומקטורן, כולם בצבע שחור או כחול כהה, גלימה שחורה ונעליים סגורות כהות;

(2) מדי משפט של עורכות דין הם: חולצה לבנה בעלת צווארון ושרוולים ארוכים או קצרים, מכנסיים או חצאית בצבע שחור או כחול כהה ומקטורן בצבע שחור או כחול כהה, או שמלה שחורה עם שרוולים ארוכים או קצרים וצווארון לבן, גלימה שחורה ונעליים כהות;

(3) בתקופה שמיום 1 באפריל עד יום 30 בנובמבר של כל שנה, ניתן שלא ללבוש מקטורן.

(ב) סנגור לא יישמע בבית משפט צבאי, אם אינו לבוש מדי משפט, זולת אם הרשה לו בית המשפט לנהוג בדרך אחרת, אולם רשאי סנגור להישמע בידי שופט בלשכתו גם אם הוא אינו לבוש מדי משפט.

סימן ג' – ראיות

86. בדיני הראיות ינהג בית משפט צבאי לפי הכללים המחייבים בעניינים פלילים בבתי המשפט של מדינת ישראל.

ראיות

87. (א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט הצבאי לא יקבל, ראיה, אם מפקד כוחות צה"ל באזור הביע דעתו, בתעודה חתומה על ידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בבטחון האזור או בענין ציבורי חשוב, אלא אם כן מצא שופט בית המשפט הצבאי לערעורים, על פי עתירת בעל דין המבקש את גילויה, כי הצורך לגלות את הראיה, לשם עשיית צדק, עדיף מן הענין שיש לא לגלותה.

תעודות חיסיון

(ב) הוגשה לבית המשפט הצבאי תעודה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, על פי בקשת בעל הדין המבקש את גילוי הראיה, להפסיק את המשפט לתקופה שיקבע כדי לאפשר הגשת עתירה לגילוי הראיה, ואם ראה לנכון – גם עד להחלטה בעתירה.

(ג) הדיון בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף קטן (א) יהיה בדלתיים סגורות; לשם החלטה בעתירה רשאי השופט לדרוש שהראיה או תוכנה יובאו לידיעתו, ורשאי הוא לקבל הסברים מנציג מפקד כוחות צה"ל באזור או מהתובע הצבאי, או מי מטעמם, אף בהעדר יתר בעלי הדין.

סימן ד' – סדרי דין והוראות כלליות

88. בית משפט צבאי רשאי להורות, בכל ענין של סדרי-דין שלא נקבע במפורש בצו זה, על סדרי-דין שייראו לו כמתאימים ביותר לעשיית דין צדק.

הוראה כללית בדבר סדרי דין

89. (א) בסעיף זה –

פומביות הדיון

"אדם עם מוגבלות נפשית" – אדם עם לקות נפשית, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;

"אדם עם מוגבלות שכלית" – כל אחד מאלה:

(א) אדם עם פיגור שכלי;

(ב) אדם עם לקות שכלית אחרת, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;

(ג) אדם עם הפרעה התפתחותית מורחבת, לרבות אדם עם אוטיזם, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;

"חסר ישע" – מי שמחמת גילו, מחלתו או מוגבלותו הגופנית או הנפשית, ליקויו השכלי או מכל סיבה אחרת, אינו יכול לדאוג לצרכי מחייתו, לבריאותו או לשלומו.

(ב) בית משפט צבאי יקיים את הדיונים הנערכים בפניו בדלתיים פתוחות; אולם רשאי בית משפט צבאי לצוות כי הדיון בפניו יתקיים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם הוא סבור כי מן הראוי לעשות כן מטעמים של בטחון כוחות צה"ל, בטחון הציבור, הגנה על המוסר או על עניינו של קטין או חסר ישע או אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית או לשם הגנה על עניינו של נפגע עבירה כהגדרתו בסעיף 186 לצו זה או עניינו של מתלונן או נאשם בעבירה מין או אם הוא סבור כי הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.

תיקון מס' 65 (מס')
(1822) תשע"ט-2019

(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להביע דעתו, בתעודה חתומה על ידו, כי יש לערוך משפט או הליך לפני שופט, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, לשם מניעת פגיעה בבטחון האזור; ואולם, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת בעל דין, ולאחר שמיעת יתר בעלי הדין, לקבוע, מטעמים שירשמו, כי הדיון, כולו או מקצתו, יהיה בפומבי.

(11) בעת דיון בבקשה לדיון בדלתיים סגורות, רשאי בית משפט צבאי, לבקשת בא כוח מפקד כוחות צה"ל באזור, לסטות מדיני הראיות מטעמים שיירשמו, ולקבל ראיה אף שלא בנוכחות צד לדיון או בא כוחו או בלי לגלותה להם, אם שוכנע כי גילוי הראיה עלול לפגוע בבטיחות האזור, בשלום הציבור או בביטחונו, או לחשוף שיטות עבודה חסויות, וכי אי-גילוייה עדיף על פני גילוייה לשם עשיית צדק; בית משפט צבאי רשאי, בטרם יקבל החלטה לפי סעיף קטן זה, לעיין בראיה ולקבל הסברים מנציג מפקד כוחות צה"ל באזור או מהתובע הצבאי, אף בהיעדר יתר בעלי הדין.

תיקון מס' 65 (מס')
(1822) תשע"ט-2019

(ד) ציווה בית משפט צבאי על קיום הדיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם, או לסוג בני אדם, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

(ה) לא יפרסם אדם ולא יגלה לאחר דבר על דיון שהתקיים בבית משפט צבאי בדלתיים סגורות, אלא ברשות בית המשפט הצבאי.

(ו) על אף האמור בסעיף 89(ב), בית משפט צבאי ידון בדלתיים סגורות בעת מתן עדותו של עד שזהותו חסויה על פי תעודת חיסיון שהוצאה מכוח סעיף 87, או על פי הוראת כל דין אחר; ואולם בית המשפט רשאי, מטעמים שיירשמו, לדון בעניין, כולו או מקצתו, בפומבי.

תיקון מס' 65 (מס')
(1822) תשע"ט-2019

90. (א) בית משפט צבאי רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט הצבאי, אם הוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות נפשית או של אדם עם מוגבלות שכלית או לשם שמירה על ביטחון האזור.

איסור פרסום

(ב) בית משפט צבאי רשאי לאסור את פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותו, וכן כל פרט הנוגע לענין נשוא החקירה, אם הדבר עלול לפגוע בחקירה שנערכת על פי דין, או שיש לאסור את הפרסום מטעמים של בטחון האזור. כן רשאי בית משפט צבאי לאסור פרסומה של בקשה לצו איסור פרסום בנסיבות כאמור.

(ג) בית המשפט הצבאי רשאי לקיים דיון לצורך החלטה לפי סעיף זה, בדלתיים סגורות.

91. צו איסור פרסום אשר הוצא בידי בית משפט בישראל כוחו יפה כאילו הוצא בידי בית משפט צבאי, לרבות לעניין העמדה לדין לפי סימן זה.

צו איסור פרסום
שהוצא על ידי בימ"ש
בישראל

92. לא יצלם אדם באולם בית משפט צבאי ולא יפרסם תצלום כזה, אלא ברשות בית המשפט הצבאי.

צילום בבית משפט

93. לא יפרסם אדם, בלי רשות בית המשפט הצבאי, שם קטין, שהוא נאשם או עד במשפט פלילי, או מתלונן או ניזוק במשפט בשל עבירה לפי סעיפים 279 עד 320 לחוק הפלילי הירדני, מס' 16 לשנת 1960, ולא את תמונתו, מענו או פרטים אחרים, העשויים להביא לזיהויו של אותו קטין.

פרסום שם קטין

94. הוראות סעיפים 89(ד), 89(ה), 90 עד 93, 97 ו-98 יחולו גם על כל דיון המתקיים בדלתיים

דלתיים סגורות שלא
בבית משפט

סגורות בהתאם לתחיקת הבטחון, אף שלא לפני בית משפט צבאי, והסמכויות הנתונות לבית משפט צבאי לפי סעיפים אלו, יהיו נתונות לגורם בפניו מתקיים הדיון בדלתיים סגורות.

95. העובר על הוראה מהוראות סעיפים 89 עד 93, דינו מאסר שנתיים.

עבירה

96. כל אדם, שבהיותו נוכח בבית המשפט הצבאי מסרב לציית לכל הוראה של בית המשפט, או מעליב את בית המשפט הצבאי או כל חבר מחבריו, או מפריע או מעכב את ההליכים בבית המשפט, דינו מאסר שנתיים. ורשאי בית המשפט הצבאי לגזור את דינו על אתר, למאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

ביזיון בית משפט

אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית משפט צבאי לדון בעבירה על סעיף זה על פי הליכי אישום רגילים כפי שנקבעו בצו זה, ובלבד שלא ישא אדם באחריות פעמיים בשל אותו מעשה.

97. (א) בית המשפט הצבאי רשאי לצוות על הרחקתו של אדם, שבעת דיוני בית המשפט עושה באולם בית המשפט, בלשכתו של שופט או סמוך למקום הדיון, אחד המעשים שלהלן:

הרחקת אדם מאולם בית המשפט הצבאי

(1) מתנהג בדרך של אלימות או איומים או בדרך פרועה או מבישה;

(2) מקים רעש כדי להביע הסכמה או אי-הסכמה לפעולה משפטית או להחלטה של בית המשפט;

(3) מפריע בדרך אחרת לדיוני בית המשפט.

(ב) סעיף זה לא יחול על מי שניתן להגיש נגדו קובלנה, בהתאם להוראות הצו בדבר מועצת עורכי הדין (יהודה והשומרון) (מס' 1162), התשמ"ו-1986, או שהינו נתון לשיפוט משמעתי בישראל, על פי הוראות חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, כפי תוקפו בישראל, מעת לעת, והוא נמצא באולם בית המשפט הצבאי לרגל תפקידו.

98. בית המשפט הצבאי רשאי להרחיק אדם, שאינו בעל דין, מאולם בית המשפט בעת הדיון אם מצא, מטעמים שירשמו, שנוכחות אותו אדם באולם תרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.

הרחקת אדם שנוכחותו מרתיעה עד

99. החלטות בית משפט צבאי, לרבות הכרעת הדין וגזר הדין, יתקבלו ברוב דעות; לא היה רוב דעות לגבי סוג העונש או מידתו, רואים שופט שהציע את סוג העונש או מידת העונש החמורים ביותר, כאילו הצטרף לדעתו של שופט שהציע את ההצעה הקרובה ביותר להצעתו. לענין סעיף זה יקבע אב בית הדין מהו עונש חמור יותר.

החלטות יתקבלו ברוב דעות

99א. (א) מצא בית משפט צבאי, כי נפלה טעות בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן, רשאי הוא, תוך עשרים ואחד ימים מיום נתינתם, לתקנם בהחלטה מנומקת, ורשאי הוא לשמוע טענות בעלי הדין לענין זה; לענין זה, "טעות" – טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה.

תיקון טעות בפסק דין תיקון מס' 7 (מס' 1670) תשע"א-2011

(ב) בהסכמת בעלי הדין, רשאי בית המשפט הצבאי להחליט בכל עת על כל תיקון בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן.

(ג) תוקנו פסק דין או החלטה אחרת כאמור בסעיף קטן (א) יראו, לענין ערעור, את מועד החלטת התירון כמועד מתן פסק הדין או ההחלטה האחרת.

(ד) החלטה לפי סעיף קטן (א) אינה ניתנת לערעור אלא בערעור על פסק הדין או ההחלטה האחרת.

סימן ה' – אישום

100. (א) לפני שיובא נאשם לפני בית משפט צבאי, ירשמו מהות האישום ופרטיו בכתב אישום שיוגש בידי תובע צבאי לבית המשפט הצבאי; בפתח כתב האישום יציין התובע הצבאי אם כתב האישום מוגש לבית משפט צבאי של שלושה או לדן יחיד.

כתב אישום

(ב) עותק כתב האישום יימסר לנאשם לפני משפטו.

101. פרטי האישום יהיו נפרדים לכל עבירה, אבל אפשר להביא לדין על מספר אישומים בבת-אחת ואפשר לשפוט עליהם ביחד או לחוד, הכל כפי שיחליט בית המשפט בכל עת. הנאשם

צירוף אישומים

- יתבקש להשיב על כל פרט אישום בנפרד.
102. (א) תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית המשפט המפרטת את השינוי; בית המשפט ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.
- (ב) בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול.
103. נאשמים המואשמים בעבירות דומות או בעבירות הנובעות מאותה מערכת עובדות, אפשר להאשימם ולשפטם ביחד או לחוד, ככל אשר יכריע בית המשפט בכל עת.
104. החליט בית משפט צבאי, בכל שלב של ההליכים, כי הדיון נגד הנאשם יופרד, אפשר להמשיך בדיון נגד אותו נאשם או נאשמים שדינם הופרד, מאותו שלב של ההליכים המשותפים בו הורה בית המשפט הצבאי על הפרדת הדיון, הכל לפי החלטת בית המשפט שימשיך בדיון.
105. (א) בכל עת שלאחר הגשת כתב האישום ולפני גזר הדין, רשאי בית המשפט הצבאי להתלות את ההליכים, בין מיוזמתו ובין לבקשת תובע, אם נוכח כי לא ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו.
- (ב) הותלו ההליכים לפי סעיף קטן (א), ולאחר מכן נמצא כי אפשר להביא את הנאשם להמשך משפטו, רשאי תובע להודיע בכתב לבית המשפט הצבאי על רצונו לחדש את ההליכים, ומשעשה כן יחדש בית המשפט הצבאי את ההליכים ורשאי הוא להמשיך בהם מן השלב שאליו הגיע לפני התלייתם.
- (ג) על אף האמור בהוראות כל דין ותחיקת בטחון, אפשר לחדש את ההליכים באישור הפרקליט הצבאי הראשי, או מי שהוסמך לכך על ידו, מטעמים שיירשמו, אף אם עברו בין מועד התליית ההליכים לבין המועד שבו אפשר להביא את הנאשם להמשך משפטו, התקופות האמורות בדיון ובתחיקת בטחון; ובלבד שההליכים הותלו מהטעם שהנאשם מתחמק מן הדין.
- סימן ר' – זימון למשפט
106. (א) לענין סעיף זה –
- "זימון" – לרבות צו או הודעה שניתנו מכוח צו זה.
- (ב) זימון שיש להמציאו לאדם לפי צו זה, המצאתו תהיה באחת מאלה:
- (1) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו – לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים;
 - (2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם עם אישור מסירה; בית המשפט הצבאי רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה;
 - (3) במשלוח מכתב באמצעות הממונה על עזרה משפטית, כהגדרתו בתוספת לחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, כפי תוקפו בישראל, אל המועצה הפלסטינית, לשם העברתה לאדם המזומן.
- (ג) מסירת זימון לידי סנגור הנאשם, או מסירתו במשרד הסנגור לידי פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו של הסנגור, כמוה כהמצאה לנאשם, זולת אם הודיע הסנגור לבית המשפט הצבאי, בתוך חמישה ימים ממועד קבלת הזימון, כי אין ביכולתו להביא את הזימון לידיעת הנאשם.
- (ד) נוכח בית המשפט הצבאי, כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב בלתי מוצדק לקבל את הזימון או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית המשפט הצבאי לראות את הזימון כאילו הומצא כדיון.
- (ה) נוכח בית המשפט הצבאי שאי אפשר להמציא את הזימון כאמור בסעיפים קטנים (ב) או (ג), רשאי הוא להורות על המצאתו באחת הדרכים האלה:

- (1) בהדבקת עותק של הזימון במקום הנראה לעין במשרדי מנהלת התיאום והקישור שבאזור מגוריו של הנאשם או העד;
- (2) בפרסום מודעה בקובץ המנשרים כמשמעו בצו בדבר מנשרים (יהודה והשומרון) (מס' 111), התשכ"ז-1967, או בעיתון יומי בשפה העברית ובשפה הערבית;
- (3) בכל דרך אחרת שתראה לו.

107. (א) בית משפט צבאי רשאי לתת בכל עת צו הבאה נגד נאשם, אם ראה שיש צורך בכך, כדי לכפות את התייצבותו למשפט במועד שנקבע.

צו הבאה

(ב) נאשם, שהוצא נגדו צו הבאה לפי הוראות סעיף קטן (א) יובא בהקדם לפני בית משפט צבאי והוא יורה אם להחזיקו במעצר או לשחררו בתנאים שיקבע.

108. (א) נאשם שנמלט או מסתתר ואין אפשרות למצאו, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת טובע צבאי, אם הוא סבור שהדבר עשוי להביא להתייצבותו של הנאשם, לצוות על תפיסת כל נכס מנכסיו של הנאשם, ובכלל זה מטלטלין ומקרקעין או על רישום עיקול עליהם בפנקסי המקרקעין, או על מינוי כונס נכסים עליהם, ולהורות מה יעשה בנכסים ובפירותיהם כל עוד הצו בתוקפו.

תפיסת נכסי נאשם שנמלט

(ב) צו לפי סעיף זה לא יפגע בזכותו של נושה לרדת לאותם נכסים.
(ג) ניתן צו לפי סעיף זה, רשאי כל מי שתלוי בנאשם ותפיסת הנכס עשויה לפגוע בפרנסתו, לבקש מבית המשפט הצבאי לבטל את הצו או לשנותו.

סימן ד' – הזמנת עדים ומסמכים

109. (א) בית משפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמתו, להזמין כל אדם להעיד במשפט אם היה סבור שיש בהזמנתו להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט.

הזמנת עדים ומסמכים

(ב) בית משפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמתו, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.

(ג) בית משפט צבאי רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע; דינו של אדם כזה כדין מי שהומצאו לו הזמנה או צו להמצאת מסמכים.

(ד) מי שהוזמן להעיד ולא התייצב או נצטווה להמציא מסמכים ולא המציאם, רשאי בית המשפט לתת צו הבאה נגדו כדי לכפות את התייצבותו בבית המשפט.

(ה) עד, שהוצא נגדו צו הבאה לפי הוראות סעיף קטן (ד) יובא בהקדם לפני בית משפט צבאי והוא יורה אם להחזיקו במעצר או לשחררו בתנאים שיקבע.

110. הוזמן אדם להופיע בפני בית משפט צבאי, וללא נימוק סביר נמנע מלבוא או מלהמציא מסמך או ראיה הנמצאים בחזקתו או בשליטתו, או שבא לבית המשפט ועזבו בלי לקבל רשות מבית המשפט, או שהוא נמנע מלבוא להמשך הדיון לאחר שנצטווה לבוא, דינו – מאסר שנתיים. ורשאי בית המשפט הצבאי לגזור את דינו על אחר, למאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

מאסר עד או נאשם בשל אי ציות להזמנה

אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית משפט צבאי לדון בעבירה על סעיף זה על פי הליכי אישום רגילים כפי שנקבעו בצו זה, ובלבד שלא ישא אדם באחריות פעמיים בשל אותו מעשה.

פרק ה' – הליכי משפט

סימן א' – מועד המשפט ומיקומו

111. (א) הזמן והמקום אשר בו יתחיל בית המשפט הצבאי לדון במשפט פלוני יקבע בידי נשיא בית המשפט או בהתאם להוראותיו.

תחילת הדיון

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) יישב דן יחיד בדין באותם זמנים ומקומות שיורה עליהם הוא עצמו.

112. בית משפט צבאי רשאי לדחות את ישיבותיו בכל שלב של ההליכים, ולחזור ולשבת בזמן ובמקום שיוורה. בית המשפט רשאי ליתן כל הוראה בדבר החזקתו במשמורת של נאשם והתייצבותו לישיבה שנדחתה.

דחיית המשך הדיון

113. (א) לענין סעיף זה –

הטלת הוצאות בדחיית משפט

"בעל דין" – לרבות סנגורו או בא-כוחו של בעל דין.

(ב) נעתר בית משפט צבאי לבקשת בעל דין לדחות את מועד המשפט או נדחה מועד המשפט בשל מעשה או מחדל של בעל דין, רשאי בית המשפט אם ראה הצדקה לכך, להטיל על בעל הדין שבעטיו נגרמה הדחיה, הוצאות בפועל לטובת הצד שכנגד.

(ג) לא יטיל בית המשפט הצבאי הוצאות כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן הזדמנות לבעל הדין להשמיע דברו.

סימן ב' – נוכחות נאשם

114. (א) כל נאשם יהא זכאי להיות נוכח במשך כל הליכי המשפט, כל זמן שהוא מתנהג כראוי.

נוכחות הנאשם במשפט

(ב) אם נאשם מתנהג שלא כראוי, רשאי בית המשפט, לפי שיקול דעתו, לצוות להוציאו מאולם בית המשפט ולהמשיך בהליכי המשפט שלא בפניו ובלבד שיוודע לו על המתרחש בהליכי המשפט, ותינתן לו אפשרות להגן על עצמו.

(ג) בית המשפט הצבאי רשאי, אם יראה לנכון, להרשות לנאשם להיות מחוץ לבית המשפט במהלך המשפט, כולו או מקצתו, בתנאים שיקבע.

סימן ג' – פרוטוקול ותרגום

115. (א) אב בית הדין ינהל פרוטוקול דיונים בעצמו או באמצעות רושם.

רישום פרוטוקול

(ב) הפרוטוקול ישקף את כל הנאמר והמתרחש בדיון והנוגע למשפט; בין היתר, יכלול בפרוטוקול רישום תמציתי בדבר:

(1) תשובת הנאשם לאישום;

(2) העדויות שנשמעו;

(3) פרטי המוצגים;

(4) הכרעת דין, לרבות הממצאים שקבע בית המשפט וההחלטה אם לחייב את הנאשם או לזכותו;

(5) גזר הדין.

(ג) כתב האישום, מסמכים שהוגשו ושקיבל אותם בית המשפט הצבאי וכל תעודה הנוגעת למשפט יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו.

(ד) בית המשפט הצבאי רשאי, לבקשת בעל דין ולאחר שנתן ליתר בעלי הדין הזדמנות להשמיע את דבריהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו; בית המשפט הצבאי יזקק לבקשת תיקון גם אם הוגשה לאחר מתן פסק הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו.

(ה) בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה על בקשה כזאת יירשמו בפרוטוקול וההחלטה תיחתם בידי בית המשפט הצבאי.

(ו) פרוטוקול ישמש ראיה לכאורה למהלך המשפט, אולם בערעור באותו ענין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו, אלא ברשות בית המשפט הצבאי לערעורים.

(ז) בית המשפט הצבאי יחתום על כל הכרעת דין וגזר דין.

116. (א) הוברר לבית המשפט הצבאי שהנאשם אינו יודע עברית, ימנה בית המשפט הצבאי מתרגם, אשר יתרגם לו את הנאמר במהלך הדיון ואת החלטות בית המשפט, אלא אם כן ויתר הנאשם מרצון על התרגום כולו או חלקו; הזכות בידי הצדדים להתנגד למתרגם ולבקש החלפתו.

מתרגם לנאשם

(1)(1A) התייצב הנאשם למשפטו, יתורגם כתב האישום שהוגש כנגדו לשפה הערבית, אלא אם כן ויתר על כך הנאשם או בא כוחו;

תיקון מס' 24 (מס' 1710) תשע"ג-2012

- (2) הנאשם יחוייב להשיב לאשמה רק לאחר שיימסר לו תרגום כתב האישום, אלא אם הוא או בא כוחו ויתר על כך;
- (3) על אף האמור בסעיפים קטנים (1) ו-(2), נוסחו המקורי של כתב האישום שהוגש בהתאם לסעיף 100 לצו זה יהא הנוסח המחייב בכל ההליכים המשפטיים שיתקיימו לפי צו זה או לפי כל דין אחר;
- (4) החלטה או פסק דין של בית משפט לא יהיו פסולים מחמת זאת בלבד, שכתב האישום לא תורגם או מחמת טעות שנפלה בתרגום.
- (ב) ראייה הנמסרת לבית המשפט הצבאי שלא בעברית או בלשון אחרת השגורה בפי בית המשפט ובעלי הדין, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול תוך תרגומה לעברית, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראייה לכאורה לדברים שתורגמו.

סימן ד' – פתיחת המשפט

117. בתחילת המשפט יקרא בית המשפט הצבאי את כתב האישום באזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תוכנו. בית המשפט הצבאי רשאי שלא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג בידי סנגור, אם הודיע הסנגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תוכנו, ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסנגורו יירשמו בפרוטוקול.

תחילת המשפט

118. במהלך המשפט יסביר בית המשפט הצבאי לנאשם, אם ראה צורך בכך, את הזכויות הנתונות לו להגנתו.

הסבר זכויות

118א. (א) לאחר תחילת המשפט, ובערעור – בתחילת שמיעת הערעור ולפני כל טענה אחרת, רשאי בעל דין לטעון טענת פסלות נגד שופט פלוני לפי סעיף 20א; הוחלף שופט כאמור בסעיף 20, רשאי בעל דין לעורר טענת פסלות נגד השופט האחר בתחילת הישיבה הראשונה שלאחר החילופין.

מועד לטענת פסלות
בטענת פסלות
תיקון מס' 70 (מס'
2026) תנש"א-2021

(ב) לא היה באפשרותו של בעל דין לטעון טענת פסלות בשלב האמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא לטענה בשלב שלאחר מכן ובלבד שיעשה זאת מיד לאחר שנודעה לו עילת הפסלות.

(ג) נטענה טענת פסלות נגד שופט, יחליט בה אותו שופט לאתגר ולפני שייתן כל החלטה אחרת.

(ד) החלטת שופט או בית משפט לפי סעיף זה תהיה מנומקת, ורשאי בעל דין לערער עליה לפני בית המשפט הצבאי לערעורים.

118ב. (א) בעל דין שבעדו לערער על החלטת שופט לפי סעיף 118א(ד) יודיע על כך לבית המשפט, ומשהודיע יופסק המשפט ולא יימשך עד להחלטה בערעור, זולת אם החליט השופט, ובמותב – אב בית הדין, מנימוקים שיירשמו, שיש להמשיך במשפט.

ערעור על החלטה
בטענת פסלות
תיקון מס' 70 (מס'
2026) תנש"א-2021

(ב) הערעור יוגש בכתב, בפירוט נימוקיו, תוך חמישה ימים מהיום שבו הודעה לבעלי הדין החלטת השופט.

(ג) בערעור לפי סעיף זה, ידון נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, או מותב של שופטי בית המשפט הצבאי לערעורים, או שופט אחד, הכל כפי שיקבע הנשיא.

(ד) הוחלט להמשיך במשפט כאמור בסעיף קטן (א), רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים או השופט שדן בערעור, ובמותב – אב בית הדין, להורות על הפסקת המשפט עד להחלטה בערעור.

(ה) מי שדן בערעור יתן לבעלי הדין הזדמנות לטעון טענותיהם, ורשאי הוא לבקש מהשופט, אשר על החלטתו הוגש הערעור, להעיר את הערותיו.

118ג. טענת פסלות לא תישמע ולא תשמש נימוק לערעור, אלא בהתאם להוראות סעיפים 118א ו-118ב.

סייג לטענות פסלות
תיקון מס' 70 (מס'
2026) תנש"א-2021

119. (א) הנאשם יישאל אם הוא מודה באשמה או בעובדות ואם לאו. תגובת הנאשם יכול שתימסר בידי סנגורו.

תשובה לאשמה

(ב) הנאשם יכול להשיב לשאלה זו אחת מאלה:

(1) שהוא מודה באשמה;

(2) שהוא כופר באשמה;

(3) שהוא כופר באשמה, אך מודה בעובדות או בחלק מהעובדות שהובאו בקשר למעשה נשוא האישום.

(ג) לא השיב הנאשם לשאלה שנשאל לפי סעיף קטן (א), רואים אותו כאילו כפר באשמה.

(ד) הימנעות נאשם להשיב לאישום עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה; בית המשפט הצבאי יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו.

120. (א) ברשות בית המשפט הצבאי ומנימוקים מיוחדים שיירשמו, רשאי הנאשם, בכל שלב של הדיון לחזור בו מתשובתו שהשיב לפי סעיף קטן 119(ב), כולה או מקצתה.

(ב) התיר בית המשפט הצבאי לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין, במידה שיסודה בהודיית הנאשם, ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות.

121. הואשם אדם בעבירה שהוא צפוי עליה לעונש מוות ובית המשפט הצבאי רשאי על פי סעיף 165(א) להטיל עונש זה, אין נוהגים כאמור בסעיף 119, אלא רואים אותו כאילו כפר באשמה.

122. (א) הודה הנאשם באשמה, רשאי בית המשפט הצבאי, מנימוקים שיירשמו, שלא לקבל את ההודאה ולהמשיך בדיון כאילו כפר הנאשם באשמה או כאילו כפר באשמה והודה בעובדות שצוינו בידי בית המשפט.

(ב) החליט בית המשפט הצבאי לקבל את הודאת הנאשם, רואים את האשמה כמוכחת, ובית המשפט ירשיע את הנאשם על פי הודאתו.

(ג) בטרם יפעל בית המשפט על פי סעיף קטן (ב), יבחן אם הנאשם מבין כראוי את טיב האשמה ואת תוצאות הודאתו בה.

(ד) לפני הרשעתו של הנאשם יביא התובע הצבאי לפני בית המשפט הצבאי את העובדות המהוות את העבירה ונסיבותיה; חלק הנאשם על עובדות אלו או על מקצתן, רשאי בית המשפט להתיר הבאת ראיות בקשר לעובדות שבמחלוקת.

(ה) היו במשפט נאשמים אחדים וחלק מהם הודה באשמה, רשאי בית המשפט הצבאי להרשיע את מי שהודאתו נתקבלה על פי סעיף זה ולגזור את דינו מיד או להשהות את ההרשעה עד להכרעת דינם של כל הנאשמים, אך אם נקרא אותו נאשם להעיד במשפט, ירשיע אותו בית המשפט וגזור את דינו, לפני שייקרא להעיד.

123. (א) כפר הנאשם באשמה והודה בעובדות או בחלק מהן, או שהחליט בית המשפט הצבאי לפי סעיף 122 לראותו כאילו עשה כן, רואים את העובדות הללו כמוכחות לגבי אותו נאשם.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי בית המשפט הצבאי לדרוש מן התובע הצבאי להוכיח עובדה שהנאשם הודה בה בתשובתו, ואם דרש בית המשפט כן, אין רואים אותה עובדה כמוכחת, עד שיוכיחה התובע הצבאי.

סימן ה' – בירור האשמה

124. (א) כפר הנאשם באישום או סירב בית המשפט לקבל מפיו הודאה באישום, ישמע בית המשפט את דבריהם של התובע הצבאי ושל עדיו, וכן כל עדות אחרת שימצא לנכון.

(ב) אם אין הנאשם נעזר בסנגור ישאל בית המשפט הצבאי את הנאשם, עם סיום חקירתו של כל עד מצד התביעה, אם רצונו לשאול את העד שאלות כל שהן. בית המשפט ירשום את תשובת הנאשם בפרוטוקול.

125. נראה לבית המשפט הצבאי עם סיום פרשת התביעה כי אין בחומר הראיות כדי לחייב את הנאשם להשיב על אישום כלשהו, יזכה בית המשפט את הנאשם מאותו אישום.

126. (א) נראה לבית המשפט הצבאי, עם סיום פרשת התביעה, כי יש לכאורה בראיות שהוגשו כדי לחייב את הנאשם להשיב על אישום, יסביר בית המשפט לנאשם כי הוא רשאי להעיד כעד

חזרה מתשובה
לאשמה

דין מי שצפוי לעונש
מוות

הליכים לאחר הודאה
באשמה

הליכים לאחר הודאה
בעובדות

הליכים לאחר כפירה
באישום

זיכוי עם תום פרשת
התביעה

פרשת ההגנה

הסנגוריה, ואז יהיה עשוי להיחקר חקירה שכנגד או להימנע מלהעיד ואת תוצאות הימנעותו מלהעיד כאמור בסעיף קטן (ב), וישאל אותו אם רצונו למסור עדות או לקרוא לעד כלשהו כדי להגן על עצמו; בית המשפט ישמע את עדותו של הנאשם, אם ירצה להעיד, ואת עדותם של כל העדים שייקראו להעיד.

(ב) הימנעות הנאשם מלהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע.

(ג) הצהיר הנאשם שיש לו עדים, אלא שאינם נוכחים, רשאי בית המשפט לדחות לפי ראיות עיניו את המשך הדיון וגם לצוות, אם יראה זאת לנכון, על נקיטת אמצעים שיבטיחו את הופעתם של אותם עדים במועד שיקבע.

127. עם סיום פרשת ההגנה רשאי התובע לסכם טענותיו ולאחריו רשאים הנאשם או סנגורו לסכם טענותיהם.

128. זיכה בית המשפט הצבאי את הנאשם, יכריז על זיכוי מיד והנאשם ישוחרר אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות; אם שוחרר הנאשם בערובה, יופטרו הוא וערבו מערבותם או יוחזר הערובן הכספי, הכל לפי הענין.

129. (א) הרשיע בית המשפט הצבאי את הנאשם באשמה יגזור את דינו.

(ב) בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל על הנאשם בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום.

(ג) בטרם יגזור דינו של נאשם, ייתן בית המשפט הצבאי לתובע הצבאי הזדמנות להביא ראיות, שיש בהן כדי להשפיע על טיב העונש או על מידתו. לאחר מכן הרשות בידי הנאשם למסור הודעה או עדות וכן להביא ראיות על עובדות ונסיבות העשויות להקל את העונש.

(ד) נסתיימו ההליכים האמורים בסעיף קטן (ב), רשאים התובע, ואחריו הנאשם או סנגורו להשמיע את סיכומיהם לענין מידת העונש; סיכם הסנגור, יאפשר בית המשפט לנאשם להגיד את דברו האחרון.

130. (א) נשפט אדם לפני בית משפט צבאי ונראה לבית המשפט כי אין הנאשם בר עונשין, מחמת היותו בשעת המעשה סובל ממחלת נפש או מחמת ליקוי בכשרו השכלי, יפסוק בית המשפט לעצרו במקום מתאים, שייקבע בידי מפקד כוחות צה"ל באזור ולהחזיקו שם כל עוד הוא סבור שהנאשם חולה כאמור.

(ב) אם תוך הליכי הדיון בבית משפט צבאי נראה לבית המשפט שאין הנאשם מסוגל לעמוד בדיון, מפני שהוא סובל ממחלת נפש או מחמת ליקוי בכשרו השכלי, יורה בית המשפט הצבאי כי אותו אדם ייעצר לתקופה שיוורה מפקד כוחות צה"ל באזור. העידו שני רופאים צבאיים שאדם העצור לפי הוראות סעיף קטן זה שפוי בדעתו או אינו בעל ליקוי בכשרו השכלי, ונוכח מפקד כוחות צה"ל באזור כי מן הראוי לעשות כן, יורה שאותו אדם יישפט על העבירה שמואשם בה.

(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לתת, מזמן לזמן, הוראות כפי שיראה לנכון, בדבר מעצרו של בני-אדם שנעצרו לפי הוראות סעיף זה.

131. (א) כדי לאפשר לבית המשפט הצבאי להכריע אם יש מקום ליתן צו לפי סעיף 130, רשאי הוא לצוות, לפי בקשת בעל הדין או ביוזמתו, שהנאשם ייבדק בדיקה רפואית, וכן אם יש צורך בכך שיאושפז בבית-חולים.

(ב) צו אישפוז לפי סעיף זה יבוצע בידי פסיכיאטר שיתמנה לכך בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מי שיוסמך על-ידו לכך; הפסיכיאטר יקבע בית-חולים מסוים שבו יאושפז האדם הנזכר בצו, ובית-החולים יאשפזו.

סימן ו' – עדים

132. עדים המעידים לפני בית משפט צבאי, יהיו נתונים לחקירה, לחקירה-שכנגד ולחקירה-

סיכומים

הכרזה מיידית על זיכוי

חיוב וגזר דין

נאשם שאינו שפוי בדעתו או מוגבל שכלית תיקון מס' 41 (מס' 1741) תשע"ד-2014

תיקון מס' 41 (מס' 1741) תשע"ד-2014

בדיקה רפואית לנאשם

חקירת עדים

חוזרת.

133. מקום שיש מספר נאשמים במשפט אחד, סדר חקירת העדים, בידי הנאשמים או סנגוריהם, הוא:

עדים במשפט של נאשמים אחדים

(1) בחקירה שכנגד – הנאשמים או סנגוריהם לפי הסדר שבו רשומים הנאשמים בכתב האישום;

(2) בחקירה ראשית – תחילה הנאשם, או סנגורו, שביקש שמיעת אותו עד, ואחר כך יתר הנאשמים או סנגוריהם לפי הסדר האמור בפסקה (1).

134. (א) בית המשפט הצבאי יזהיר את העד לפני גביית עדותו כי עליו להעיד אמת, שאם לא כן יהא צפוי לעונש הקבוע בתחיקת ביטחון.

הזהרת עד והשבעתו

(ב) היה לבית המשפט הצבאי יסוד סביר להניח כי השבעת העד עשויה לסייע לגילוי האמת, רשאי בית המשפט, ביוזמתו או לפי בקשת בעל הדין, להשביעו, אולם רשאי העד, משהודיע שהוא עושה כן מטעמי דת או מצפון, שלא להישבע אלא להצהיר בהן צדק, זולת אם היה בית המשפט הצבאי משוכנע שטעמי העד ניתנו שלא בתום לב.

סימן ד' – שיפוט נוער

תיקון מס' 35 (מס' 1727) תשע"ד-2013

135. (א) (בוטל).

תוקף ותחולה
תיקון מס' 35 (מס' 1727) תשע"ד-2013

(ב) הוראות סימן זה לא יחולו על הליך במסגרתו הוגש כתב אישום לבית משפט צבאי טרם תחילת תוקפו של סימן זה.

136. בסימן זה –

הגדרות

"בית משפט צבאי לנוער" – בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, כשיושב בו דן יחיד שהוא שופט נוער או מותב שבו אב בית הדין הוא שופט נוער;

"קטין" – מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, ולענין חשוד ונאשם לרבות מי שביום הגשת כתב האישום נגדו לא מלאו לו שמונה עשרה שנים.

תיקון מס' 10 (מס' 1676) תשע"א-2011

136א. (א) (1) הגיע קטין החשוד בביצוע עבירה (בסימן זה – "קטין חשוד") לתחנת המשטרה או הובא אליה, כשאינו עצור, לפי הוראות סעיף 22(ג) לצו, או נעצר קטין חשוד, יודיע על כך הקצין הממונה על החקירות בתחנה, ובהעדרו – מפקד התחנה ובהעדרם – קצין הממונה על התחנה (בסימן זה – "הקצין הממונה"), בהקדם האפשרי ולאחר שיידע את הקטין כי בכוונתו לעשות כן, להורהו, ובלבד שהקטין מסר את פרטי ההתקשרות עימו, ואם לא ניתן לאתר את הורה הקטין במאמץ סביר – לקרוב משפחה בגיר או אדם בגיר אחר המוכר לקטין, ובלבד שהקטין מסר את פרטי ההתקשרות עמו (בסימן זה – "קרוב אחר"), אלא אם כן אין אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין;

הודעה על חקירת קטין חשוד או על מעצרו
תיקון מס' 10 (מס' 1676) תשע"א-2011

(2) על אף הוראות פסקה (1), לא תימסר הודעה כאמור באותה הפסקה לעניין קטין שהגיע לתחנת המשטרה או שהובא אליה, כשאינו עצור, אם הקטין הביע התנגדות, מנימוק סביר, למסירתה; היה הקטין עצור, יינתן לרצונו בעניין מסירת ההודעה משקל ראוי, בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, ובלבד שתימסר הודעה כאמור לקרוב אחר.

(ב) לא נמסרה הודעה להורה של קטין חשוד כאמור בסעיף קטן (א) מחמת העדר אפשרות לאתר את קטין חשוד כאמור בסעיף קטן (א), תודיע המשטרה להורה, כל עוד הקטין נתון בחקירה או במעצר, לפי המאוחר, בלא דיחוי, עם היווצרות האפשרות לאתר את קטין חשוד, ובלבד שהקטין מסר את פרטי ההתקשרות עם ההורה.

(ג) (1) אי מסירת הודעה להורה של קטין חשוד ולקרוב אחר מחמת העדר אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין כאמור בסעיף קטן (א), תתועד בכתב;

(2) יידוע הקטין, תגובתו וכן התנגדותו ככל שהייתה, וכן החלטת הקצין הממונה, תועדו על ידי הקצין הממונה בתיעוד חזותי, בתיעוד קולי או בכתב.

136ב. (א) על אף הוראות סעיף 136א, רשאי הקצין הממונה, בהחלטה מנומקת בכתב, להורות

חקירת קטין חשוד בלא הודעה להורה או לקרוב אחר
תיקון מס' 10 (מס' 1676) תשע"א-2011

על הזמנת קטין חשוד שאינו עצור לחקירה או על חקירתו, בלי להודיע על כך להורהו, או לקרוב אחר, לפי העניין, אם שוכנע כי הודעה כאמור עלולה –

- (1) לפגוע בשלומם הגופני או הנפשי של הקטין או של אדם אחר;
- (2) להביא לשיבוש הליכי החקירה בשל חשד סביר כי אחד מהמנויים ברישה, או בן משפחתו של הורה הקטין או הקרוב האחר, היה צד לעבירה שבה חשוד הקטין;
- (3) לגבי קטין שהוא חשוד בעבירה המנויה בתוספת הראשונה – לפגוע בביטחון האזור.

(ב) הורה הקצין הממונה כאמור בסעיף קטן (א), בלא שהודיע להורה של הקטין או לקרוב אחר, וחלפו שמונה שעות מהגעתו של הקטין לתחנת המשטרה או חדל להתקיים הטעם שהצדיק הזמנה לחקירה או חקירה בלי להודיע להורה, לפי המוקדם, תימסר להורה הקטין בלא דיחוי, הודעה על הימצאותו של הקטין בתחנת המשטרה ועל חקירתו, ובלבד שהקטין מסר את פרטי ההתקשרות עם ההורה.

(ג) חדל להתקיים הטעם שבשלו לא נמסרה ההודעה להורה הקטין או לקרוב אחר תימסר ההודעה בלא דיחוי, אלא כן הופעלה סמכות כאמור בסעיפים 54 ו-55 לצו.

136ג. (א) בטרם ייחקר קטין חשוד, יודיע החוקר לקטין, בלשון המובנת לו בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, על זכותו להיוועץ בעורך דין ביחידות, נוסף על חובותיו לפי כל דין כלפי הקטין בהיותו חשוד.

הודעה לקטין חשוד
על זכויותיו בטרם
חקירתו
תיקון מס' 10 (מס'
1676) תשע"א-2011

(ב) בטרם ייחקר קטין חשוד עצור, יודיע חוקר לסניגור, אשר הקטין מסר את פרטיו, על חקירתו; בלי לגרוע מהוראות כל דין, אין בהודעה לסניגור אשר הקטין מסר את פרטיו כאמור, כדי לעכב את חקירתו.

(ג) מפקד כוחות המשטרה, כהגדרתם בצו, יקבע הוראות בדבר נוסח הודעה כאמור בסעיף קטן (א).

136ד. (א) חקירת קטין חשוד על ידי שוטר תתנהל בשפתו או בשפה שהחשוד מבין ודובר אותה, לרבות שפת הסימנים.

שפת חקירתו של קטין
חשוד ותייעוד
תיקון מס' 72 (מס'
2079) תשפ"ב-2021

(ב) (1) חקירת קטין חשוד על ידי שוטר תתנהל בתחנת המשטרה, אלא אם כן סבר השוטר כי לא ניתן לנהלה בתחנת המשטרה או שיש צורך ענייני לנהלה בדחיפות מחוץ לתחנת המשטרה, או אם סבר הקצין הממונה כי קיים צורך ענייני בחקירת הקטין החשוד מחוץ לתחנת המשטרה;

(2) החלטה בדבר ניהול חקירת קטין חשוד מחוץ לתחנת המשטרה והנמקתה יתועדו בכתב סמוך ככל האפשר לקבלת ההחלטה.

(ג) (1) תיעוד חזותי או תיעוד קולי של חקירת קטין חשוד על ידי שוטר יהיה בכל מהלכה של החקירה מראשית ועד סופה ויכלול את חילופי הדברים שנעשו בין החוקר לקטין החשוד או בנוכחותו של הקטין החשוד, ובתיעוד חזותי, לרבות תגובות או תנועות גוף;

(2) תיעוד בכתב של חקירת קטין חשוד על ידי שוטר יכלול את עיקרי חילופי הדברים וכן התגוננות או תנועות הגוף שהן תחליף לחילופי הדברים, שנעשו בין החוקר לקטין החשוד או בנוכחותו של הקטין החשוד, באופן שישקף נכונה את המתרחש בחקירה, מראשית ועד סופה; התיעוד בכתב ייערך בו זמנית עם חקירת הקטין החשוד או סמוך לה ככל האפשר.

(ד) (1) חקירה של קטין חשוד על ידי שוטר בתחנת המשטרה בעבירה שהעונש המרבי שנקבע לה הוא מאסר עשר שנים או יותר תתועד בתיעוד חזותי;

(2) על אף האמור בפסקה (1), הקצין הממונה רשאי, בכפוף להוראות סעיפים קטנים (ה) (2) או (ה) (3) או (ח) (1) (ב), להורות על תיעוד חקירת קטין חשוד בעבירה שהעונש המרבי שנקבע לה הוא מאסר עשר שנים או יותר בתיעוד קולי או בתיעוד בכתב במקום בתיעוד חזותי, אם בשל תקלה טכנית או בשל צורך ענייני לא ניתן לתעד את חקירת הקטין החשוד בתיעוד חזותי; הוראה כאמור תינתן בכתב ותכלול את

- הנימוקים לה; חדלו הנסיבות המונעות את התיעוד החזותי להתקיים, יתועד המשך החקירה בתיעוד חזותי;
- (3) חקירת קטין חשוד בעבירה שהעונש שנקבע לה הוא מתחת לעשר שנות מאסר, ושהוראות סעיפים (ה)(2) או (ה)(3) או (ח)(1)(ב) אינן חלות עליה, תתועד בתיעוד חזותי, בתיעוד קולי או בתיעוד בכתב.
- (ה) לעניין שפת התיעוד של חקירת קטין חשוד בתחנת המשטרה יחולו הוראות אלה:
- (1) תועדה חקירת קטין חשוד על ידי שוטר בכתב בלבד, יהיה התיעוד בשפה שבה התנהלה החקירה;
- (2) לא ניתן לתעד בכתב חקירתו של קטין חשוד בשפה שבה היא מתנהלת, תתועד החקירה בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי; ואולם אם התנהלה החקירה בשפת סימנים, תתועד בתיעוד חזותי בלבד;
- (3) היה לשוטר יסוד להניח שהקטין החשוד אינו יודע קרוא וכתוב או שהוא אדם עם מוגבלות, המקשה עליו לאשר את נכונות תיעוד החקירה בכתב, תתועד החקירה בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי;
- (4) לעניין סעיף זה וסעיף קטן (ז), "מוגבלות" – לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית.
- (ו) חקירת קטין חשוד על ידי שוטר מחוץ לתחנת המשטרה תתועד בתיעוד חזותי, בתיעוד קולי או בתיעוד בכתב; ואולם שחזור של העבירה בידי הקטין החשוד יתועד בתיעוד חזותי בלבד.
- (ז) לעניין שפת התיעוד של חקירת קטין חשוד מחוץ לתחנת המשטרה יחולו הוראות אלה:
- (1) תועדה חקירת קטין חשוד על ידי שוטר בכתב בלבד, יהיה התיעוד בשפה שבה התנהלה החקירה, אלא אם כן לא ניתן לתעד בו זמנית או בסמוך לה באותה השפה;
- (2) לא תועדה חקירת קטין חשוד מחוץ לתחנת המשטרה בשפה שבה התנהלה, כאמור בפסקה (1), יתורגם התיעוד בפני הקטין החשוד לשפה שהוא מבין לשם קיום הוראות סעיף קטן (ח), ותרגום כתוב לשפה כאמור יצורף לתיעוד בכתב;
- (3) תועדה בכתב בלבד חקירתו של קטין חשוד שאינו יודע קרוא וכתוב או שהוא אדם עם מוגבלות המקשה עליו להבין את התיעוד, ייקרא התיעוד בכתב בפניו ויוסבר לו האמור בו, לשם קיום הוראות סעיף קטן (ח).
- (ח) (1) נחקר קטין חשוד על ידי שוטר מחוץ לתחנת המשטרה בעבירה שהעונש המרבי שנקבע לה הוא מאסר עשר שנים או יותר, יחולו הוראות אלה:
- (א) תיעוד החקירה יוצג לפני הקטין החשוד בתחנת המשטרה בהקדם האפשרי, והוא יתבקש לאשר; ואולם רשאי הקצין הממונה מטעמים מיוחדים שיירשמו לאשר את הצגת התיעוד לפני הקטין החשוד בתחנת המשטרה במועד מאוחר יותר;
- (ב) על אף האמור בפסקה (א) נוכח חוקר, בעת התנהלות החקירה, כי לא תהיה אפשרות להביא את הקטין החשוד לתחנת המשטרה במועד סביר קרוב, יוצג התיעוד לקטין החשוד במקום שבו נערכה החקירה והוא יתבקש לאשר;
- (ג) הצגת התיעוד לפני הקטין החשוד בתחנת המשטרה והליך אישורו כאמור בפסקה (א), יתועדו בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי;
- (2) נחקר קטין חשוד על ידי שוטר מחוץ לתחנת המשטרה בעבירה שהעונש שנקבע לה הוא מתחת לעשר שנות מאסר, והחקירה תועדה בכתב, יוצג התיעוד לקטין החשוד במקום שבו נערכה החקירה והוא יתבקש לאשר; לא אישר הקטין החשוד את התיעוד במקום החקירה, יוצג התיעוד לפני הקטין החשוד בתחנת המשטרה, בהקדם האפשרי, והקטין יתבקש לאשר, אלא אם כן אישר הקצין הממונה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, את הצגת התיעוד לפני החשוד התחנת המשטרה במועד מאוחר יותר.
- (ט) (1) לא ייעשה כל שינוי בקלטת;

(2) כללים לעניין עריכת תמליל מודפס מתייעוד חזותי או מתייעוד קולי של חקירת קטין חשוד, ולפי הצורך, לעניין תרגום התמליל, ייקבעו בנוהל פנימי של משטרת ישראל.

(י) הוראות סעיפים קטנים (ב) עד (ח) לא יחולו על חקירת קטין החשוד בביצוע עבירת ביטחון.

136ה. (א) בדיון בבקשה למעצר לפי סעיף 43 לצו, בעניינו של קטין, ובערר על החלטה כאמור, רשאי בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להורות על הגשת תסקיר מעצר בכתב מטעם קצין המטה לענייני רווחה במינהל האזרחי או מי שמונה על ידו לעניין זה.

(ב) תסקיר מעצר יכול לכלול את נסיבותיו האישיות של הנאשם, משמעות המעצר, החלופות למעצר ולשחרור, או המלצה בדבר תנאים מיוחדים לשחרור בערובה והפיקוח עליהם.

(ג) תסקיר מעצר לא ישמש תסקיר לעניין העונש, על פי הוראות סעיף 148 לצו.

(ד) העתק תסקיר מעצר שנתקבל לפי סעיף זה, יימסר לתובע ולסנגוריו של הנאשם, אם יש לו סנגור, ובית המשפט ישמע כל טענה על הכתוב בו. אולם רשאי בית המשפט לצוות שהעתק כאמור יימסר גם לנאשם, ורשאי בית המשפט, על פי הצעה מנומקת של קצין המטה לענייני רווחה או על פי יוזמתו הוא, לצוות מטעמים מיוחדים שאין לגלות את תוכנו, כולו או מקצתו, לבעלי הדין.

(ה) אי הגשת תסקיר מעצר כאמור בסעיף זה, לא תשמש עילה להמשך מעצרו של הקטין.

137. נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים יטיל על שופטים מבין שופטי בית המשפט הצבאי של ערכאה ראשונה, שקיבלו הכשרה מתאימה לשמש כשופטי נוער במתכונת שתאושר על ידי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, לשמש כשופטי נוער במשך התקופה שיקבע.

138. (א) על אף האמור בכל דין ותחיקת בטחון, הדיון בעבירה שהואשם בה קטין יהיה בפני בית משפט צבאי לנוער.

(1א) בית משפט צבאי לנוער ידון בדלתיים סגורות, אולם רשאי הוא להרשות לאדם או לסוגי בני אדם, לרבות לנפגע העבירה, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על הליכי מעצר ושחרור לפי הוראות סימן ג' לפרק ג' לצו זה.

139. (א) אין להעמיד לדין קטין יחד עם אדם שאינו קטין אלא בהסכמת התובע הצבאי הראשי בפרקליטות הצבאית או מי שהוסמך לכך על ידו.

(ב) הואשם קטין יחד עם אדם שאינו קטין בפני בית משפט צבאי שאינו בית משפט צבאי לנוער, רשאי בית המשפט, לאחר שמיעת בעלי הדין, לדון בענין; החליט בית המשפט הצבאי לעשות כן, ינהג כלפי הקטין כאילו היה בית משפט צבאי לנוער ויהיו לו הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה; החליט בית המשפט הצבאי לא לדון בענין, יצווה על הפרדת משפטו של הקטין ויעבירו לבית משפט צבאי לנוער.

140. (א) מצא בית משפט צבאי שאינו בית משפט צבאי לנוער, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, כי הנאשם הוא קטין, יעביר את הענין לבית משפט צבאי לנוער, והלה ידון בו כאילו הובא מלכתחילה לפניו ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הקודם.

(ב) ראה בית המשפט הצבאי נסיבות מיוחדות המצדיקות שלא להעביר את הענין לבית משפט צבאי לנוער כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא להמשיך ולדון בו, ובלבד שמכאן ואילך ינהג כאילו היה בית משפט צבאי לנוער, ויהיו לו כל הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה.

(ג) מצא בית משפט צבאי, שאינו בית משפט צבאי לנוער, לאחר הכרעת הדין, כי הנאשם הוא קטין, ימשיך לדון בענין כאילו היה בית משפט צבאי לנוער ויהיו לו כל הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה.

141. מצא בית משפט צבאי לנוער במהלך הדיון, כי הנאשם אינו קטין, רשאי הוא להמשיך ולדון בענין כאילו לא היה בית משפט צבאי לנוער או להעבירו לבית משפט צבאי, והלה ידון בו

תסקיר מעצר
תיקון מס' 64 (מס'
1818) תשע"ט-2019

מינוי שופטי נוער

שפיטת קטין

תיקון מס' 65 (מס'
1822) תשע"ט-2019

תיקון מס' 65 (מס'
1822) תשע"ט-2019

שפיטת קטין ובגיר
יחדיו

קטין שהובא לבית
משפט שאינו לנוער

בגיר שהובא לבית
משפט לנוער

כאילו הובא לפניו מלכתחילה ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הצבאי לנוער.

שמירת תוקף

142. החלטה או פסק דין של בית משפט לא יהיו פסולים מחמת זאת בלבד, שבגלל גיל הנאשם צריך היה להעמידו לדין לפני בית משפט אחר; אולם אם נגרם עיוות דין חמור כתוצאה מהעמדת נאשם לדין לפני בית משפט שאינו מתאים לגילו, רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להורות, כי בית משפט שיקבע לכך יקיים משפט חוזר בענין, והוראות סעיפים 157 עד 162, יחולו בשניונים המחויבים לפי הענין.

הפרדת קטינים

143. (א) בית משפט צבאי לנוער יקיים, ככל האפשר, את דיוניו במקום שלא מתנהלים בו משפטים אחרים, או באותו מקום אך לא באותו הזמן.

(ב) ככל האפשר, לא יובאו נאשמים קטינים יחד עם נאשמים שאינם קטינים לבית המשפט או ממנו ולא יוחזקו בו יחד.

144. אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה שביצע בהיותו קטין אם עברה שנה מיום ביצועה, ולעניין עבירה המנויה בתוספת השלישית שביצע בהיותו קטין, אם עברו שנתיים מיום ביצועה, אלא בהסכמת התובע הצבאי הראשי בפרקליטות הצבאית, או מי שהוסמך על ידו לעניין זה.

הזמן להעמדת קטין לדין
תיקון מס' 10 (מס' 1676) תשנ"א-2011
תיקון מס' 63 (מס' 1814) תשע"ט-2019

145. כתב אישום נגד קטין יציין, אם הדבר ניתן לבירור, את תאריך לידתו של הקטין.

ציון גיל הקטין

146. (א) בית משפט לנוער רשאי למנות לקטין סניגור אם הוא סבור כי טובת הקטין מצדיקה זאת.

סניגוריה

(ב) בכפוף לאמור בסעיף קטן (א), על מינוי סניגור לפי סעיף זה יחולו הוראות סימן ב' לפרק ד'.

(ג) אם אין לקטין סניגור, יעזור לו בית המשפט הצבאי לנוער לחקור את העדים.

147. (א) בית משפט צבאי לנוער רשאי לצוות בכל עת שהורה הקטין יהיה נוכח בבית המשפט. (ב) כל בקשה שנאשם רשאי להגיש לבית המשפט הצבאי לנוער, רשאי גם הורה הקטין, או אדם שבית המשפט הרשהו לכך, להגיש במקומו, ורשאים הם לחקור עדים ולהשמיע טענות במקום הקטין או יחד אתו.

מעמדו של הורה

148. (א) הורשע קטין, רשאי בית המשפט הצבאי לנוער, אם סבר כי הדבר הכרחי לצורך גזירת דינו של הקטין, לדרוש תסקיר בכתב של קצין המטה לעניני רווחה במינהל האזרחי או מי שמונה על ידו לענין זה, על כל אלה, ככל שהדבר ניתן לבירור:

תסקיר

(1) עברו של הקטין;

(2) מצבו המשפחתי של הקטין עם פרטים מלאים ככל האפשר על הוריו, בן זוגו, ילדיו, אחיו ואחיותיו;

(3) מצבו הכלכלי של הקטין;

(4) מצב בריאותם של הקטין ובני משפחתו;

(5) נסיבות אישיות מיוחדות – אם ישנן – שהביאוהו לידי עבירה.

(ב) בתסקיר כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מכין התסקיר להמליץ לפני בית המשפט על הסיכויים להחזיר את הקטין למוטב.

(ג) העתק התסקיר לפי סעיף קטן זה לא יימסר לבעלי הדין ולבאי כוחם אלא אם בית המשפט הורה הוראה אחרת, אולם רשאים התובע והסניגור של הקטין לעיין במסמכים האמורים בתיק בית המשפט.

149. (א) לא יוחזק קטין במעצר או במאסר אלא בבית מעצר או במתקן כליאה נפרד לקטינים או באגף בבית מעצר או במתקן כליאה כללי, ובלבד שאותו אגף לא יהיה מופרד לחלוטין, ייועד לקטינים בלבד ולא תהיה גישה בינו לבין אגפיו האחרים של בית המעצר או מתן הכליאה או שוכניו.

בתי מעצר לקטינים

(1א) על אף האמור בסעיף קטן (א), ניתן להחזיק מי שאינם קטינים באגף המיועד לקטינים בלבד, אם סבר מנהל בית המעצר או מתקן הכליאה כי החזקה כאמור היא לטובת הקטינים שמוחזקים באותו אגף, ובלבד שלא תהיה גישה של מי שאינם קטינים לקטינים בשעות המיועדות על פי נהלי מתקן הכליאה או בית המעצר ללינה.

תיקון מס' 10 (מס'
1676) תשע"א-2011
תיקון מס' 18 (מס'
1693) תשע"ב-2012

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מותר להחזיק קטין בתחנת משטרה, ובלבד שיוחזק בנפרד ולא יהיה מגע בינו לבין חשודים או עצירים שאינם קטינים.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), מותר להחזיק קטין במעצר גם במתקן כליאה כללי שאין בו אגף המיועד לקטינים בלבד, ובלבד שיוחזק בתא נפרד, ולא יהיה כל מגע בינו לבין כלואים או עצירים שאינם קטינים, וזאת לפרק זמן שאינו עולה על 12 שעות מרגע מעצרו.

תיקון מס' 18 (מס'
1693) תשע"ב-2012

סימן ח' – ערעור

150. לענין סימן זה:

פסק דין

"פסק דין" – לרבות כל החלטה של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה המסיימת את הדיון בערכאה ראשונה, ולרבות:

- (1) החלטה לפי סעיפים 130 ו-180;
- (2) החלטה של בית המשפט הצבאי לבטל את כתב האישום;
- (3) הוראות בדבר התנאת העונש, חיוב בפצויות או שיעורם, עיכוב ביצוע פסק הדין וכל הוראה אחרת שמותר לכללה בגזר הדין;
- (4) (בוטלה).

תיקון מס' 70 (מס'
2026) תשפ"א-2021
הסברת זכות הערעור

151. בתום קריאת פסק הדין יסביר בית המשפט הצבאי לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין, ויודיע לו על המועד להגשת הערעור.

152. פסק דין של בית משפט של ערכאה ראשונה ניתן לערער לפני בית המשפט הצבאי לערעורים.

ערעור על פסק הדין

153. בכל ענין שבערעור, לרבות כל ענין של סמכות בית המשפט הצבאי לערעורים, הגשת הערעור והזמנת בעלי דין ועדים, ינהגו לפי הכללים הנהוגים בבית הדין הצבאי בישראל, בשינויים המחויבים לפי הענין, זולת אם יש לאותו ענין הוראה אחרת בצו זה.

כיצד נוהגים בערעור

154. התקופה להגשת הערעור היא שלושים יום מיום מתן פסק הדין; ניתן פסק דין שלא במעמד הנאשם או התובע יחל מנין התקופה להגשת הערעור, לגבי מי שפסק הדין ניתן שלא במעמדו, מן היום שבו נמסרה לו הודעה על פסק הדין.

תקופת הערעור

155. נשיא או המשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לפי יוזמתו או לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיף 154.

הארכת מועדים

156. פסק דין של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה המטיל עונש מוות יהא נדון בערעור, אף אם הנאשם לא ערער עליו.

ערעור אוטומטי

סימן ט' – משפט חוזר

157. נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, נבצר ממנו – המשנה לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, רשאי להורות על עריכת משפט חוזר בענין שניתן בו פסק דין חלוט, אם ראה אחד מאלה:

קיום משפט חוזר
תיקון מס' 38 (מס'
1738) תשע"ד-2014

(1) בית משפט צבאי או כל ערכאה שיפוטית בת סמך בישראל פסקו, כי ראיה מהראיות שהובאו באותו ענין יסודה היה בשקר או בזיוף, ויש יסוד להניח כי אילו לא ראיה זו, היה בכך כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנדון;

(2) הוצגו עובדות או ראיות העשויות, לבדן או ביחד עם החומר שהיה לפני בית המשפט הצבאי בראשונה, לשנות את תוצאת המשפט לטובת הנדון;

תיקון מס' 2 (מס'
1658) תש"ע-2010

(3) אדם אחר הורשע בינתיים בביצוע אותו מעשה העבירה, ומהנסיבות שנתגלו במשפטו של אותו אדם נראה כי מי שהורשע לראשונה בעבירה לא ביצע אותה;

(4) נגזר על הנידון במשפט הראשון עונש מוות ויש יסוד להניח כי פסק הדין בטעות יסודו;

(5) נתעורר חשש של ממש כי בהרשעה נגרם עיוות דין.

תיקון מס' 2 (מס' 1658) תש"ע-2010

בקשה למשפט חוזר
תיקון מס' 23 (מס' 1708) תשע"ג-2012

158. (א) הרשות לבקש משפט חוזר נתונה לנידון ולפרקליט הצבאי הראשי; מת הנידון – תהיה הרשות האמורה גם לכל אחד מצאצאיו, הוריו, אחיו או אחיותיו.

(ב) בקשה למשפט חוזר תוגש בכתב לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים תוך 90 יום מן היום אשר בו נודע למבקש על קיום אחת העילות האמורות בסעיף 157, ויפורטו בה נימוקיה.

(ג) סבר נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, כי איחור בהגשת הבקשה נגרם שלא באשמתו או ברשלנותו של המבקש, רשאי הוא להיזקק לבקשה אם אף הוגשה לאחר תום המועד האמור בפסקה (2).

(ד) החלטת נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים בבקשה תימסר לנידון ולפרקליט הצבאי הראשי בכתב, וזולת אם הורה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים על דרך אחרת.

תיקון מס' 23 (מס' 1708) תשע"ג-2012

(ה) בהחלטה על משפט חוזר יקבע נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים את בית המשפט הצבאי שיקיים את המשפט החוזר; המשפט יתברר בפני בית משפט צבאי של שלושה.

(ו) סירב נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להורות על משפט חוזר לא תוגש בקשה נוספת או אחרת בשל עילה ששימשה יסוד לבקשה שסירבו לה.

159. (א) לשם החלטה בבקשה למשפט חוזר, רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים לפנות לפרקליט הצבאי הראשי לקבלת חוות דעתו בכתב.

חוות דעת לפני משפט חוזר

(ב) לשם חוות דעת כאמור, רשאי הפרקליט הצבאי הראשי להורות על עריכת חקירה בידי המשטרה או בדיקה בידי ועדה שתמונה לענין זה בידי הפרקליט הצבאי הראשי ואשר יושב הראש שלה יהא שופט.

(ג) ניתנה חוות דעת של הפרקליט הצבאי הראשי כאמור, יימסר למבקש העתק ממנה.

160. במשפט חוזר יחולו סדרי הדין הרגילים הנוהגים לפני בית משפט צבאי אולם רשאי בית המשפט הצבאי לסטות מהם אם החליט על כך מחמת נסיבות הענין ואם נראה לו שמן הצדק לעשות כן.

סדרי הדין במשפט חוזר

161. (א) בית המשפט הדין במשפט חוזר רשאי, על סמך הבקשה האמורה בסעיף 158 וכל חומר אחר שנצטרף אליה לפי סעיף 159 ועל סמך טענות הצדדים ובלי לשמוע עדויות נוספות, להוציא פסק דין המקיים את פסק הדין שניתן בראשונה או המבטל אותו, כולו או חלקו ומזכה את הנידון מן העבירות שהורשע בהן, כולן או חלקן.

הדין במשפט חוזר

(ב) החליט בית המשפט כי לשם הכרעת הדין יש לו לשמוע שנית עדויות, יבטל את פסק הדין שניתן במשפט הראשון וינהל את המשפט החוזר כאילו דן בו בפעם ראשונה על-פי כתב האישום שהיה לפני בית המשפט שדן במשפט בראשונה ויוציא בהתאם לכך את פסק דינו, ובלבד שהעונש שיטיל עליו לא יהיה חמור מן העונש שהוטל עליו בפסק הדין שניתן במשפט הראשון והעונש שברצו לפי פסק הדין שניתן במשפט הראשון יובא בחשבון העונש החדש.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), רשאי בית המשפט במשפט חוזר לקבל כראיה עדות שהועדה או אמרה שנתקבלה במשפט הראשון, אם הוכח להנחת דעתו, שאי אפשר להביא את העד שהעיד אותה עדות או שמסר אותה אמרה, או אם הוא סבור, שמחמת הזמן שחלף נשתכחו מן העד פרטים שמסר באמרה כאמור או במשפט הראשון.

162. על פסק דין של בית משפט צבאי במשפט חוזר יחולו כל ההוראות החלות על פסק דין של בית משפט צבאי של שלושה.

פסק דין שניתן במשפט חוזר

סימן י' – ענישה

163. פסק דין חלוט של בית המשפט הצבאי, ישמש הרשאה לכל חייל להוציא לפועל את גזר הדין של בית המשפט הצבאי.

ביצוע גזר דין

164. (א) נתחייב אדם בדין לפני בית משפט צבאי, רשאי בית המשפט לגזור לו כל עונש שאינו

עונשין

עולה על הקבוע לעבירה בדין או בתחיקת בטחון, לפי המקרה, או עונש קל הימנו, ובכלל זה עונש מאסר וקנס גם יחד.

(ב) במקום שלא נקבע לעבירה כאמור אלא עונש מאסר – ניתן להטיל קנס שלא יעלה על הקנס הקבוע בצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת הביטחון, בסעיף המתאים לגבי עונש המאסר הקבוע לעבירה.

(ג) בשל עבירה שנתכוון בה הנאשם לגרום נזק ממון לאחר או להשיג טובת הנאה לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט הצבאי להטיל על הנאשם קנס פי ארבעה משווים של הנזק שנגרם או של טובת ההנאה שהושגה בידי העבירה, או את הקנס שנקבע בחיקוק, הכל לפי הגדול שבהם.

165. (א) למרות האמור בסעיף קטן 164(א) לא יוטל על הנאשם בבית משפט צבאי גזר-דין מוות, אלא אם כן היה מותב בית המשפט הצבאי מורכב משלושה שופטים שדרגתם איננה פחותה מסגן אלוף וגזר הדין ניתן פה אחד.

(ב) לא יטיל בית משפט צבאי עונש מוות על נאשם שגילו, בעת ביצוע העבירה, היה למטה מגיל 18.

166. כל הוראה בדין, הקובעת עונש חבישה או מאסר עולם עם עבודת פרך או עבודת פרך זמנית או מתייחסת אליהם, יראו אותה כאילו קבעה עונש מאסר או התייחסה אל עונש כאמור, הכל לפי המקרה.

167. (א) פסק דין המטיל עונש מאסר יבוצע עם קריאתו, אלא אם כן הורה אחרת בית המשפט הצבאי שהטיל את העונש.

(ב) הטיל בית משפט צבאי עונש מאסר על הנדון יכלול בתקופת המאסר גם כל תקופה שבה היה הנדון נתון במעצר בקשר לאותה עבירה לפני גזר הדין.

(ג) נידון שנגזר עליו עונש מאסר וביום שנגזר עליו העונש כאמור או לפניו כבר ריצה את מלוא העונש, הרי על אף האמור בסעיף קטן (א), ישוחרר מיד, אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות.

(ד) מי שנידון למאסר, באזור או בישראל, למעט מאסר בשל אי תשלום קנס, ולפני שנשא כל עונשו חזר ונידון למאסר בשל עבירה אחרת, תתחיל תקופת העונש השניה מיד ובמקביל לראשונה, זולת אם הורה בית המשפט הצבאי אחרת.

(ה) הטיל בית המשפט הצבאי בפסק דין אחד עונשי מאסר לתקופות שונות רשאי הוא להורות שהנידון ישא כולם או מקצתם בזה אחר זה. לא הורה כן תתחיל תקופת כולם ביום אחד.

(ו) על חישוב תקופת המאסר והפחתת המאסר של מי שמרצה עונש מאסר על-פי פסק דין של בית משפט צבאי, לא יחולו הוראות הדין הקובעות כללים בדבר הפחתת עונשים בעבור התנהגות טובה בבית הסוהר.

(ז) עונש מאסר ירוצה במקום מאסר שייקבע בידי מפקד כוחות צה"ל באזור.

168. (א) בקביעת עונשו של נער או בוגר רך יתחשב בית המשפט הצבאי, בין השאר, בגילו בשעת ביצוע העבירה.

(ב) היה הנידון ביום גזר הדין נער והחליט בית המשפט הצבאי לגזור עליו עונש מאסר – לא תעלה תקופת המאסר על ששה חודשים אלא אם כן הורשע בעבירה או בניסיון לעבור עבירה לפי סעיפים 209, 210 או 210א.

(ג) היה הנידון ביום גזר הדין בוגר רך והחליט בית המשפט הצבאי לגזור עליו עונש מאסר – לא תעלה תקופת המאסר על שנה אחת אלא אם כן הורשע בעבירה שהעונש המרבי הקבוע בצדה עולה על חמש שנות מאסר.

(ד) אדם שהיה קטין ביום ביצוע העבירה, אין חובה להטיל עליו מאסר חובה או עונש מינימום.

169. (א) בית משפט צבאי שהטיל עונש מאסר לתקופה קצובה, למעט מאסר בשל אי תשלום קנס, רשאי להורות שהעונש, כולו או מקצתו יהיה על תנאי.

עונש מוות

דין עונשים מסויימים

ריצוי עונש מאסר

תיקון מס' 12 (מס' 1680) תשע"ב-2011

מאסר קטין

תיקון מס' 68 (מס' 1885) תש"ף-2020

תיקון מס' 51 (מס' 1771) תשע"ו-2016

מאסר על תנאי

(ב) מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את עונשו, אלא אם כן עבר בתוך התקופה שנקבעה בגזר הדין (להלן בסעיף זה – "תקופת התנאי") אחת העבירות שנקבעו בגזר הדין (להלן בסעיף זה – "עבירה נוספת"); תקופת התנאי לא תפחת משנה אחת ולא תעלה על חמש שנים.

תיקון מס' 28 (מס' 1714) תשע"ג-2012

(ג) תקופת התנאי תתחיל מיום גזר הדין, ואם הנדון נושא אותו זמן עונש מאסר – מיום שחרורו מן המאסר. אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח צו זה, יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט הצבאי והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

170. (א) הוטל מאסר על תנאי והורשע הנידון בתוך תקופת התנאי או לאחריה, בעבירה נוספת יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי ורשאי בית המשפט הצבאי להורות שהפעלת המאסר על תנאי תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת.

הפעלת מאסר על תנאי

(ב) הורשע הנידון כאמור בסעיף קטן (א), ובית המשפט הצבאי לא דן בהפעלת המאסר על תנאי, רשאי תובע צבאי, לא יאוחר מארבעה חודשים מיום גזר הדין, לבקש מכל שופט של בית המשפט הצבאי את הפעלת המאסר על תנאי, וגם על בקשה זו יחול סעיף 171(א).

(ג) מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש מאסר על תנאי ישא את שתי תקופות הכליאה בזו אחר זו, זולת אם הורה בית המשפט הצבאי מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות.

הארכת מאסר על תנאי

171. (א) בית משפט צבאי שהרשיע נידון בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 170(א) ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שלוש שנים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צורך להפעיל את המאסר על תנאי. לא ישתמש בית המשפט הצבאי בסמכות לפי פסקה זו אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנידון בשל עבירה נוספת.

(ב) האריך בית המשפט הצבאי את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי; חידש בית המשפט הצבאי את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת מיום מתן פסק הדין, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

172. צו שניתן לפי סעיפים 170 ו-171, דינו לכל דבר כדין גזר-דין של בית משפט צבאי.

דין צו בגזר דין

173. קנס שהוטל ישולם מיד, אך רשאי בית המשפט לצוות שהקנס ישולם בתוך תקופה שקבע ובתנאים שקבע.

תשלום קנס

174. (א) קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועד הקבוע, תיווסף עליו תוספת פיגור (להלן בסעיף זה – התוספת).

פיגורים

(ב) שיעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מן הקנס או מחלקו שלא שולם, לפי הענין; בתום כל תקופה של ששה חודשים, שעברו מן המועד הקבוע – חמישים אחוזים נוספים מן הקנס או מחלקו כאמור.

(ג) סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שנתווספה עליו תוספת, ייזקף תחילה על חשבון התוספת.

(ד) הוראות חוק גביית הכספים הציבוריים, מס' 6 לשנת 1952 יחולו על גבייתו של קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועדו, לרבות תוספת הפיגור, כאילו היה כספים ציבוריים כמשמעותם באותו חוק.

175. (א) בית משפט צבאי רשאי לגזור מאסר בשל אי תשלום קנס לתקופה שתיראה בעיניו, ובלבד שלא תעלה על שלוש שנים וזאת בנוסף על כל עונש מאסר שיגזור על ידו.

מאסר בשל אי-תשלום קנס

(ב) לא הוטל בידי בית משפט צבאי על נאשם מאסר בשל אי תשלום קנס כאמור בסעיף קטן (א) רשאי בית משפט צבאי להטילו בצו על פי בקשת תובע צבאי, שהוגשה לאחר שהקנס לא שולם במועדו.

(ג) מאסר בשל אי-תשלום קנס, ירוצה תחילה לפני כל עונש מאסר שעל הנידון לרצות.

היה הנידון במאסר פלילי בעת שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת המאסר בשל אי תשלום הקנס וישוב ויימשך משתם המאסר האמור.

(ד) הוטל בידי בית משפט צבאי מאסר בשל אי תשלום קנס, ולפני שנשא הנדון כל עונשו שולם חלק מן הקנס, תקוצר תקופת המאסר לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו.

(ה) נשא אדם מאסר בשל אי-תשלום קנס, לא יחוייב בתשלום הקנס והתוספת; נשא חלק מתקופת המאסר, לא יחוייב בתשלום חלק הקנס היחסי לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שיהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הקנס שלא נשא עליו מאסר.

חיוב הוריים או אפוטרופסים

176. לא מלאו לנידון שמונה עשרה שנים ביום גזר הדין, והחליט בית המשפט הצבאי לגזור עליו עונש קנס, אם כעונש יחיד ואם בנוסף על כל עונש אחר, רשאי בית המשפט לחייב בתשלום הקנס את אבי הנידון או את אימו, או אם הוא נתון לאפוטרופסותו של אחר – את אפוטרופסו, ולענין תשלום הקנס לרבות ריצוי עונש מאסר תמורתו – יהיה דין האב, האם או האפוטרופוס כדין הנידון.

חיוב הוריים או אפוטרופסים בערובה

177. (א) לא מלאו לנידון שמונה עשרה שנים ולא נהג בית המשפט הצבאי על פי האמור בסעיף 176, רשאי בית המשפט הצבאי לצוות על אבי הנידון או על עמו או על אפוטרופסו, ליתן התחייבות כספית (להלן בסעיף זה – ערובה) בסכום שלא יעלה על הקנס אותו רשאי היה לגזור בגין העבירה, כדי להבטיח כי הנידון לא יעבור עבירה שינקוב בית המשפט בצו (להלן בסעיף זה – עבירה נוספת) במשך תקופה שלא תעלה על שנה אחת (להלן בסעיף זה – תקופת ערובה).

(ב) ציווה בית המשפט הצבאי על אדם לפי סעיף קטן (א) ליתן התחייבות להבטיח כי הנידון לא יעבור עבירה נוספת בתוספת הערובה, רשאי בית המשפט לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על-ידי שיטיל עליו קנס שלא יעלה על הקנס הקבוע בסעיף 1(א)(1) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת הביטחון. דין קנס שהוטל לפי סעיף זה כדין קנס שהוטל לאחר הרשעה בדין.

(ג) הורשע הנידון בעבירה נוספת שעבר בתקופת הערובה יורה בית המשפט הצבאי בצו על מימוש הערובה ודין הצו כדין פסק דין המטיל עונש קנס על הנושא בהתחייבות, ורשאי בית המשפט לקבוע מאסר תמורתו ובלבד שתקופת המאסר לא תעלה על ששה חדשים.

177א. (פקע).

תיקון מס' 50 (הוראת שעה) (מס' 1770) תשע"ו-2016

178. לא יעשה בית המשפט הצבאי שמוש בסמכותו לפי סעיפים 176, 177 או 180 אם יש בכך כדי לחייב את הורה הקטין או אפוטרופסו, אלא לאחר שניתנה להורה או לאפוטרופוס הזדמנות נאותה להשמיע טענותיו.

שמינת הורה לקטין תיקון מס' 50 (הוראת שעה) (מס' 1770) תשע"ו-2016

179. (א) נתחייב אדם בפסק דין חלוט, של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או של בית המשפט הצבאי לערעורים, בתשלום קנס ולא שילמו, רשאי מפקד צבאי באזור להורות על תפיסת נכסיו ועל מכירתם לשם הבטחת תשלום הקנס.

תפיסת נכסים

(ב) לצורך מימוש ההוראה על תפיסת הנכסים ומכירתם כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד צבאי למנות כונס נכסים, וכן לקבוע בכתב המינוי הוראות בדבר דרכי פעולתו, חובותיו סמכויותיו ותשלום שכרו, וכן לתת לכונס הנכסים מעת לעת הוראות בעניינים המנויים לעיל.

(ג) אדם המפריע לכונס הנכסים במילוי תפקידיו ייאשם בעבירה על צו זה.

180. (א) בית משפט צבאי שהרשיע אדם, רשאי, נוסף על העונש שהטיל או במקומו, לצוות שהנידון ייתן התחייבות להימנע מעבירה בתוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שלוש שנים; ההתחייבות תהיה בערבים או בלי ערבים ובסכום שלא יעלה על סכום הקנס שמותר להטיל בשל העבירה שבה הורשע הנידון, הכל כפי שיצווה בית המשפט.

התחייבות נאשם להימנע מעבירה

(ב) ציווה בית המשפט הצבאי על אדם לפי סעיף קטן (א) ליתן התחייבות להימנע מעבירה, רשאי בית המשפט הצבאי לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על-ידי שיטיל עליו מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

(ג) הורשע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף קטן (א) להימנע ממנה ולא שילם את סכום

ההתחייבות, יראו סכום זה, לענין גבייתו מן המורשע ולענין מאסר במקום תשלום, כאילו היה קנס שהוטל על-ידי בית המשפט שציווה על מתן ההתחייבות. היתה ההתחייבות בערבים, ייגבה מן הערבים כל סכום שלא שילם המורשע, כאילו היה קנס שלא שולם במועדו.

181. (א) לענין סעיף זה:

"קטין" – אדם שמלאו לו שנים-עשרה שנה אך טרם מלאו לו שמונה-עשרה שנה;
"מפקד צבאי" – מפקד צבאי כמשמעו בסעיף 3 וכן קצין בדרגת רב-סרן ומעלה או קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה שהוסמכו לענין צו זה על-ידי מפקד צבאי;
"הורה" – אב או אם או אפוטרופוס;

"הפרשי הצמדה" – תוספת לסכום שיש להחזירו, לפי שיעור עליית מדד המחירים לצרכן באזור, כפי שיפורסם מעת לעת על-ידי קמ"ט סטטיסטיקה במינהל האזרחי.

(ב) נעצר קטין, כחשוד בביצוע עבירה על הדין או על תחיקת הביטחון, ותובע צבאי אישר כי יש ראיות לכאורה לביצוע העבירה, רשאי מפקד צבאי להורות כי לא יועמד לדין בבית משפט צבאי בגין העבירה שהוא חשוד בביצועה ואשר תפורט על ידי המפקד הצבאי בהוראות, בתנאי שיינתנו על ידי אביו אמו או אפוטרופסו התחייבות כספית או ערבון כספי (להלן – ערובה) בסכום שלא יעלה על סכום הקנס הקבוע בסעיף 1(א)(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון, והכל לפי שיוורה המפקד הצבאי על מנת להבטיח כי הקטין לא יעבור עבירה נוספת במשך תקופה שלא תעלה על שנה (להלן בסעיף זה – תקופת הערובה).

(ג) הורה שלא מילא אחר הוראת מפקד צבאי כאמור, דינו מאסר שנה.

(ד) מי שהוטלה עליו ערובה לפי סעיף קטן (ב) רשאי לערור לפני בית המשפט הצבאי על חיובו בערובה ועל גובה ההתחייבות הכספית או הערבון.

(ה) בהליך לפי סעיף קטן (ד) יחולו סדרי הדין ודיני הראיות החלים על בית המשפט הצבאי, בשינויים המחוייבים.

(ו) הורשע קטין שניתנה לגביו ערובה, כאמור בסעיף קטן (ב), בעבירה נוספת שעבר בתקופת הערובה, רשאי בית משפט צבאי לבקשת תובע צבאי להורות בצו על מימוש הערובה ודין הצו כדין פסק דין המטיל עונש קנס על נותן הערובה.

(ז) (1) הופקד ערבון כספי, כאמור בסעיף קטן (ב) והגיע המועד של תום תקופת הערובה, זכאי ההורה לדרוש את החזרת הערבון; ואולם, אם הוגש כתב אישום כנגד הקטין בגין עבירה נוספת שעבר בתקופת הערובה, זכאי ההורה לדרוש את החזרת הערבון רק לאחר שניתן פסק דין חלוט בעניינו;

(2) הוגשה בקשת ההורה תוך 30 ימים מיום תום תקופת הערובה או מתן פסק דין חלוט בעניינו של הקטין, כאמור בפסקה (1) – יתוספו לסכום הערבון הפרשי הצמדה לתקופה שמיום ההפקדה עד יום תשלומם בפועל;

(3) הוגשה בקשת ההורה לאחר תום 30 ימים מיום תום תקופת הערובה או מתן פסק דין חלוט בעניינו של הקטין, בפסקה (1) – יתוספו לסכום הערבון:

א. הפרשי הצמדה לתקופה שמיום ההפקדה ועד ליום תום תקופת הערובה;

ב. הפרשי הצמדה בשיעור של 50% לתקופה שמיום תום תקופת הערובה ועד יום התשלום בפועל.

(ח) האמור בסעיף זה בא להוסיף על האמור בכל תחיקת בטחון ולא לגרוע הימנה.

182. (א) בית משפט צבאי שהרשיע אדם, רשאי לחייבו, בנוסף על עונש, לשלם למי שניזוק עקב העבירה את ערך הנזק, כולו או חלקו, בתורת פיצוי על הנזק או הסבל שנגרם לו.

(ב) לא יחייב בית משפט צבאי בפיצויים כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן אפשרות לניזוק ולנאשם להביא ראיות שיהיה בהם כדי להצביע על שיעור הנזק.

(ג) קביעת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו, ביום ביצוע עבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצויים, הכל לפי הגדול יותר.

(ד) דין פיצויים שלא שולמו כדין קנס שלא שולם במועדו; סכום ששולם או נגבה על

חיוב בפיצויים

תיקון מס' 60 (מס'
1801) תשע"ח-2018

חשבון קנס שיש בצדו חובת פיצויים, ייזקף תחילה על חשבון הפיצויים.

183. (א) זוכה נאשם ובית המשפט הצבאי שהחליט על הזיכוי ראה שלא היה יסוד לאשמה או שהיו נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות, לבקשת הנאשם או מיוזמתו, במעמד מתן הכרעת הדין, כי מפקד כוחות צה"ל באזור ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, בסכום שייראה לבית המשפט.

פיצוי לנאשם שזוכה

(ב) לא דן בית המשפט המזכה במתן צו כאמור בסעיף קטן (א) בעת הכרעת הדין, רשאי הנאשם, בתוך ששים ימים מאותו מועד, לבקש מנשיאו של בית המשפט המזכה להורות על קיום דיון בבקשה; ואולם, רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להאריך את התקופה האמורה, מנימוקים שיירשמו; הדיון יתקיים לפני מותב בית המשפט הצבאי שפסק בעניינו של הנאשם או לפני מותב אחר שיורכב לעניין זה בידי נשיאו.

תיקון מס' 13 (מס' 1681) תשע"ב-ב

(ג) לעניין ערעור, דין צו להוצאות או לפיצויים לפי סעיף זה או דחיית בקשה לתתו, כדין פסק הדין; ואולם לא יהיה במתן החלטה לפי סעיף זה לאחר מועד קריאת פסק הדין כדי להאריך את המועד להגשת ערעור או בקשת ערעור לגבי פסק הדין עצמו.

(ד) בית המשפט הצבאי לא ייתן צו כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שנתן לצדדים הזדמנות לטעון את טענותיהם. שוקל בית המשפט הצבאי לתת צו כאמור בסעיף קטן (א) מחמת שמתקיימות נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא להתיר לתובע צבאי להציג לפניו ראיות חסויות, במעמד צד אחד, הנוגעות למתן צו כאמור.

(ה) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לקבוע בתקנות סכומים מרביים להוצאות ולפיצויים האמורים בסעיף קטן (א).

סימן י"א – חנינה והקלה בעונש על תנאי

184. (א) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להקל על תנאי בעונשו של מי שנידון בידי בית משפט צבאי או לחון אותו על תנאי (להלן בסימן זה – "הקלה בעונש על תנאי").

חנינה והקלה בעונש על תנאי

(ב) התנאי שבו מותנה שחרורו לפי הוראות סעיף קטן (א) של מי שנידון בידי בית משפט צבאי (להלן בסימן זה – "הנידון"), הוא שהנידון לא יעבור עבירה שעונשה שלושה חודשי מאסר או יותר (להלן – "עבירה נוספת") בתוך תקופת התנאי שתיקבע לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה) (להלן בסימן זה – "תקופת התנאי"); ורשאי מפקד כוחות צה"ל באזור להתנות שחרורו של נידון בתנאים נוספים או בתנאים אחרים.

תיקון מס' 1 (מס' 1656) תש"ע-ב
תיקון מס' 11 (מס' 1677) תשע"ב-ב

(ג) על אף האמור ברישא של סעיף קטן (ב) רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור להקל בעונשו של נידון או לחון אותו, ובכלל זה, אף להמירו, לבקשתו, בכל עונש אחר, שהוסמך בית המשפט הצבאי להטיל על פי הדין ותחיקת הביטחון, שלא בתנאים, מטעמים מיוחדים.

תיקון מס' 21 (מס' 1703) תשע"ב-ב

(ד) תקופת התנאי היא התקופה שמיום שחרורו של הנידון מן המאסר ועד ליום סיום תקופת המאסר שהיה נושא, אילולא הוקל בעונשו. הייתה תקופת המאסר שהיה נושא הנידון אילולא הוקל בעונשו – מאסר עולם, תהא תקופת התנאי תקופה בלתי קצובה, שתחל מיום שחרורו של הנידון מן המאסר.

תיקון מס' 11 (מס' 1677) תשע"ב-ב

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד) –

תיקון מס' 11 (מס' 1677) תשע"ב-ב

(1) הייתה תקופת התנאי האמורה ברישא של סעיף קטן (ד) קצרה מחמש שנים, רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור לקבוע כתקופת תנאי תקופה העולה על התקופה האמורה, ובלבד שלא תעלה על חמש שנים;

(2) רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור, מטעמים מיוחדים, לקבוע תקופה קצרה יותר כתקופת התנאי, וכן רשאי הוא לקצוב תקופת תנאי בלתי קצובה.

185. (א) נידון ששוחרר בהתאם להוראות סעיף 184(א), והורשע בתוך תקופת התנאי או לאחריה בעבירה נוספת, שבוצעה בתוך תקופת התנאי, יצווה בית משפט צבאי שהרשיע את הנידון על ביטול ההקלה בעונש ועל ביצוע גזר הדין שהושת על הנידון, כאילו לא ניתנה בו כל הקלה, למעט אותו חלק של גזר הדין שבוצע לפני ההקלה.

ביטול ההקלה בעונש אגב הרשעה
תיקון מס' 11 (מס' 1677) תשע"ב-ב

(ב) על אף הוראות סימן י" לפקד זה, בוטלה הקלה בעונש על-תנאי לפי סעיף קטן (א),

י"ש הנדון את יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול ההקלה בעונשו לפני ובמצטבר לכל מאסר אחר שהוטל עליו, ואם עבר עבירה נוספת בתקופת התנאי – גם לפני ובמצטבר לכל מאסר שיוטל עליו בשל אותה עבירה; היה הנדון נושא מאסר בעת שבוטלה ההקלה בעונשו, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול השחרור וישוב וימשך מתום אותה תקופה; לענין זה, "מאסר" – לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנס.

ביטול ההקלה בעונשו
שלא אגב הרשעה

186. (א) מוקמת בזאת ועדה לבחינת הפרת תנאי הקלה בעונש על תנאי, שניתנה לפי סעיף 184 (להלן בסעיף זה – "הוועדה").

(ב) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה קצינים שדרגתם רב סרן או דרגה גבוהה מזו, הכשירים לכהן כשופטים של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, כחברים בוועדה.

(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה אחד מחברי הוועדה לכהן כנגיד הוועדה.

(ד) הוועדה תדון בדין יחיד שייקבע בידי נגיד הוועדה, ואולם לבקשת נציג המפקד הצבאי או לפי החלטת נגיד הוועדה תדון הוועדה בשלושה; מותב של שלושה ויושב ראש המותב ייקבעו בידי הנגיד.

(17) חייל רשאי לעצור, ללא פקודת מעצר, כל אדם אשר הפר תנאי להקלה בעונש על תנאי, או שיש מקום לחשוד בו שהפר תנאי להקלה בעונש על תנאי, ויראו אותו אדם כאילו נעצר לפי סעיף 31(א).

תיקון מס' 14 (מס'
1683) תשע"ב-2012

(ה) הפר הנדון תנאי מהתנאים להקלה בעונשו על תנאי, רשאי בא כוח המפקד הצבאי, באישור פרקליט אזור יהודה והשומרון, לפנות בכתב לוועדה בבקשה להורות על הבאת הנדון בפניה ועל ביטול ההקלה בעונש.

תיקון מס' 23 (מס'
1708) תשע"ג-2012

(ו) החלטת הוועדה בבקשה להבאת הנדון לדיון לפניו לפי סעיף קטן (ה), תשמש אסמכתה להחזקת הנדון במשמורת עד לקבלת החלטתה הסופית של הוועדה בבקשה לפי סעיף קטן (ה); דיון בבקשה להבאת הנדון לפני הוועדה יכול שיתקיים שלא בנוכחות הנדון או בא נוכחו.

(ז) הפר הנדון תנאי להקלה בעונשו על תנאי לפי סעיף 184, תורה הוועדה על ביטול ההקלה בעונש, ועל ביצוע גזר הדין שהושת על הנדון, כאילו לא ניתנה בו כל הקלה, למעט אותו חלק של גזר הדין שבוצע לפני ההקלה.

תיקון מס' 11 (מס'
1677) תשע"ב-2011

(ח) עבר הנדון עבירה נוספת בתוך תקופת התנאי שנקבעה, אחת היא, לענין החלטת הוועדה לפי סעיף קטן (ז), אם הורשע הנדון בעבירה הנוספת אם לאו.

(ט) על אף האמור בסעיף קטן (ז), הפר נידון תנאי מתנאי ההקלה בעונשו על תנאי, שאינו ביצוע של עבירה נוספת בתוך תקופת התנאי, רשאית הוועדה, מנימוקים שיירשמו –

(1) להחליט על המשך השחרור של הנדון בתנאים שנקבעו בהחלטה להקלה בעונשו על תנאי או בתנאים נוספים שתקבע; החליטה הוועדה על המשך השחרור, תחל לגבי הנדון תקופת תנאי חדשה; לענין זה "תקופת תנאי חדשה" – תקופה שתחילתה ביום החלטת הוועדה ואורכה כאורך תקופת התנאי. החלטה כאמור לא תינתן לגבי אותו נידון אלא פעם אחת בלבד;

(2) להורות בהחלטתה לפי סעיף קטן (ז) שהנדון ישוב לשאת מאסר שאורכו לתקופה קצרה מאורך תקופת התנאי; הורתה הוועדה כאמור – תהא התקופה שהנדון לא נשא, לפי הוראת הוועדה, תקופת תנאי שתחל עם שחרורו של הנדון מתקופת המאסר שנשא, ותצטבר לכל תקופת תנאי אחרת שלו.

תיקון מס' 11 (מס'
1677) תשע"ב-2011

(י) החלטת הוועדה בדבר ביטול ההקלה בעונש, דינה כדין צו למאסרו של הנדון.

(יא) הוראת סעיף 185(ב) תחול גם על ביטול הקלה בעונש לפי סעיף זה.

(יב) הוראות סעיפים קטנים 296(ו) ו-296(ז), בשינויים המחויבים, יחולו על ההליכים לפי סעיף זה.

(יג) בכפוף לאמור בסעיפים קטנים (ו) ו-(יב), זכאי הנדון להיות נוכח בכל דיון לפני הוועדה לפי סעיף זה.

(יד) בכל ענין של סדר דין שלא נקבע בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה

ביותר להכרעה צודקת ומהירה בענין.

(טו) הוועדה רשאית, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או הנידון, להורות על השהיית ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות ממועד החלטתה; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

(טז) על החלטת הוועדה לפי סעיף זה ניתן להגיש ערר לפני ועדת עררים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה – "ועדת העררים"); ועדת העררים יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד; כחבר בוועדת העררים ימונה קצין צה"ל שדרגתו סגן אלוף או דרגה גבוהה מזו, הכשיר לכהן כשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

(טז) (1) ערר על החלטת הוועדה לפי סעיפים 186(ז) ו-186(ט) יוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה ההחלטה בפני העורר, או מיום שנמסרה לו ההחלטה אם ניתנה שלא בפניו;

(2) ועדת העררים רשאית להאריך את המועד להגשת ערר כאמור בסעיף קטן (1); ועדת העררים תיתן לצד שכנגד הזדמנות להגיב לבקשת ההארכה לפני שתחליט בה, אם ראתה הצדקה לכך.

(יז) לוועדת העררים יהיו כל הסמכויות הנתונות לוועדה.

(יח) דיון בערר לפי סעיף קטן (טז) יתנהל בהתאם להוראות סעיף זה, בשינויים המחויבים.

סימן י"א – 1 – זכויות נפגעי עבירה

186א. לענין סימן זה:

"בן זוג" – לענין מי שהעבירה גרמה למותו, לרבות הידוע בציבור כבן זוגו, ובלבד שערב מותו גר עמו וניהל עמו משק בית משותף במשך שנתיים לפחות;

"בן משפחה" – בן זוג, הורה או בן זוג של הורה, בן או בת, אח או אחות;

"הגוף החוקר" – משטרת ישראל;

"חשוד" – מי שחשוד בביצוע העבירה שפגעה בנפגע;

"נאשם" – מי שנאשם בעבירה שפגעה בנפגע;

"נידון" – מי שנגזר דינו בשל העבירה שפגעה בנפגע;

"נפגע עבירה" – מי שנפגע במישרין מעבירה, וכן בן משפחה של מי שהעבירה גרמה למותו, למעט החשוד, הנאשם או הנידון;

"עבירה" – עבירה, למעט עבירת תעבורה שמתקיימים בה כל אלה:

(1) היא עבירה שעונשה שלושה חודשי מאסר או יותר;

(2) היא נעברה באזור, ואם נעברה מחוץ לאזור בית משפט צבאי דן בה;

(3) חקירתה תעשה בידי הגוף החוקר והתביעה בה תנוהל בידי תובע;

"עבירת מין או אלימות" – עבירה מן העבירות המנויות בתוספת החמישית;

"עבירת מין או אלימות חמורה" – עבירת מין או אלימות המנויה בחלק א' או בחלק ב' בתוספת החמישית א';

"עבירת תעבורה" – כמשמעותה בצו בדבר תעבורה [נוסח משולב] (יהודה ושומרון) (מס' 1805), התשע"ט-2018;

"תובע" – כמשמעותו בסעיף 75;

"הקצין הממונה" – כמשמעותו בסעיף 136א;

"הרשויות" – רשויות החקירה, התביעה וכל רשות ציבורית אחרת שהטיפול בנפגעי עבירה בהליך הפלילי הוא בין תפקידיה;

"אדם עם מוגבלות" – אדם עם לקות פיסית, נפשית או שכלית לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית, אשר בשלה מוגבל תפקודו באופן מהותי בתחום אחד או יותר מתחומי החיים העיקריים.

186ב. מתן הזכויות לנפגע עבירה ייעשה תוך התחשבות בו ובצרכיו, שמירה על כבודו והגנה על

תיקון מס' 47 (מס' 1766) תשע"ו-2016

תיקון מס' 58 (מס' 1799) תשע"ח-2018
הגדרות
תיקון מס' 58 (מס' 1799) תשע"ח-2018

תיקון תשע"ט-2018

עקרונות
תיקון מס' 58 (מס' 1799) תשע"ח-2018

פרטיותו ובתוך זמן סביר, כל זאת מבלי לפגוע בזכויותיהם על פי דין של חשודים, נאשמים ונידונים, ובכפוף לשיקולי ביטחון.

186ג. (א) מתן הזכויות לנפגע עבירה שהוא קטין ייעשה תוך ביצוע ההתאמות הנדרשות בנסיבות הענין בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו של הקטין.

(ב) מתן הזכויות לנפגע עבירה שהוא אדם עם מוגבלות ייעשה תוך הגנה על כבודו וחירותו של אדם עם מוגבלות וכן באופן שייתן מענה הולם לצרכיו המיוחדים.

(ג) מידע והודעות לפי הוראות סימן זה יימסרו, ככל הניתן, בשפה מובנת לנפגע העבירה.

186ד. בית המשפט הצבאי והרשויות, כל אחד בתחומו, ינקטו צעדים הדרושים להבטחת זכויות נפגע עבירה לפי צו זה.

186ו. (א) בסעיף זה –

"מסירה" – לרבות בדרך של העמדה לעיון או להעתקה;

"פרטים אישיים", לגבי נפגע עבירה – כתובת מגוריו, כתובת מקום עבודתו ומספרו הטלפון שלו.

(ב) הרשויות לא ימסרו לאדם, לרבות לנאשם ולסניגורו, כחלק מחומר החקירה או כחלק מכתב האישום, את הפרטים האישיים של נפגע עבירה מין או אלימות חמורה המנויה בחלק א' בתוספת החמישית א' שבשלה נפתחה חקירה או הוגש כתב האישום.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאית כל אחת מן הרשויות, בכפוף, להוראות כל דין החלות עליה, למסור את הפרטים האישיים של נפגע עבירה מין או אלימות חמורה המנויה בחלק א' בתוספת החמישית א', כולם או חלקם, אם מצאה כי המסירה נדרשת לצורך ההליכים הפליליים שענינם העבירה שבשלה נפתחה חקירה או הוגש כתב האישום, לפי הענין, או לצורך הגנה וטיפול בנפגע, והתקיים אחד מאלה:

(1) הפרטים האישיים של הנפגע הם חלק מתיאור העובדות בכתב האישום המהוות את העבירה;

(2) המסירה היא בתוך רשות, בין רשות לרשות או מהרשויות לבית משפט.

(ד) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו אם נתן הנפגע את הסכמתו למסירה.

(ה) תובע רשאי שלא למסור לנאשם ולסניגורו, כחלק מחומר החקירה או כחלק מכתב האישום, את הפרטים האישיים של נפגע עבירה שאינה מנויה בחלק א' לתוספת החמישית א', אם קיים לדעתו חשש לפגיעה בשלומה של נפגע העבירה.

(ו) בית משפט רשאי, לבקשת הנאשם או סניגורו, להורות על גילוי פרטים אישיים של נפגע עבירה, כולם או חלקם, שלא נמסרו להם לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) או (ה), אם מצא כי מסירת הפרטים נדרשת לצורך ניהול הגנת הנאשם.

(ז) הורה בית המשפט על גילוי פרטים אישיים של נפגע עבירה כאמור בסעיף קטן (ו), רשאי הוא לקבוע תנאים או סייגים לגילוי הפרטים, שתכליתם להגן על פרטיותו של הנפגע.

(ט) הוראות סעיף זה אינן באות לגרוע מכל דין אחר הקובע איסור או הגבלות על מסירת מידע, או חיסיון.

186ח. נפגע עבירה זכאי, לבקשתו או לבקשת בא כוחו, לעיין בכתב האישום נגד הנאשם, ולקבל העתק ממנו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1) עיון כאמור בכתב האישום – אסור על פי דין;

(2) סבר פרקליט אזור יהודה והשומרון או ראש יחידת התביעות באזור שומרון ויהודה במשטרה, לפי הענין, כי מטעמים מיוחדים שיירשמו אין להרשות את העיון או את קבלת ההעתק כאמור.

186יא. ההליכים הנוגעים לעבירת מין או אלימות יקוימו בתוך זמן סביר, כדי למנוע עינוי דין.

דרכי התאמה במימוש זכויות נפגעי עבירה
תיקון מס' 58 (מס'
1799) תשע"ח-2018

הבטחת זכויות
תיקון מס' 58 (מס'
1799) תשע"ח-2018

הגבלת מסירת פרטים
אישיים של נפגע
עבירה
תיקון מס' 58 (מס'
1799) תשע"ח-2018

זכות בכתב אישום
תיקון מס' 58 (מס'
1799) תשע"ח-2018

ניהול ההליכים בזמן
סביר
תיקון מס' 58 (מס'
1799) תשע"ח-2018

186יב. (א) במהלך חקירת תלונה בגוף החוקר בדבר עבירת מין או אלימות לא ייחקר נפגע העבירה על עברו המיני, למעט חקירה הנדרשת בנסיבות העניין בדבר קשר מיני קודם עם החשוד, אלא אם כן קבע הקצין הממונה מטעמים שיירשמו, כי חקירה זו חיונית כדי להגיע לחקר האמת.

חקירה של גוף חוקר בדבר עבר מיני
תיקון מס' 58 (מס')
(1799) תשע"ח-ח

(ב) חקירה על עברו המיני של נפגע עבירת מין או אלימות לפי הוראות סעיף קטן (א) תיעשה תוך שמירה קפדנית על כבודו ופרטיותו של הנפגע.

186יג. נפגע עבירת מין או אלימות זכאי שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח בעת חקירתו בגוף החוקר, אלא אם כן סבר הקצין הממונה, כי יש בכך כדי לפגוע בחקירה.

זכות לנוכחות מלווה בחקירה
תיקון מס' 58 (מס')
(1799) תשע"ח-ח
זכות נפגע עבירת מין לבחור את מין החוקר
תיקון מס' 58 (מס')
(1799) תשע"ח-ח

186יד. (א) נפגע עבירת מין זכאי לבחור את מין החוקר, והוא יחקר כאמור בהתאם לבקשתו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

- (1) הקצין הממונה סבר כי מטעמים מיוחדים שיירשמו לא ניתן להיענות לבקשה;
- (2) החוקר האחראי על חקירת העבירה סבר כי מטעמים מיוחדים שיירשמו יש בכך כדי לפגוע בחקירה, ובשל דחיפות העניין לא ניתן לקבל את עמדתו של הקצין הממונה.
- (ב) לא נענתה בקשתו של נפגע העבירה מאחד הטעמים המנויים בסעיף קטן (א)(1) או (2), ייחקר הנפגע בנוכחות שוטר או עובד הגוף החוקר בן המין שביקש הנפגע כי יחקר אותו, אם נכח באותה עת במקום החקירה, ונפגע העבירה מעוניין בכך.
- (ג) בתחילת החקירה, יידע החוקר את נפגע העבירה בדבר זכותו כאמור בסעיף קטן (א).
- (ד) לעניין זה, "עבירת מין" – עבירה לפי סעיפים 285, 292, 293, 296 עד 302, 305, 306, 311, 314 ו-320 המנויים בפרט 2 לתוספת החמישית.

186טו. (א) בכפוף לדין, נפגע עבירה זכאי להיות נוכח בדיון בבית המשפט בענין העבירה שממנה נפגע, הנערך בדלתיים סגורות לפי סעיף 89 לצו זה, וכן זכאי הוא שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח עמו בדיון כאמור.

זכות לנוכחות בדיון הנערך בדלתיים סגורות
תיקון מס' 58 (מס')
(1799) תשע"ח-ח

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לאפשר את נוכחותו של נפגע העבירה או של האדם המלווה אותו בדיון בבית המשפט.

186כ. אי קיום זכות מהזכויות הקבועות בצו זה אין בו כשלעצמו כדי לפסול הליך פלילי, או כדי להוות עילה למשפט פלילי או אזרחי נגד רשות ציבורית או עובד ציבור; ואולם אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע נקיטת הליך משמעתי לפי כל דין.

הגנה מפני משפט פלילי או אזרחי
תיקון מס' 58 (מס')
(1799) תשע"ח-ח

186כא. גרמה העבירה למותו של אדם, יוענקו הזכויות לפי צו זה לבני משפחתו של נפגע העבירה, לפי סדר הקדימויות שלהלן:

זכאות בני משפחה
תיקון מס' 58 (מס')
(1799) תשע"ח-ח

(1) למי שהיה בן זוגו בעת מותו;

(2) לילדיו;

(3) להוריו;

(4) לאחיו;

בהעדרם של כל אלה למי שהיה אפוטרופסו בעת מותו.

186כב. הודעות לפי צו זה יישלחו לנפגע העבירה לפי הכתובת שמסר לשם כך או יימסרו לו באמצעות מספר הטלפון שמסר לשם כך, הכל בדרך שייקבע בתקנות ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון; הודעות שנשלחו לכתובת שמסר נפגע העבירה כאמור או שנעשה מאמץ סביר לשלוח או למסור אותן בדרך אחרת שייקבע בתקנות על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון, יראו אותן כאילו נמסרו לו.

הודעות
תיקון מס' 58 (מס')
(1799) תשע"ח-ח

פרק ו' – כללי האחריות לעבירה

סימן א' – הוראות יסוד

187. בפרק זה –

תיקון מס' 45 (מס')
(1754) תשע"ה-ה
הגדרות

"עבירה" – מעשה, מחדל או נסיון, שהם בני עונשין לפי דין או תחיקת בטחון;
 "רשות מוסמכת" – רשויות צה"ל, וכן גוף אחר הפועל מכוחו של מפקד כוחות צה"ל באזור. למען הסר ספק, לא יראו כרשות מוסמכת את הרשות הפלסטינית, כהגדרתה במנשר בדבר יישום הסכם הביניים (יהודה והשומרון) (מס' 7), התשנ"ו-1995, או גופים אחרים הפועלים מכוחה.

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

188. (א) (בוטל).

אין דנים פעמיים בשל מעשה אחד
 תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

(ב) אין דנים אדם על מעשה, שזוכה או הרשע קודם לכן בשל עבירה שבו, בפסק דין שניתן בידי בית משפט צבאי באזור או באזור מוחזק או בידי בית משפט בישראל; אולם אם גרם המעשה למותו של אדם, דנים אותו על כך אף אם הרשע קודם לכן בעבירה אחרת בשל אותו מעשה.

188א. אין עבירה ואין עונש עליה אלא אם כן נקבעו בדין או בתחיקת בטחון.

אין ענישה אלא לפי דין או תחיקת בטחון
 תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

188ב. (א) תחיקת בטחון היוצרת עבירה לא תחול על מעשה שנעשה לפני חתימתה או יום כניסתה לתוקף, לפי המאוחר.

אין עונשין למפרע
 תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

(ב) תחיקת בטחון הקובעת לעבירה עונש חמור מזה שנקבע לה בשעת ביצוע העבירה, לא תחול על מעשה שנעשה לפני חתימתה או יום כניסתה לתוקף לפי המאוחר; אך אין רואים בעדכון שיעורו של קנס החמרה בעונש.

סימן ב' – תחולה לפי זמן ומקום עשיית העבירה

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015
 עבירות שנעשו מקצתן בתוך האזור ומקצתן מחוץ לאזור

189. ניתן לשפוט ולהעניש אדם, העושה באזור חלק ממעשה אשר היה נחשב לעבירה, אילו נעשה כולו בתוך האזור, והוא נעשה מקצתו בתוך תחומי האזור ומקצתו מחוץ לתחומי האזור, כאילו נעשה המעשה כולו בתוך תחומי האזור.

190. נעברה עבירה ובוטל בתחיקת בטחון האיסור עליה – תתבטל האחריות הפלילית לעשייתה; ההליכים שהוחל בהם – יופסקו; ניתן גזר-דין – יופסק ביצועו; ולא יהיו בעתיד עוד תוצאות נובעות מן ההרשעה.

ביטול העבירה לאחר עשייתה
 תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

191. (א) נעברה עבירה ובטרם ניתן פסק-דין חלוט לגביה, חל שינוי בנוגע להגדרתה או לאחריות לה, או בנוגע לעונש שנקבע לה, תחול על העניין תחיקת בטחון המקלה עם העושה; "אחריות לה" – לרבות תחולת סייגים לאחריות הפלילית למעשה.

שינוי תחיקת בטחון לאחר עשיית העבירה
 תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

(ב) הורשע אדם בעבירה בפסק דין חלוט ולאחר מכן נקבע לאותה עבירה בתחיקת בטחון עונש, שלפי מידתו או סוגו הוא קל מזה שהוטל עליו – יהיה עונשו העונש המרבי שנקבע בתחיקת בטחון, כאילו הוטל מלכתחילה.

192. הוראות סעיפים 190 ו-191 לא יחולו על עבירה לפי דין או תחיקת בטחון שנקבעו בהם או לגביהם שיעמדו בתוקפם לתקופה מסוימת, או שנובע מטיבם שהם נתונים לשינויים מזמן לזמן.

עבירות שהזמן גרמן
 תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

סימן ג' 1 – העבירה הפלילית והאחריות לה – היסוד העובדתי שבעבירה

193. (א) "פרט", לעניין עבירה – המעשה בהתאם להגדרתה, וכן נסיבה או תוצאה שנגרמה על ידי המעשה, מקום שהן נמנות עם הגדרת אותה עבירה.

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015
 מבנה היסוד העובדתי
 תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

(ב) "מעשה" – לרבות מחדל, אם לא נאמר אחרת.

(ג) "מחדל" – הימנעות מעשייה שהיא חובה לפי הדין, תחיקת בטחון או חוזה.

סימן ג' 2 – העבירה הפלילית והאחריות לה – היסוד הנפשי שבעבירה

194. אדם מבצע עבירה רק אם עשאה במחשבה פלילית, זולת אם –

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015
 דרישת מחשבה פלילית

(1) נקבע בהגדרת העבירה כי רשלנות היא היסוד הנפשי הדרוש לשם התהוותה; או

(2) העבירה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

מחשבה פלילית
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

195. (א) מחשבה פלילית – מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, ולעניין התוצאות גם אחת מאלה:

(1) כוונה – במטרה לגרום לאותן תוצאות;

(2) פזיזות שבאחת מאלה:

(א) אדישות – בשוויון נפש לאפשרות גרימת התוצאות האמורות;

(ב) קלות דעת – בנטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאות האמורות, מתוך תקווה להצליח למענן.

(ב) לעניין כוונה, ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן.

(ג) לעניין סעיף זה –

(1) רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות, כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם;

(2) אין נפקה מינה אם נעשה המעשה באדם אחר או בנכס אחר, מזה שלגביו אמור היה המעשה להיעשות.

196. (א) רשלנות – אי מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות או לאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, כשאדם מן היישוב יכול היה, בנסיבות העניין, להיות מודע לאותו פרט, ובלבד –

(1) שלעניין הפרטים הנותרים הייתה לפחות רשלנות כאמור;

(2) שאפשרות גרימת התוצאות לא הייתה בגדר הסיכון הסביר.

(ב) בכל עבירה בדין או בתחיקת בטחון שבה היסוד הנפשי הנדרש להתהוות העבירה הוא רשלנות, ולאותה עבירה נקבע עונש מאסר העולה על שלוש שנים – יהיה העונש בשל אותה עבירה, מאסר שלוש שנים.

סימן ג' – העבירה הפלילית והאחריות לה – אחריות קפידה

תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015
אחריות קפידה
והיקפה
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

197. (א) אדם נושא באחריות קפידה בשל עבירה, אם נקבע בדין או בתחיקת בטחון שהעבירה אינה טעונה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות; ואולם, אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לבטל את האחריות בשל עבירות שחוקקו טרם כניסתו לתוקף של סעיף זה ונקבע בדין או בתחיקת בטחון, לרבות בהלכה הפסוקה, שאינן טעונות הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות.

(ב) לא יישא אדם באחריות לפי סעיף זה אם נהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות ועשה כל שניתן למנוע את העבירה; הטוען טענה כאמור – עליו הראיה.

(ג) לעניין אחריות לפי סעיף זה, לא יידון אדם למאסר, אלא אם כן הוכחה מחשבה פלילית או רשלנות.

סימן ד' – עבירות נגזרות – הניסיון

תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015
ניסיון מהו
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

198. אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה.

199. לעניין ניסיון, אין נפקה מינה אם עשיית העבירה לא הייתה אפשרית מחמת מצב דברים שהמנסה לא היה מודע לו או טעה לגביו.

199א. הוראה שבה נקבע לעבירה עונש חובה או שנקבע לה עונש מזערי, לא תחול על ניסיון לעבור אותה.

חוסר אפשרות
לעשיית העבירה
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015
עונש מיוחד על ניסיון
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

199ב. מי שניסה לעבור עבירה, לא יישא באחריות פלילית לנסיון, אם הוכיח שמחפץ נפשו בלבד ומתוך חרטה, חדל מהשלמת המעשה או תרם תרומה של ממש למניעת התוצאות שבהן מותנית השלמת העבירה; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מאחריותו הפלילית בשל עבירה מושלמת אחרת שבמעשה.

פטור עקב חרטה
לניסיון
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

סימן 2' – עבירות נגזרות – צדדים לעבירה

199ג. (א) מבצע עבירה – לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר.

(ב) המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.

(ג) מבצע באמצעות אחר הוא אדם שתרם לעשיית המעשה על-ידי אדם אחר שעשאו ככלי בידי, כשהאחר היה נתון במצב כגון אחד המצבים הבאים, כמשמעותם בצו זה:

(1) קטינות או אי שפיות הדעת;

(2) העדר שליטה;

(3) ללא מחשבה פלילית;

(4) טעות במצב דברים;

(5) כורח או צידוק.

(ד) לעניין סעיף קטן (ג), אם העבירה מותנית בעושה מיוחד, יהיה אדם מבצע אותה עבירה גם כאשר הייחוד מתקיים באדם האחר בלבד.

199ד. המביא אחר לידי עשיית עבירה בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפצרה או בכל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ, הוא משדל לחץ, הוא משדל לדבר עבירה.

199ה. מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה, הוא מסייע.

199ו. (א) הסיוע לעבור עבירה שאינה עבירת ביטחון, עונשו – מחצית העונש שנקבע בדין או בתחיקת בטחון בשל ביצועה העיקרי; ואולם אם נקבע לה –

(1) עונש מיתה או מאסר עולם – עונשו מאסר עשרים שנה;

(2) עונש מזערי – עונשו לא יפחת ממחצית העונש המזערי;

(3) עונש חובה כלשהו – הוא יהיה עונש מירבי, ומחציתו תהא עונש מזערי.

(ב) הסיוע לעבור עבירה שהיא עבירת ביטחון, עונשו – העונש שנקבע בדין או בתחיקת בטחון לביצועה העיקרי; ואולם הוראה שבה נקבע לעבירה עונש חובה או שנקבע לה עונש מזערי, לא תחול על סיוע לעבור אותה.

199ז. הניסיון לשדל אדם לבצע עבירה, עונשו – מחצית העונש שנקבע בדין או בתחיקת בטחון לביצועה העיקרי; ואולם אם נקבע לה –

(1) עונש מיתה או מאסר עולם – עונשו מאסר עשרים שנים, ואם הייתה עבירת בטחון – עונשו מאסר שלושים שנים;

(2) עונש מזערי – עונשו לא יפחת ממחצית העונש המזערי;

(3) עונש חובה כלשהו – הוא יהיה עונש מירבי, ומחציתו תהא עונש מזערי.

199ח. משדל או מסייע לא יישא באחריות פלילית לשידול או לסיוע, או לניסיון לשידול, אם מנע את עשיית העבירה או את השלמתה, או אם הודיע בעוד מועד לרשות מוסמכת, אשר נתונה לה סמכות על פי דין או תחיקת בטחון למנוע את עשיית העבירה או את השלמתה, על העבירה לשם מניעת עשייתה או השלמתה ועשה למטרה זו כמיטב יכולתו בדרך אחרת; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מאחריות פלילית לעבירה מושלמת אחרת שבמעשה.

199ט. (א) עבר מבצע, אגב עשיית העבירה, עבירה שונה ממנה או נוספת לה, כאשר בנסיבות העניין, אדם מן היישוב יכול היה להיות מודע לאפשרות עשייתה –

(1) יישאו באחריות לה גם המבצעים בצוותא הנותרים; ואולם, נעברה העבירה השונה או הנוספת בכוונה, יישאו המבצעים הנותרים באחריות לה כעל עבירה של אדישות בלבד;

(2) יישא באחריות לה גם המשדל או המסייע, כעבירה של רשלנות, אם קיימת

תיקון מס' 45 (מס')
תיקון מס' 45 (מס')
תיקון מס' 45 (מס')
תשע"ה-2015

משדל
תיקון מס' 45 (מס')
תשע"ה-2015

מסייע
תיקון מס' 45 (מס')
תשע"ה-2015

עונש על סיוע
תיקון מס' 45 (מס')
תשע"ה-2015

ניסיון לשידול
תיקון מס' 45 (מס')
תשע"ה-2015

פסור עקב חרטה
למשדל או מסייע
תיקון מס' 45 (מס')
תשע"ה-2015

עבירה שונה או
נוספת
תיקון מס' 45 (מס')
תשע"ה-2015

עבירה כזאת באותו יסוד עובדתי.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם על פי סעיף קטן (א)(1) בעבירה שנקבע לה עונש חובה, רשאי הוא להטיל עליו עונש קל ממנו.

199י. נתון שהוא תנאי להתהוות עבירה, תהיה לו נפקות לגבי כל צד לאותה עבירה, אף אם אינו מתקיים בו; ואולם נתון אישי שנפקותו מכוח דין או תחיקת בטחון להחמיר בעונש, להקל בו, לשנותו בדרך אחרת, או למנעו, תהיה הנפקות לגבי אותו צד בלבד שבו הוא מתקיים.

נתונים ענייניים ואישיים
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

סימן 3' – עבירות נגזרות – הוראות משותפות

199יא. הניסיון, השידול, הניסיון לשידול או הסיוע, לעבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה שאינה עולה על שלושה חודשים, ואם העונש הוא קנס בלבד – קנס שאינו עולה על שיעור הקנס שניתן להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום, אינם בני עונש.

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015
סייג לניסיון, לשידול ולסיוע
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

199יב. מלבד אם נאמר בדין או בתחיקת בטחון או משתמע מהם אחרת, כל דין או תחיקת בטחון החלים על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת חלים גם על ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע, לאותה עבירה.

תחולת דין העבירה
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

סימן ה'1 – סייגים לאחריות פלילית – הוראות כלליות

199יג. מלבד אם נאמר בדין ובתחיקת בטחון אחרת, חזקה על מעשה שנעשה בתנאים שאין בהם סייג לאחריות פלילית.

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015
נשל ההוכחה
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

200. אשה נשואה אינה פטורה מאחריות פלילית על מעשה או מחדל, אך ורק מחמת שהמעשה או המחדל נעשה בנוכחות הבעל.

כפיה על ידי הבעל

סימן ה'2 – סייגים לאחריות פלילית – סייגים לפליליות המעשה

201. לא יישא אדם באחריות פלילית בשל מעשה שעשה בטרם מלאו לו שתיים עשרה שנים.

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015
קטינות
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

202. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה ולא היה בידו לבחור בין עשייתו לבין ההימנעות ממנו מחמת העדר שליטה על תנועותיו הגופניות, לעניין אותו מעשה, כמו מעשה שנעשה עקב כפייה גופנית שהעושה לא יכול להתגבר עליה, תוך תגובה רפלקטורית או עוויתית, בשעת שינה, או במצב של אוטומטיזם או של היפנוזה.

היעדר שליטה
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

203. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה אם, בשעת המעשה, בשל מחלה שפגעה ברוחו או בשל ליקוי בכושרו השכלי, היה חסר יכולת של ממש –

אי שפיות הדעת
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

(1) להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו; או

(2) להימנע מעשיית המעשה.

204. (א) לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה במצב של שכרות שנגרמה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו.

שיכרות
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

(ב) עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם למצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה.

(ג) גרם אדם למצב השכרות כדי לעבור בו את העבירה, רואים אותו כמי שעבר אותה במחשבה פלילית אם היא עבירה של התנהגות, או ככוונה אם היא מותנית גם בתוצאה.

(ד) בסעיף זה, "מצב של שכרות" – מצב שבו נמצא אדם בהשפעת חומר אלכוהולי, סם מסוכן או גורם מסמם אחר, ועקב כך הוא היה חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה.

(ה) סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) חלים גם על מי שלא היה חסר יכולת כאמור בסעיף קטן

(ד), אך עקב שכרות חלקית לא היה מודע, בשעת מעשה, לפרט מפרטי העבירה.

205. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים.

הגנה עצמית
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

206. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי להצלת חייו, חירותו, גופו או רכושו, שלו או של זולתו, מסכנה מוחשית של פגיעה חמורה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו, ושאותו בבעלות המעשה, ולא הייתה לו דרך אחרת אלא לעשותו.

צורך
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

206א. (א) לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שנצטוו לעשותו תוך איום שנשקפה ממנו סכנה מוחשית של פגיעה חמורה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו, ושאותו היה לעשותו עקב כך.

כורח
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

(ב) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול ביחס לעבירה שעונשה מוות ועבירה לפי סעיף 209 לצו זה, וכן ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע לעבירות האמורות.

206ב. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה באחד מאלה:

צידוק
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

- (1) הוא היה חייב או מוסמך, לפי דין או לפי תחיקת בטחון, לעשותו;
- (2) עשהו על-פי צו של רשות מוסמכת שהיה חייב לפי דין או תחיקת בטחון לציית לה, זולת אם הצו הוא בעליל שלא כדין;
- (3) במעשה הטעון לפי דין או תחיקת בטחון הסכמה, כאשר המעשה היה דרוש באופן מיידי לשם הצלת חייו אדם, שלמות גופו, או למניעת נזק חמור לבריאותו, ואם בנסיבות העניין לא היה בידו להשיג את ההסכמה;
- (4) עשהו באדם בהסכמה כדין, תוך פעולה או טיפול רפואיים, שתכליתם טובתו או טובת הזולת;
- (5) עשהו תוך פעילות ספורטיבית או משחק ספורטיבי, שאינם אסורים לפי דין או תחיקת בטחון ואינם נוגדים את תקנת הציבור, ובהתאם לכללים הנהוגים בהם.

206ג. (א) הוראות סעיפים 202, 206 ו-206א לא יחולו אם העושה היה מודע או אם אדם מן הישוב במקומו יכול היה, בנסיבות העניין, להיות מודע, לפני היווצרות המצב שבו עשה את מעשהו, כי הוא עלול לעשותו במצב זה, ואם העמיד את עצמו בהתנהגות נשלטת ופסולה באותו מצב; ובלבד שענינו של המעשה שנעשה במצבים האמורים בסעיף 206 או בסעיף 206א, לא היה הצלת אינטרס הזולת.

כניסה למצב
בהתנהגות פסולה
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

(ב) במקרה כאמור בסעיף קטן (א), רואים את האדם כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה; נכנס אדם למצב כדי לעבור את העבירה, והיא מותנית גם בתוצאה, רואים אותו כמי שעבר את העבירה בכוונה.

206ד. הוראות סעיפים 206 ו-206א לא יחולו כאשר הייתה מוטלת על האדם חובה על-פי דין, תחיקת בטחון או מכוח תפקידו לעמוד בסכנה או באיום.

חובה לעמוד בסכנה
או באיום
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015
חריגה מן הסביר
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

206ה. הוראות סעיפים 205, 206 ו-206א לא יחולו כאשר המעשה לא היה סביר בנסיבות העניין לשם מניעת הפגיעה.

206ו. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך.

זוטי דברים
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

206ז. (א) העושה מעשה בדמותו מצב דברים שאינו קיים, לא יישא באחריות פלילית אלא במידה שהיה נושא בה אילו היה המצב לאמיתו כפי שדימה אותו.

טעות במצב דברים
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

(ב) סעיף קטן (א) יחול גם על עבירת רשלנות, ובלבד שהטעות היתה סבירה, ועל עבירה של אחריות קפידה בכפוף לאמור בסעיף 197(ב).

206ח. לענין האחריות הפלילית אין נפקא מינה אם האדם דימה שמעשהו אינו אסור על פי דין או

טעות במצב משפטי
תיקון מס' 45 (מס'
1754) תשע"ה-2015

תחיקת בטחון, עקב טעות בדבר קיומו של איסור פלילי שנקבע בדין או בתחיקת בטחון, או בדבר הבנתו את האיסור, זולת אם הטעות היתה בלתי נמנעת באורח סביר.

סימן ו' – אחריות פלילית של תאגיד

206ט. (א) תאגיד יישא באחריות פלילית –

- (1) לפי סעיף 197, כשהעבירה נעברה על ידי אדם במהלך מילוי תפקידו בתאגיד;
- (2) לעבירה המצריכה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות, אם, בנסיבות הענין ולאור תפקידו של האדם, סמכותו ואחריותו בניהול עניני התאגיד, יש לראות במעשה שבו עבר את העבירה, ובמחשבתו הפלילית או ברשלנותו, את מעשהו, ומחשבתו או רשלנותו, של התאגיד.

(ב) בעבירה שנעברה במחדל, כאשר חובת העשיה מוטלת במישרין על התאגיד, אין נפקה מינה אם ניתן לייחס את העבירה גם לבעל תפקיד פלוני בתאגיד, אם לאו.

207. נתחייב בדין תאגיד, בעבירה על תחיקת בטחון או על הדין, יראו כל אדם שהיה בזמן העבירה מנהלו או פקידו של התאגיד, כאשם באותה עבירה אלא אם כן יוכח שהעבירה בוצעה בלא ידיעתו או שהוא נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת ביצועה.

סימן ו' – הוראות שונות

207א. ניתן דין או תחיקת בטחון לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתם, יוכרע הענין לפי הפירוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילית לפי אותו דין או תחיקת בטחון.

207ב. (א) לא יישא אדם באחריות פלילית לעבירה אלא אם כן היא הוכחה מעבר לספק סביר.

(ב) התעורר ספק סביר שמא קיים סייג לאחריות פלילית, והספק לא הוסר, יחול הסייג.

207ג. בכל מקום בדין או בתחיקת בטחון שנחקק לפני תחילת תוקפו של סעיף זה, ושבו היסוד הנפשי שבעבירה בא לידי ביטוי במונח –

(1) "זדון" או "מזיד" – יהיה היסוד הנפשי הדרוש להתהוות העבירה – מודעות כאמור בסעיף 195(א) רישה, ולעניין תוצאת המעשה הנמנית עם פרטי העבירה – גם פזיזות;

(2) "בכוונה" – מקום שהמונח אינו מתייחס לתוצאת המעשה הנמנית עם פרטי העבירה, יתפרש המונח כמניע שמתוכו נעשה המעשה או כמטרה להשיג יעד כפי שנקבע בעבירה, לפי ההקשר;

(3) "ביודעין" או מונח בעל משמעות דומה – יתפרש המונח כמחשבה פלילית כאמור בסעיף 195(א);

(4) "יש לו יסוד להניח" או ביטוי בעל משמעות דומה – יתפרש הביטוי כאדם שחשד, כאמור בסעיף 195(ג);

(5) "התרשלות" – יתפרש המונח כרשלנות כאמור בסעיף 196.

208. אדם שנאשם בעבירה על תחיקת בטחון עליו ההוכחה שהחזיק בכל רשיון, תעודת היתר, הסכמה או הרשאה.

פרק ז' – עבירות

סימן א' – פגיעה בגוף

209. (א) הגורם בכוונה למותו של אחר, דינו מוות.

(ב) חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר בה עוברים או עברו, בזמן היותם בקבוצה, עבירה על סעיף זה, דינו מאסר עולם.

(ג) בסעיף זה – "הגורם בכוונה למותו של אחר", לרבות:

(1) הגורם למותו של אדם תוך ביצוע עבירה או תוך הכנות לביצועה או כדי להקל על ביצועה;

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015
היקף אחריותו
הפלילית של תאגיד
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

עבירות של תאגיד

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015
פרשנות
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

נפקותו של ספק
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

פרשנות הדין בדבר
היסוד הנפשי
שבעבירה
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

נטל ההוכחה
תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

גרימת מוות בכוונה

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

- נמצא בו, הרי זו חטיפה, ודינו – מאסר עשר שנים.
- (ב) המוציא אדם אל מחוץ לאזור בלי הסכמתו שלו עצמו או של המורשה להסכים בשבילו, דינו – מאסר עשרים שנים.
- (ג) החוטף אדם בכוונה שייכלא שלא כדין, דינו – מאסר עשרים שנים.
- (ד) החוטף אדם בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לסכנת חיים, או חוטף אדם כדי לסחוט או לאיים, דינו – מאסר שלשים שנים.
- (ה) המוציא במעשה פיתוי, קטין שלא מלאו לו שש-עשרה שנים, או אדם שאינו שפוי בדעתו, ממשמרתו של אפוטרופוסם בלי הסכמת האפוטרופוס, דינו – מאסר עשרים שנים; העושה כן, בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לסכנת חיים, דינו – מאסר עולם.
- (ו) החוטף אדם כדי שיהיה נתון לחבלה חמורה, והחוטף אדם בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לחבלה חמורה, דינם – מאסר עשרים שנים.
- (ז) המסתיר או כולא אדם באיסור בידיעה שהוא נחטף, דינו כאילו חטף את האדם באותה כוונה, ידיעה או מטרה, שהיו לו בהסתרת האדם או בכליאתו.
214. העוצר או כולא אדם שלא כדין, דינו מאסר שלוש שנים; העושה כן, תוך שהוא מתחזה כבעל מעמד רישמי או מתיימר שיש לו סמכות לעצרו או לכלאו, דינו – מאסר חמש שנים.

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

כליאת שווא
ת"ט תשע"ה-2010

סימן ג' – עבירות נגד רשויות האזור

215. (א) לענין סעיף זה –
- "חייל" – לרבות מי שהוענק לו סמכויות של חייל בהתאם לתחיקת הבטחון.
- (ב) התוקף חייל או משתמש כלפיו ב אלימות – דינו מאסר שבע שנים.
- (ג) המאיים על חייל, דינו – מאסר חמש שנים.
- (ד) המעליב חייל או העושה מעשה אחר הפוגע בכבודו או במעמדו כחייל, דינו – מאסר שנה.
216. הגורם ברשלנות נזק לגופו של חייל או של עובד בשירות או בשליחות צה"ל או רשות מרשויותיו או של עובד הרשויות שנתמנו או הוסמכו לפעול באזור בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מפקד צבאי – דינו – מאסר שנה.
217. התוקף עובד ציבור או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על פי כל דין או תחיקת בטחון, או מי שנותן שירות לצה"ל או לרשות מרשויות צה"ל, והתקיפה קשורה בהיות הנתקף עובד ציבור או ממלא חובה או תפקיד או נותן שירות כאמור, דינו – מאסר שבע שנים.
218. המפריע לחייל במילוי תפקיד או לכל אדם המשתמש בכל סמכות או המבצע כל תפקיד שהוענק לו או הוטל עליו בתחיקת בטחון או הממלא תפקיד הקשור בשלומם של הציבור, בטחון כוחות צה"ל, הגנת האזור, קיומו של הסדר הציבורי או קיומם של ההספקה או השירותים לכלל – ייאשם בעבירה על צו זה.
219. המתנהג באופן מעליב כלפי רשות מרשויות צה"ל באזור או כלפי סמל מסמליה ייאשם בעבירה על צו זה.
220. המבצע מעשה חבלה במתקן של צה"ל דינו מאסר עולם.
221. (א) לענין סעיף זה –
- "רכוש בטחוני" – רכוש הנמצא בבעלותו או בשימוש של כל אחד מאלה שפורטו בסעיף 2 לצו בדבר בתי-משפט מקומיים (מעמד רשויות צה"ל) (יהודה והשומרון) (מס' 164), תשכ"ח-1967.
- (ב) הגורם ברשלנות נזק לרכוש בטחוני – ייאשם בעבירה על צו זה.
222. (א) לא יעשה אדם מעשה או מחדל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לבטחון

פגיעה בחייל

תיקון מס' 33 (מס' 1724) תשע"ג-2013
תיקון מס' 33 (מס' 1724) תשע"ג-2013

גרימת נזק ברשלנות
תיקון מס' 33 (מס' 1724) תשע"ג-2013

תקיפת עובד ציבור
תיקון מס' 33 (מס' 1724) תשע"ג-2013

הפרעה לחייל

פגיעה ברשות או
בסמל

חבלה במתקן צה"ל

נזק לרכוש ביטחוני

עבירות נגד קיום
הסדר הציבורי

האזור או לבטחון כוחות צה"ל, או לפעולתם, שימושם או בטחונם של כל אחד מאלה: כלי-שיט, כלי-טיס, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, דרך, דרך עפר, קטר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל.

(ב) לא יתקרב אדם ולא יימצא בקרבתו של כל רכוש המאוזכר בסעיף קטן (א) או ייכנס אליו, לשם עשיית כל מעשה שנאסר באותו סעיף קטן.

(ג) לא יהיה אדם חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר ממנה עוברים או עברו, בזמן היותם בקבוצה, עבירה על סעיף זה.

(ד) עבר אדם על סעיף זה – דינו מאסר עולם.

222. (א) בסעיף זה –

(1) "בית כלא" – בית סוהר כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, כפי תוקפה בישראל מעת לעת, מתקן מעצר או מתקן כליאה, כהגדרתם בתחיקת הביטחון (להלן – בית כלא);

(2) "חפץ אסור מסוכן" – חפץ אסור שבשל טיבו או מהותו הכנסתו לבית כלא, העברתו לאסיר או העברתו מאסיר לאדם אחר, עלולה לסכן חיי אדם או לפגוע בבריאותו, להביא לגרימת חבלה חמורה לאדם, לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון האזור, או לסייע לבריחה מבית הכלא, וכן חפץ שביכולתו לייצר חפץ כאמור;

(3) "ציוד קצה רט"ן" – ציוד בזק כמשמעותו בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 כפי תוקפו בישראל מעת לעת, נישא או מיטלטל, המתחבר או המיועד להתחבר אל מערכת של מתקני אלחוט, שבאמצעותה ניתנים שירותי רדיו טלפון נייד לציבור, לרבות כל חלק של ציוד כאמור, כגון כרטיס sim, כרטיס זיכרון, אנטנה, סוללה ומטען.

(ב) העושה אחד מאלה, במישרין או בעקיפין, דינו – מאסר חמש שנים:

(1) מכניס, מעביר או זורק חפץ אסור מסוכן אל תוך בית כלא;

(2) מניח חפץ אסור מסוכן בתוך בית כלא;

(3) מעביר חפץ אסור מסוכן לאסיר או מאסיר לאדם אחר;

(4) אסיר המחזיק בחפץ אסור מסוכן.

(ג) העושה אחד מאלה, במישרין או בעקיפין, דינו – מאסר שלוש שנים:

(1) מכניס, מעביר או זורק ציוד קצה רט"ן אל תוך בית כלא;

(2) מניח ציוד קצה רט"ן בתוך בית כלא;

(3) מעביר ציוד קצה רט"ן לאסיר או מאסיר לאדם אחר;

(4) מאפשר את השימוש בציוד קצה רט"ן בתוך בית כלא, לרבות על ידי מימון;

(5) אסיר המחזיק בציוד קצה רט"ן.

(ד) העושה פעולה כאמור בפסקאות (ב) או (ג), במטרה להביא לסיכון חיי אדם, לגרום חבלה חמורה לאדם, לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון האזור, או לסייג לארגון טרור, דינו – מאסר עשר שנים; לעניין זה, "במטרה" – לרבות תוך ראייה מראש את אחת או יותר מהאפשרויות המפורטות בפסקה זו כאפשרות קרובה לוודאי.

223. (א) אדם העושה כל מעשה אשר יש טעם סביר להאמין שיש בו כדי למנוע מכוחות צה"ל או מבני האדם העוסקים בביצוע שירותים חיוניים לבצע את תפקידיהם – ייאשם בעבירה על צו זה.

(ב) אדם העושה ביודעין מעשה המכוון להפוך חייל, או אדם העוסק בשירותים חיוניים, לבלתי מוכשר לבצע בעילות את תפקידו – יאשם בעבירה על צו זה.

224. אדם שאינו מציית להוראה שניתנה בידי רשות מרשויות צה"ל או מטעמה להמציא או

החדרת חפץ אסור מסוכן או ציוד קצה רט"ן אל תוך בית כלא תיקון מס' 48 (מס' 1767) תשע"ו-2016

התערבות בענייני צה"ל

סמכות להשיג ידיעות

להראות ידיעות או חפצים שברשותו לרשות או לאדם המפורטים בהוראה – יאשם בעבירה על צו זה.

חובת התייצבות

225. (א) אדם שאינו מציית להוראה שניתנה לו בידי רשות מרשויות צה"ל או מטעמה להתייצב במקום ובמועד שנקבעו בהוראה – יאשם בעבירה על צו זה.

(ב) אדם שאינו מציית לצו זימון מיוחד שנמסר לו – דינו מאסר שבע שנים. לענין סעיף זה "צו זימון מיוחד" – צו חתום בידי קצין צה"ל המורה למי שהצו מופנה אליו להתייצב לחקירה במקום ובזמן שנקבעו בצו.

(ג) רואים זימון מיוחד כנמסר לאדם באחת מאלה:

(1) במסירה לידו;

(2) במסירה לבן משפחה הגר עימו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים וכן בפרסום הודעה על כך במשרדי התיאום והקישור שבנפת מענו הרשום, ויראו את המסירה כאילו נעשתה לאחר שלוש יום ממועד השלמת פעולות אלו – זולת אם הוכיח שהצו לא הגיע לידיעתו.

225א. סירב אדם לנטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות פרק ג' סימן ו', ולא ניתן היה לערוך באופן סביר את הנטילה בשל סירובו, דינו – מאסר שנה.

סירוב לנטילת אמצעי זיהוי – עונשין
תיקון מס' 8 (מס' 1672) תשנ"א-2011
ידיעות כחובות

226. אדם המוסר הצהרה כוזבת לרשות מרשויות צה"ל או מציג לפניה מצג שווא או משתמש לפניה בכל מסמך המכיל פרט שהוא כוזב – יאשם בעבירה על צו זה.

227. אדם, אשר בכוונה להתחמק מחובת תשלום סכום כסף לרשות מרשויות צה"ל, שהוטלה על פי דין או תחיקת בטחון, עשה אחד מהמעשים הבאים, דינו מאסר חמש שנים ואלו הם:

התחמקות מחובת תשלום

(א) השמיט מתוך מסמך שהיה חייב להגיש על פי דין או תחיקת בטחון כל סכום שיש להכליל במסמך;

(ב) מסר במסמך שהיה חייב להגיש על פי דין או תחיקת בטחון אימרה או תרשומת כוזבת;

(ג) השיב תשובה כוזבת, בעל פה או בכתב, על שאלה שנשאל או על דרישת ידיעות שנערכה אליו על פי דין או תחיקת בטחון;

(ד) הכין או קיים, או הרשה להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשימות אחרות כוזבות, או שזייף או הרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשימות;

(ה) השתמש בכל מרמה, ערמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן.

סימן ג' 1 – איסור הלבנת הון

תיקון מס' 73 (מס' 2119) תשפ"ב-2022
עבירת מקור
תיקון מס' 73 (מס' 2119) תשפ"ב-2022

227א. (א) לענין סימן זה –

"כספים" – מזומנים, המחאות בנקאיות והמחאות נוסעים, ניירות ערך למוכ"ז, שטרות סחירים, וכן כרטיס תשלום ואמצע תשלום אחר שהמנפיק מתיר לכל אדם לעשות בהם שימוש; לענין הגדרה זו, "כרטיס תשלום" – לוחית או חפץ אחר המיועדים לרכישת נכסים או שירותים או למשיכת מזומנים, שניתן לצבור בהם ערך כספי;

"עבירה" – עבירה כמפורט בתוספת התשיעית לצו זה.

(ב) לענין סימן זה, יראו כעבירה גם עבירה כאמור בסעיף קטן (א) שנעברה מחוץ לאזור ובלבד שהיא מהווה עבירה לפי דיני אותה מדינה.

227ב. העושה פעולה ברכוש, שהוא רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (4) (בסימן זה – רכוש אסור), במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועתו או עשיית פעולה בו, דינו – מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס האמור בסעיף 1א(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בדין או בתחיקת בטחון –

איסור הלבנת הון
תיקון מס' 73 (מס' 2119) תשפ"ב-2022

(1) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה;

(2) רכוש ששימש לביצוע עבירה;

(3) רכוש שאיפשר ביצוע עבירה;

(4) רכוש שנעברה בו עבירה.

227ג. (א) העושה פעולה ברכוש בידיעה שהוא רכוש אסור, והוא רכוש או כספים בשווי של 150,000 שקלים חדשים לפחות – בין בפעולה אחת ובין בכמה פעולות ברכוש המצטברות לסכום האמור בתוך תקופה של חודשיים – בשווי שנקבע, דינו – מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס האמור בסעיף 1א(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בדין או בתחיקת בטחון; לענין סעיף זה, "ידיעה" – למעט עצימת עיניים כמשמעותה בסעיף 195(ג)(1).

(ב) לענין סעיפים 227ב ו-227ג, די אם יוכח שעושה הפעולה ידע כי הרכוש הוא רכוש אסור, גם אם לא ידע לאיזו עבירה מסוימת קשור הרכוש.

227ד. (א) לא יישא אדם באחריות פלילית לפי סעיף 227ג אם טרם ביצע הפעולה דיווח למשטרה אודות הפעולה ברכוש, ופעל לפי הנחיות המשטרה לגביה.

(ב) מפקד מחוז יהודה והשומרון במשטרת ישראל, בהתייעצות עם היועץ המשפטי של מפקד האזור, יקבע את המועד ואת דרכי הדיווח לפי סעיף קטן (א).

סימן ד' – שיבוש הליכי משפט

228. (א) העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו – מאסר שלוש שנים; לענין זה, "הליך שיפוטי" – לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט.

(ב) (1) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבחקירה על פי דין או תחיקת ביטחון לא ימסור הודעה או ימסור הודעת שקר, או יחזור בו מהודעה שמסר, דינו – מאסר חמש שנים;

(2) המניע או מנסה להניע כאמור בפסקה (1) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו – מאסר שבע שנים.

(ג) (1) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבהליך שיפוטי לא יעיד, או יעיד עדות שקר, או יחזור בו מעדות או מהודעה שמסר, דינו – מאסר שבע שנים;

(2) המניע או מנסה להניע כאמור בפסקה (1) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו – מאסר תשע שנים.

(ד) סעיפים קטנים ב(1) ו-ג(1) לא יחולו על מעשה הבא להעמיד אדם על זכותו לפי דין להימנע מעדות או ממסירת הודעה, או על מעשה הנעשה כדין במהלכם של משפט או חקירה.

(ה) באישום על מניעת הודעה או עדות או על חזרה מהודעה או מעדות לפי סעיפים קטנים ב(1) ו-ג(1) תהיה לנאשם הגנה, אם יוכיח שעשה את המעשה למען גילוי האמת או מניעת שקר.

(ו) המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או עומד למסור, בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד למסור, בהליך שיפוטי, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ז) נעברה עבירה לפי סעיפים קטנים ב(2), (ג) או (ו) כשהעבריין נושא נשק חם או קר או כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחדיו לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם –

(1) בעבירה לפי סעיף קטן ב(1) – מאסר שבע שנים;

(2) בעבירה לפי סעיף קטן ב(2) – מאסר עשר שנים;

(3) בעבירה לפי סעיף קטן ג(1) – מאסר עשר שנים;

(4) בעבירה לפי סעיף קטן ג(2) – מאסר ארבע עשרה שנים;

(5) בעבירה לפי סעיף קטן (ו) – מאסר חמש שנים.

(ח) הבודה ראייה, שלא בדרך של עדות שקר או של הדחה לעדות שקר, או המשתמש בידועין בראיה בדויה כאמור, והכל בכוונה להטעות בית משפט בהליך שיפוטי, דינו – מאסר חמש שנים.

229. האומר או כותב דבר על שופט לענין כהונתו בכוונה לפגוע במעמדו, או מפרסם דברי

איסור עשיית פעולה ברכוש אסור
תיקון מס' 73 (מס'
2119) תשפ"ב-2022

סייג לאחריות פלילית
תיקון מס' 73 (מס'
2119) תשפ"ב-2022

שיבוש הליכי משפט

זילות בית משפט

גידוף נגד שופט כדי להחשיד או לבזות את דרכי השפיטה, דינו – מאסר שלוש שנים, אולם ביקורת כנה ואדיבה לטיב החלטתו של שופט בדבר שיש בו ענין לציבור לא תהא עבירה לפי סעיף זה.

סימן ה' – עבירות בנשק ובציוד לחימתי

230. (בוטל).

(ב) הנושא, המחזיק או המייצר כלי נשק ללא תעודת היתר ממפקד צבאי או מטעמו או שלא בהתאם לתנאיה של תעודת היתר, דינו מאסר עולם.

(ג) מפקד צבאי רשאי לקבוע, בהודעה שתפורסם מטעמו, תנאים כלליים שיחולו על מי שקיבל תעודת היתר כאמור בסעיף קטן (ב).

230א. הנושא, המחזיק או מייצר צעצוע מסוכן בלא היתר – יאשם בעבירה על צו זה.

230ב. (א) המחזיק, רוכש, מוכר, מייצר, מתקן, מייבא, מייצא, מוביל, מתווך, מפיץ או עושה עסקה אחרת בנשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי או בחומר מזיק או במיתקן רגיש, במטרה לקדם פעילות של התאחדות בלתי מותרת או ביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה או לסייע לפעילות או ביצוע כאמור, והכול בין בתמורה ובין שלא בתמורה, דינו – מאסר עולם.

(ב) נעשתה פעולה או עסקה כאמור בסעיף קטן (א) כשהצד האחד לפעולה או לעסקה כאמור הוא התאחדות בלתי מותרת או חבר בהתאחדות בלתי מותרת, חזקה כי הפעולה או העסקה נעשתה למטרה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן הוכח אחרת.

231. חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר ממנה עוברים או עברו, בזמן היותם בקבוצה, עבירה על סעיף 230, דינו מאסר עולם.

232. (א) הנושא או מחזיק ברשותו כלי נשק, בהתאם לתעודת היתר ממפקד צבאי או מטעמו ופג תוקפה של תעודת ההיתר או שבוטלה בידי מי שהוציאה, חייב להביאם מיד לתחנת משטרה קרובה ולהפקידם בה; הופקדו כלי נשק, ייעשה בהם ככל שיוורה מפקד צבאי.

(ב) העובר על סעיף זה, דינו מאסר עשר שנים.

233. (א) בסעיף זה –

"ציוד מלחמתי" – כלי נשק, בין שהוא ראוי לשימוש ובין שאינו ראוי לשימוש, מכשירי עזר להכוונה או לתיקון של נשק, לבוש צבאי וכל ציוד שהיה רכושו של צבא או שהיה בהחזקתו של צבא או שימש לצרכי צבא, לרבות חלקים של ציוד כזה;

"סחר" – קנייה, מכירה, תיווך, מסירה, איחסון, הובלה, העברה, משלוח או תיקון.

(ב) הבוחר או עוסק בצורה אחרת בציוד מלחמתי, ללא היתר חתום בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מטעמו, דינו – מאסר עולם.

(ג) היודע כי אדם אחר עומד לעבור או עבר עבירה לפי סעיף זה ואינו מודיע על כך בתוך זמן סביר לקצין או לאחת מתחנות המשטרה באזור, דינו – עשר שנות מאסר.

234. (א) בסעיף זה –

"ציוד צבאי" – כלי נשק, מלבושים, תגים, מדים, ציוד אישי של חיילים או כל פריטי ציוד שסופקו לשימוש צה"ל או שהם רכוש צה"ל או שהוענקו כדין לצה"ל או שהם מצויים באספקתו של צה"ל או שהובאו לאזור לשימוש.

(ב) לא יחזיק אדם ציוד צבאי ללא היתר או הצדק סביר שעול הוכחתם עליו.

(ג) לא יקנה אדם, לא יחליף, לא יעכב ברשותו ולא יקבל ציוד צבאי מחייל או מטעמו של חייל או בשמו ולא יבקש, יניע או יסייע בידי חייל למכור או להעביר מרשותו בכל דרך שהיא ציוד צבאי.

(ד) לא יוציא אדם מרשות הצבא ביוזמתו ושלא כדין ציוד צבאי.

(ה) העובר על סעיף זה – דינו מאסר עשר שנים.

נשיאת, החזקת וייצור נשק
תיקון מס' 55 (מס'
1788) תשע"ז-2017
תיקון מס' 67 (מס'
1827) תש"ף-2020

איסור נשיאה או החזקה של צעצוע מסוכן
תיקון מס' 55 (מס'
1788) תשע"ז-2017
פעולה בחומר מזיק או במיתקן רגיש למטרות טרור
תיקון מס' 67 (מס'
1827) תש"ף-2020

חברות בקבוצה המבצעת פעולות אסורות

הפקדת כלי יריה, חומרי נפץ וכו'

סחר בציוד מלחמתי

עבירות בקשר לציוד צבאי

סימן ו' – עבירות ביחס לרכוש

235. (א) המשלח אש במזיד בדבר לא לו, דינו מאסר 15 שנים.

הצתה
תיקון מס' 59 (מס'
1800) תשע"ח-ח

(ב) המשלח אש במטרה לפגוע בנכס שהינו רכוש בטחוני כאמור בסעיף 221(א), בנכס המשמש את הציבור, באתר טבע, בצמחייה או בבטחת דרי הסביבה או במטרה לפגוע בבני אדם, דינו – מאסר עשרים שנים.

תיקון מס' 59 (מס'
1800) תשע"ח-ח

(ג) הגורם ברשלנות לשריפת דבר לא לו, או הגורם ברשלנות סכנת שריפה לדבר לא לו, דינו – מאסר שלוש שנים.

תיקון מס' 59 (מס'
1800) תשע"ח-ח

236. (א) ההורס רכוש או פוגע בו במזיד ושלא כדין – ייאשם בעבירה על צו זה והוא אם לא נקבע עונש אחר לעבירה מחמת נסיבותיה.

היזק לרכוש בזדון

(ב) העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א) ברכושו של עובד ציבורי או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על פי כל דין או תחיקת ביטחון או מי שנותן או שנתן שירות לצה"ל או לרשות מרשויות צה"ל והריסת הרכוש או הפגיעה בו קשורה בהיותו רכוש של עובד ציבור או ממלא חובה או נותן שירות כאמור, דינו – מאסר עשר שנים.

סימן ז' – ריגול ומגע עם אויב או ארגון עוין

237. לא יבוא אדם במגע, בכתב, בעל-פה, או בכל דרך אחרת עם אדם, שיש יסוד סביר להניח, כי הוא פועל למען האויב, בין בשירות האויב ובין באופן אחר.

איסור מגע עם אויב

237א. העומד בראש התאחדות בלתי מותרת או המנהל אותה או הנוטל חלק בהכוונה של התאחדות בלתי מותרת בכללה, במישרין או בעקיפין, דינו – מאסר 25 שנים; היתה ההתאחדות התאחדות בלתי מותרת שפעילותה כוללת גם ביצוע עבירות גרימת מוות בכוונה, דינו – מאסר עולם.

עמידה בראש
התאחדות בלתי מותרת
תיקון מס' 67 (מס'
1827) תש"ף-ף

237ב. המנהל פעילות של התאחדות בלתי מותרת או הנוטל חלק בהכוונה של פעילותה, דינו – מאסר 10 שנים; היתה הפעילות פעילות פלילית, דינו – מאסר 15 שנים.

מילוי תפקיד ניהולי
או פיקודי בהתאחדות
בלתי מותרת
תיקון מס' 67 (מס'
1827) תש"ף-ף

238. (א) בסעיף זה –

איסור קיום אימונים
ומגע עם ארגון עוין
מחוץ לאזור

"ארגון עוין" – אדם וכל חבר אנשים שמטרתם לפגוע בבטחון הציבור, בכוחות צה"ל או בקיום הסדר הציבורי, בישראל או באזור מוחזק;

"מגע עם ארגון עוין" – לרבות מגע עם אדם שיש יסוד סביר להניח כי הוא פועל למען ארגון עוין או בשירותו ואחת היא אם המגע נעשה עם הארגון העוין לבדו או עם גוף שהארגון העוין משתתף בו או בהחלטותיו;

"תושב האזור" – לרבות תושב אזור מוחזק.

(ב) תושב האזור שיצא ממנו לא יעבור אימוני נשק או חבלה, ולא יקיים מגע ביועדעין עם ארגון עוין, בעת היותו מחוץ לאזור.

(ג) מי שנכנס לאזור, בין אם הוא תושב האזור בין אם לאו, חייב להודיע מיד לתחנת המשטרה הקרובה על אימוני נשק או חבלה שעבר מחוץ לאזור וכן על מגע שקיים ביועדעין עם ארגון עוין בעת היותו מחוץ לאזור.

(ד) טענות צורך והכרח לא ישמעו מצד הנאשם כנגד אשמה על ביצוע העבירות שבסעיף קטן (ב), אלא אם כן הודיע הנאשם על האימונים או על המגע בתחנת משטרה באזור מיד עם שובו לאזור.

(ה) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר עשר שנים.

239. (א) מי שמסר ידיעה והתכוון בכך לפגוע בבטחון האזור, דינו – מאסר חמש עשרה שנה.

ריגול

(ב) מי שהשיג, הכין, רשם או החזיק ידיעה והתכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו – מאסר עשר שנים.

ריגול חמור

240. (א) בסעיף זה –

"ידיעה סודית" – ידיעה אשר תכנה, צורתה או סדרי אחזקתה מעידים עליה כי בטחון האזור, מחייב לשמרה בסוד.

(ב) מי שמסר ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך, דינו – מאסר חמש עשרה שנה.

(ג) מי שמסר ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך, והתכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו – מאסר עולם.

(ד) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך, דינו מאסר שבע שנים. התכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו – מאסר חמש עשרה שנה.

(ה) תהא זו הגנה טובה לאדם הנאשם בעבירה על פי סעיף קטן (ד) שלא עשה דבר שלא כדין להשיג ידיעה באשר היא ידיעה סודית, ושהשיגה, אספה, הכינה, רשמה או החזיקה בתום לב ולמטרה סבירה.

ידיעות בעלות ערך צבאי

241. (א) כל אדם אשר ללא סמכות כדין משיג או רושם או מוסר לכל אדם אחר או מפרסם או מחזיק בכל תעודה או רישום המכילים ידיעות המתיימרות להתייחס לנושאים אלו: מספרם, תיאורם, חימושם, אספקתם, מיקומם, תנועתם, או מצבם של כוחות צה"ל, כלי הרכב, כלי הטיס וכלי השיט שלהם או פעולותיהם המבוצעות או מתוכננות לעתיד, או שבוייהם או ציוד מלחמה אשר להם, או כל אמצעי הגנה או ביצורים של כל מקום, או כל ידיעות אחרות בעלות ערך צבאי או המתיימרות להיות בעלות ערך כזה – דינו מאסר חמש עשרה שנים.

(ב) בלי לפגוע בהוראות סעיף קטן (א) ככל שהן נוגעות לאדם המוסר לכל אדם אחר או מפרסם ידיעה סודית, ייראו אדם, הנותן או השולח אות כלשהו או הודעה בכל אמצעי שהוא, או בא בקשרים עם כל אדם אחר באופן או בנסיבות או באמצעים שבהם הוא עשוי להעביר ידיעות – כאילו מסר בפועל ידיעות כאמור בסעיף קטן (א) לאדם אחר.

242. (א) בסעיף זה –

כניסה לאזור מוגבל

"מקום מוגבל" – מקום המוחזק בידי צה"ל או המשמש למטרה בטחונית או לשירות חיוני.

(ב) מי שנכנס למקום מוגבל, ניסה לחדור לתוכו, שהה בו, ניסה להתחקות על מבנהו או על הנעשה בו, או ללא הסבר סביר שוטט בקרבתו בלי להיות מוסמך לכך, וכן מי שניסה להפריע או להטעות זקוף או שומר המופקד על מקום מוגבל, דינו – מאסר עשר שנים.

242א. (א) העושה פעולה ברכוש במטרה לסייע, לקדם, לממן או לתגמל בעבור ביצוע של עבירות המנויות בתוספת הראשונה ושלצדן עונש העולה על 10 שנות מאסר דינו – מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס הקבוע בסעיף 1א(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו כדין או בתחיקת ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 845), תש"ס-1980.

איסור פעולה ברכוש למטרת ביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020

(ב) לעניין סעיף קטן (א) –

(1) די שיוכח כי הפעולה נעשתה לאחת המטרות המפורטות בו אף אם לא יוכח לאיזו מהן;

(2) "לתגמל בעבור ביצוע של עבירות המנויות בתוספת הראשונה" – אף אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את העבירה או התכוון לבצעה.

242ב. (א) העושה אחת מאלה, דינו – מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס הקבוע בסעיף 1א(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת ביטחון:

איסור פעולה ברכוש הקשור בעבירה המנויה בתוספת הראשונה תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020

(1) פעולה ברכוש שיש בה כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירה המנויה בתוספת הראשונה, או עבירה לפי סעיף 251 לצו זה, או לתגמל בעבור ביצוע של עבירה המנויה בתוספת הראשונה, או עבירה לפי סעיף 251 לצו זה, גם אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את העבירה או התכוון לבצעה; לעניין פסקה זו, די שיוכח כי עושה הפעולה היה מודע לכך שמתקיימת אחת האפשרויות האמורות גם אם לא יוכח איזו מהן;

(2) פעולה ברכוש של התאחדות בלתי מותרת או רכוש הקשור בעבירה המנויה בתוספת הראשונה;

(3) מעביר רכוש להתאחדות בלתי מותרת.

(ב) העושה פעולה ברכוש של אדם, בהיותו מודע לכך שאותו אדם נוטל חלק בביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה או מסייע או משדל לביצוע עבירה כאמור, או שקיימת לגביו או לגבי ארגון שהוא נוטל חלק פעיל בו הכרזה לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 כי הוא התאחדות בלתי מותרת, חזקה שעשה כן ביודעו שיש בפעולה כאמור כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירה המנויה בתוספת הראשונה, או לתגמל בעבור ביצוע של עבירה המנויה בתוספת הראשונה או עבירה לפי סעיף 251 לצו זה, לפי העניין, אלא אם כן הוכיח שלא ידע כאמור.

(ג) לעניין סעיף זה לא יראו אדם כמי שנמנע מלברר את טיב ההתנהגות או את דבר אפשרות קיום הנסיבות לעניין סעיף 195(ג)(1), אם עיכוב הפעולה לצורך בירור טיב ההתנהגות או קיום הנסיבות לפי הוראות סעיף 195(ג)(1), היה בו בנסיבות העניין, כדי להכביד הכבדה של ממש על פעילותו העסקית.

סימן ח' – עבירות נגד הסדר הציבורי ובריונות

243. העושה שימוש בתחפושת בנסיבות שבהן עלול השימוש בתחפושת לפגוע בשלום הציבור, או בבטחון כוחות צה"ל או בהגנתו של האזור או בקיום הסדר הציבורי – דינו מאסר שלא יעלה על חמש שנים.

244. מי שאינו עובד ציבור והתחזה כעובד ציבור – יאשם בעבירה על צו זה.

245. לא יעזור אדם ולא ייתן מקלט לכל אדם שעבר עבירה על תחיקת הבטחון או העוסק או שהיה עוסק בכל פעולה שמטרתה לפגוע בשלום הציבור, שלום כוחות צה"ל וקיום הסדר הציבורי או שיש יסוד סביר לחשוד כי עשה כן, בין בדרך של מתן ידיעות, מחסה, מזון, משקה, כסף, בגדים, נשק, תחמושת, אספקה, מספוא, אמצעי תובלה, נפט או דלק מסוג כלשהו ובין בדרך אחרת.

246. (א) הנותן לאדם כלים, חומרים, כסף, מידע או כל אמצעי אחר, כשהוא יודע שהדבר עלול לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע עבירה שעונשה עולה על מאסר לתקופה של שלוש שנים או להקלת ביצועה, דינו:

(1) אם העבירה העיקרית היא עבירת ביטחון – מאסר חמש שנים או העונש הקבוע בצד העבירה העיקרית, לפי הנמוך;

(2) אם העבירה העיקרית אינה עבירת ביטחון – מאסר שלוש שנים.

(ב) לענין סעיף זה אחת היא אם הדבר ניתן לצמיתות או לשעה, בתמורה או שלא בתמורה, ואם בוצעה עבירה או לאו.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות צו זה וסעיפים 254 עד 256 לצו אלא להוסיף עליהן.

247. העושה מעשה הפוגע או העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי – יאשם בעבירה על צו זה.

248. (א) לענין סעיף זה –

"סכין" – כלי בעל להב או כלי אחר שמסוגל לדקור או לחתוך;

"אולר" – סכין מתקפלת שאורך להבה אינו עולה על עשרה סנטימטרים ושלא ניתן להפכה, בעזרת קפיץ או באמצעי אחר, לסכין שלהבה קבוע.

(ב) הסוחר, מייצר או מייבא סכין, שלא נועדה לשמש במקצוע, במלאכה, בעסק או לצרכי בית או למטרה כשרה אחרת, דינו – מאסר שבע שנים.

(ג) המחזיק סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה, דינו – מאסר חמש שנים; לענין סעיף קטן זה, חזקה היא כי החזקת אולר הנה למטרה כשרה.

249. המאיים על אחר לגרום חבלה בגופו, או נזק לשמו הטוב או לרכושו או לגופו או לשמו הטוב של אדם, שאותו אחר אחראי לרכושו או לכבודו, בכוונה להניע אותו אחר לעשות כל מעשה שאינו מחוייב לעשותו לפי החוק, או להימנע מעשות כל מעשה שהוא זכאי לעשות לפי החוק; או

התחפשות

התחזות

מתן מקלט

כלים או אמצעים לביצוע עבירה שעונשה עולה על מאסר לתקופה של שלוש שנים תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

פעילות נגד הסדר הציבורי

סכינים

איום

המאיים באופן דומה ומתוך כוונה דומה על בני אדם בדרך כלל או על בני אדם מכל סוג או מין – ייאשם בעבירה על צו זה.

249א. (א) העושה מעשה שהוא אחד מאלה, שיש בו משום הכנה לביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה ושהעונש שלצידה עולה על 10 שנות מאסר, דינו – מחצית העונש הקבוע לעבירה; היתה העבירה כאמור עבירה שדינה מאסר עולם, דינו – מאסר 15 שנים:

הכנה לביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה
תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020

(1) הכשרת מתחם או אתר לשם התאמתו לביצוע עבירה כאמור או לשם הימלטות לאחר ביצועה;

(2) זיוף מסמכים לשם ביצוע עבירה כאמור; לעניין זה, "זיוף" ו"מסמך" – כהגדרתם בסעיף 407א לחוק הפלילי לשנת 1960;

(3) הכנת אמצעים לשם ביצוע עבירה כאמור, לרבות כלי נשק, חומרים, מסמכים, אמצעי צילום והקלטה, תחפושות וכלי תחבורה, או החזקת אמצעים כאמור;

(4) איסוף או העברת מידע לשם ביצוע עבירה כאמור;

(5) הכשרת דרך, מעבר או מנהרה לשם ביצוע עבירה כאמור או לשם הימלטות לאחר ביצועה.

(ב) לעניין סעיף קטן (א), אחת היא אם הפעולה כוונה לביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה, או אם העבירה המנויה בתוספת הראשונה שהאדם השתתף בהכנתה תוכננה להתבצע על ידיו או על ידי אחר.

(ג) מי שניסה לבצע מעשה כאמור בסעיף קטן (א), וחדל מהשלמת המעשה מתוך חרטה, כאמור בסעיף 199ב לצו, יחולו עליו הוראות אותו סעיף.

249ב. המאיים לבצע עבירה המנויה בתוספת הראשונה, דינו מאסר שבע שנים.

איום בביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה
תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020
איומים ועלבונות

250. המאיים על אחר או מעליבו באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבור, דינו – מאסר שנה.

251. (א) לענין סעיף זה –

הסתה ותמיכה בארגון עוין

"ארגון עוין" – כהגדרתו בסעיף 238 או התאחדות בלתי מותרת, כמשמעה בתקנה 84 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

(ב) אדם אשר:

(1) מנסה, בין בעל פה ובין באופן אחר, להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי, או

(2) עושה כל מעשה או מחזיק חפץ כלשהו מתוך כוונה לעשות או להקל בצוע נסיון להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי, או

(3) מפרסם דברי שבח, אהדה או תמיכה בארגון עוין, בפעולותיו או במטרותיו, או

(4) עושה מעשה שיש בו גילוי של הזדהות עם ארגון עוין, עם פעולותיו או עם מטרותיו או אהדה אליהם, בהנפת דגל, בהצגת סמל או סיסמה או בהשמעת הימנון או סיסמה, או כל מעשה גלוי דומה המגלה בבירור הזדהות או אהדה כאמור, והכל במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לראות או לשמוע גילוי כזה של הזדהות או אהדה –

דינו מאסר עשר שנים.

סימן ט' – עבירות במסמכים

252. לא יערוך אדם, לא ידפיס, לא ינפק, ולא ייתן בידי אחר תעודה או מסמך אחר המתיימרים לשמש לזיהוי של אדם, ללא היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור.

איסור הוצאת מסמכי זיהוי

253. (א) אדם המחזיק ברשיון יציגו לפי דרישתו של חייל.

עבירות ברישיונות ומסמכים שהוצאו לפי תחיקת הביטחון

- (ב) לא יפר אדם כל תנאי שנקבע ברשיון.
- (ג) לא ישנה אדם ולא יניח לאחר לשנות כל מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, ללא היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור.
- (ד) לא ישתמש אדם ולא יניח לאחר להשתמש במסמך כאמור אשר הוכנסו בו שינויים בניגוד לאמור בסעיף קטן (ג).
- (ה) לא ישאיל אדם מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון.
- (ו) לא יחזיק אדם ברשותו או בשליטתו כל מסמך הדומה למסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, אם יש בו כדי להטעות.
- (ז) לא יחזיק אדם ברשותו או בשליטתו מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, שאינו ערוך על שמו, מתוך כוונה להטעות.
- (ח) לענין סעיפים קטנים (ב) עד (ז) – מעשה שנעשה מחוץ לאזור יראו אותו כאילו נעשה באזור.

סימן י' – קשירת קשר ושותפים לאחר מעשה

254. (א) כל הקושר קשר עם אחר לעבור עבירה שעונשה מאסר לתקופה העולה על שלוש שנים, דינו – מאסר כעונש שנקבע לאותה עבירה ובלבד שלא יוטל עליו עונש העולה על שבע שנות מאסר.
- (ב) כל הקושר קשר עם אדם אחר לעבור עבירה שדינה עד שלוש שנות מאסר, דינו – מאסר שנתיים או העונש שנקבע לאותה עבירה, הכל לפי העונש הקל מביניהם.
- (ג) הקושר קשר עם אחר כדי להשיג מטרה מן המטרות דלקמן, דהיינו:
- (1) למנוע או להכשיל את ההוצאה לפועל או את הביצוע של כל דין או תחיקת בטחון; או
 - (2) לגרום נזק לגופו או לשמו הטוב של כל אדם או להפחית את ערך רכושו של אדם; או
 - (3) למנוע או להפריע את ההעברה החפשית והחוקית של רכוש בידי בעל הרכוש תמורת שווי הראוי; או
 - (4) להזיק לכל אדם במסחרו או מקצועו; או
 - (5) למנוע או להפריע את ההתעסקות החפשית והכשרה של אדם במסחרו במקצועו או במשלוח ידו, בידי כל מעשה או מעשים אשר אילו נעשו בידי איש אחר היו מהווים עבירה מצדו; או
 - (6) להשיג מטרה בלתי כשרה; או
 - (7) להשיג מטרה כשרה באמצעים בלתי כשרים;
- דינו מאסר שנתיים ימים.

- (ד) הקושר קשר יישא באחריות פלילית גם על עבירה שלשמה נקשר או שנעברה לשם קידום מטרות, רק אם היה צד לעשייתה לפי סעיפים 199ג עד 199ה.

254א. על אף האמור בסעיף 254 לצו זה, הקושר קשר עם אדם לעבור עבירה המנויה בתוספת הראשונה או עבירה לפי סעיף 230ב לצו זה, שעונשה מאסר לתקופה העולה על שלוש שנים, דינו – מאסר כעונש שנקבע לאותה עבירה ובלבד שלא יוטל עליו עונש העולה על 14 שנות מאסר.

255. (א) אם לא נקבע אחרת בתחיקת הבטחון, הרי כל אדם, מלבד האב, האם, הבן, הבת, הבעל או האשה של העברייין, היודע שאיזו עבירה נעשתה בידי אדם אחר, והוא מקבל אדם כזה, או מסייע בידו למען אפשר לו להימלט מן העונש ייחשב כאילו הוא שותף לעבירה לאחר מעשה.
- (ב) כל האשם בעבירה שנקבעה בסעיף קטן (א) יהיה צפוי בצאתו חייב בדינו לעונשים דלקמן:

- (1) אם העבירה שבוצעה בידי האדם שנתקבל או שנסייע עושה את העברייין צפוי בצאתו חייב בדינו, לעונש מוות או לעונש מאסר של יותר משלוש שנים, ייענש בעונש

קשירת קשר

תיקון מס' 45 (מס' 1754) תשע"ה-2015

קשירת קשר לעבירה המנויה בתוספת הראשונה
תיקון מס' 67 (מס' 1827) תש"ף-2020

שותפים לאחר מעשה

מאסר שלא יעלה על שלוש שנים ;

(2) אם העבירה עושה את העברייני צפוי, בצאתו חייב בדיו, לעונש מאסר לשלוש שנים או פחות – ייענש בעונש מאסר שלא יעלה על מחצית תקופת המאסר שהעברייני צפוי לה בשל העבירה.

256. כל הנחשב לשותף לאחר מעשה, אפשר להביאו לדין ולחייבו בעבירה, בין שהעברייני עצמו על אותה העבירה שהוא שותף לה נתחייב קודם לכן בשל העבירה ההיא ובין שלא נתחייב, או בין שאפשר ובין שאי אפשר לפתוח בהליכים נגדו ולאכוף כל עונש שיוטל עליו בשל העבירה הזאת, ואפשר להביא כל אדם כזה במשפט בין לבדו ובין יחד עם העברייני בפועל על עבירה זו או יחד עם כל שותפים אחרים למעשה העבירה.

שותף לאחר מעשה

סימן י"א – עבירות שונות

257. אדם הבורח ממשמורת שבה הוא נתון כדין – ייאשם בעבירה על צו זה.

בריחה ממשמורת

258. (א) בסעיף זה –

עבירות בקשר לשוחד

(1) "טובת הנאה" – כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת ;

(2) "קבלה" – לרבות קבלה בשביל אחר או על ידי אחר, במישרין או בעקיפין.

(ב) עובד ציבור הלוקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו – מאסר שבע שנים.

(ג) הנותן שוחד – דינו כדין מקבל שוחד. המציע או מבטיח שוחד אף שנדחה, כמוהו כנותן שוחד.

(ד) המקבל טובת הנאה על מנת לתת שוחד לעובד ציבור – ייאשם בעבירה על צו זה, בין שניתנה טובת הנאה בשל תיווכו, לו או לאחר, ובין שלא ניתנה, בין שהתכוון לתת שוחד ובין אם לאו.

(ה) המקבל טובת הנאה על מנת שיניע, בעצמו או על ידי אחר, במישרין או בעקיפין, עובד ציבור למעשה, למחדל להשהייה, להחשה, להאטה, להעדפה או להפליה לרעה – ייאשם בעבירה על צו זה.

(ו) הנותן טובת הנאה למקבל שנתקיים בו האמור בסעיף קטן (ד) או (ה) – דינו כדין נותן שוחד.

(ז) בשוחד, אחת היא –

(1) באיזו צורה ניתנה טובת ההנאה ;

(2) אם היה בעד מעשה, מחדל, השהייה, החשה, האטה, העדפה, או הפליה לרעה ;

(3) אם היה בעד פעולה מסוימת או כדי להטות למשוא פנים בדרך כלל ;

(4) אם היה בעד פעולה של הלוקח עצמו או בעד השפעתו על פעולת אדם אחר ;

(5) אם ניתן מידי הנותן או באמצעות אדם אחר ; אם ניתן לידי הלוקח או בשביל הלוקח לידי אדם אחר ; אם בתחילה או בדיעבד ; ואם הנהנה מן השוחד היה לוקח או אדם אחר ;

(6) אם תפקידו של הלוקח היה של שררה או של שירות ; אם היה קבוע או זמני ואם כללי או לענין מסוים ; אם מילוויה היה בשכר או בלי שכר, אם בהתנדבות, או תוך קיום חובה.

(ח) במשפט על עבירה לפי סעיף זה רשאי בית המשפט הצבאי להרשיע על יסוד עדות אחת, גם אם זו עדות של שותף לעבירה.

259. בסעיף זה –

איסור תשלום שכר לעברייני ביטחוני

"רשות ציבורית" – כל רשות מקומית באזור וכן כל תאגיד או מוסד שתקציבו ממומן, כולו או חלקו מכספי מפקדת האזור ;

"עבירה בטחונית" – כל עבירה שנקבעה בתחיקת בטחון וכן על עבירה בניגוד לתחיקת שעת חרום כמשמעותה בסעיף 9 לצו בדבר פרשנות [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1729) תשע"ד-2013

תיקון מס' 35 (מס' 1729) תשע"ד-2013

(1729), התשע"ד-2013, אשר העונש הצפוי בגין הוא חמש שנות מאסר ומעלה;

"עברייני בטחוני" – מי שכלוא במתקן כליאה לאחר שנשפט בבית משפט צבאי בגין עבירה בטחונית וכן מי שעצור בהתאם לצו זה כחשוד בעבירה כזו;

"שכר" – לרבות משכורת, גימלה וכל תשלום או תגמול או טובת הנאה המשתלמים תמורת עבודה או בקשר אליה וכן על חלק מהם למעט כל סכום שנוכה כדין לאחר היום הקובע לזכות קרן פנסיה ממשכורתו של אדם שעבד ברשות ציבורית.

(ב) לא ישלם אדם שכר ולא יאשר תשלום שכר לעברייני בטחוני או למי שבא מטעמו, מקופת רשות ציבורית או מקרן השייכת לה או מכספים שהרשות הציבורית זכאית להם, או מנכסי תרומות שניתנו לרשות הציבורית, אם הורה על כך מפקד האזור בצו.

(ג) לא ישלם אדם שכר ולא יאשר תשלום שכר מקופת רשות ציבורית או מקרן השייכת לה, או מכספים שהרשות הציבורית זכאית להם, או מכספי תרומות שניתנו לרשות הציבורית למי שחדל לעבוד בפועל ברשות הציבורית, או למי שבא מטעמו אם מפקד צבאי הודיע לרשות הציבורית כי הוא חשוד בביצוע עבירה בטחונית.

(ד) העובר על הוראות סעיף זה, דינו מאסר חמש שנים.

260. (א) אדם שהעיד ביועצין עדות שקר בכל הליכים לפני בית משפט צבאי, דינו מאסר חמש שנים.

עדות שקר ועדויות
סותרות

(ב) אדם שהעיד ביועצין עדות שקר לפני אדם כלשהוא המוסמך לפי כל דין או תחיקת בטחון לגבות עדות, דינו מאסר שנתיים.

(ג) המוסר הודעות או עדויות בענין אחד לפני מי שהוסמך לערוך חקירה לפי סעיף 70, או לפני בית משפט צבאי, והודעותיו או עדויותיו סותרות זו את זו בשאלה עובדתית שהיא מהותית לגבי הענין, ועושה כן בכוונה להטעות, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ד) פרוטוקול הדיון של בית המשפט הצבאי והודעה שנרשמה כדין בחקירה, יהיו ראיה לכאורה לדברי העד שבהם.

(ה) בסעיף זה –

עדות – בין שניתנה בשבועה או בהן צדק ובין שניתנה בלעדיתה.

261. אדם שידע או שהיה לו יסוד סביר לחשוד כי אדם אחר עובר או מתכוון לעבור עבירה על דין או תחיקת בטחון שעונשה עולה על שלוש שנות מאסר ולא מסר הודעה על כך מיד למפקד צבאי או לתחנת המשטרה הקרובה או לכל קצין צה"ל או לא פעל באופן סביר אחר כדי למנוע את עשייתה, או המשכתה או השלמתה – ייאשם בעבירה על צו זה.

אי מניעת עבירה

262. (א) בסעיף זה –

הכנסת בעל חיים
לאזורים מסוימים

"שטח סגור" – כמשמעו בסעיף 318 וכן כל שטח אחר שיסגר בידי מפקד צבאי לצורך סעיף זה.

(ב) לא יחזיק אדם, לא ירעה, לא יוליך בעל חיים בשטח סגור, לא יכניסו לתוכו, ולא ירשה לאדם אחר לעשות כאמור אלא בהיתר ממפקד צבאי ובלבד שלא יורשע בעליו של בעל חיים על פי סעיף זה בגין מעשהו של אדם אחר אם הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא ינהג כאמור.

(ג) רשאי כל חייל או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך לתפוס בעל חיים שיש לו טעם לחשוב שנעברה לגביו עבירה על סעיף זה על מנת להעבירו למקום שיקבע מפקד צבאי.

(ד) בעל חיים שנתפס לפי סעיף זה – יעשה בו בהתאם להוראות שיפרסם מפקד כוחות צה"ל באזור.

(ה) בעליו של בעל חיים שנתפס לפי סעיף זה, או מי שהחזיק בבעל החיים בעת תפיסתו, יהיה חייב בתשלום הוצאות תפיסת בעל החיים ואחזקתו, בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.

פרק ח' – עזרה משפטית

263. מת אדם באזור, ויש יסוד לחשש שסיבת מותו אינה טבעית או שמותו נגרם בעבירה, וכן

חקירת מוות

מת אדם באזור בהיותו נתון במעצר או במאסר, רשאי קצין משטרה או קצין משטרה צבאית להורות על העברת גוויתו לישראל לשם חקירת סיבת המוות.

החרמה והריסה של רכוש

264. מפקד צבאי רשאי להפעיל את סמכויותיו על-פי תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חרום), 1945 כלפי בית, מבנה או קרקע המצויים באזור, גם בגין מעשה אשר נעשה מחוץ לאזור ואשר לו היה נעשה באזור היה מאפשר הפעלת סמכויותיו על-פי התקנה האמורה.

ביצוע מעצר

265. (א) מי שניתנו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר מכוח תחיקת בטחון, יהיו מעצרו והחזקתו במעצר ניתנים לביצוע בישראל, בדרך שמבצעים בישראל פקודת מעצר או צו מעצר.

(ב) מי שנעצר כדין באזור, בשל מעשה או נסיון שבוצע בישראל או באזור מוחזק, ושהוא בר עונשין לפי הדין או תחיקת הבטחון החלים במקום בו בוצע, תהיה החזקתו במעצר ניתנת לביצוע בישראל או באזור מוחזק, כאילו נעצר בישראל או באזור המוחזק, הכל לפי הענין.

ביצוע מאסר

266. (א) מי שנדון והוטל עליו עונש בבית משפט צבאי וטרם בוצע העונש באזור, יהא עונשו ניתן לביצוע בישראל, בדרך שמבצעים בישראל עונש שהוטל בידי בית משפט בישראל, ובכפוף לכל תחיקת בטחון.

(ב) תושב אזור מוחזק, שהוטל עליו עונש מאסר בידי בית משפט בר סמך באזור, ניתן להעבירו מן האזור לאזור אזור מוחזק, לשם ריצוי או המשך ריצוי אותו עונש מאסר.

מימוש צו מעצר או מאסר

267. (א) מי שניתנו נגדו בישראל פקודת מעצר, צו מעצר, פקודת מאסר, צו הבאה או כל הוראה אחרת המשמשת אסמכתה למעצר או מאסר על-פי חוקק ישראלי, למעט צו של לשכת הוצאה לפועל בישראל, ניתן לעצרו מכוחם בהיותו באזור, בדרך שבה מבצעים באזור פקודת מעצר או צו מעצר.

(ב) תושב האזור שנדון והוטל עליו עונש מאסר בבית משפט בישראל, יהא עונשו ניתן לביצוע באזור כדרך שמבצעים עונש מאסר שהוטל בידי בית משפט צבאי, אם לא בוצע בישראל; אולם ימשיכו לחול עליו הוראות הדין בישראל בענין שחרור לפני הזמן, מאסר חופף, סדר נשיאת מאסר פלילי, העברת אסיר לקוי בנפשו, שחרור אסיר חולה וחנינה.

(ג) מי שניתנו נגדו באזור מוחזק פקודת מעצר, צו מעצר, פקודת מאסר, צו הבאה או כל הוראה אחרת המשמשת אסמכתה למעצר או מאסר על-פי הדין או תחיקת הבטחון החלים בו, ניתן לעצרו מכוחם בהיותו באזור, על מנת שיועבר לאזור מוחזק.

(ד) תושב האזור שהוטל עליו עונש מאסר בידי בית משפט בר סמך באזור מוחזק אפשר להחזיקו במתקן כליאה.

קטינים

268. (א) ציווה בית משפט בישראל, על החזקתו של קטין תושב האזור במעון נעול או על הפעלת אחד או יותר מהאמצעים ודרכי הטיפול הקבועים בחקיקה בישראל הדנה בנוער, אפשר לבצע את הצו באזור, אם לא בוצע בישראל, כדרך שמבצעים באזור צו דומה שנתנה ערכאה שיפוטית באזור; אולם ימשיכו לחול עליו הוראות הדין בישראל בענין העברה, החזקת קטין בידי משפחה אומנת, הארכת החזקה במעון, משך החזקה, ועדת שחרורים, שחרור ממעון, חופשה, החזרה וחנינה.

(ב) לענין סעיף קטן (א), בכל מקום בחקיקה האמורה בישראל שבו מוזכר הממונה על המעונות או שר העבודה והרווחה יבוא במקומם קצין המטרה לענייני רווחה באזור או מי שהוסמך על ידו.

(ג) נתן בית משפט בישראל צו מבחן על קטין תושב האזור אפשר לבצע את הצו באזור, אם לא בוצע בישראל, כדרך שמבצעים באזור צו מבחן שנתנה ערכאה שיפוטית באזור.

העברה

269. לענין ביצוע מעצר ועונשין לפי סימן זה מותר לחייל להעביר אדם כאמור בסעיפים 265 עד 267 לתחנת משטרה או למתקן כליאה המופעל כדין, בישראל או באזור מוחזק, לפי הענין.

270. (א) "אסיר" – מי שנדון והוטל עליו עונש מאסר על ידי בית משפט בר סמך באזור;

"עציר" – מי שהוצאו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר על ידי רשות בת סמך באזור.

העברת כלואים ואסירים למועצה הפלסטינית

(ב) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להורות, בכתב, על העברת אסיר לידי המועצה הפלסטינית, על מנת שירצה את יתרת תקופת מאסרו בשטחי המועצה; הועבר אסיר כאמור, יהיו

למועצה הפלסטינית על הסמכויות בנוגע לביצוע מאסרו, לרבות לעניין שחרור מוקדם וחנינה.
(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להורות, בכתב, על העברת עציר לידי המועצה הפלסטינית.

(ד) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להתנות העברת אסיר או עציר לפי סעיף זה בתנאים.
(ה) (1) שוחרר אסיר שהועבר למועצה הפלסטינית בהתאם לסעיף קטן (ב) לפני שריצה את כל תקופת מאסרו, יראוהו כאסיר, שעונשו הוקל על תנאי שישאר באזור עד לתום תקופת מאסרו, ויחולו עליו הוראות סימן י"א לפרק ה', בשינויים המחוייבים;
(2) אין הוראות פסקה (1) כדי לגרוע מסמכותו של מפקד כוחות צה"ל באזור או מי שהוסמך לכך על ידו, ליתן כל הוראה בענין יציאתו מהאזור של אסיר כאמור.

פרק ט' – צווים מנהליים

סימן א' – מעצור מנהלי

271. הוראות סימן זה לא יחולו, כל עוד עומדות הוראות סימן ב' לפרק זה בתוקפן.

272. לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי סימן זה אלא אם כן הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים.

273. (א) היה למפקד האזור יסוד סביר להניח שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור מחייבים שאדם פלוני יוחזק במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של האדם לתקופה שתצוין בצו ושלא תעלה על ששה חדשים.

(ב) היה למפקד האזור יסוד סביר להניח, ערב פקיעת תקפו של צו לפי סעיף קטן (א) (להלן בסעיף זה – צו המעצר המקורי), שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור עדיין מחייבים את החזקתו של העציר במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות מפעם לפעם על הארכת תקפו של צו המעצר המקורי לתקופה שלא תעלה על ששה חדשים, ודין צו ההארכה לכל דבר כדין צו המעצר המקורי.

(ג) היה למפקד צבאי יסוד סביר להניח שקיימים התנאים שבהם רשאי מפקד האזור לצוות על מעצרו של אדם לפי סעיף קטן (א), רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של אותו אדם, לתקופה שלא תעלה על 96 שעות ולא תהא ניתנת להארכה על ידי צו של מפקד צבאי.

(ד) צו לפי סעיף זה יכול שיינתן שלא במעמד אדם שעל מעצרו הוא חל.

274. צו מעצר לפי פרק זה יבוצע על ידי חייל או שוטר וישמש אסמכתא לחבישתו של העציר במקום מעצר שנקבע בצו המעצר או בצו מאוחר יותר.

275. (א) נעצר אדם על פי צו מפקד האזור לפי סימן זה, יובא תוך 96 שעות ממעצרו, ואם היה בתכוף לפני כן במעצר על פי צו מפקד צבאי – תוך 96 שעות ממעצרו לפי צו המפקד הצבאי – לפני שופט כמשמעו בסעיף 11(א)(1) (להלן – שופט), והשופט רשאי לאשר את צו המעצר, לבטלו או לקצר את תקופת המעצר שבו; לא הובא העציר לפני שופט ולא הוחל בדיון לפניו תוך 69 השעות כאמור, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.

(ב) השופט יבטל את צו המעצר אם הוכח לו שהטעמים שבגללם ניתן, לא היו טעמים עניינים של בטחון האזור או של בטחון הציבור או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לענין.

276. אושר צו מעצר לפי סימן זה בשינוי או בלי שינוי, ידון שופט מחדש בענין המעצר לא יאוחר משלושה חדשים אחרי אישור המעצר לפי סעיף 275 או אחרי מתן החלטה לפי סעיף 275 או אחרי מתן החלטה לפי סעיף זה או תוך תקופה קצרה יותר שקבע שופט בהחלטתו, כל עוד לא שוחרר העציר; לא החל הדיון לפני השופט תוך התקופה האמורה, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.

277. (א) בהליכים לפי סעיפים 275 ו-276 מותר לסטות מדיני הראיות, אם השופט משוכנע שהדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק.

תחולה

סייג להפעלת סמכויות

מעצר מנהלי

ביצוע

ביקורת שיפוטית

עיון חוזר ת"ט תש"ע-2010

טסיה מדיני הראיות

- (ב) כל אימת שיוחלט לסטות מדיני הראיות יירשמו הטעמים שהניעו למתן ההחלטה.
- (ג) בהליכים לפי סעיפים 275 ו-276 רשאי שופט לקבל ראייה אף שלא בנוכחות העציר או בא כוחו או בלי לגלותה להם אם, אחרי שעיין בראייה או שמע טענות, אף שלא בנוכחות העציר ובא כוחו, שוכנע שגילוי הראייה לעציר או לבא כוחו עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי סעיף 87 לצו.
278. (א) החלטת שופט לאשר צו מעצר, בשינויים או בלי שינויים, לבטלו או לשנותו, וכן החלטתו לפי סעיף 276, ניתנת לערעור לפני נשיא בית המשפט הצבאי כמשמעו בסעיף 11(א)(2); או לפני נשיא תורן כמשמעו בסעיף 11(א)(3) לנשיא בית המשפט הצבאי ולנשיא תורן יהיו כל הסמכויות שהוענקו לשופט לפי פרק זה.
- (ב) הערעור לא יעכב את ביצוע הצו, אלא אם שופט או נשיא בית המשפט הצבאי החליט אחרת.
279. בכפוף לאמור בסעיף 277(ג) רשאי עציר להיות נוכח בכל דיון לפי סעיפים 275, 276 ו-278.
280. הדיון בהליכים לפי סימן זה יתקיים בדלתיים סגורות.
281. מפקד האזור רשאי להתקין תקנות לביצועו של סימן זה, ובכללן תקנות הקובעות את סדרי הדין בהליכים לפי סימן זה ואת המועד להגשת ערעור ולעשיית פעולה אחרת לפי סימן זה.
282. סמכויות מפקד האזור לפי סימן זה אינן ניתנות לאצילה.
283. האמור בסימן זה אינו גורע מסמכותו של מפקד האזור לבטל צו מעצר שניתן לפי סעיפים אלו, בין לפני אישורו לפי סעיף 275 ובין לאחריו.
- סימן ב' – מעצר מנהלי – הוראת שעה
284. (א) בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור בהיותי סבור כי בשל הנסיבות המיוחדות הקיימות כיום באזור הדבר החוץ לשם קיום הסדר הציבורי ובטחון האזור, וכי בשל כך יש לנהוג, באופן זמני, שלא על פי עקרונות המעצר המנהלי הקבועים בסימן א' לפרק זה, הנני קובע כי הוראות סימן א' לפרק זה, לא יחולו על צו מעצר שהוראות סימן זה חלות עליו.
- (ב) הוראות סימן זה יעמדו בתוקפן עד למתן הוראה אחרת על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), על החזקתם במעצר באזור של עצורים מכח סימן זה יחולו התקנות בדבר מעצר מנהלי (תנאי החזקה במעצר מנהלי) (יהודה והשומרון) התשמ"ב-1981.
285. (א) היה למפקד כוחות צה"ל באזור או למפקד צבאי שהוסמך על ידו לענין סעיף זה (בסימן זה: "מפקד צבאי") יסוד סביר להניח, שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור מחייבים שאדם פלוני יוחזק במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של האדם לתקופה שתצוין בצו ושלא תעלה על שישה חודשים (בסימן זה: "צו מעצר").
- (ב) היה למפקד צבאי יסוד סביר להניח, ערב פקיעת תוקפו של צו מעצר לפי סעיף קטן (א) שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור עדיין מחייבים את החזקתו של העצור במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות מפעם לפעם על הארכת תוקפו של צו המעצר המקורי לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ודין צו ההארכה לכל דבר כדין צו המעצר המקורי.
- (ג) צו מעצר לפי סימן זה יכול שיינתן שלא במעמד האדם שעל מעצרו הוא חל.
286. (א) צו מעצר לפי סימן זה יבוצע בידי חייל או שוטר, וישמש אסמכתה לחבישתו של עציר.
- (ב) לא צוין מקום המעצר על גבי צו המעצר, יוחזק העציר במשמורת באחד ממקומות אלו:
- (1) מתקן מעצר או מתקן כליאה, כהגדרתם בתחיקת הבטחון;

ערעור

נוכחות

דלתיים סגורות

סדרי דין

איסור אצילה

ביטול צו על ידי מפקד האזור

הוראת שעה

מעצר מנהלי

ביצוע המעצר

(2) בית סוהר, כמשמעו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, כפי תוקפה בישראל;

(3) בית סוהר צבאי, כמשמעו בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, כפי תוקפו בישראל.

286א. לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי סימן זה אלא אם הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים.

סייג להפעלת סמכות
ת"ט תש"ע-2010

287. (א) נעצר אדם לפי סימן זה, יובא בתוך שמונה ימים מעת מעצרו כאמור לפני שופט, ובלבד שדרגתו לא תפחת מדרגת רס"ן; השופט רשאי לאשר את צו המעצר, לבטלו או לקצר את תקופת המעצר שבו; לא הובא העציר לפני השופט ולא הוחל בדיון לפניו בתוך שמונה ימים כאמור, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.

ביקורת שיפוטית

(ב) השופט יבטל את צו המעצר אם הוכח לו שהטעמים שבגללם ניתן לא היו טעמים ענייניים של בטחון האזור או של בטחון הציבור, או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לענין.

288. החלטת שופט לפי סעיף 287, ניתנת לערעור לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, ויהיו לו כל הסמכויות שהוענקו לשופט לפי סימן זה.

ערעור

289. (א) החליט שופט לפי סעיף 287 על ביטול צו מעצר או על קיצורו, והודיע בא כוח המפקד הצבאי, בסמוך למתן ההחלטה, על רצונו לערער עליה, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

עיכוב ביצוע

(ב) הגיש בא כוח המפקד הצבאי ערעור על החלטת שופט לפי סעיף 287, תהא לשופט בית המשפט הצבאי לערעורים סמכות לצוות על השהיית ביצוע השחרור עד להחלטה בערעור.

(ג) החליט שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים בהליך לפי סעיף 288 על ביטול צו מעצר או על קיצורו, יהא השופט רשאי, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי, ומטעמים מיוחדים שיירשמו, להשהות את ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

290. (א) בהליכים לפי סעיפים 287 ו-288 מותר לסטות מדיני הראיות אם השופט משוכנע שהדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק.

סטיה מדיני הראיות

(ב) כל אימת שיוחלט לסטות מדיני הראיות יירשמו הטעמים שהניעו למתן ההחלטה.

(ג) בהליכים לפי סעיפים 287 ו-288 רשאי השופט לקבל ראיה, אף שלא בנוכחות העציר או בא כוחו או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעיין בראיה או שמע טענות, אף שלא בנוכחות העציר ובא כוחו, שוכנע שגילוי הראיה לעציר או לבא כוחו עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי סעיף 87.

291. (א) הדיון בהליכים לפי סימן זה יתקיים בדלתיים סגורות.

דלתיים סגורות

(ב) בכפוף לאמור בסעיף קטן 290(ג), רשאי העציר להיות נוכח בכל דיון בענינו.

292. סמכויות מפקד צבאי לפי סימן זה אינן ניתנות לאצילה.

איסור אצילה

293. מפקד צבאי רשאי בכל שלב לבטל או לקצר צו מעצר שהוראות סימן זה חלות עליו.

ביטול הצו בידי מפקד צבאי

294. מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להתקין תקנות לביצועו של סימן זה, ובכללן תקנות הקובעות את סדרי הדין בהליכים לפי סימן זה ואת המועד להגשת ערעור ולעשיית פעולה אחרת לפי סימן זה.

סדרי דין

סימן ג' – צווי הגבלה ופיקוח

295. לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי סימן זה אלא אם כן הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים.

סייג להפעלת סמכויות

296. (א) מפקד צבאי רשאי לתת צו, לגבי כל אדם, למטרות אלו, כולן או מקצתן:

צווי הגבלה

- (1) להבטיח שאותו אדם לא יימצא בכל אחד מאותם השטחים באזור שיפורטו בצו אלא אם הורשה לו הדבר בצו, או בידי רשות או אדם שיינקבו בצו;
- (2) לדרוש ממנו שיודיע על תנועותיו, באופן ובזמנים שייקבעו בצו, לרשות או לאדם, שיינקבו בו;
- (3) לאסור או להגביל את חזקתו או שימושו של אותו אדם בחפצים שיפורטו בצו;
- (4) להטיל עליו הגבלות בדבר תעסוקתו או עסקיו או בדבר קשריו עם אנשים אחרים, ובדבר פעולותיו ביחס להפצת ידיעות או דעות, הכל כפי שיפורט בצו.
- (ב) הפר אדם צו לפי סעיף זה – ייאשם בעבירה על צו זה.
- (ג) על צו שהוצא לפי סעיף זה (להלן בסעיף זה – הצו) ניתן לערער לפני ועדת ערעורים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה – הוועדה). הוועדה יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד. כחבר בוועדה ימונה שופט שדרגתו רב-סרן לפחות.
- (ד) מצאה הוועדה כי יש מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי, רשאית היא לבטל את הצו, לקצרו או לשנות את תנאיו.
- (ה) הוגש ערעור לוועדה, רשאית היא לעכב את ביצוע הצו עד למועד מתן החלטתה.
- (ו) בהליכים לפי סעיף זה, מותר לסטות מדיני הראיות, מטעמים שיירשמו.
- (ז) בהליכים לפי סעיף זה רשאית הוועדה לקבל ראייה אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעינה בראיה או שמעה טענות, אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, שוכנעה שגילויי הראיה עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי סעיף 87.
- (ח) בכפוף לאמור בסעיף-קטן (ז) לעיל רשאי האדם אשר כנגדו הוצא הצו להיות נוכח בכל דיון לפי סעיף זה.
- (ט) בכל ענין של סדר דין אשר אינו מוסדר בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בערעור.
- (י) החליטה הוועדה בערעור שהוגש לפי סעיף-קטן (ג) לעיל, רשאית היא, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או האדם אשר כנגדו הוצא הצו, לפי הענין, להשהות את ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ממועד מסירת החלטתה; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות.
297. (א) מפקד צבאי רשאי להורות בצו שאדם יהיה נתון לפיקוח מיוחד.
- (ב) אדם הנתון בפיקוח מיוחד לפי סעיף זה – יהיה כפוף להגבלות אלו, כולן או מקצתן, כפי שיוורה המפקד הצבאי:
- (1) יהיה נדרש לגור בתחומיו של מקום מסוים באזור, שיפרט אותו המפקד הצבאי בצו;
- (2) לא יעזוב את העיר, הכפר או הנפה, שבהם הוא גר, ללא רשות בכתב של מפקד צבאי;
- (3) יודיע בכל עת למפקד הצבאי או למי שיוורה לו המפקד הצבאי היכן הבית או המקום שבו הוא גר;
- (4) יהיה חייב להתייצב כל אימת שידרוש זאת ממנו המפקד הצבאי ובמקום שיוורה לו;
- (5) ישאר מאחורי דלתות ביתו למשך אותן שעות שיקבע המפקד הצבאי בצו.
- (ג) חייל רשאי לעצור אדם שלגביו ניתן צו לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) ולהוליכו לשטח שהוא צריך להיות בו.
- (ד) הפר אדם צו לפי סעיף זה – ייאשם בעבירה על צו זה.
- (ה) על צו שהוצא לפי סעיף זה (להלן בסעיף זה – הצו) ניתן לערער לפני ועדת ערעורים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה – הוועדה). הוועדה יכול שתהיה

פיקוח מיוחד ותיחום מקום מגורים

מורכבת מחבר אחד. כחבר בוועדה ימונה שופט שדרגתו רב-סרן לפחות.

(ו) מצאה הוועדה כי יש מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי, רשאית היא לבטל את הצו, לקצרו או לשנות את תנאיו.

(ז) הוגש ערעור לוועדה, רשאית היא לעכב את ביצוע הצו עד למועד מתן החלטתה.

(ח) בהליכים לפי סעיף זה, מותר לסטות מדיני הראיות, מטעמים שיירשמו.

(ט) בהליכים לפי סעיף זה רשאית הוועדה לקבל ראייה אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעינה בראיה או שמעה טענות, אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, שוכנעה שגילוי הראיה עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי סעיף 87.

(י) בכפוף לאמור בסעיף-קטן (ט) לעיל רשאי האדם אשר כנגדו הוצא הצו להיות נוכח בכל דיון לפי סעיף זה.

(יא) בכל ענין של סדר דין אשר אינו מוסדר בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בערעור.

(יב) החליטה הוועדה בערעור שהוגש לפי סעיף-קטן (ה) לעיל, רשאית היא, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או האדם אשר כנגדו הוצא הצו, לפי הענין, להשהות את ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ממועד מסירת החלטתה; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות.

(יג) ערער אדם שניתן לגביו צו לפי סעיף-קטן (ב)(1) לעיל, והושאר הצו בתוקפו, תדון הוועדה בעניינו אחת לשישה חודשים בין אם פנה אליה אותו אדם בערעור נוסף, ובין אם לאו. בדיון כאמור, תהיינה לוועדה כל הסמכויות שהוענקו לה בערעור כאמור בסעיף-קטן (ו).

(יד) מפקד צבאי שהוציא צו לפי סעיף-קטן (ב)(1) לעיל, רשאי להורות כי אדם אשר כנגדו הוצא הצו יוחזק במעצר במקום שייקבע בידי המפקד הצבאי, באזור או בישראל, עד להעברתו למקום שנקבע בצו.

298. הדיון בהליכים לפי פרק זה יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן קבעה וועדת הערעורים שהוקמה מכוח סעיפים קטנים 296(ג) או 297(ה), הוראה אחרת לענין זה.

דלתיים סגורות

סימן ד' – הרחקת מסתננים

299. בסימן זה –

הגדרות

"מסתנן" – מי שנכנס לאזור שלא כדין לאחר היום הקובע או מי ששוהה באזור ושאינו בידו היתר כדין;

"מזויין" – לרבות מי שמזויין במכשיר או בחומר העשוי להמית אדם או לגרום לו חבלה חמורה או חבלה מסוכנת אף שאינו כלי ירייה או חומר נפץ או חומר מתלקח;

"מוחזק במשמורת" – אדם המוחזק במשמורת מכוח צו גירוש;

"צו גירוש" – צו גירוש בכתב שניתן על ידי מפקד צבאי לפי סעיף 301(א).

300. (א) המסתנן – דינו מאסר שבע שנים.

דין מסתנן

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הוכיח מסתנן כי כניסתו לאזור הייתה כדין, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ג) מי שהסתנן כשהוא מזויין, או בחברת אדם מזויין או נתמך על-ידי אדם מזויין, דינו – מאסר עשרים שנה.

301. (א) מפקד צבאי רשאי לצוות בכתב על גירושו של מסתנן מן האזור, בין שהואשם בעבירה לפי צו זה ובין שלא הואשם, וצו הגירוש ישמש אסמכתא חוקית להחזיק מסתנן כאמור במשמורת עד לגירוש; לענין ביצועו, יראו צו גירוש כפקודת מעצר שניתנה לפי סימן ג' לפרק ג' לצו זה, זאת, לרבות לצורך ביצוע המעצר בישראל, לפי סעיף 265(א).

גירוש

(ב) לא יינתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א) אלא לאחר שניתנה למסתנן הזדמנות לטעון את

טענותיו בפני קצין צה"ל או בפני קצין משטרה, ולאחר שטענות המסתנן הובאו בפני המפקד הצבאי.

(ג) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א), יגורש המסתנן מהאזור בהקדם האפשרי, אלא אם כן יצא מהאזור מרצונו החופשי קודם לכן.

(ד) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א), יימסר למסתנן, בכתב או בעל פה, ככל האפשר, בשפה המובנת לו, מידע על זכויותיו לפי צו זה, וכן על זכותו, כי תימסר הודעה על החזקתו במשמורת לאדם קרוב לו ולעורך דין.

(ה) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א) והאדם שנגדו הוצא צו גירוש נמצא מסיבה כלשהיא במעצר או מאסר, ישוחרר אותו אדם ממעצרו או ממאסרו לשם ביצוע הגירוש, אף אם לא תמה תקופת המעצר או המאסר, אלא אם נקבע אחרת בצו הגירוש.

(ו) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א), לא יגורש המסתנן, אלא אם חלפו 72 שעות מהמועד שנמסר לו צו הגירוש בכתב, זולת אם הסכים לכך; ורשאי המפקד הצבאי, לפי בקשתו של מי שניתן נגדו צו הרחקה, לדחות את מועד ביצוע ההרחקה.

(ז) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם נוכח המפקד הצבאי, כי המסתנן נכנס לאזור לא מכבר, רשאי הוא להורות על גירושו אף בטרם חלפו 72 שעות מהמועד שנמסר לו צו הגירוש בכתב, ובלבד שהמסתנן יגורש למדינה או לאזור שמהם הסתנן וכי הדבר יעשה בטרם חלפו 72 שעות מהמועד שבו היה לחייל או לשוטר יסוד סביר לחשד כי אותו אדם הסתנן לאזור.

302. מפקד צבאי רשאי להטיל את הוצאות ביצוע צו הגירוש, לרבות הוצאות ההחזקה במשמורת, על המסתנן, ובלבד שסך הוצאות אלה לא יעלה על 7,500 שקלים חדשים; ורשאי המפקד הצבאי להורות על חילוט ההוצאות מכספי המסתנן.

303. (א) ניתן נגד מסתנן צו גירוש לפי הוראות צו זה, רשאי מפקד צבאי להורות על שחרורו של המסתנן בערבות עצמית, בין לבדה ובין בצירוף ערבות ערב, או בעירבון כספי של המסתנן או של ערב, או מקצתה בערבות ומקצתה בעירבון.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא יורה המפקד הצבאי על שחרורו של המסתנן, אם סבר כי –

(1) גירושו של המסתנן מהאזור נמנע או מתעכב בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות סירוב לחזור למדינת מוצאו, או

(2) יש בשחרורו של המסתנן כדי לסכן את ביטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו.

(ג) השחרור בערבות יותנה בתנאים שיקבע המפקד הצבאי לשם הבטחת התייצבותו של המסתנן לצורך יציאתו מהאזור או גירושו במועד שנקבע, או לצורך הליכים אחרים לפי צו זה או לפי כל דין או תחיקת בטחון.

(ד) נוכח מפקד צבאי, כי המסתנן ששוחרר בערבות הפר או עומד להפר את תנאי שחרורו, רשאי הוא להורות בצו על החזרתו של המסתנן למשמורת.

(ה) הפר המסתנן את תנאי שחרורו, רשאי מפקד צבאי לצוות –

(1) על תשלום סכום הערבות, כולו או מקצתו, לקופת מפקדת האזור;

(2) על חילוט העירבון, כולו או מקצתו, לטובת קופת מפקדת האזור.

304. (א) בכל הליך לפי סימן זה, חזקה כי אדם הוא מסתנן אם הוא נמצא באזור ללא תעודה או היתר המעידים על שהייתו באזור כדין, ללא הצדק סביר.

(ב) לעניין סעיף זה –

"תעודה או היתר כדין" – תעודה או היתר שהונפקו על ידי מפקד כוחות צה"ל באיו"ש או מי מטעמו, על פי הוראות תחיקת הביטחון, או שהונפקו על ידי רשויות מדינת ישראל, לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, כפי תוקפו בישראל מעת לעת, המתירות שהייתו של אדם באזור.

305. תוקם באזור ועדה לבחינת צווי גירוש אשר מסמכותה לדון בעררים על החלטות שניתנו לפי הצו סעיפים 301 עד 303 (להלן בסימן זה – "הוועדה").

הוצאות ביצוע צו גירוש

שחרור בערבות

ראיות

כינון ועדה

הרכב הוועדה

306. (א) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה שופטים שדרגתם רב-סרן לפחות כחברים בוועדה.
 (ב) אחד מחברי הוועדה ימונה כנגיד הוועדה.
 (ג) נגיד הוועדה ימנה מבין חברי הוועדה חברים, אשר ישבו כוועדה של דן יחיד.
 (ד) נגיד הוועדה יהיה רשאי לקבוע, כי הוועדה תהא של שלושה, אם ראה צורך מיוחד בכך. נקבע מותב של שלושה, ימנה נגיד הוועדה את יושב הראש.
 (ה) נגיד הוועדה יהא רשאי להחליף חבר ועדה באחר והדיון בערר ימשך מן השלב בו הופסק, אלא אם כן הורה הנגיד אחרת.
307. (א) ניתן צו גירוש והוחזק אדם מכוחו במשמורת, יובא המוחזק בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום 8 ימים מיום מתן צו הגירוש, בפני הוועדה. אם טרם מלאו למוחזק במשמורת 18 שנים, יובא בפני הוועדה, לא יאוחר מתום 4 ימים מיום מתן צו הגירוש.
 (ב) מוחזק במשמורת, אשר לא הובא בפני הוועדה תוך פרק הזמן הקבוע בסעיף קטן (א), יובא בפני הוועדה, אשר תידון בעניינו ותורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם סברה הוועדה, כי נסיבות העניין, לרבות מסוכנותו של המוחזק במשמורת, החשש להימלטותו מן הדיון והגורמים לאי-הבאתו בפניה, אינם מצדיקים את שחרורו.
308. הוועדה רשאית –

הבאה לפני ועדה לבחינת צווי גירוש

סמכויות הוועדה

- (א) להותיר את צו הגירוש בתוקפו, בשינויים או בלא שינויים;
 (ב) לבטל את צו הגירוש, אם שוכנעה שהמוחזק במשמורת אינו מסתכן;
 (ג) להורות על שחרורו של מוחזק במשמורת בתנאים, לרבות בערבות, או ללא כל תנאי, אם שוכנעה, כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת, או כי יש בשחרורו כאמור כדי לסייע בהרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור; ובלבד שלא תורה כאמור אם –
 (1) הרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור נמנעת או מתעכבת בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות לעניין הבהרת זהותו או הסדרת הליכי גירוש מן האזור, ולרבות סירוב בלתי מוצדק לחזור למדינה ממנה הגיע לאזור או למדינה אחרת אם לא מתאפשרת חזרתו למדינה ממנה הגיע לאזור; או
 (2) יש בשחרורו של המוחזק במשמורת כדי לסכן את בטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו;
 (ד) להורות על שחרורו של מוחזק במשמורת בערבות בתום פרק זמן שקבעה, אם לא הורחק מן האזור קודם לכן, אם שוכנעה באחד מאלה:
 (1) כי הרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור נמנעת או מתעכבת בלא הצדק סביר למרות שיתוף פעולה מלא מצדו, וכי ניתן לבצע את צו הגירוש בתוך פרק הזמן שנקבע;
 (2) כי מחמת גילו או מצב בריאותו החזקתו במשמורת עלולה לגרום נזק לבריאותו, או שקיימים טעמים הומניטריים מיוחדים אחרים המצדיקים את שחרורו בערובה, לרבות מקום שעקב ההחזקה במשמורת יוותר קטין בלא השגחה;
 ובלבד שלא תורה כאמור אם יש בשחרורו של המוחזק במשמורת כדי לסכן את בטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו;
 (ה) להורות על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו של מוחזק במשמורת לפי סעיף 303;
 (ו) להורות על החזרת הכספים שנגבו מהמסתכן בגין הוצאות ביצוע צו הגירוש, כאמור בסעיף 302, כולן או מקצתן.

עיון תקופתי

309. (א) החליטה הוועדה, לפי סעיף 308, שלא לשחרר את המוחזק במשמורת, יבוא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה, לא יאוחר משישים ימים אחרי מועד החלטתה לפי סעיף 308, או תוך תקופה קצרה יותר שקבעה הוועדה בהחלטתה.
 (ב) מוחזק במשמורת, אשר לא הובא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה תוך פרק הזמן הקבוע בסעיף קטן (א), יובא בפני הוועדה, אשר תידון בעניינו ותורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם סברה הוועדה, כי נסיבות העניין, לרבות מסוכנותו של המוחזק במשמורת,

החשש להימלטותו מן הדין והגורמים לאי-הבאתו בפניה, אינן מצדיקות את שחרורו.
(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) אם טרם מלאו למוחזק במשמורת 18 שנים, יובא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה תוך פרק זמן שלא יעלה על 30 ימים.

310. (א) מוחזק במשמורת רשאי לפנות בכתב לוועדה בכל עת בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שניתנה בעניינו, אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות, לרבות חלוף הזמן מיום מתן צו גירוש, והדבר עשוי לשנות החלטה קודמת של הוועדה.

(ב) המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו רשאי לפנות בכתב לוועדה בבקשה להורות על החזרתו של מסתנן ששוחרר על פי החלטת הוועדה למשמורת או בבקשה לקביעת תנאי שחרור שונים, אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו נסיבות ממועד מתן ההחלטה הקודמת בעניינו של המסתנן; אין בהוראת סעיף קטן זה כדי לפגוע בסמכויות מפקד צבאי לפי סעיפים 301 עד 303.

311. בהליכים לפי פרק זה, יחולו הוראות סעיפים קטנים 296(ו) ו-296(ז).

312. בכפוף לאמור בסעיף 311, יחולו על דיון בהליכים לפי פרק זה הוראות סעיפים 51 ו-52(ב) ו-(ג) בשינויים המחוייבים.

313. (א) בכל עניין של סדר דין, אשר אינו מוסדר בפרק זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר לקבלת החלטה בעניין.

(ב) הוועדה רשאית לפנות למפקד הצבאי לשם קבלת עמדתו, בכתב או בעל פה, בעניינו של מוחזק במשמורת או בכל שאלה הנדרשת לה לצורך קבלת החלטה, ובלבד שלא תקבל הוועדה החלטה כאמור בסעיפים קטנים 308(ב) עד 308(ה), מבלי שהובאה בפניה עמדת המפקד הצבאי.

(ג) מוחזק במשמורת רשאי להעזר בנציג בטיעונו בפני הוועדה, ורשאית הוועדה לקבל את טיעוני המוחזק במשמורת בכתב אם בחר המוחזק שלא להופיע בפני הוועדה.

(ד) הוראות סעיפים 42(א) עד 42(ד) יחולו על הליכי השחרור בערבות לפי פרק זה, בשינויים המחוייבים; לוועדה יהיו כל הסמכויות שהוענקו לבית המשפט הצבאי לפי סעיף זה.

314. נתנה הוועדה החלטה לפי סעיף 308, רשאית היא לצוות, לבקשת נציג המפקד הצבאי, על השהיית ביצוע ההחלטה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

315. אין באמור בפרק זה כדי לגרוע מסמכותו של המפקד הצבאי לבטל צו גירוש, בין לפני ההליכים לפי סעיף 308 ובין לאחריהם.

פרק י' – סמכויות מנהליות

סימן א' – הוראות מגבילות

316. (א) מפקד צבאי, או אדם הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של מפקד צבאי, רשאים בצו או על-ידי מתן הוראות או באופן אחר:

- (1) לאסור, להגביל או להסדיר את השימוש בדרכים מסוימות או לקבוע מסלולים שבהם יעברו כלי רכב או בעלי-חיים או בני-אדם בין באופן כללי ובין באופן מסוים;
- (2) לדרוש מכל אדם שהוא הבעלים או המחזיק של כלי-רכב, או שכלי-רכב נמצא בשליטתו, שישתמש בכלי-רכב להובלת סחורות בזמנים ובדרכים שיפורטו על-ידו;
- (3) לאסור, להגביל או להסדיר תנועת בני-אדם, בדרך כלל, או של בני-אדם ממין או מסוג מסויימים, או של בני-אדם מסויימים בכלי טיס, ברכבות, במכוניות, באוטובוסים, בכלי-רכב אחרים או בכלי שיט.

(ב) כל חייל רשאי לדרוש בצו מתושביה של כל עיר, כפר, שטח, או שכונה, כולם או מקצתם, להסיר מן הדרך כל מתרס או מטרד או כל זכוכית, מסמרים, או מחסומים או מכשולים אחרים שיש בהם כדי להפריע לשימוש באותו דרך.

(ג) אדם המפר צו, הוראה או כל דרישה שניתנו על-פי סעיף זה – ייאשם בעבירה על צו

זה.

עוצר

317. מפקד צבאי רשאי לדרוש בצו מכל אדם, בתחומי שטח שיצויין בצו, כי יישאר בתוך בית במשך אותן שעות שיינקבו בצו. אדם הנמצא מחוץ לבית, בתחומי השטח האמור, במשך אותן שעות, ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או מטעמו – ייאשם בעבירה על צו זה.

שטחים סגורים

318. (א) מפקד צבאי רשאי להכריז על כל שטח או מקום שהם סגורים (להלן בסעיף זה – "שטח סגור").

(ב) נסגר שטח או מקום כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד צבאי לקבוע כי תחול עליו אחת מההוראות אלו:

- (1) לא יכנס אדם לשטח הסגור;
- (2) לא יצא אדם מהשטח הסגור;
- (3) לא יכנס אדם לשטח הסגור ולא ישהה בו;
- (4) לא יכנס אדם לשטח הסגור ולא יצא ממנו.

(ג) מפקד צבאי רשאי בהיתר אישי או בהיתר כללי לפטור אדם מהוראות ההכרזה בדבר סגירת שטח או מקום כאמור בסעיף זה.

(ד) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום, לפיה נאסרה הכניסה לשטח סגור או השהייה בו, או תנאי היתר שניתנו על פי סעיף זה, יהיו כל חייל, שוטר או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך רשאים להוציאו אל מחוץ לשטח הסגור. סעיף קטן זה לא יחול על תושב קבוע בשטח הסגור.

(ה) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום, לפיה נאסרה היציאה מהשטח הסגור, או תנאי היתר על פי סעיף זה – יהיו כל חייל או שוטר רשאים לעצרו ולהוליכו לשטח הסגור.

(ו) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום או תנאי היתר שנתנו על פי סעיף זה, או הפריע אדם לחייל, לשוטר או לרשות מוסמכת שנתמנתה לכך למלא תפקידיהם על פי סעיף זה או מכוחו – ייאשם בעבירה על צו זה.

צווים לפתוח ולסגור מקומות

319. (א) בסעיף זה –

"בית עסק" – לרבות בית-מלאכה, בית חרושת, בית מסחר, חנות, מסעדה, מזנון, בית מרקחת, מאפיה, מכבסה וכל עסק שמטרתו ייצור טובין, מכירתם או מתן שירותים לציבור;

"מחזיק" – לגבי כל מקום – לרבות בעלים, שוכר, מנהל, פקיד, מורשה או כל מי שבידו השליטה על המקום או האפשרות הממשית להפעילו.

(ב) מפקד צבאי רשאי, בצו:

(1) אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם קיום השירותים החיוניים, לדרוש מכל אדם המחזיק בית-עסק, מוסד ללימודים או מקום אחר שהציבור או חלק ממנו מבקר בו (להלן בסעיף זה – מקום), שיש לו טעם להאמין כי נסגר עקב סגירה כללית או כל סגירה מאורגנת של מקומות, כי יפתח את המקום וינהלו כרגיל;

(2) אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם קיום הממשל התקין, הסדר הציבורי ולשם בטחון האזור וכוחות צה"ל, לדרוש מכל אדם המחזיק במקום כי יסגרנו ויחדל מלנהלו ויחזיקנו סגור במשך תקופה שתיקבע בצו.

(ג) אדם המפר צו שניתן על-פי סעיף זה – ייאשם בעבירה על צו זה.

320. (א) לענין סעיף זה – "סמל" – לרבות שלט, דגל, סימן, צבע, כתובת וסימא.

(ב) חייל רשאי להורות בצו, לכל אדם, אם הוא סבור כי הדבר דרוש לבטחון האזור, לשלום האזור או לשם שמירה על הסדר הציבורי, להסיר, למחוק או לכסות, כפי שיוורה, כל סמל המוצג במקרקעין או המצוי בהם ובלבד שאין בכך כדי לסכן את גופו או את חייו של אדם כאמור.

(ג) מבלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (ב), כל מחזיק במקרקעין חייב להסיר, למחוק או לכסות בכל דרך אחרת כל סמל המוצג או המצוי במקרקעין שבחזקתו, אם הסמל עלול להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בבטחון האזור, בשלום האזור או בסדר הציבורי בו.

סמכות להורות על שילוט ועל הסרת שילוט

צביעה, שילוט וסימון

צביעה, שילוט וסימון

צביעה, שילוט וסימון

צביעה, שילוט וסימון

חובה למסור ידיעות
מזהות

נשיאת תעודת זהות

נשיאת תעודת זהות

נשיאת תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

נטילה זמנית של
תעודת זהות

"בעל מטלטלין" – לרבות בעלים ומחזיק.

326. (א) מפקד צבאי רשאי להורות כי יינקטו אמצעים הדרושים, לדעתו, לשם שמירה על בטחון תושבי האזור או מי שנמצא באזור, או על רכושם, או על בטחון האזור או לקיום הסדר הציבורי.

נקיטת אמצעי ביטחון

(ב) אמצעי בטחון לפי צו זה יכול שיינקטו ביחס לאדם, מקרקעין או מטלטלין.

(ג) הוראה על נקיטת אמצעי בטחון יכול שתחול על כל האזור, על שטחים מסויימים בו, על כלל הציבור, על סוג בני אדם, או על בני אדם מסויימים, הכל כפי שיוורה המפקד הצבאי.

(ד) המפקד הצבאי יפרט בהוראה, את כל העבודות או הפעולות הנדרשות על ידו והוא רשאי לקבוע פרק זמן שבמסגרתו יש לסיים את ביצוע העבודות או הפעולות.

(ה) בהוראה, יכול המפקד הצבאי, בין היתר:

(1) לחייב בעל מקרקעין או בעל מטלטלין או כל אדם לבצע כל פעולה או עבודה, במקרקעין או במטלטלין, לפי הענין;

(2) לחייב בעל מקרקעין או מטלטלין או כל אדם לאפשר ביצוען של כל פעולה או עבודה במקרקעין או במטלטלין, לפי הענין, בידי מי שהורשה לכך בידי המפקד הצבאי, כאמור בסעיף 327(א);

(3) לחייב אדם להחזיק ברשותו אמצעי בטחון ולעשות בהם שימוש;

(4) לאסור על אדם לעשות שימוש במקרקעין או במטלטלין אלא אם כן הותקנו בהם אמצעי בטחון;

(5) לאסור על אדם לנוע במקומות שייקבעו בהוראה, אלא בכלי רכב שהותקנו בו אמצעי בטחון.

327. (א) המפקד הצבאי רשאי לקבוע כי הוראה לפי סעיף 326 תבוצע בידי מי שיוורשה לכך על ידו בכתב.

אכיפת ביצוע

(ב) ניתנה הוראה לפי סעיף 326, רשאי המפקד הצבאי, או מי שהורשה לכך על ידו בכתב, להכנס למקרקעין או למטלטלין, שלגביהם ניתנה ההוראה, על מנת לוודא ביצוע ההוראה או על מנת לבצעה.

(ג) כניסה למקום, כאמור בסעיף קטן (ב), תיעשה, במידת האפשר, בתאום עם בעל המקרקעין או עם בעל המטלטלין, לפי הענין, ובין השעות שמונה בבוקר עד שמונה בערב.

(ד) המפקד הצבאי, ומי שהורשה על ידו לבצע את ההוראה בדבר נקיטת אמצעי בטחון, יהיו רשאים, לשם ביצוע ההוראה ולשם כניסה כאמור בסעיף קטן (ב), להשתמש בכח סביר, במידה הדרושה לפי הנסיבות, כלפי אדם, מקרקעין או מטלטלין.

328. המפקד הצבאי יקבע מי יישא בהוצאות נקיטת אמצעי הבטחון ויהיה רשאי לקבוע כי הוצאות אלו יוטלו, כולן או חלקן, על בעל המקרקעין או המטלטלין או על האדם שברשותו נמצאים אמצעי הבטחון, לפי הענין.

הוצאות לנקיטת אמצעי ביטחון

329. מפקד צבאי רשאי להפעיל סמכויותיו לפי צו זה על ידי מתן צווים, הוראות, הודעות, דרישות או בכל אופן אחר, בעל פה או בכתב, הכל כפי שימצא לנכון.

שימוש בסמכות

330. מי שלא ציית לכל הוראה שניתנה כדין בידי המפקד הצבאי לפי סעיף 326 או שהתירשל במילויה או שגרם ביודעין נזק לאמצעי בטחון או המפריע למי שהוסמך לפעול לפי צו זה, דינו – מאסר ששה חודשים.

עונשין

331. (א) בסעיף זה ובסעיף 332 –

איסור בניה

"בנין" – כל מבנה בין שהוא בנוי אבן ובין שהוא בנוי בטון, טיט, ברזל, עץ או כל חומר אחר, לרבות:

(1) כל חלק מבנה כאמור וכל דבר המחובר לו חיבור קבע;

(2) קיר, סוללת עפר, גדר וכיוצא באלה, הגודרים או תוחמים או מיועדים לגדור או לתחום שטח קרקע או חלל;

"שטח הקרקע שעליו ניצב בנין" – לרבות השטח שמסביב לבנין ועד גבולות החלקה.
(ב) לא יוקם בנין על שטח הקרקע שעליו ניצב בנין שהוחרם ונהרס ולא תוסר אטימה מבנין שהוחרם ופתחיו נאטמו בהתאם לצו שניתן בידי מפקד צבאי מכוח סמכותו לפי תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 אלא באישורו של מפקד כוחות צה"ל באזור.
(ג) אדם המקים בנין או מסיר אטימה מבנין בניגוד לאמור בסעיף קטן (ב) דינו – שנתיים מאסר.
(ד) מפקד צבאי רשאי לצוות על הריסת בנין שהוקם מחדש או אטימת בנין שהאטימה מפתחיו הוסרה בניגוד להוראות סעיף זה.
332. בסעיף זה –

פיקוח על הבניה

"בניה" – לרבות הקמת בנין, וכל פעולה המיועדת להקמת בנין או הכנסת שינויים בו;
"רישיון" – רישיון כמשמעותו בפרק הרביעי לחוק תכנון ערים, כפרים ובנינים, מס' 79 לשנת 1966, או היתר לפי סעיף 2 לצו בדבר מתן היתרים לעבודות בשטחים תפוסים לצרכים צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 997), התשמ"ב-1982, לפי הענין, לרבות פטור מאחר מאלה.
(ב) מפקד צבאי רשאי, בצו, לאסור בניה או להורות על הפסקתה או להתנות תנאים לבניה, אם הוא סבור שהדבר דרוש לבטחון האזור או להבטחת הסדר הציבורי.
(ג) ניתן צו לפי סעיף קטן (ב), לא יינתן רישיון ביחס למקרקעין שלגביהם ניתן הצו, אלא באישור המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו.
(ד) ניתן רישיון לפני מתן צו לפי סעיף קטן (ב) לגבי המקרקעין ביחס אליהם ניתן הרישיון, יותלה הרישיון כל עוד הצו בתוקף או כל עוד המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו לא הורה אחרת, באופן כללי או לענין מסוים.
(ה) נעשתה בניה בניגוד לצו שהוצא לפי סעיף קטן (ב), רשאי המפקד הצבאי להורות בצו שהבנין או אותו חלק ממנו שנעשתה בהם בניה כאמור, ייהרס, יפורק או יסולק.
(1) העובר על הצו שהוצא על ידי מפקד צבאי לפי סעיף קטן (ב), דינו – שנתיים מאסר;
(2) חבר מוסד תכנון שהצביע בעד החלטה לתת רישיון או להמליץ עליו או היה שותף לה שלא בדרך הצבעה, בידעו שמתן הרישיון הוא בניגוד להוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד), דינו – מאסר שנה;
(3) עובד של מוסד תכנון או של רשות מקומית אשר קבע בכתב, או בעל פה בשעת דיון במוסד התכנון, כי ניתן לתת רישיון, ועל יסוד קביעתו ניתן הרישיון או הומלץ עליו, בידעו שמתן הרישיון הוא בניגוד להוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד), דינו מאסר שנה;
(4) בסעיף קטן זה, "מוסד תכנון" – רשות שיש לה סמכות בענין תכניות תכנון או רישיונות לפי חוק תכנון ערים, כפרים ובנינים, מס' 79 לשנת 1966, לפי צו בדבר תכנון ערים, כפרים ובנינים (יהודה והשומרון) (מס' 418), התשל"א-1971, או לפי צו בדבר מתן היתרים לעבודות בשטחים תפוסים לצרכים צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 997), התשמ"ב-1982, לפי הענין.

ת"ט תש"ע-2010

סימן ד' – המאבק בתופעת השכרות

332א. בסימן זה –

"החזקה" – שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; והדבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובהחזקתם של כל אחד מהם כאחד;
"כלי קיבול סגור" – כלי קיבול המכיל משקה משכר, שלא נפתח כלל מאז ייצורו;
"מקום ציבורי" – דרך, בנין, מקום או אמצעי תעבורה שיש אותה שעה לציבור זכות או רשות של גישה אליהם, בלא תנאי או בתנאי של תשלום, וכל בנין או מקום המשמש אותה שעה להתקהלות ציבורית או דתית או לבית משפט היושב בפומבי, למעט:

תיקון מס' 40 (מס' 1740) תשע"ד-2014
הגדרות
תיקון מס' 40 (מס' 1740) תשע"ד-2014

- (1) בית עסק מסוג מסעדה, בית קפה, הסעדה;
- (2) עסק למכירת משקאות משכרים המוגשים לצריכה במקום;
- (3) בית מלון, פנסיון או אכסניה, ובלבד שאינם מיועדים בעיקרם למתן שירותי אירוח ולינה למי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים;
- (4) מקום לעריכת מופעים וירידים, קולנוע, תיאטרון, אמפיתיאטרון, מקום אחר לעריכת אירועי תרבות, בידור וספורט תחת כיפת השמים, דיסקוטק, יריד שלא במבנה של קבע וכלי שיט המשמש לעינוג ציבורי;
- (5) אולם שמחות וגן אירועים;

"משקה משכר" – משקה תוסס או אלכוהולי שנועד לצריכת אדם והמכיל, בבדיקת מדגם ממנו, שני אחוזים או יותר אלכוהול לפי הנפח, למעט סמים ותורופות המוכנים או נמכרים על ידי רוקח; צוינה תכולת האלכוהול שבמשקה הנמצא במיכל סגור, ישמש ציון זה הוכחה לכאורה למידת התכולה. לעניין זה, ייחשב כמשקה משכר, אף משקה שעל פי ריחו, הכלי המשמש לקיבולו או נסיבות הענין, ניתן להניח כי הוא משקה משכר;

"רכב" – כהגדרתו בצו בדבר תעבורה [נוסח משולב] (יהודה ושומרון) (מס' 1805), התשע"ט-2018.

תיקון תשע"ט-2018

332. (א) היה לשוטר הנמנה עם כוחות המשטרה יסוד סביר להניח כי אדם שותה משקה משכר או כי אדם המחזיק משקה משכר מתכוון לשתותו, במקום ציבורי או ברכב הנמצא במקום ציבורי, וכי שתיית המשקה המשכר עלולה להביא להפרת הסדר הציבורי או לפגיעה בשלום הציבור או ביטחונו, רשאי הוא לתפוס או להשמיד את המשקה המשכר או את כלי קיבולו; לעניין סעיף זה, "השומה" – לרבות שפיכה מיידית של המשקה המשכר והשלכת כלי קיבולו לפח אשפה.

סמכות תפיסה והשמדה של משקה משכר וכלי קיבולו
תיקון מס' 40 (מס' 1740) תשע"ד-2014

(ב) היה לשוטר הנמנה עם כוחות המשטרה יסוד סביר להניח כי מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים שותה משקה משכר או כי מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים המחזיק משקה משכר מתכוון לשתותו, במקום ציבורי או ברכב הנמצא במקום ציבורי, שלא בנוכחות האחראי על מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים ובהסכמתו או שלא בחוג משפחתו, רשאי הוא לתפוס או להשמיד את המשקה המשכר או את כלי קיבולו; בסעיף קטן זה "אחראי על מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים" – הורה, חורג, אפוטרופוס או מי שמי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים נתון במשמורתו או בהשגחתו לפי דין.

(ג) אופן הטיפול במשקה ובכלי הקיבול לצורך תפיסתם או השמדתם יהיה כאמור בפקודות משטרת ישראל, או כאמור בנוהלי משטרת ישראל, ובלבד שיפורסמו באתר האינטרנט של המשטרה.

(ד) לענין סעיף 332, אדם המחזיק משקה משכר בכלי קיבול שאינו כלי קיבול סגור, במקום ציבורי או ברכב הנמצא במקום ציבורי, בין השעות 21:00 ל-06:00, חזקה כי בכוונתו לשתות את המשקה המשכר וכי שתייתו עלולה להביא להפרת הסדר הציבורי או לפגיעה בשלום הציבור או ביטחונו, אלא אם כן הוכח אחרת להנחת דעתו של השוטר הנמנה עם כוחות המשטרה.

סימן ה' – הסמכת פקחים (שהייה באזור שלא כדין)

תיקון מס' 19 (מס' 1698) תשע"ב-2012
הגדרות
תיקון מס' 19 (מס' 1698) תשע"ב-2012

332.ג. בסימן זה –

"חוק הכניסה לישראל" – חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, כפי תוקפו בישראל מעת לעת;

"ישראלי" – אדם הרשום במרשם האוכלוסין לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965, כפי תוקפו בישראל מעת לעת;

"מקום משמורת" – מקום משמורת אשר מצוי בישראל, כהגדרתו בסעיף 13א(א) לחוק הכניסה לישראל;

"פקח" – מי שהוסמך בכתב מינוי על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור לפעול בהתאם להוראות סימן זה;

"שהייה באזור שלא כדין" – שהייה באזור ללא היתר כדין, של מי שאינו תושב האזור

ואינו ישראלי ואשר נכנס לאזור דרך ישראל;

"תושב האזור" – אדם הנמצא כדין באזור ואשר מקום מגוריו הקבוע הוא באזור.

332. (א) לשם ביצוע הוראות סימן זה, רשאי פקח:

(1) לדרוש מאדם שיש יסוד להניח, כי שהייתו באזור הינה שלא כדין, לזהות את עצמו ולהציג בפניו את המסמכים הנוגעים לשהייתו וכן למסור לו ידיעות הנוגעות לשהייתו;

(2) להיכנס בכל עת סבירה למקום, למעט מקום מגורים, שלגביו יש חשד כי מצוי בו אדם השוהה שלא כדין באזור כדי לערוך בדיקה בעניין.

(ב) התעורר חשד לשהייה באזור שלא כדין, רשאי פקח לתפוס כל מסמך הקשור לשהייה כאמור.

(ג) חבר בוועדה לבחינת צווי הגירוש, כהגדרתה בסעיף 305, רשאי, לבקשת פקח, ליתן צו המתיר לפקח להיכנס למקום מגורים כדי לערוך בדיקה לעניין קיום הוראות סימן זה, אם ראה כי התקיים אחד מאלה:

(1) יש יסוד סביר להניח כי נמצא בו אדם השוהה שלא כדין באזור;

(2) יש יסוד סביר להניח כי נמצא בו אדם ששהייתו באזור מחייבת היתר, והפקח ביקש רשות להיכנס למקום כדי לערוך בירור בעניין ובקשתו לא נענתה.

(ד) כניסה למקום לפי סימן זה, תיעשה רק לאחר שהפקח זיהה את עצמו לפני מי שנחזה כמחזיק המקום והודיע לו את המטרה שלשמה מתבקשת הכניסה, ובמקום המשמש למגורים – הציג בפניו את הצו שהוצא לפי סעיף קטן (ג); לא אפשר מחזיק המקום את הכניסה, רשאי הפקח להשתמש בכוח סביר כלפי אדם או כלפי רכוש לאחר שהזהירו על כך.

(ה) היה לפקח יסוד סביר לחשד כי אדם שוהה באזור שלא כדין, רשאי הוא, לאחר שהזהרה בפניו והסביר לו את סיבת הדרישה, לדרוש ממנו להילוו אליו למקום משמורת. סירב אותו אדם לציית לדרישה כאמור, רשאי הפקח להשתמש בכוח סביר כדי להביאו למקום משמורת.

(ו) הבאה למקום משמורת, כאמור בסעיף קטן (ה), תיעשה בהקדם האפשרי ותוך זמן סביר מרגע החלטת הפקח על העברה למקום משמורת.

(ז) פקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי סימן זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שני אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו, והוא לובש מדי פקח, בצבע ובצורה שהורה לעניין זה שר הפנים בישראל מכוח סמכותו לפי סעיף 13ה(ו)(1) לחוק הכניסה לישראל, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;

(2) יש בידו תעודת פקח כדין, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

פרק י"א – הוראות שונות

333. העובר על הוראות צו זה, או אינו מקיים הוראה או חובה שנקבעה בתחיקת בטחון, דינו מאסר חמש שנים, אם לא נקבע במפורש עונש אחר לאותה עבירה.

334. (א) על מי שמועד תשלום הקנס שהוטל עליו לפי סעיף 165, חל טרם יום י"ז באדר התשס"ז (07.03.07), לא יחולו עליו הוראות סעיף קטן 175(ה) ויחולו עליו הוראות סעיף זה, בשינויים האלה:

(1) בסעיף קטן (א) במקום המילים "שלוש שנים" יבוא "שנתיים";

(2) במקום האמור בסעיף קטן (ג) יבוא:

"מאסר במקרה של אי-תשלום קנס ירוצה לאחר כל עונש מאסר שעל הנידון לרצות".

(ב) צו מעצר אשר הוצא מכוח הצו בדבר מעצרים מנהליים (הוראת שעה) [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1591), התשס"ז-2007, ההליכים שנעשו ביחס לצו המעצר בהתאם להוראותיו וההסמכות שניתנו מכוחו, יראו אותם כאילו נעשו מכוח סימן ב' לפרק ט' לצו.

(ג) הוראות פרק סימן ג' לפרק ט' יחולו על מוחזקים במשמורת שנגדם ניתן צו גירוש לפני יום כ"ה בתשרי התש"ע (13 באוקטובר 2009); על אף האמור בצו זה, המוחזקים במשמורת שנגדם ניתן צו גירוש לפני תחילתו של צו זה יובאו לפני ועדה לפי סעיף 274(א) בתוך 14 ימים מיום כ"ה בתשרי התש"ע (13 באוקטובר 2009).

(ד) הוראות סעיפים 331 ו-332 יחולו לגבי כל בניין כאמור בסעיף קטן (ב) בין שהוחרם ונהרס ובין שהוחרם ופתחיו נאטמו, לפני יום ו' באייר התשל"ב (20 באפריל 1972) ובין לאחריו; הוחל בהקמתו של בנין בשטח הקרקע שעליו ניצב בנין שהוחרם ונהרס כאמור בסעיף קטן 331 (ב) לפני מועד זה, יופסקו כל פעולות ההקמה.

335. (א) בצו בדבר פרשנות (יהודה והשומרון) (מס' 130), התשכ"ז-1967 –

(1) לאחר סעיף 8(ב) יבוא:

"(ב1) תחיקת ביטחון של מפקד כוחות צה"ל באזור או של מפקד צבאי עדיפה על תחיקת ביטחון, שניתנה על ידי אחר, מכוח סמכות שהוענקה לו מכוח סעיף 17(ג)";

(2) לאחר סעיף 17(ב) יבוא:

"(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להעניק, בכתב, לאחר את סמכויותיו של מפקד צבאי, כולן או מקצתן".

(ב) בצו בדבר מתקני כליאה (יהודה והשומרון) (מס' 29), התשכ"ז-1967, לאחר סעיף 2(ד) יבוא:

"(ה) נער או בוגר רך, כמשמעותו בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009, יוחזק במעצר בנפרד מיתר הכלואים אלא אם כן הורה מפקד צבאי אחר לגבי מקרה מסוים או לגבי סוג של מקרים".

(ג) בצו בדבר איסור פעולות הסתה ותעמולה עוינת (יהודה והשומרון) (מס' 101), התשכ"ז-1967, סעיפים 7 ו-7א בטלים.

(ד) בצו בדבר שירות בתי הסוהר (יהודה והשומרון) (מס' 254), התשכ"ח-1968, בסעיף 4, סעיפים קטנים (ג) ו-ד – בטלים.

(ה) בצו בדבר מינויים והעסקת עובדים במנגנון הממשלתי (יהודה והשומרון) (מס' 37), התשכ"ז-1967 –

(1) בסעיף 2ד, בפסקה (א), במקום "91(א)(2) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970", יבוא: "319(ב)(2) לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(2) בסעיף 2ז, במקום "הצו בדבר הסמכת אנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים (יהודה והשומרון) (מס' 17), התשכ"ז-1967", יבוא: "סעיפים 70 ו-260 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(ו) בצו בדבר זימון למשפט על עבירות שנעברו מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 148), תשכ"ח-1967, בסעיף 1, במקום: "בצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (אזור הגדה המערבית) (מס' 52), תשכ"ז-1967", יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(ז) בצו בדבר תחנות מעבר – גשרי הירדן (יהודה והשומרון) (מס' 175), תשכ"ח-1967, בסעיף 4, במקום: "הצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (אזור הגדה המערבית) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "סעיף 4 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(17) בצו בדבר רשיונות לכלי יריה (יהודה והשומרון) (יהודה והשומרון) (מס' 180), התשכ"ח-1967 –

(1) בסעיף 1, במקום "צו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378) תש"ל-1970", יבוא: "בסעיף 1 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(2) בסעיף 2 –

(א) בסעיף קטן א', במקום: "לסעיפים 52(א) ו-53(א)(1) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "לסעיפים 230 ו-232 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום: "צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970", יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(ח) בצו בדבר חוק חומרי נפץ (יהודה והשומרון) (מס' 275), התשכ"ח-1968, בסעיף (3)

(1) במקום "צו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(2) במקום "בצו בדבר אנשי שירות הביטחון הפועלים באזור (יהודה והשומרון) (מס' 121), התשכ"ז-1967" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(ט) בצו בדבר הסדרת מקומות רחצה ציבוריים (יהודה והשומרון) (מס' 280), התשכ"ח-1968, במקום "בצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(י) בצו בדבר סמכויות מכס (יהודה והשומרון) (מס' 309), התשכ"ט-1969 –

(1) בסעיף (2) –

(א) במקום "סעיף 80(ב) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 61 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(ב) במקום "סעיף 81" יבוא: "סעיף 67";

(ג) במקום "סעיף 1(א) לצו בדבר הסמכת אנשים לערך חקירה מוקדמת של עדים (יהודה והשומרון) (מס' 17), תשכ"ז-1967", יבוא: "סעיף 70 לצו בדבר הוראות ביטחון";

(2) בסעיף (3), במקום "לפי פרק ד" יבוא: "לפי פרק ג'".

(יא) בצו בדבר תשלום דמי עדים (יהודה והשומרון) (מס' 351), תש"ל-1969, בסעיף 1, במקום "לפי סעיף 5 לצו בדבר הוראות ביטחון" יבוא: "לפי סעיף 9 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(יא) בצו בדבר הסדרת השמירה בישובים (יהודה והשומרון) (מס' 432), תשל"א-1971 –

(1) בסעיף 3ב, במקום "סעיף 78 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970, יבוא: "פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(2) בסעיף 3ג, במקום "הצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(יב) בצו בדבר העסקת שוטרים בשכר לרגל אירוע (יהודה והשומרון) (מס' 519), התשל"ג-1973, בסעיף 1, במקום "בצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(יג) בצו בדבר סימון מוצרים (יהודה והשומרון) (מס' 530), תשל"ד-1973, בסעיף 5א, במקום "סעיפים 80 עד 83 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-

1970 "יבוא: "סעיפים 60 עד 69 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."

(יד) בצו בדבר סמים מסוכנים (יהודה והשומרון) (מס' 558), תשל"ה-1975 –

(1) בכל מקום, במקום "צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(2) בסעיף 28, בסעיף קטן (ד), במקום "פרק ד'" יבוא: "פרק ג'";

(3) בסעיף 35, בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף 80" יבוא: "בסעיפים 60 עד 64";

(4) בסעיף 36, בסעיף קטן (ג), במקום "בסעיף 80" יבוא: "בסעיפים 60 עד 64".

(טו) בצו בדבר חגורות בטיחות ברכב (יהודה והשומרון) (מס' 600), תשל"ה-1975, בסעיף 8, בסעיף קטן (א), במקום: "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "הצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(טז) בצו בדבר תיקון דיני העונשין (רכוש גמוב ורכוש החשוד כגנוב) (יהודה והשומרון) (מס' 771), תשל"ט-1978, בסעיף (2), במקום: "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(יז) בצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), תשל"ט-1979, בסעיף (1), במקום: "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(יח) בצו בדבר סמכויות פקוח על מצרכים ושירותים (יהודה והשומרון) (מס' 886), תשמ"א-1980, בסעיף 2, בסעיף קטן (ב) –

(1) במקום: "פרק ד' לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(2) במקום 1" (א) לצו בדבר הסמכת האנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים (אזור יהודה והשומרון) (מס' 17), תשכ"ז-1967, יבוא: "סעיף 70 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(יט) בצו בדבר הכנסת כספים לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 973), התשמ"ב-1982 –

(1) בסעיף (1), במקום "בסעיף 1 לצו בדבר איסור אימונים ומגע עם ארגון עויין מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 284) תשכ"ט-1969" יבוא: "בסעיף 238 (א) לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(2) בסעיף 9, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיפים 80 ו-84 לצו בדבר הוראות ביטחון" יבוא: "פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(כ) בצו בדבר פסיקת ריבית והצמדה (יהודה והשומרון) (מס' 980), התשמ"ב-1981, בסעיף 9, במקום: "סעיף 49 לצו בדבר הוראות ביטחון, תשל"ל-1970" יבוא: "סעיף 182 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(כא) בצו בדבר פיקוח על תאגידים ציבוריים (יהודה והשומרון) (מס' 998) התשמ"ב-1982

(1) בסעיף 1, במקום "בסעיף 1 לצו בדבר איסור אימונים ומגע עם ארגון עויין מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 284) תשכ"ט-1969" יבוא: "בסעיף 238 (א) לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(2) בסעיף 9, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיפים 80 ו-84 לצו בדבר הוראות ביטחון" יבוא: "פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(כב) בצו בדבר תיקון חוק המשתלות (יהודה והשומרון) (מס' 1002), התשמ"ב-1982, בסעיף 3א, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיף 80(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 278), התש"ל-1970" יבוא: "בסעיף 60 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(כג) בצו בדבר שיקים ללא כיסוי (יהודה והשומרון) (מס' 1024), התשמ"ב-1982, בסעיף 19, במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(כד) בצו בדבר שיווק תוצרת חקלאית (יהודה והשומרון) (מס' 1051), התשמ"ג-1983, בסעיף 6, בסעיף קטן (א), במקום "סעיף 80(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בסעיף 60 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(כה) בצו בדבר חוק העתיקות (יהודה והשומרון) (מס' 1166), התשמ"ו-1986, בסעיף 16, בסעיף קטן (ד), במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

בצו בדבר עבירות מינהליות (יהודה והשומרון) (מס' 1263), התשמ"ט-1988 –

(1) בסעיף 11, במקום "סעיף 8 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 75 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(2) בסעיף 18, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיף 47(א)(4) עד (7) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 175 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(3) בתוספת –

(א) במקום "סעיף 90 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "318 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(ב) במקום "סעיף 70א(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 242 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(כו) בצו בדבר תעבורה [נוסח משולב] (יהודה ושומרון) (מס' 1805), התשע"ט-2018 –

(1) בכל מקום, במקום "צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(2) בסעיף 1, בהגדרת "תובע", במקום "סעיף 8" יבוא: "סעיף 75";

(3) בסעיף 29א, בסעיף קטן (ד), במקום "סעיף 8" יבוא: "סעיף 75";

(4) בסעיף 29ב, בסעיף קטן (ז), בפסקה (3), במקום "סעיף 47(א)(3)" יבוא: "סעיף 174".

(כז) בצו בדבר משמר אזרחי בישובים (יהודה והשומרון) (מס' 1362), התשנ"ב-1992, בסעיף 1, במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(כח) בצו בדבר חילוט כלי רכב (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1410), התשנ"ד-1994, בסעיף 1, במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(כט) בצו בדבר שיפוט בבתי משפט לעניינים מקומיים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1564), התשס"ה-2005, בתוספת, במקום: "צו בדבר פיקוח על הבניה (יהודה והשומרון) (מס' 393), תש"ל-1970" יבוא: "סעיף 332 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(ל) בצו בדבר יישום תוכנית ההתנתקות (יהודה והשומרון) (מס' 1565), התשס"ה-2005, בסעיף 13, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיף 90 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970" יבוא: "סעיף 318 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(לא) בצו בדבר תיקון חוק רישום נכסי דלא נידי אשר טרם נרשמו (יהודה והשומרון) (מס' 1621), התש"ע-2008, בסעיף 6, במקום "הצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970" יבוא: "הצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(לב) בצו בדבר סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור (יהודה והשומרון) (מס' 1628), התש"ע-2009 –

(1) בכל מקום, במקום "צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009";

(2) בסעיף 1, במקום "בסעיף 66א" יבוא: "בסעיף 248א";

(3) בסעיף 4, בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף 80" יבוא: "בסעיפים 60 עד 64";

(4) בסעיף 6, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיף 78" יבוא: "סעיפים 22 עד 28".

תוספת ראשונה

(סעיפים 55, 58, 59)

- (1) סעיפים 90א (ובלבד שעילת סגירת הדלתיים נבעה כתוצאה מחשש לפגיעה בביטחון האזור ובסדר הציבורי), 90ב, 209, 210, 211א, 212, 212א, 213, 215, 218, 220, 221, 223, 230, 230ב, 231, 233, 234, 235 (ובלבד שקיים חשד כי העבירה בוצעה מתוך כוונה לפגיעה בביטחון האזור או בסדר הציבורי), 236 (ובלבד שקיים חשד כי העבירה בוצעה מתוך כוונה לפגוע בביטחון האזור או בסדר הציבורי), 237, 237א, 237ב, 238, 239, 240, 241, 242א, 242ב, 244, 245, 248, 249א, 249ב, 253, 254א, 257, 261, 300 לצו זה.
- (2) תקנות 58, 62, 64, 66, 84, 85, 136, 138, 139, 140, 141, 143א לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

תיקון מס' 8 (מס' 1672) תשע"א-2011

ת"ט תשנ"ט-2010
תיקון מס' 8 (מס' 1672) תשע"א-2011
תיקון מס' 29 (מס' 1715) תשע"ג-2013
תיקון מס' 33 (מס' 1724) תשע"ג-2013

תוספת שנייה

(סעיף 169)

- (1) סעיפים 209, 210, 211א, 211, 212, 212א, 213, 214, 215, 217, 218, 220, 221, 222, 223, 225, 230, 231, 232, 233, 234, 237, 238, 239, 240, 241, 245, 248, 251, 254, 259, 261, 300, 317, 318, 319, לצו זה.
- (2) סעיפים 3, 4, 5, 6, 7, 10א לצו בדבר איסור פעולות הסתה ותעמולה עויינת (יהודה והשומרון) (מס' 101), תשכ"ז-1967.
- (3) תקנות 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 66, 85, 88, 90, 91, 94, 95, 96, 97, 98, 100, 118(2), 129, 131, 136, 137, 138, 140, 142, 143, 143א, 143ב, 143ג, 144, 146 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.
- (4) עבירות לפי הצו בדבר סמים מסוכנים (יהודה והשומרון) (מס' 558), תשל"ה-1975.
- (5) סעיפים 157, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 302, 305, 310(2), 310(6), 326, 327, 328, 330, 332, 333, 335, 346, 347, 368, 393, 394, 397, 402, 403, 407ב, 407ד, 407ה, 407יא, 408, 409, 410(1), 412, 414, 415, לחוק הפלילי הירדני לשנת 1960.
- (6) ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע לעבירה מהעבירות המפורטות בתוספת זו.

תיקון מס' 8 (מס' 1672) תשע"א-2011

תיקון מס' 29 (מס' 1715) תשע"ג-2013
תיקון מס' 33 (מס' 1724) תשע"ג-2013
תיקון מס' 44 (מס' 1748) תשע"ה-2014

ת"ט תשע"ג-2012

תיקון מס' 44 (מס' 1748) תשע"ה-2014

תוספת שלישית		תיקון מס' 10 (מס' 1676) תשע"א-2011
עבירות ביטחון		תיקון מס' 26 (מס' 1712) תשע"ג-2012
(סעיפים 1, 31, 32, 44, 144)		
(1) סעיפים 209, 210, 211, 212, 213, 215, 218, 220, 222, 223, 230, 231, 232, 233, 234, 237, 238, 239, 240, 241, 244, 245, 248, 251, 254, 259, 261, 300, 317, 318, 319 (ב)(2) לצו זה.		תיקון מס' 29 (מס' 1715) תשע"ג-2013 תיקון מס' 33 (מס' 1724) תשע"ג-2013 תיקון מס' 26 (מס' 1712) תשע"ג-2012
(2) סעיפים 4, 7, 7א, 10(1) למעט הסיפא לצו בדבר איסור פעולות הסתה ותעמולה עוינת (יהודה והשומרון) (מס' 101), תשכ"ז-1967.		תיקון מס' 26 (מס' 1712) תשע"ג-2012
(3) תקנות 58, 59, 62, 63, 64, 66, 85, 129(2) לעניין צו לסגור מקום לפי תקנה 129(1)(ב), 136, 137, 138, 140, 143, 144 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.		ת"ט תשע"ג-2012 תיקון מס' 26 (מס' 1712) תשע"ג-2012
(4) ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע לעבירה מהעבירות המפורטות בתוספת זו.		

תוספת רביעית		תיקון מס' 55 (מס' 1788) תשע"ז-2017
צעצועים מסוכנים		
(סעיף 230א, 230א)		
א. כלי נשק – חיקויים של כלי נשק אמיתיים לרבות אקדחי גז, רובי איירסופט ורובי פיינטבול ;		
ב. קנה נשיפה היורה מחטים וחיצים ;		
ג. מקלעות יד (רוגטקות) ;		
ד. אקדחי הזנקה (מרוץ) ;		
ה. כדורים ואבוקות עשן ;		
ו. חזיזים, נפצים, טילים, שרקנים, זיקוקים, כוורות מכל סוג שמתעופפות ו/או נייחות, כל פריט המכיל אבקת שריפה שחורה או חומר נפץ אחר ;		
ז. צעצועים מסוכנים המעבירים זרם חשמלי, העלולים להבהיל, וכן העלולים לפגוע בבריאות הציבור ;		
ח. סמן לייזר.		

תוספת חמישית		תיקון מס' 58 (מס' 1799) תשע"ח-2018
סעיף 1 להגדרה "עבירת מין או אלימות"		
(1) סעיפים 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 217, 249 ו-250 לצו זה.		
(2) סעיפים 285, 287, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 305, 306, 310, 311, 319, 320, 333, 335, 337, 339, 343, 402, 403, 414, 415 לחוק הפלילי הירדני (מס' 16), לשנת 1960 (להלן: "החוק הפלילי הירדני").		
(3) תקנות 58א ו-58ב לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.		
(4) סעיף 64א לצו בדבר תעבורה [נוסח משולב] (יהודה ושומרון) (מס' 1805), התשע"ט-2018.		תיקון תשע"ט-2018

תוספת חמישית א'		תיקון מס' 58 (מס' 1799) תשע"ח-2018
סעיף 1 להגדרה "עבירת מין או אלימות חמורה"		
חלק א'		
(לעניין סעיפים 186ו(ב), 186ז(ד), 186טז, 186יז)		
(1) עבירות המנויות בפרט 1, למעט לפי סעיף 212.		

- (2) עבירות המנויות בפרט 2, למעט לפי סעיפים 306, 320, 333, 343.
חלק ב'
(לעניין סעיפים 186(ג), 186(ז), 186(יז))
- (1) עבירות לפי סעיפים 210, 211, 211א, 249, 250 המנויות בפרט 1.
- (2) עבירות לפי סעיפים 333, 335 ו-337 המנויות בפרט 2.
- והכול כשנפגע העבירה הוא בן משפחתו של החשוד, הנאשם או הנידון; בפרט זה, "בן משפחתו" – כל אחד מאלה:
- (1) מי שמקיים או שקיים עם החשוד, הנאשם או הנידון מערכת יחסים זוגית;
- (2) קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה או חסר ישע כהגדרתו בסעיף 89 לצו זה, שהחשוד, הנאשם או הנידון, לפי העניין, אחראי עליו או היה אחראי עליו; לעניין פסקה זו, "אחראי על קטין או על חסר ישע" – הורה, חורג, אפוטרופוס או שחסר הישע או הקטין נתון במשמורתו או בהשגחתו לפי דין;
- (3) עבירה לפי סעיף 343 המנויה בפרט 2;
- (3) עבירה המנויה בפרט 3.

תיקון מס' 58 (מס' 1799) תשע"ח-2018

- תוספת חמישית ב'
(לעניין סעיף 186(ג))
- (1) עבירות לפי סעיפים 209, 210, 210א ו-213 לצו זה.
- (2) עבירות לפי סעיפים 285, 287, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 402 ו-403 לחוק הפלילי הירדני.

תיקון מס' 58 (מס' 1799) תשע"ח-2018

תוספת שישיה (לעניין סעיף 186(ג)(1))		
הגוף מוסר המידע	השלב בהליך הפלילי	
הגוף החוקר	העברת חומר החקירה לתובע, לפי הוראות סעיף 73 לצב"ט;	1
הגוף החוקר	החלטה שלא להעמיד את החשוד לדין, לפי הוראות סעיפים 72 לצב"ט;	2
לגבי שחרור חשוד – הגוף החוקר; לגבי שחרור ממעצר עד תום ההליכים – התובע	שחרור של החשוד או הנאשם ממעצר בתנאים, לפי סעיף 42 לצב"ט, לרבות פירוט התנאים, ובלבד שבית המשפט או הקצין הממונה קבע שתנאי השחרור, כולם או חלקם, נועדו להגן על נפגע העבירה; יידוע על שלב זה יכולול גם הודעה על כך שנפגע העבירה רשאי להעתיק את פירוט תנאי השחרור;	3
התובע	החלטה להעמיד את החשוד לדין;	5
פרקליט אזור יהודה והשומרון	החלטה לעכב את ההליך הפלילי לפי הוראות סעיף 71 לצב"ט או כל החלטה אחרת, לפי כל דין, להפסיק את ההליך הפלילי;	6
התובע	מועדי הדיונים בבית המשפט, למעט הדיון שבו מתקיימת הקראת כתב האישום לפי סעיף 43א(ב) לצב"ט;	7
התובע	הכרעת הדין, לפי סעיפים 125, 128 או 129 לצב"ט;	8
התובע	גזר הדין, לפי סעיף 129 לצב"ט, או החלטת בית משפט לנוער לפי סעיפים 168, 176 או 177 לצב"ט;	9
התובע	הגשת ערעור על פסק הדין לפי הוראות סימן ה' פרק ח' לצב"ט.	10

תוספת שביעית (לעניין סעיף 186(ג)(2))		
הגוף מוסר המידע	השלב בהליך הפלילי	
הגוף החוקר	שם החוקר שמונה כאחראי על חקירת העבירה;	1
לגבי חשוד – משטרת	מעצרו של החשוד או הנאשם או שחרורו ממעצר לפי הוראות	2

תיקון מס' 58 (מס' 1799) תשע"ח-2018

נוסח מלא ומעודכן

סימן ג' לפרק ג' לצב"ט, או סעיף 181 לצב"ט;	ישראל; לגבי נאשם – התובע
3	כוונה לעכב את ההליך הפלילי לפי הוראות סעיף 71 לצב"ט; יידוע לגבי שלב זה יכולול גם הודעה על זכותו של הנפגע להביא את עמדתו בעניין לפי הוראות סעיף 183טז;
4	הודעה על החלטה להעמיד את החשוד לדין כאמור בפרט 5 בתוספת השנייה תכלול גם הסבר על כך שיש אפשרות שהתביעה תגיע להסדר טיעון עם הנאשם והודעה על זכותו להביע את עמדתו בעניין, לפי הוראות סעיף 183יז(א) לצב"ט;
4(א)	פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם, והודעה על זכותו של נפגע העבירה להביע את עמדתו לעניין פרטיו של הסדר הטיעון האמור לפי הוראות סעיף 183יז(א), למעט בעבירות המפורטות בסעיף 186יז(ב);
4(ב)	בעבירות המנויות בתוספת החמישית ב' – פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם, והודעה על זכותו של נפגע העבירה להביע את עמדתו לעניין הסדר הטיעון בפני גורם מאשר, לפי הוראות סעיף 183יז(ג);

תוספת שמינית

(לעניין סעיף 186ט)

תיקון מס' 58 (מס' 1799) תשע"ח-2018

הגוף מוסר המידע	השלב בהליך הפלילי
1	תחילת ריצוי מאסרו בפועל או אישפוזו בבית חולים, שבו אושפז על-פי צו של בית משפט לפי סעיפים 130 ו-131 לצב"ט (להלן: "בתי חולים"), של הנאשם או הנידון לפי העניין;
2	יציאת הנידון לחופשה ממאסר או מבית חולים;
3	מועד הבאת הנידון לפני ועדת השחרורים; יידוע לגבי שלב זה יכולול גם הודעה על זכותו של הנפגע להביע את עמדתו לפני ועדת השחרורים
4	בריתח הנאשם או הנידון ממאסר או מבית חולים;
5	מועד שחרור הנאשם או הנידון ממאסר או מבית חולים;
6	בקשת הנידון ממפקד כוחות צה"ל באזור לחנינה או להקלה בעונשו כאמור בסעיף 184 לצב"ט;
7	החלטת מפקד כוחות צה"ל באזור למתן חנינה או להקלה בעונשו של הנידון כאמור בסעיף 184 לצב"ט;
8	החלטת מפקד כוחות צה"ל באזור להורות על ביטול הקלה בעונשו של הנידון כאמור בסעיפים 185 ו-186 לצב"ט;

תוספת תשיעית

(סעיף 227א)

תיקון מס' 73 (מס' 2119) תשפ"ב-2022

העבירות המפורטות להלן:

- (1) עבירות של פגיעה ברכוש לפי סעיפים 399 עד 407 לחוק הפלילי לשנת 1960.
- (2) סעיפים 2237, 2242, 2249, 238, 242 לצו, וסעיפים 84 ו-85 לתקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945.
- (3) עבירות גניבת רכב, קבלת רכב או חלקים גנובים ומסחר ברכב או בחלקים גנובים, לפי סעיפים 407 עד 407ג, למעט סעיפים 407ג, 407ד(א), 407ה, 407 ורישה ו-1407 לחוק הפלילי לשנת 1960.
- (4) סעיפים 265, 386, 414, 415, 417 עד 420, 422, 423 ו-424 לחוק הפלילי לשנת 1960.

טבלאות השוואה

הצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן	הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	86	9			הגדרות
	87	9א	1א(א)	1	הגדרת מונחים- בימ"ש צבאי ובית משפט, נשיא בית משפט, חפץ נפיץ או מבעיר, הקלה, כלי יריח, עובד ציבור, צו, צו הקנסות, שירותים חיוניים, ידיעה, מסירה, רשויות צה"ל.
	88	10		2א(ב)	1ב(ב)
	89א(ב)	11א(א)		2ב(ג)	1ג(ג)
	89ב(ב)	11ב(ב)		2ג(ד)	1ד(ד)
	89ג(ה)	11ג(ג)		2ד(ה)	1ה(ה)
	9291(ד)	11ד(ד)		2ה(ו)	1ו(ו)
	97	11ד(1)		3א(א)	2א(א)
	98	11ה(ה)		3ב(ב)	2ב(ב)
	93	11ה(1)		9א(א)	3א(א)
	90א(א)	11ו(ו)		11ב(ב)	3ב(ב)
	90ב(ב)	11ו(ז)		12ג(ג)	3ג(ג)
	90ג(ג)	11ח(ח)		13א(ד)	3ד(ד)
	94	11ט(ט)		13ה(ה)	3ה(ה)
	95	11י(י)		13ו(ו)	3ו(ו)
	89א(א)	11יא(יא)		14א(א)	3ז(ז)
	89ג(ג)	11א(א)		15א(א)	3א(א)
	116	12		16א(א)	4א(א)
	134	13א(א)		17א(א)	4ב(ב)
נמחק		13ב(ב)		18א(א)	4ג(ג)
	112	14		19א(א)	4ד(ד)
	115	15		20א(א)	5א(א)
	109א(א)	16א(א)		111א(א)	6א(א)
	107א(א)	16ב(ב)		10א(א)	7א(א)
	109ב(ב)	16ג(ג)		10ד(ד)	7ב(ב)
	109ג(ג)	16ד(ד)		10ה(ה)	7ג(ג)
	109ד(ד)	16ה(ה)		10ו(ו)	7ד(ד)
	109ה(ה) + 107ב(ב)	16ו(ו)		10ז(ז)	7ה(ה)
	106	16א(א)		8א(א)	7א(א)
	105	16ב(ב)		75 + 76	8א(א)
הסעיף פוצל	96 + 110	17	האפשרות להסתייע בסניגור פוצלה לשני סעיפים		
	113	17א(א)			
	132	18			
	133	19			
	99	20			
	100	21א(א)			
	117	21ב(ב)			
	118	21ג(ג)			
	119א(א)	21ד(ד)			
	119ב(ב)	21ה(ה)			

הערות	סעיף ישן	סעיף חדש	הערות	סעיף ישן	סעיף חדש
	47(א)(3)	174(ד)		21(ו)	119(ג)
	47(א)(4)	175(א)		21(ז)	119(ד)
	47(א)(5)	175(ב)		21(ח)	120(א)
	47(א)(6)	175(ג)		21(ט)	120(ב)
	47(א)(7)	175(ד)		22	101
	47(א)(7א)	175(ה)		23	102
	47(א)(8)	165		24	103
	47(ב)	167(ד)		25	104
	47(ג)	167(ה)		26	122
	47(ד)(1)	169(א)		27	121
	47(ד)(2)	169(ב)		28	123
	47(ד)(3)	169(ג)		29	124
	47(ד)(4)	170(א)		30	125
	47(ד)(5א)	171(א)		31	126
	47(ד)(5ב)	171(א)		32	127
	47(ד)(5ג)	171(ב)		33(א)	128
	47(ד)(5ד)	170(ב)		33(ב)	49
	47(ד)(6)	170(ג)		33א	129(ב)
	47(ד)(7)	172		34	129
	47(ד)(8)	169(ב)		35	114
	48	180		36	130
	49	182		37	131
	49א	183		38	167(ב)
	50א(א)	157		40א	29
	50א(ב)(1)	158(א)		40ב	167(ו)
	50א(ב)(2)	158(ב)		40ג(א)	153
	50א(ב)(3)	158(ג)	אוחד עם הגדרת בימ"ש	40ג(ב)	1
	50א(ג)	159		40ד	154
	50א(ד)(1)	158(ד)		40ה	155
	50א(ד)(2)	158(ה)		40ו	156
	50א(ד)(3)	158(ו)	הגדרת "פסק דין חלוט"	41(א)	1
	50א(ה)	160		41(ב)	167(א)
	50א(ו)	161		41(ג)	167(ג)
	50א(ז)	162		44	184
	51(א)	209(א)		45	185
	51(ב)	165(ב)		45א	186
	51א	210		46(א)	163
	51ב	220		46(ב)	179
	52	209(ב) + 230 + 231		46(ג)	179
איחוד ופיצול של סעיפים 52 + 53(א) + 53(ב).	53(א)(1) - (3)	230 + 231		47(א)(1)	164(א) + 164(ב)
איחוד ופיצול של סעיפים 52 + 53(א) + 53(ב).	53(א)(4)	220(א)		47(א)(2)	173
	53(א)(5)	220(ב)		47(א)(3א)	174(א)
	53(א)(6)	220(ג)		47(א)(3ב)	174(ב)
				47(א)(3ג)	174(ג)

הערות	סעיף ישן	סעיף חדש	הערות	סעיף ישן	סעיף חדש
	78(ג)(2)	31(ד)	איחוד ופיצול של סעיפים 52 + 53(א) + 53(ב).	53(ב)	230
	78(ד)	32			231+
	78(ה)	34		53(ג)	232
	78(ה1)	33		53(א)	212
	78(ו1)	37		53(ב)	235
	78(ו2)	38		53(ג)	236
	78(ו3)	39		54	237
	78(ו1)	49+43		54(א)	239
	78(ו2)	50		54(ב)	240
	78(ח)	30		55	243
	78(ט1)	35		56	244
	78(ט2)	36(ב)		57	245
	78(י)	40		58	260
	78(יא1)	47		58(א)	228
	78(יא2)	44		58(ב)	229
	78(יב)	45		59	261
	78(יד)	36		60	253
	78(טו)	45		61	227
	78(טז)	48		62	223
	78(יז)	41		63	241
	78(יח)	46		64	218
	78(יט)	נמחק		65(א)	219
	78(כ)	51		65(ב)	250
	78(כא)	52		66	215
	78(אא)			66(א)	248
	78(אב)	53(א)		67(א)	211(א)
	78(א1ב)	53(ב)		67(ב)	211(ב)
	78(אג)	53(ג)		67(ג)	217
	78(אד)	53(ד)		67(א)	213
	78(א-ה)	56(א-ה)		67(ב)	214
	78(ו)	58(ו) + 53(ה)		68	247
	78ג	58		69	234
	78(א1)	54(א) + 57(א)		70	242
	78(א2)	54(ב) + 57(ב)		70(א)	262
	78(א1ב)	55(ב)		71	257
	78(א2ב)	55(ג) + 59(ב)		72	249
	78(א3ב)	59(ג)		73	224
	78(א4ב)	59(ד)		73(א)	225
	78(א5ב)	59(ה)		74	226
	78(א6ב)	55(ד)		75	258
	78(ג)	54(ג) + 57(ג)		76	221
				77	236
				78(א)	31(א)
				78(ב)	31(ב)
				78(ג1)	31(ג)

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
87טו	309	
87טז	310	
87זי	311	
87יח	312	
87יט	313	
87כ	314	
87כא	315	
88	316	
89	317	
90	318	
91	319	
91א	320	
91ב	321	
91ג	324	
92	333	
93	207	
94	208	

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
78ה(1)	22(א)	
78ה(2)(א)	22(ב)	
78ה(2)(ב)	22(ג)	
78ה(3)	23	
78ה(4)	24	
78ה(5)	25	
78ה(6)	26	
78ה(7)	27	
78ה(8)	28	
79	42	
80(א)	60	
80(ב)	61	
80(ג)	62	
80(ד)	63	
80(ה)	64	
80א	65	
80ב	66	
81	67	
82	68	
82א	108	
83	69	
84	21	
84א	272 295	+
85	296	
86	297	
86א	298	
87	273	
87א	274	
87ב	275	
87ג	276	
87ד	277	
87ה(א)	278(א)	
87ה(ב)	278(ב)	
87ה(ג)	279	
87ו	280	
87ז	281	
87ח	282	
87ט	283	
87י	299	הגדרת "צו גירוש" ו"מוחזק במשמורת"
87יא	305	
87יב	306	
87יג	307	
87יד	308	

איסור אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	238(א)	1
	238(ב)	2
	238(ב)	3
	238(ג)	4
	238(ד)	5
	238(ה)	6

צו בדבר הסמכת אנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	70(א) +	א1
	70(ב)	
	70(ה)	ב1
	70(ג) +	2
	70(ד)	

צו בדבר חובת הזדהות

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת תושב, אזור מוחזק	1	1
	322	2
	323	3
	252	4

צו בדבר אנשי יחידת מצדה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת איש יחידת מצדה	7(א)	1
	7(ד)	2

צו בדבר אנשי שירות הביטחון הכללי

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת שירות ביטחון כללי	1	1
	6(א)	2
	6(ב)	א2

צו בדבר כללי האחריות לעבירה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	187	1
	189	2
	190	3
	191(א)	4
	192	5
	193	6
	194	7
	195	8
	196	9
	197	10
	198	11
	199	12
	200	13
	201	14
	202	15
	203	16
	255	17
	256	18
	204	19
	205	20
	206	21
	246	א21
	254(א)	22
	254(ב)	23
	254(ג)	24

צו בדבר סגירת תיקים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	71	1
	72	א1
	73	2

איסור סחר בציד לחימתי

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	233(א)	1
	233(ב)	2
	233(ג)	3

צו בדבר דרכי ענישה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת מעשה.	188(א)	1
	188(ב)	2
	167(ו)	3
	166	4
	263	4א
	265	5(א)
	266	5(ב)
	267	5(ג)1 - (4)
	נמחק לאור סעיף ההגדרות	
	268	5(ד)
	269	5(ה)
	164(ג)	5א
	264	5ב
	91	5ג

צו בדבר נקיטת אמצעי ביטחון

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	325	1
	326	2
	327	3
	328	4
	329	5
	330	6

צו בדבר איסור בניה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	331(א)	1
	331(ב)	2(א)
	331(ג)	3(א)
	331(ד)	3(ב)

צו בדבר פיקוח על הבניה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	332(א)	1
	332(ב)	2
	332(ג)	3
	332(ד)	4

צו בדבר שיפוט עבריינים צעירים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת ילד, נער, בוגר רך.	1	1
	191189(ב)	2
הועבר לצו בדבר מתקני כליאה		3
	168(ב)	4
	168(ג)	5
	168(א)	5א
	176	6
	177	7
	לא הוכנס	7א
	178	7ב

צו בדבר כוחות משטרה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת שוטר, כוחות משטרה	1	1
	4	2
	5	3
הגדרת כוחות משטרה	1	3א

צו בדבר סמכות שיפוט בעבירה פלילית

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
-	-	1
	10(ב) + (ג)	2
	10(ב) + (ג)	3
	10(ב) + (ג)	4

צו בדבר סניגוריה בבית משפט צבאי

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת סניגור, עורך דין ישראלי ומקומי.	74	1
	76	2
	77	4
	78	5
	79	6
	80	7(א)
	81	8
	82	9
	83	10
	84	11
	85(ב)	12
	85(א)	13

איסור תשלום שכר לעברייני ביטחון

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	259(א)	
2	259(ב)	
3	259(ג)	
4	בוטל לאור הוראות סעיף 333	

צו בדבר הסתננות

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	299	הגדרות - "מסתנן" "מוזין"
2(א)	300(א)	
2(ב)	300(ב)	
3	301	
4	300(ג)	
5	304	
6	302	
6א	303	

צו בדבר העברת כלואים

סעיף ישן	סעיף חדש	הערות
1	270(א)	
2	270(ב)	
3	270(ג)	
4	270(ד)	
5	270(ה)	

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)